

Tryb postępowania

Po ustaleniu, który sąd w którym państwie członkowskim jest właściwy do rozpoznania sprawy, jakie dalsze kroki podjąć?

Osoba, która chce wnieść sprawę do sądu, musi zdawać sobie sprawę, że istnieją określone krajowe przepisy procesowe, do których należy się zastosować. Są one różne w zależności od trybu, w jakim dana sprawa jest kierowana do sądu, ale ich zasadniczym celem jest ułatwienie przedstawienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych w wystarczająco jasny i wyczerpujący sposób, tak by umożliwić sądowi ocenę dopuszczalności i istoty sprawy.

Tryb wnoszenia sprawy do sądu jest różny w zależności od państwa członkowskiego. Istnieją również różnice wewnątrz państw członkowskich, ze względu na charakter i okoliczności pozwu oraz rodzaj sądu. Wniesienie niektórych rodzajów spraw do niektórych sądów może wymagać wypełnienia formularza lub skompletowania akt sprawy. W niektórych przypadkach można wnieść pozew ustnie.

Powyższe różnice wynikają z tego, że bardzo zróżnicowane są również same spory kierowane do sądów: już ze swej natury spory mogą być mniej lub bardziej trudne do rozstrzygnięcia. Bardzo ważne jest upewnienie się, że niczego nie brakuje, by ułatwić pracę sędziemu, dać drugiej stronie możliwość odpowiedniej obrony i zapewnić sprawny przebieg całego postępowania.

Aby uzyskać szczegółowe informacje krajowe, należy kliknąć na flagę kraju.

Jeżeli spór toczy się w sprawie, w której nie wszystkie okoliczności faktyczne dotyczą tego samego kraju, należy sprawdzić, [które prawo zostanie zastosowane](#) przez sąd w toku orzekania.

Stroną zarządza Komisja Europejska. Informacje na tej stronie nie muszą odzwierciedlać oficjalnego stanowiska Komisji Europejskiej, nie ponosi ona również odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane czy odniesienia na niej zawarte. Więcej informacji na temat praw autorskich odnoszących się do stron UE znajduje się na stronie „Informacje prawne”.

Ostatnia aktualizacja: 26/10/2020

Tryb postępowania - Belgia

SPIS TREŚCI

- 1 [Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?](#)
- 2 [Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?](#)
- 3 [Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?](#)
- 4 [Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?](#)
- 5 [Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?](#)
- 6 [Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?](#)

- 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
- 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
- 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
- 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawienia się w sądzie)?

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

W niektórych przypadkach lepszym rozwiązaniem jest skorzystanie z „systemu alternatywnych metod rozwiązywania sporów” (zob. właściwy arkusz informacyjny).

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Terminy na wniesienie sprawy do sądu zależą od rodzaju sprawy. Odpowiedzi na pytania dotyczące obowiązujących terminów może udzielić adwokat lub wydział odpowiedzialny za udzielanie obywatelom informacji na temat dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Zob. informacje umieszczone w części „[Jurysdykcja](#)”.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Zob. informacje umieszczone w części „[Jurysdykcja – Belgia](#)”.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Zob. informacje umieszczone w części „[Jurysdykcja – Belgia](#)”.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Zasadniczo zgodnie z art. 728 § 1 belgijskiego kodeksu postępowania sądowego (Gerechdelijk Wetboek / Code civil) strony działają przed sądem osobiście lub reprezentuje je adwokat.

Z wyjątkiem postępowania przed Sądem Kasacyjnym (Hof van Cassatie / Cour de cassation) (art. 478 i 1080 kodeksu postępowania sądowego) strony mogą zatem działać przed sądem powszechnym osobiście i samodzielnie wnieść swój pozew oraz odpowiedź na pozew. Sąd może jednak pozbawić stronę takiej możliwości, jeżeli uzna, że strona z racji wzburzenia lub braku doświadczenia nie jest w stanie prowadzić swojej sprawy we właściwy lub całościowy sposób (art. 758 kodeksu postępowania sądowego).

Strony, które nie zdecydują się wytoczyć powództwa przed sąd osobiście, mogą skorzystać z usług adwokata.

Zgodnie z kodeksem postępowania sądowego prawo do reprezentowania stron przed sądem przysługuje zasadniczo wyłącznie adwokatowi. Zgodnie z przepisami art. 440 kodeksu postępowania sądowego do uprawnień adwokata w sprawach, w których obowiązuje przymus adwokacki, należą prawa do: wnoszenia spraw do sądu, występowania przed sądem oraz występowania w obronie osób trzecich. Członkowie Izby Adwokackiej są również jedynymi osobami uprawnionymi do podpisywania wniosków jednostronnych (*eenzijdige verzoekschriften / requêtes unilatérales*), chyba że odpowiednie przepisy stanowią inaczej (art. 1026 pkt 5 kodeksu postępowania sądowego).

Zgodnie z obowiązującymi przepisami w postępowaniu przed Sądem Kasacyjnym stroną musi reprezentować adwokat posiadający tytuł adwokata Sądu Kasacyjnego. Wymóg ten nie ma zastosowania do powoda cywilnego w postępowaniu karnym (art. 478 kodeksu postępowania sądowego).

W obowiązujących przepisach przewidziano jednak szereg wyłączeń od zasady ustanowionej w art. 728 kodeksu postępowania sądowego, zgodnie z którą strony są zobowiązane do osobistego stawiennictwa lub do skorzystania z usług adwokata przy wnoszeniu sprawy do sądu i w późniejszym okresie (art. 728 §§ 1 i 2 kodeksu postępowania sądowego).

Prawo do reprezentowania strony w toku postępowania obejmuje również prawo do wniesienia o wszczęcie postępowania.

W przypadku postępowania przed sędzią pokoju, sądem gospodarczym i sądem pracy strony może reprezentować nie tylko adwokat, ale również ich małżonek lub krewny bądź powinowaty umocowany na podstawie pisemnego pełnomocnictwa i zatwierdzony przez sąd (art. 728 § 2 kodeksu postępowania sądowego).

W postępowaniu przed sądem pracy (art. 728 § 3 kodeksu postępowania sądowego):

- pracownika (fizycznego lub umysłowego) reprezentuje przedstawiciel organizacji reprezentującej pracowników (przedstawiciel związku zawodowego) umocowany na podstawie pisemnego pełnomocnictwa. Przedstawiciel związku zawodowego może podejmować wszelkie czynności objęte udzielonym mu pełnomocnictwem w imieniu pracownika, zwracać się do sądu oraz odbierać wszelkie powiadomienia dotyczące kwestii związanych z prowadzeniem postępowania i rozpoznawaniem sprawy;
- osoby samozatrudnione może również reprezentować przedstawiciel organizacji reprezentującej osoby samozatrudnione w sporach dotyczących praw i obowiązków takich osób lub w sporach dotyczących praw i obowiązków osób niepełnosprawnych;
- w sporach dotyczących stosowania przepisów ustawy z dnia 7 sierpnia 1974 r. ustanawiającej prawo do minimalnych środków utrzymania oraz w sporach dotyczących stosowania przepisów ustawy organicznej z dnia 8 lipca 1976 r. o publicznych ośrodkach opieki społecznej (*openbare centra voor maatschappelijk welzijn – OCMV / centres publics d'aide sociale – CPAS*) zainteresowana strona może również skorzystać z pomocy przedstawiciela organizacji społecznej reprezentującego interesy osób, o których mowa w tych przepisach, lub być reprezentowana przez przedstawiciela takiej organizacji.

Osoby prawne, takie jak spółki handlowe, mogą występować przed sądem wyłącznie osobiście (tj. za pośrednictwem organu uprawnionego do ich reprezentowania) lub za pośrednictwem adwokata. Osoby prawne nie mogą skorzystać z wyłączeń przewidzianych w art. 728 § 2 kodeksu postępowania sądowego, który to przepis wyjaśniono szczegółowo poniżej.

Poza przywołanymi wyłączeniami ustanowiono szereg wyłączeń ustawowych w sprawach dotyczących prawa pieczy nad dzieckiem oraz uprowadzenia dziecka.

Ściślej rzecz biorąc, dotyczy to spraw wniesionych w oparciu o:

- postanowienia konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, obejmujące kwestie związane z powrotem dziecka, przestrzeganiem prawa pieczy nad dzieckiem lub prawa rodzica do utrzymywania kontaktów z dzieckiem lub kwestie związane z wykonywaniem prawa rodziców do kontaktów z dzieckiem przyznanego w innym państwie oraz
- postanowienia Europejskiej konwencji z dnia 20 maja 1980 r. o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń dotyczących pieczy nad dzieckiem oraz o przywracaniu pieczy nad dzieckiem.

W takich przypadkach powoda może reprezentować prokuratura (art. 1322quinquies kodeksu postępowania sądowego), jeżeli wystąpił on z odpowiednim wnioskiem do organu centralnego.

Przebieg procedury służącej ustaleniu, czy dana osoba jest uprawniona do wystąpienia o wszczęcie postępowania samodzielnie, czy też jest zobowiązana do skorzystania z pomocy adwokata, opisano pokrótce powyżej. Należy również dokonać rozróżnienia ze względu na sposób, w jaki można wszcząć postępowanie w danej sprawie.

W prawie belgijskim zapewniono możliwość wniesienia sprawy do sądu na różne sposoby. Postępowanie można wszcząć za pośrednictwem wezwania do stawienia się przed sądem (*dagvaarding / citation*), dobrowolnego stawiennictwa (*vrijwillige verschijning / comparution volontaire*), pisma wszczynającego postępowanie procesowe (*verzoekschrift op tegenspraak / requête contradictoire*) lub wniosku jednostronnego (*eenzijdig verzoekschrift / requête unilatérale*) (zob. poniżej). Powództwo można wytoczyć, wnosząc pozew, tj. dokonując czynności prawnej w celu ochrony swoich praw.

Co do zasady powództwo wytacza się poprzez doręczenie zawiadomienia przez komornika sądowego, w którym wzywa się zainteresowaną stronę do stawienia się przed sądem (art. 700 kodeksu postępowania sądowego). Powyższa ogólna zasada nie ma zastosowania w przypadku dobrowolnego stawiennictwa, pisma wszczynającego postępowanie procesowe i wniosku jednostronnego.

Poniższe tabele zawierają informacje na temat tego, kto wnosi o wszczęcie postępowania i czy istnieje przymus adwokacki – w zależności od sposobu wszczęcia postępowania.

Osoba wnosząca o wszczęcie postępowania w zależności od sposobu wszczęcia postępowania	
Tryb wszczęcia postępowania	Osoba wnosząca o wszczęcie postępowania
Wezwanie do stawienia się przed sądem (art. 727–730 włącznie kodeksu postępowania sądowego)	Powód (lub jego adwokat) zwraca się do komornika sądowego o doręczenie wezwania do stawienia się przed sądem.
Dobrowolne stawiennictwo (art. 706 kodeksu postępowania sądowego)	Strony sporu (lub ich adwokaci) stawiają się przed sądem.
Pismo wszczynające postępowanie procesowe (art. 1034bis–1034sexies włącznie kodeksu postępowania sądowego)	Powód (lub jego adwokat) samodzielnie wytacza powództwo.
Wniosek jednostronny (art. 1025–1034 włącznie kodeksu postępowania sądowego)	Poza wyjątkowymi przypadkami, które przewidziano w przepisach szczególnych, przymus adwokacki obowiązuje w przypadku podpisywania i składania wniosku (art. 1026 pkt 5 i art. 1027 zdanie pierwsze kodeksu postępowania sądowego).
Istnienie przymusu adwokackiego w zależności od sposobu wszczęcia postępowania	
Tryb wszczęcia postępowania	Przymus adwokacki
Wezwanie do stawienia się przed sądem (art. 727–730 włącznie kodeksu postępowania sądowego)	Zastępstwo procesowe możliwe, ale nieobowiązkowe.
Dobrowolne stawiennictwo (art. 706 kodeksu postępowania sądowego)	Zastępstwo procesowe możliwe, ale nieobowiązkowe.
Pismo wszczynające postępowanie procesowe (art. 1034bis–1034sexies włącznie kodeksu postępowania sądowego)	Zastępstwo procesowe możliwe, ale nieobowiązkowe.
Wniosek jednostronny (art. 1025–1034 włącznie kodeksu postępowania sądowego)	Poza wyjątkowymi przypadkami, które przewidziano w przepisach szczególnych, przymus adwokacki obowiązuje w przypadku podpisywania i składania wniosku (art. 1026 pkt 5 i art. 1027 zdanie pierwsze kodeksu postępowania sądowego).

Treść pisma procesowego w zależności od sposobu wszczęcia postępowania

Najczęściej powództwo wytacza się przez doręczenie wezwania do stawienia się przed sądem; nie ustanowiono żadnych ograniczeń dotyczących przedmiotu powództwa.

Pismo wszczynające postępowanie procesowe (art. 1034bis–1034sexies włącznie kodeksu postępowania sądowego) można wnieść w szeregu przypadków przewidzianych w ustawie. Najważniejsze przepisy dotyczące wszczęcia postępowania w drodze wniesienia pisma wszczynającego postępowanie procesowe zawarto w art. 704, art. 813, art. 1056 pkt 2, art. 1193bis, art. 1239, art. 1253ter, art. 1254, art. 1320, art. 1344bis, art. 1371bis i art. 1454 zdanie drugie kodeksu postępowania sądowego oraz art. 331, 331bis i 340f kodeksu cywilnego.

Przepisy te dotyczą w szczególności:

- dobrowolnej interwencji;
- postępowania apelacyjnego;
- określonych transakcji sprzedaży nieruchomości;
- świadczeń alimentacyjnych (powództw o przyznanie, podwyższenie lub obniżenie alimentów lub o zniesienie obowiązku alimentacyjnego);
- postępowań dotyczących umów najmu/dzierżawy;
- ochrony osób;
- postępowań dotyczących praw i obowiązków wynikających z więzi rodzinnych;
- rozvodu;
- rezerwy budżetowej na zajęcia.

Powództwa wytacza się w drodze wniesienia pisma procesowego do sekretarza sądu lub przesłania go przesyłką poleconą do sekretariatu sądu. Sekretarz sądu wzywa strony do stawienia się przed sądem w dniu wyznaczonym przez sędziego rozpoznającego sprawę.

Wniosek jednostronny (art. 1025–1034 włącznie kodeksu postępowania sądowego) można złożyć wyłącznie w przypadkach wyraźnie wskazanych w obowiązujących przepisach, w szczególności w art. 584, 585, 588, 594, 606, 708, 1149, 1168, 1177, 1186–1189 włącznie, 1192 i 1195 kodeksu postępowania sądowego. Wniosek ten składa się również w przypadku braku możliwości wszczęcia postępowania kontradyktoryjnego z uwagi na brak strony przeciwnej.

Dlatego wniosek ten składa się głównie w toku postępowania jednostronnego, na przykład w sprawach, w których występuje bezwzględna konieczność.

Wniosek jednostronny musi być opatrzony podpisem adwokata, chyba że odpowiednie przepisy stanowią inaczej – w przeciwnym wypadku zostanie on uznany za nieważny.

W związku z powyższym w przypadku wytaczania powództwa poprzez złożenie wspomnianego wniosku co do zasady obowiązuje przymus adwokacki.

Jeżeli przedmiot sporu wchodzi w zakres właściwości jednego z poniższych sądów, strony mogą skorzystać z prawa do dobrowolnego stawiennictwa i mogą dobrowolnie stawić się przed następującymi sądami:

- sądem pierwszej instancji;
- sądem pracy;
- sądem gospodarczym;
- sędzią pokoju lub
- sądem policyjnym w przypadku roszczeń cywilnoprawnych.

W przypadku dobrowolnego stawiennictwa strony wnoszące o wydanie orzeczenia w sprawie podpisują oświadczenie zamieszczone u dołu protokołu sporządzonego przez sąd.

Opisany tryb postępowania, który jest mniej kosztowny i czasochłonny, można stosować w odniesieniu do wszystkich sporów wnoszonych do rozpoznania przez właściwy sąd.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Każdy, kto chce wytoczyć powództwo przed sąd, ma obowiązek skontaktować się z biurem podawczym lub sekretariatem tego sądu.

Jeżeli pismo wszczynające postępowanie to wezwanie do stawienia się przed sądem, komornik sądowy dopilnowuje, aby wezwanie zostało doręczone, a następnie zwraca się do sekretariatu sądu o wpisanie sprawy na wokandę, okazując oryginał lub, w stosownych przypadkach, kopię doręczonego wezwania (art. 718 kodeksu postępowania sądowego). Sekretariat sądu prowadzi rejestr (wokandę) wszystkich spraw. Wpisanie sprawy na wokandę uznaje się za ważne wyłącznie wówczas, gdy nastąpi najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień wyznaczony na przeprowadzenie rozprawy, na którą strony wezwano, doręczając im

wezwanie. Rejestr ogólny jest publicznie dostępny (art. 719 kodeksu postępowania sądowego). Pozwani mogą zatem sprawdzić, czy sprawę, w związku z którą zostali wezwani do stawienia się przed sądem, wpisano do rejestru ogólnego.

W przypadku dobrowolnego stawiennictwa strony lub ich adwokaci mogą zwrócić się do sekretarza sądu o wpisanie sprawy na wokandę.

Jeżeli chodzi o pismo wszczynające postępowanie procesowe, powód lub jego adwokat wnoszą je do sekretariatu sądu w liczbie egzemplarzy odpowiadającej liczbie zainteresowanych stron bądź przesyłają je sekretarzowi sądu przesyłką poleconą (art. 1034quinquies kodeksu postępowania sądowego).

Jeżeli chodzi o wniosek jednostronny, adwokat wysyła go w dwóch egzemplarzach do sądu wskazanego jako właściwy do wydania orzeczenia w sprawie. Wniosek taki składa się również do sekretariatu sądu (art. 1027 kodeksu postępowania sądowego).

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Jeżeli chodzi o kwestie językowe, należy wskazać przepisy ustawy z dnia 15 czerwca 1935 r. o językach używanych w sprawach sądowych (Wet van 15 juni 1935 op het gebruik de talen in gerechtszaken) (opublikowanej w Belgisch Staatsblad / Moniteur belge w dniu 22 czerwca 1935 r.). Ustawa ta reguluje kwestie związane z używaniem języków w postępowaniach przed belgijskimi sądami cywilnymi i gospodarczymi.

Zasadniczo język postępowania ustala się stosownie do położenia geograficznego właściwego sądu. Zgodnie z art. 42 ustawy w Belgii wyróżnia się trzy regiony językowe: francuski, niderlandzki i niemiecki. Istnieje również dwujęzyczna konurbacja brukselska (francusko-niderlandzka), którą, do celów stosowania przepisów przedmiotowej ustawy, dzieli się na następujące gminy: Anderlecht, Auderghem, Berchem-Sainte-Agathe, Bruksela, Etterbeek, Evere, Forest, Ganshoren, Ixelles, Jette, Koekelberg, Molenbeek-Saint-Jean, Saint-Gilles, Saint-Josse-ten-Noode, Schaerbeek, Uccle, Watermael-Boitsfort, Woluwé-Saint-Lambert oraz Woluwé-Saint-Pierre.

W określonych okolicznościach sprawa może jednak zostać przekazana do rozpoznania sądowi, przed którym postępowanie przebiega w innym języku. Poza tym, po spełnieniu określonych warunków można wystąpić z wnioskiem o zmianę języka postępowania, co z reguły następuje na jego początku.

Treść powództwa: powództwo wytaczane za pośrednictwem wezwania do stawienia się przed sądem, pisma wszczynającego postępowanie procesowe lub wniosku jednostronnego musi mieć formę pisemną i spełniać określone wymogi proceduralne. Po wpisaniu sprawy na wokandę ogólną sądu sekretarz sądu zakłada akta sprawy. Akta przesyła się do sądu, przed który wytoczono powództwo; w przypadku wniesienia apelacji do sądu drugiej instancji lub postępowania przed Sądem Kasacyjnym akta przesyła się również do sekretariatu sądu wyższej instancji.

Wniesienie pozwu faksem lub pocztą elektroniczną jest obecnie niemożliwe.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

W przepisach nie przewidziano możliwości skorzystania z gotowych formularzy na potrzeby wszczęcia postępowania. Pismo wszczynające postępowanie musi jednak zawierać szereg określonych informacji; pismo niezawierające takich informacji zostanie uznane za nieważne z mocy prawa.

Wezwanie do stawienia się przed sądem, pismo wszczynające postępowanie procesowe oraz wniosek jednostronny muszą spełniać – pod rygorem nieważności – szereg wymogów ustawowych przewidzianych w kodeksie postępowania sądowego. Elementy, które należy zawrzeć w wymienionych powyżej pismach, to głównie dane osobowe stron postępowania, przedmiot roszczenia, oznaczenie właściwego sądu oraz termin rozprawy sądowej.

Wezwanie do stawienia się przed sądem musi zatem zawierać m.in. następujące elementy (art. 43 i 702 kodeksu postępowania sądowego):

- podpis komornika sądowego;
- oznaczenie powoda, jego miejsce zamieszkania oraz, w stosownych przypadkach, jego numer w rejestrze krajowym lub numer spółki;
- oznaczenie osoby, której należy doręczyć wezwanie do stawienia się przed sądem, jej miejsce zamieszkania lub, w przypadku braku stałego miejsca zamieszkania, jej aktualny adres;
- przedmiot powództwa i krótkie streszczenie argumentów;

- oznaczenie sądu, przed który wytacza się powództwo;
- dzień, miesiąc, rok i miejsce doręczenia wezwania do stawienia się przed sądem oraz
- szczegółowe informacje na temat miejsca, terminu i godziny rozprawy sądowej.

Pismo wszczynające postępowanie procesowe (art. 1034ter kodeksu postępowania sądowego) musi zawierać następujące elementy:

- dzień, miesiąc i rok;
- oznaczenie i miejsce zamieszkania powoda oraz, w stosownych przypadkach, status powoda, a także jego numer wpisu do rejestru krajowego lub numer spółki;
- imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz, w stosownych przypadkach, status osoby, której należy doręczyć wezwanie do stawienia się przed sądem;
- przedmiot powództwa i krótkie streszczenie argumentów;
- oznaczenie sądu, przed który wytacza się powództwo;
- podpis powoda lub jego adwokata.

Wniosek jednostronny musi zawierać następujące elementy (art. 1026 kodeksu postępowania sądowego):

- dzień, miesiąc i rok;
- oznaczenie i miejsce zamieszkania wnioskodawcy oraz, w stosownych przypadkach, status wnioskodawcy, a także jego numer wpisu do rejestru krajowego lub numer spółki;
- przedmiot wniosku i krótkie streszczenie argumentów;
- oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania wniosku;
- podpis adwokata reprezentującego stronę, chyba że odpowiednie przepisy stanowią inaczej.

W przypadku dobrowolnego stawiennictwa w postępowaniu pierwszoinstancyjnym (przed sądem pierwszej instancji, sądem pracy, sądem gospodarczym, sędzią pokoju lub sądem policyjnym rozpoznającym roszczenia cywilnoprawne) powództwo można wytoczyć w drodze wspólnego wniosku stron. Strony mają obowiązek – pod rygorem nieważności – podpisać taki wniosek i opatrzyć go datą u dołu strony. Wniosek składa się u sekretarza sądu lub przesyła się go przesyłką poleconą do sekretariatu sądu. Złożenie wniosku u sekretarza sądu lub przesłanie go przesyłką poleconą do sekretariatu sądu uznaje się za jego doręczenie. Sprawę wpisuje się na wokandę po uiszczeniu – w stosownych przypadkach – należnych opłat. Na wniosek stron lub jednej ze stron bądź w przypadku stwierdzenia takiej konieczności sąd wyznacza datę rozprawy sądowej przypadającą w terminie 15 dni od dnia złożenia wniosku jednostronnego. Następnie sekretarz sądu wzywa strony i, w stosownych przypadkach, ich adwokatów listem zwykłym do stawiennictwa na rozprawie w wyznaczonym przez sąd terminie (art. 706 kodeksu postępowania sądowego).

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu ? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszą uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

W Belgii przewidziano obowiązek uiszczania opłat sądowych.

W chwili wniesienia pisma wszczynającego postępowanie powód ma obowiązek uiścić składkę, o której mowa w art. 4 § 2 ustawy z dnia 19 marca 2017 r. ustanawiającej fundusz budżetowy na rzecz kwalifikowanej pomocy prawnej (Wet van 19 maart 2017 tot instelling van een begrotingsfonds voor tweedelijnsrechtsbijstand) i która obecnie wynosi 20 euro.

W toku postępowania strony są zobowiązane do pokrycia określonych kosztów związanych z postępowaniem, które zależą od czynności zarządzonych przez sąd (czynności wyjaśniające, wynagrodzenie i koszty biegłych, koszty podróży itd.).

Po zakończeniu postępowania sąd obciąża stronę przegrywającą lub – w jej braku – powoda opłatą za wpis sprawy na wokandę, której wysokość może być różna w zależności od sprawy. Ustala się ją zgodnie z art. 2691 kodeksu opłat rejestracyjnych, hipotecznych i sądowych (Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten):

- sądy pokoju i sądy policyjne: opłata w wysokości 50 euro;
- sądy pierwszej instancji i sądy gospodarcze: opłata w wysokości 165 euro;
- sądy apelacyjne: opłata w wysokości 400 euro;
- Sąd Kasacyjny: opłata w wysokości 650 euro.

Niektóre sprawy są zwolnione z opłaty za wpis sprawy na wokandę – w szczególności dotyczy to spraw rozpoznawanych przez sądy pracy i spraw dotyczących upadłości oraz sądowego postępowania restrukturyzacyjnego.

Ponadto zgodnie z art. 1017 kodeksu postępowania sądowego obowiązek pokrycia kosztów sąd nakłada co do zasady na stronę przegrywającą – w stosownych przypadkach z urzędu – wskazaną w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie. Strona przegrywająca jest zobowiązana do uiszczenia lub zwrotu tych kosztów na rzecz strony przeciwnej. Koszty postępowania obejmują (art. 1018 kodeksu postępowania sądowego):

1. różne opłaty kancelaryjne i rejestracyjne oraz opłaty skarbowe wniesione przed uchycieniem ustawy o opłatach skarbowych (Wetboek der zegelrechten);
2. koszt oraz honorarium i wynagrodzenie z tytułu dokonania czynności sądowych;
3. koszt wydania orzeczenia;
4. koszt wszystkich czynności wyjaśniających, w szczególności świadczeń przysługujących świadkom i biegłym;
5. koszty podróży i pobytu sędziów i prokuratorów, sekretarzy sądu i stron, gdy ich podróż została zarządzone przez sąd, oraz koszty poniesione z tytułu dokonania czynności prawnych, jeżeli dokonano ich wyłącznie na potrzeby danego postępowania;
6. przewidzianą w ustawie część kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez stronę przeciwną zgodnie z art. 1022;
7. honorarium, wynagrodzenie i koszty mediatora wyznaczonego zgodnie z art. 1734;
8. składkę określoną w art. 4 § 2 ustawy z dnia 19 marca 2017 r. ustanawiającej fundusz budżetowy na rzecz kwalifikowanej pomocy prawnej. Honorariów adwokackich oraz powiązanych z nimi opłat nie wlicza się zasadniczo do kosztów sądowych. Wysokość takich honorariów jest przedmiotem uzgodnień między adwokatem a jego klientem. Dlatego też każda ze stron jest zobowiązana do pokrycia honorarium adwokata, z którego usług korzysta, oraz do uiszczenia powiązanych z honorariami opłat.

Strona przegrywająca ma obowiązek pokryć przewidzianą w ustawie część kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez stronę przeciwną (art. 1018 i 1022 kodeksu postępowania sądowego). Koszty takie obejmują zryczałtowaną kwotę opłat oraz honorarium adwokata strony wygrywającej. Kwotę takiego honorarium oraz sposób jego obliczania i zasądzania określono w dekrete królewskim z dnia 26 października 2007 r. (koninklijk besluit van 26 oktober 2007).

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

(Zob. informacje umieszczone w części „Pomoc prawna”)

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Powództwo uznaje się za faktycznie wytoczone w momencie wpisania sprawy do rejestru ogólnego, nawet w przypadku dobrowolnego stawiennictwa.

Powództwa wytoczone na podstawie wniosku oraz postępowania w sprawie środków tymczasowych wpisuje się do rejestru spraw szczególnych i ta czynność stanowi o faktycznym wszczęciu postępowania.

Zainteresowane strony nie otrzymują żadnego potwierdzenia, ale mogą zapoznać się z rejestrem ogólnym, aby upewnić się, że sprawę wpisano na wokandę. Wpisanie sprawy na wokandę nakłada na sąd obowiązek wydania orzeczenia w tej sprawie.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Jeżeli strona korzysta z usług zastępstwa procesowego, informacje na temat przebiegu postępowania przekazuje się zasadniczo za pośrednictwem adwokata strony. Informacji udziela również sekretariat sądu rozpoznającego sprawę. Wezwanie do stawienia się przed sądem także zawiera informacje na temat terminu rozprawy sądowej oraz sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

Na pierwszym etapie udziela się szczegółowych informacji na temat posiedzenia wstępnego.

W przypadku wezwania do stawienia się przed sądem komornik sądowy informuje powoda o terminie posiedzenia wstępnego, które stanowi pierwszy etap postępowania.

W przypadku pisma wszczynającego postępowanie procesowe lub dobrowolnego stawiennictwa odpowiednich informacji udziela stronom sekretarz.

W przypadku złożenia wniosku jednostronnego nie przeprowadza się rozprawy. Sekretarz może jednak wezwać wnioskodawcę do stawienia się przed sądem, jeżeli sędzia będzie chciał mu zadać jakiegokolwiek pytania.

Na drugim etapie przygotowuje się rozprawę główną. Każdej ze stron wyznacza się przewidziany w ustawie termin (art. 747 § 1 kodeksu postępowania sądowego) na przedłożenie dokumentów i ustaleń (pisemnej argumentacji na poparcie roszczenia i na swoją obronę). W przypadku niedotrzymania tych terminów sąd może nałożyć sankcje przewidziane w art. 747 § 2 kodeksu postępowania sądowego.

Po przygotowaniu rozprawy głównej strony zwracają się o wyznaczenie jej terminu. Termin rozprawy wyznacza się stosownie do obciążenia sądu pracą oraz czasu, jaki można poświęcić na rozpoznanie sprawy. Z uwagi na kwestie proceduralne, jakie mogą pojawić się w niektórych przypadkach (wyceny, przesłuchanie stron i świadków itp.), ustalenie z wyprzedzeniem ogólnego czasu trwania postępowania może okazać się trudne. Wynika to z faktu, że sąd może przerwać lub zawiesić postępowanie, a nawet je umorzyć w przypadku wystąpienia problemów natury procesowej.

Po zakończeniu rozprawy wygłasza się mowy końcowe i sąd przeprowadza naradę przed wydaniem orzeczenia. Zgodnie z przepisami art. 770 kodeksu postępowania sądowego co do zasady sąd wydaje orzeczenie w terminie jednego miesiąca od daty przeprowadzenia narady.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 23/12/2020

Tryb postępowania - Bułgaria

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [bg](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe. Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki: [en](#)

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
 - 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?
 - 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
 - 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
 - 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
 - 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
 - 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
 - 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
 - 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
 - 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
 - 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
 - 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
 - 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?
-

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Można skorzystać również z alternatywnych metod rozwiązywania sporów (zob. sekcja „[Jurysdykcja](#)”).

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Terminy na wniesienie sprawy do sądu różnią się w zależności od okoliczności sprawy (zob. sekcja „[Terminy proceduralne](#)”). Aby uzyskać wyjaśnienia w kwestii obowiązujących terminów, należy zasięgnąć porady adwokata.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Zob. sekcja „[Jurysdykcja](#)”.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Zob. sekcja „[Jurysdykcja – Bułgaria](#)”.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Zob. sekcja „[Jurysdykcja – Bułgaria](#)”.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Powód może wytoczyć powództwo osobiście lub za pośrednictwem upoważnionego pełnomocnika. Do pozwu należy załączyć pełnomocnictwo upoważniające do działania w imieniu strony.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Pozwy należy składać w biurze podawczym lub sekretariacie sądu osobiście lub za pośrednictwem upoważnionego pełnomocnika. Pozwy przyjmują pracownicy sądu, zazwyczaj sekretarze sądowi, w godzinach pracy sądu. Pozwy można również przesyłać pocztą na adres sekretariatu sądu.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Pozwy należy wносить do sądu w formie pisemnej i muszą one być sporządzone w języku bułgarskim. Pozwy można przysyłać pocztą tradycyjną, nie można ich natomiast przysyłać faksem ani pocztą elektroniczną. Kodeks postępowania cywilnego stanowi, że do wszystkich wnoszonych przez strony pism sporządzonych w językach obcych należy załączyć poświadczone przez strony tłumaczenia tych pism na język bułgarski.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Pozwy powinny mieć formę pisemną. Nie istnieją żadne specjalne formularze służące do tego celu poza zatwierdzonymi przez Ministerstwo Sprawiedliwości szablonami nakazu zapłaty i pozwu o wydanie nakazu zapłaty oraz szablonami innych pism związanych z postępowaniem nakazowym na mocy kodeksu postępowania cywilnego. W kodeksie postępowania cywilnego przewidziano szereg minimalnych wymogów dotyczących pozwów, ale nie określono samej formy pozwu. Zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego pozew musi zawierać: oznaczenie sądu; imię i nazwisko (lub nazwę) i adres powoda i pozwanego oraz, w stosownych przypadkach, ich pełnomocników lub przedstawicieli, numer identyfikacji osobistej (*единен граждански номер*) powoda oraz ewentualny numer faksu i telexu powoda; wartość przedmiotu sporu, jeżeli można ją oszacować, wskazanie

okoliczności faktycznych uzasadniających wniesienie pozwu, oznaczenie przedmiotu sporu oraz podpis osoby, która wniosła pozew. W pozwie powód musi wskazać przedkładane przez siebie dowody oraz okoliczności faktyczne, których zamierza dowieść za ich pomocą, a także przedstawić wszystkie znajdujące się w jego posiadaniu dowody pisemne.

Pozew musi zostać podpisany przez powoda lub jego pełnomocnika. Jeżeli powództwo jest wytaczane przez pełnomocnika działającego w imieniu powoda, do pozwu należy załączyć pełnomocnictwo potwierdzające, że dany pełnomocnik jest uprawniony do wytoczenia powództwa. Jeżeli powód nie potrafi lub nie jest w stanie złożyć podpisu pod pozwem, pozew powinien zostać podpisany przez upoważnioną osobę wraz z adnotacją o przyczynach, dla których powód nie podpisał pozwu. Pozew wnosi się do sądu w liczbie egzemplarzy odpowiadającej liczbie pozwanych.

Do pozwu należy załączyć: pełnomocnictwo, jeżeli pozew jest składany za pośrednictwem przedstawiciela; dokument potwierdzający uiszczenie należności i opłat skarbowych; po jednym odpisie pozwu wraz z załącznikami dla każdego pozwanego.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Wytoczenie powództwa wiąże się z koniecznością uiszczenia opłat sądowych, których wysokość zależy od wartości przedmiotu sporu i kosztów postępowania. Jeżeli oszacowanie wartości przedmiotu sporu nie jest możliwe, wysokość opłat sądowych ustala sąd. Wartość przedmiotu sporu wskazuje powód. Wartość przedmiotu sporu oznacza się kwotą pieniężną.

Pozwany lub sąd działający z urzędu mogą zakwestionować wartość przedmiotu sporu najpóźniej na pierwszej rozprawie. Jeżeli kwota wskazana w pozwie wydaje się nierealistyczna, sąd samodzielnie określa wartość przedmiotu sporu. Wyróżnia się dwa rodzaje opłat sądowych: proste i proporcjonalne. Wysokość opłat prostych ustala się na podstawie materialno-technicznych i administracyjnych kosztów postępowania. Wysokość opłat proporcjonalnych ustala się na podstawie wartości przedmiotu sporu. Opłaty pobiera się w momencie wniesienia wniosku o objęcie ochroną lub o zastosowanie środków ochrony prawnej i w momencie wydania pisma, za które pobiera się stosowne opłaty zgodnie z cennikiem zatwierdzonym przez Radę Ministrów.

Opłaty sądowe uiszcza się zazwyczaj po wniesieniu pozwu, dokonując przelewu bankowego na rachunek sądu. Każda ze stron musi z góry pokryć koszty czynności, o których dokonanie zwraca się do sądu. W zależności od okoliczności danej sprawy na wniosek obydwu stron lub z inicjatywy sądu wszystkie koszty pokrywają obydwie strony lub jedna ze stron.

Zwolnienie z kosztów i opłat sądowych przysługuje: powodom będącym pracownikami najemnymi i członkami spółdzielni w sprawach wynikających ze stosunku pracy; w sprawach o roszczenia alimentacyjne; w powództwach wytaczanych przez prokuratora; powodom w przypadku powództwa o naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem w związku z wyrokiem mającym przymiot powagi rzeczy osądzonej, a także kuratorom ustanowionym przez sąd dla strony, której miejsce pobytu jest nieznanne.

Sąd nie zasądza kosztów i opłat sądowych od osób fizycznych, które w ocenie sądu nie dysponują wystarczającymi środkami utrzymania. Rozpatrując wniosek o zwolnienie z opłat i kosztów sądowych, sąd bierze pod uwagę: dochód danej osoby i członków jej rodziny, stan majątkowy poświadczony stosownym oświadczeniem, stan cywilny, stan zdrowia, status zatrudnienia, wiek oraz inne okoliczności. W takich przypadkach koszt postępowania pokrywa się ze środków przewidzianych na ten cel w budżecie sądu. Jeżeli dłużnik złożył wniosek o ogłoszenie upadłości, nie pobiera się opłat sądowych. Opłaty takie pokrywa się z masy upadłości po dokonaniu jej podziału zgodnie z ustawą o handlu (Targovski zakon).

Jeżeli sąd uzna żądania pozwu w całości lub części, zasądza od pozwanego na rzecz powoda koszty postępowania w kwocie odpowiadającej proporcjonalnie zakresowi, w jakim żądania pozwu zostały uznane (obejmuje to opłaty sądowe, honoraria adwokackie, wydatki poniesione w związku z koniecznością stawienia się przed sądem oraz koszty przeprowadzenia dowodów). Jeżeli powód korzystał z nieodpłatnej pomocy prawnej, sąd nakazuje pozwanemu pokrycie kosztów w zakresie proporcjonalnym do wartości przedmiotu sporu określonej w pozwie. Jeżeli postępowanie zostanie umorzone, pozwany ma prawo do zwrotu poniesionych kosztów, a jeżeli sąd oddali powództwo, ma on prawo dochodzić poniesionych kosztów w wysokości proporcjonalnej do zakresu, w jakim powództwo zostało oddalone.

Honorarium adwokackie jest zwykle przedmiotem uzgodnień między klientem a adwokatem i wypłaca się je zazwyczaj po podpisaniu umowy o zastępstwo procesowe zgodnie z ustalonymi warunkami.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Zob. sekcja „Pomoc prawna”.

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Sąd rejestruje pozwy i inne pisma otrzymane pocztą oraz pisma doręczone osobiście w godzinach pracy sądu w rejestrze korespondencji przychodzącej w dniu ich wpłynięcia. Pozew uznaje się za oficjalnie wniesiony w dniu jego otrzymania przez sąd. Jeżeli pozew został wysłany pocztą lub został wniesiony do niewłaściwego sądu, uznaje się, że sąd otrzymał go w dniu jego nadania pocztą lub w dniu jego wpłynięcia do niewłaściwego sądu. Sąd bada pozew pod kątem formalnym. Jeżeli pozew zawiera braki lub jeżeli nie wszystkie wymagane dokumenty zostały załączone, sąd wzywa powoda do usunięcia braków formalnych pozwu w terminie jednego tygodnia oraz poucza go o tym, czy przysługuje mu pomoc prawna. Jeżeli powód nie podał swojego adresu, a sąd go nie zna, sąd wywiesza stosowne obwieszczenie w wyznaczonym miejscu w sądzie na okres jednego tygodnia. Jeżeli powód nie usunie braków formalnych w wyznaczonym terminie, sąd zwraca pozew wraz z towarzyszącymi mu załącznikami. Jeżeli adres miejsca zamieszkania powoda jest nieznan, pozew przechowuje się w sekretariacie sądu, tak aby można było go udostępnić powodowi. Te same zasady mają zastosowanie w przypadku stwierdzenia braków formalnych w pozwie w toku postępowania. Pozew uznaje się za wniesiony w dniu wpłynięcia do sądu jego zmienionej wersji.

Jeżeli po zbadaniu sąd uzna pozew za niedopuszczalny, zwraca go powodowi. Fakt zwrócenia pozwu powodowi nie wyklucza możliwości jego ponownego wniesienia do sądu, ale w takiej sytuacji powództwo uznaje się za wytoczone w dniu ponownego wniesienia pozwu.

Organy sądowe nie przesyłają specjalnego pisma potwierdzającego prawidłowe wniesienie sprawy do sądu, przeprowadza się jednak określone czynności, które o tym świadczą. Po sporządzeniu pozwu w prawidłowy sposób i jego pomyślnym wniesieniu wraz ze wszystkimi wymaganymi dokumentami sąd doręcza odpis pozwu pozwanemu. Odpis pozwu zawiera również załączniki. Pozwany ma obowiązek wnieść odpowiedź na pozew w formie pisemnej w terminie jednego miesiąca oraz zostaje pouczone o tym, jakie informacje należy zawrzeć w odpowiedzi na pozew. Sąd poucza również pozwanego o skutkach niewniesienia odpowiedzi na pozew lub nieskorzystania z przysługujących mu praw, a także o dostępności pomocy prawnej, jeśli pozwany jest do niej uprawniony. Wniesiona przez pozwanego odpowiedź na pozew w formie pisemnej powinna zawierać: oznaczenie sądu i sygnaturę sprawy; imię i nazwisko (lub nazwę) i adres pozwanego oraz, w stosownych przypadkach, jego pełnomocnika lub przedstawiciela; stanowisko pozwanego w kwestii dopuszczalności pozwu i istoty sprawy; stanowisko pozwanego w kwestii okoliczności uzasadniających wniesienie pozwu; zarzuty wobec pozwu oraz okoliczności na ich poparcie; podpis osoby, która wniosła odpowiedź na pozew. W odpowiedzi na pozew pozwany musi wskazać przedkładane przez siebie dowody oraz okoliczności faktyczne, których zamierza dowieść za ich pomocą, a także przedstawić wszystkie znajdujące się w jego posiadaniu dowody pisemne. Do odpowiedzi na pozew należy załączyć: pełnomocnictwo, jeżeli odpowiedź na pozew jest składana za pośrednictwem pełnomocnika, oraz po jednym odpisie odpowiedzi na pozew wraz z załącznikami dla każdego powoda. Jeżeli w wyznaczonym terminie pozwany nie wnieśli odpowiedzi na pozew, nie przedstawi swojego stanowiska, nie podniesie zarzutów, nie zakwestionuje prawdziwości pisma wniesionego wraz z pozwem, nie skorzysta z przysługujących mu praw do wytoczenia powództwa wzajemnego, nie wytoczy powództwa incydentalnego ani nie zgłosi interwencji ubocznej, traci możliwość dokonania tych czynności w późniejszym terminie, chyba że uchybił terminowi z powodu wystąpienia określonych nieprzewidzianych okoliczności.

Po sprawdzeniu prawidłowości i dopuszczalności wniesionego pozwu sąd podejmuje decyzję w sprawie trybu rozpoznawania sprawy oraz udziela odpowiedzi na wszystkie wnioski i sprzeciwy podniesione przez strony w związku z wszystkimi kwestiami przedprocesowymi oraz dopuszczalnością dowodów. Sąd może również nakazać przeprowadzenie mediacji lub wzięcie udziału w innym postępowaniu mającym na celu dobrowolne rozstrzygnięcie sporu.

Sąd wyznacza termin rozprawy, na którą wzywa strony. Sekretarz sądowy przesyła stronom wezwania do stawienia się przed sądem; stronom doręcza się również odpis postanowienia sądu.

W sprawach gospodarczych kodeks postępowania cywilnego przewiduje wzajemną wymianę pism między stronami postępowania. Po otrzymaniu odpowiedzi na pozew sąd doręcza jej odpis wraz z załącznikami powodowi, który może wnieść replikę na odpowiedź na pozew w terminie dwóch tygodni. W replice powód może uzupełnić i wyjaśnić treść pierwotnego pozwu. Po otrzymaniu repliki na odpowiedź na pozew sąd doręcza jej odpis wraz z załącznikami pozwanemu, który może wnieść duplikę w terminie dwóch tygodni. W duplice pozwany musi odnieść się do repliki powoda.

Po sprawdzeniu prawidłowości wymienianych pism i dopuszczalności wniesionych replik i duplik, uwzględniając przedstawione w nich kwoty oraz inne wnioski i zarzuty podniesione przez strony, sąd rozstrzyga wszelkie kwestie przedprocesowe oraz kwestie dopuszczalności dowodów. Sąd wyznacza termin rozprawy, na którą wzywa strony, doręczając duplikę powodowi. Sąd zawiadamia strony o swoim postanowieniu. Sąd może nakazać przeprowadzenie mediacji lub wzięcie udziału w innym postępowaniu mającym na celu dobrowolne rozstrzygnięcie sporu. Po przedstawieniu wszystkich dowodów w ramach wymiany pism i po stwierdzeniu, że strony nie muszą stawić się na rozprawie, sąd może – na wniosek stron – rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, zapewniając stronom możliwość przedstawienia zarzutów i odpowiedzi na piśmie.

Kodeks postępowania cywilnego zawiera przepisy szczególne regulujące określone kwestie procesowe – postępowanie uproszczone, postępowanie w sprawach małżeńskich, kwestie związane ze stanem cywilnym, ubezwłasnowolnienie, powództwo

o sądowy podział majątku oraz ochronę i przywrócenie posiadania, powództwo o zawarcie umowy przyrzeczonej, powództwa zbiorowe i pozwy o wydanie nakazu zapłaty, postępowanie zabezpieczające, wnioski o objęcie ochroną i postępowanie egzekucyjne. Przepisy szczególne zawiera również ustawa o handlu w odniesieniu do postępowania upadłościowego i powiązanych z nim roszczeń.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Sąd wzywa strony do stawienia się na rozprawie. W przypadku odroczenia rozprawy strony, które zostały prawidłowo wezwane do stawienia się przed sądem, nie otrzymują wezwania na kolejną rozprawę, jeżeli zostały powiadomione o jej terminie na rozprawie. Wezwanie do stawienia się przed sądem wystosowuje się najpóźniej na tydzień przed planowanym terminem rozprawy. Zasada ta nie obowiązuje w postępowaniu egzekucyjnym. Wezwanie do stawienia się przed sądem zawiera następujące informacje: oznaczenie sądu, który je wystosował, imię i nazwisko oraz adres osoby wezwanej do stawienia się przed sądem, sygnaturę sprawy oraz informacje o tym, w jakim charakterze dana osoba ma występować przed sądem, miejsce i termin rozprawy oraz skutki prawne niestawienia się na rozprawie.

Sąd doręcza stronom odpis każdego orzeczenia, od którego przysługuje odrębny środek zaskarżenia.

Chociaż sąd informuje strony o wyznaczonych terminach sądowych na dokonanie czynności procesowych, nie powiadamia stron o terminach ustawowych.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 19/04/2018

Tryb postępowania - Czechy

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [cs](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe. Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki: [en](#)

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
- 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?
- 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
- 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
- 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
- 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
- 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
- 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
- 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

- 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Każdy ma prawo zwrócić się do sądu o ochronę w związku z groźbą naruszenia jego prawa lub jego naruszeniem. Warto jednak zawsze najpierw podjąć próbę polubownego rozstrzygnięcia sporu. Można również skorzystać z alternatywnych metod rozwiązywania sporów. W niektórych obszarach prawa cywilnego państwo zapewnia stronom danego stosunku prawnego możliwość poddania sporu prawnego pod rozstrzygnięcie innego podmiotu prywatnego. W Republice Czeskiej umożliwia to arbitraż, który uregulowany został w ustawie nr 216/1994 Coll. o postępowaniu arbitrażowym i wykonywaniu orzeczeń arbitrażowych, z późniejszymi zmianami. Postępowanie arbitrażowe kończy się wydaniem orzeczenia arbitrażowego, które jest wiążące dla obydwu stron sporu i które ma taką samą moc jak prawomocny wyrok sądowy. Kwestie związane z mediacją w sprawach innych niż sprawy karne reguluje ustawa nr 202/2012 Coll. o mediacji i zmianie niektórych innych ustaw (ustawa o mediacji). Aby uzyskać dalsze szczegółowe informacje na ten temat, zob. sekcję „Alternatywne metody rozwiązywania sporów – Republika Czeska”.

W zależności od rodzaju sprawy, nawet po wniesieniu powództwa można zwrócić się do sądu, aby ten podjął próbę polubownego rozstrzygnięcia sporu (zob. §§ 67–69 i § 99 ustawy nr 99/1963 Coll., kodeks postępowania cywilnego, z późniejszymi zmianami). Zatwierdzona przez sąd ugoda wywołuje takie same skutki prawne jak prawomocny wyrok. Stanowi ona również tytuł egzekucyjny oraz posiada przymiot powagi rzeczy osądzonej.

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Ponieważ w różnych sprawach obowiązują różne terminy, zaleca się zasięgnięcie porady prawnej na jak najwcześniejszym etapie postępowania. Powództwo należy wytoczyć przed właściwy sąd przed upływem określonego terminu (pозew należy wnieść do właściwego sądu w stosownym terminie).

Jeżeli ustawowy termin do wytoczenia powództwa upłynie, a tym samym roszczenie przedawniło się, zobowiązanie dłużnika nie wygasa, lecz staje się zobowiązaniem niezpełnym. Oznacza to, że nie można dochodzić jego spełnienia przed sądem w przypadku, gdy dłużnik podniesie zarzut przedawnienia. Kwestie związane z przedawnieniem regulują zasadniczo przepisy §§ 609–653 ustawy nr 89/2012 Coll., kodeks cywilny. Ogólny termin przedawnienia wynosi trzy lata i rozpoczyna się w dniu powstania możliwości zrealizowania roszczenia. Długość określonych terminów przedawnienia zależy od rodzaju realizowanego roszczenia.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Zob. sekcję „Jurysdykcja – Republika Czeska”.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Kwestie związane z właściwością sądów regulują przepisy określające właściwość miejscową, rzeczową i funkcjonalną.

Właściwość miejscowa to właściwość uwzględniająca kompetencję terytorialną poszczególnych sądów tego samego rodzaju. Służy ona ustaleniu, który sąd pierwszej instancji jest kompetentny do rozpoznania i rozstrzygnięcia danej sprawy. Podstawowe przepisy regulujące kwestie związane z właściwością miejscową zawierają §§ 84–89a ustawy nr 99/1963 Coll., kodeks postępowania cywilnego, z późniejszymi zmianami. Należy jednak mieć na uwadze, że w niektórych sprawach właściwość miejscowa może być uregulowana bezpośrednio obowiązującym prawem Unii, które ma pierwszeństwo przed ustawodawstwem krajowym (zob. odpowiednie przepisy rozporządzenia nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, które regulują nie tylko kwestie związane z jurysdykcją krajową, ale również z właściwością miejscową) – oznacza to, że czeskie przepisy dotyczące ustalania właściwości miejscowej nie zawsze mają zastosowanie.

Sądem właściwym miejscowo jest sąd powszechny strony, przeciwko której wytoczono powództwo (pozwanego), chyba że ustawa stanowi inaczej. Sądem powszechnym jest zawsze sąd rejonowy (*okresní soud*). Jeżeli w danej sprawie właściwy w pierwszej instancji jest sąd okręgowy (*krajský soud*) (zob. pyt. 2.1), sądem właściwym miejscowo będzie ten sąd okręgowy, do którego okręgu należy sąd rejonowy właściwy dla tej strony. Jeżeli pozew jest skierowany przeciwko więcej niż jednemu pozwanemu, sądem właściwym miejscowo jest sąd powszechny właściwy dla któregośkolwiek z nich.

- Sądem powszechnym właściwym dla danej osoby fizycznej jest sąd rejonowy, w obszarze którego osoba ta ma swoje miejsce zamieszkania, a w przypadku braku takiego miejsca – sąd, w którego obszarze strona przebywa. Pod pojęciem miejsca zamieszkania rozumie się miejsce, w którym dana osoba fizyczna przebywa z zamiarem stałego pobytu (w niektórych przypadkach może istnieć więcej niż jedno takie miejsce i wówczas wszystkie takie sądy będą sądami właściwymi).
- Sądem właściwym dla osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w sprawach dotyczących tej działalności jest sąd rejonowy miejsca prowadzenia działalności przez tę osobę (miejsce prowadzenia działalności to miejsce znajdujące się pod adresem wprowadzonym w rejestrze publicznym); jeżeli dana osoba nie posiada miejsca prowadzenia działalności, sądem właściwym jest sąd rejonowy, w którego obszarze znajduje się jej miejsce zamieszkania, a w przypadku braku takiego miejsca – sąd rejonowy, w którego obszarze osoba ta przebywa.
- Sąd właściwy dla danej osoby prawnej określa się według siedziby statutowej tej osoby (zob. §§ 136–137 ustawy nr 89/2012 Coll., kodeks cywilny).
- Sądem właściwym dla syndyka wykonującego czynności służbowe jest sąd rejonowy, w którego obszarze ma on swoją siedzibę statutową.
- Przepisy szczególne regulują właściwość miejscową sądu w odniesieniu do Skarbu Państwa (chodzi o sąd, w którego obszarze znajduje się siedziba państwowej jednostki organizacyjnej, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie, a jeżeli nie można ustalić sądu właściwego miejscowo w ten sposób – sąd, w którego obszarze wystąpiły okoliczności stanowiące podstawę dochodzonego roszczenia), organów gminy (jest to sąd, w którego obszarze położona jest dana gmina) oraz jednostki samorządu terytorialnego wyższego szczebla (jest to sąd, w którego obszarze organy administracyjne tej jednostki mają swoje siedziby).

Jeżeli dla danego pozwanego będącego obywatelem Republiki Czeskiej nie można ustalić sądu właściwego miejscowo w Republice Czeskiej, właściwy jest sąd, w którego obszarze znajduje się ostatnie znane miejsce zamieszkania tej osoby w Republice Czeskiej. Roszczeń związanych z prawami rzeczowymi przeciwko osobie, dla której nie można ustalić właściwego sądu w Republice Czeskiej w żaden inny sposób, można dochodzić przed sądem, w którego obszarze położony jest majątek tej osoby.

Pozew (wniosek inicjujący postępowanie) przeciwko obywatelowi państwa trzeciego można również wnieść do sądu w Republice Czeskiej, w którego obszarze znajduje się jego przedsiębiorstwo lub jednostka organizacyjna tego przedsiębiorstwa.

Właściwość rzeczowa określa zakres spraw przekazanych do rozpoznania przez poszczególne rodzaje sądów – służy ona ustaleniu, który sąd jest właściwy do rozpoznania danej sprawy w pierwszej instancji. W sądowym postępowaniu cywilnym sądem właściwym rzeczowo do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji jest sąd rejonowy, chyba że ustawa wyraźnie stanowi, że dla danej sprawy sądem właściwym rzeczowo jest sąd okręgowy lub Sąd Najwyższy Republiki Czeskiej.

Właściwość funkcjonalna określa zakres kompetencji różnych sądów rozpoznających kolejno rozprawy tę samą sprawę w sytuacji wniesienia zwykłego i nadzwyczajnego środka odwoławczego (innymi słowy, właściwość funkcjonalna służy ustaleniu, który sąd rozpatruje zwykłe i nadzwyczajne środki zaskarżenia).

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Jak już wskazano powyżej (zob. odpowiedź na pyt. 4), zgodnie z przepisami regulującymi właściwość rzeczową sądów w postępowaniu cywilnym sądem właściwym do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji jest zasadniczo sąd rejonowy.

Od zasady tej istnieją pewne wyjątki, w których sądem właściwym do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji jest sąd okręgowy – sąd okręgowy rozpoznaje sprawy i orzeka w sprawach wymienionych w przepisach § 9 ust. 2 ustawy nr 99/1963 Coll., kodeks postępowania cywilnego, z późniejszymi zmianami. Dotyczy to głównie orzekania w sprawach, które – z uwagi na swój charakter – wymagają określonego poziomu wiedzy specjalistycznej, oraz w sprawach, w których stan faktycznych i prawny jest bardziej złożony. Sądy okręgowe orzekają w pierwszej instancji:

- a) w sporach między pracodawcą a uprawnionym dotyczących rozliczania nadpłaty na poczet składek na ubezpieczenie emerytalne, ubezpieczenie zdrowotne, wsparcie socjalne zapewniane przez państwo i wsparcie z pomocy społecznej oraz w sporach dotyczących rozliczania odszkodowania wypłacanego z tytułu wstecznego zgłoszenia po nabyciu prawa do świadczenia z ubezpieczenia zdrowotnego;
- b) w sporach dotyczących nielegalności strajku lub lokautu;
- c) w sporach z udziałem państwa trzeciego lub osób korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych, jeżeli spory te wchodzi w zakres jurysdykcji sądów czeskich;
- d) w sporach dotyczących uchylecia orzeczenia arbitrażowego dotyczącego wykonywania zobowiązań wynikających z układu zbiorowego;
- e) w sprawach wynikających ze stosunków prawnych związanych z zakładaniem spółek, instytutów, fundacji i funduszy kapitałowych oraz w sporach między spółkami, ich wspólnikami lub członkami, a także w sporach wzajemnych między wspólnikami i członkami wynikających z udziału w danej spółce;
- f) w sporach między spółkami, ich wspólnikami lub udziałowcami a członkami ich organów statutowych lub likwidatorami związanych z wykonywaniem obowiązków służbowych przez członków organów statutowych spółki lub z jej likwidacją;
- g) w sporach na gruncie prawa autorskiego;
- h) w sporach dotyczących ochrony praw, które mogą być lub zostały naruszone w rezultacie nieuczciwej konkurencji lub bezprawnego ograniczania konkurencji;
- i) w sprawach dotyczących ochrony dobrego imienia i reputacji osoby prawnej;
- j) w sporach dotyczących bezpieczeństwa finansowego i związanych z weksłami trasowanymi, weksłami własnymi i instrumentami inwestycyjnymi;
- k) w sporach wynikających z transakcji na giełdzie towarowej;
- l) w sprawach dotyczących walnych zgromadzeń właścicieli lokali we wspólnotach mieszkaniowych i w sporach z tego wynikających, z wyjątkiem sporów dotyczących składek wnoszonych przez członków wspólnot mieszkaniowych na poczet utrzymania budynków i przylegających terenów, sporów dotyczących zaliczek na poczet świadczenia usług oraz sporów dotyczących sposobu podziału kosztów świadczenia usług;
- m) w sprawach dotyczących przekształceń spółek i spółdzielni, z uwzględnieniem wszelkich powiązanych postępowań o odszkodowanie prowadzonych na mocy przepisów szczególnych;
- n) w sporach związanych z nabyciem przedsiębiorstwa lub dzierżawą przedsiębiorstwa lub jego części;
- o) w sporach dotyczących zamówień publicznych na roboty budowlane, które przekraczają wyznaczony próg, w tym w sporach dotyczących dostaw niezbędnych do realizacji tych zamówień.

Sąd Najwyższy Republiki Czeskiej jest sądem pierwszej i jedynej instancji w postępowaniach dotyczących uznawania wyroków sądów państw trzecich w sprawach małżeńskich (nie dotyczy to uznawania wyroków wydanych w innych państwach członkowskich UE w przypadkach, w których zastosowanie ma rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000) oraz w sprawach o ustalenie i zaprzeczenie pochodzenia dziecka zgodnie z § 51 i § 55 ust. 1 ustawy nr 91/2012 Coll., prawo prywatne międzynarodowe.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Prawo czeskie nie przewiduje ogólnego obowiązku korzystania z zastępstwa procesowego w postępowaniu w sprawach cywilnych.

Zdolność procesowa i sądowa

Każda osoba posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych, która występuje jako strona w postępowaniu sądowym może samodzielnie dokonywać czynności procesowych przed sądem (§ 20 ust. 1 ustawy nr 99/1963 Coll., kodeks postępowania cywilnego, z późniejszymi zmianami). Osoba fizyczna nabywa pełną zdolność procesową w chwili osiągnięcia pełnoletności. Pełnoletność osiąga się w chwili ukończenia osiemnastego roku życia. Przed osiągnięciem tego wieku pełną zdolność do czynności prawnej można uzyskać na wniosek (zob. § 37 ustawy nr 89/2012 Coll., kodeks cywilny) lub przez zawarcie związku

małżeńskiego. Jeżeli strona postępowania nie posiada pełnej zdolności procesowej, może być reprezentowana przez pełnomocnika. Osoba pełnoletnia, która ma ograniczoną zdolność do czynności prawnych, może również nie mieć zdolności procesowej i sądowej.

Umocowanie do działania w imieniu reprezentowanego może wynikać z ustawy lub decyzji organu rządowego (przedstawicielstwo ustawowe) albo z pełnomocnictwa. Każdy, to bierze udział w postępowaniu w charakterze pełnomocnika strony obowiązany jest przedstawić dowód umocowania.

Osoba fizyczna, która nie może samodzielnie występować przed sądem, musi być reprezentowana przez swojego opiekuna prawnego lub kuratora (§§ 22–23 i § 29an ustawy nr 99/1963 Coll., kodeks postępowania cywilnego, z późniejszymi zmianami).

Strona postępowania (posiadająca zdolność do czynności prawnych) również może być reprezentowana przez wybraną przez siebie osobę, której udzieliła pełnomocnictwa (§§ 24–28a ustawy nr 99/1963 Coll., kodeks postępowania cywilnego, z późniejszymi zmianami).

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Pozew (wniosek inicjujący postępowanie) wnosi się do sądu zgodnie z właściwością rzeczową, miejscową i funkcjonalną. Adresy poszczególnych czeskich sądów zamieszczono na stronie internetowej czeskiego Ministerstwa Sprawiedliwości: <http://portal.justice.cz/Justice2/Uvod/Soudy.aspx>

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Każda strona ma w sądowym postępowaniu cywilnym równy status i prawo do żądania przeprowadzenia rozprawy w jej języku ojczystym (zob. § 18 ustawy nr 99/1963 Coll., kodeks postępowania cywilnego, z późniejszymi zmianami). Pozew (wniosek inicjujący postępowanie) można wnieść w swoim języku ojczystym. W celu zapewnienia szybszego rozpoznania pozwu (wniosku) przez sąd, zaleca się jednak, aby do dokumentów przeznaczonych dla sądu załączać ich tłumaczenia na język czeski.

W celu uruchomienia postępowania można zwrócić się do sądu na piśmie (zob. § 42 ustawy nr 99/1963 Coll., kodeks postępowania cywilnego, z późniejszymi zmianami). Pozew w formie pisemnej wnosi się na papierze lub w postaci elektronicznej za pośrednictwem publicznej sieci danych lub faksem. Najpóźniej po upływie 3 dni od daty wniesienia pozwu zawierającego żądanie faksem lub w postaci elektronicznej należy złożyć oryginał tego pozwu lub jednobrzmiące pismo. Jeżeli pozew wniesiono w postaci elektronicznej opatrzonej certyfikowanym podpisem elektronicznym (zgodnie z ustawą nr 227/2000 Coll. o podpisie elektronicznym, z późniejszymi zmianami) lub jako dokument w postaci elektronicznej zgodnie z przepisami szczególnymi (ustawa nr 300/2008 Coll. o dokumentach elektronicznych i dozwolonej konwersji dokumentów), późniejsze złożenie oryginału nie jest wymagane.

Uruchomić postępowanie oraz wnieść o sądowe wykonanie wyroku można ustnie do protokołu (zob. § 14 ustawy nr 292/2013 Coll. o odrębnych postępowaniach sądowych, z późniejszymi zmianami) wyłącznie w postępowaniu, które może również być wszczęte z urzędu, lub w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na zawarcie związku małżeńskiego, postępowaniu o objęcie ochroną przed przemocą domową, postępowaniu o ustalenie lub zaprzeczenie pochodzenia dziecka i postępowaniu o przysposobienie dziecka. Każdy sąd rejonowy ma obowiązek zarejestrować złożone pismo i niezwłocznie przekazać je właściwemu sądowi ze skutkiem wniesienia pisma procesowego do właściwego sądu.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Ustawa nie wymaga posłużenia się formularzem w celu złożenia pozwu (lub wniosku inicjującego postępowanie). Pozew (wniosek) musi spełniać wymogi ogólne (zob. § 42 ust. 4 ustawy nr 99/1963 Coll., kodeks postępowania cywilnego, z późniejszymi zmianami) oraz szczególne (zob. § 79 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

Wymogi ogólne dotyczą oznaczenia sądu, do którego skierowane jest pismo, oraz wskazania powoda. W piśmie należy wyraźnie przedstawić sprawę, której dotyczy oraz sformułować żądanie. Musi być ono również opatrzone podpisem i datą.

Wymogi szczególne to zawarcie w piśmie: imion i nazwisk oraz adresów stron, ich dat urodzenia lub numerów osobistych (firmy lub nazwy i adresu siedziby statutowej osoby prawnej, numeru identyfikacyjnego, nazwy państwa oraz odpowiedniej państwowej jednostki organizacyjnej występującej przed sądem w imieniu Skarbu Państwa), w stosownych przypadkach również danych pełnomocników stron, opisu głównych okoliczności faktycznych i dowodów, na które powołuje się powód, a także w sposób wyraźny żądania powoda.

Jeżeli pismo nie spełnia niezbędnych wymogów formalnych lub jeżeli podane informacje są niezrozumiałe lub niejasne, sąd wezwie stronę do uzupełnienia stwierdzonych braków w określonym terminie. Jeżeli braki pisma nie zostaną usunięte, co stanowi przeszkodę do nadania mu dalszego biegu i rozpoznania sprawy, sąd odrzuci takie pismo. Sąd pozostawi bez rozpoznania wszelkie inne złożone pisma w sprawie, dopóki nie zostaną one prawidłowo poprawione lub uzupełnione (zob. § 43 ustawy nr 99/1963 Coll., kodeks postępowania cywilnego, z późniejszymi zmianami). Pismo należy wnieść w wymaganej liczbie egzemplarzy, po jednym dla sądu i w razie potrzeby dla każdej ze stron (zob. § 42 ust. 4 ustawy nr 99/1963 Coll., kodeks postępowania cywilnego, z późniejszymi zmianami).

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Udział w postępowaniu sądowym w Republice Czeskiej wiąże się z koniecznością uiszczenia opłat sądowych będących ekwiwalentem za czynności sądowe wymienione w taryfie opłat oraz za poszczególne czynności dokonywane przez sąd i administrację sądową. Wysokość tych opłat określono w ustawie nr 549/1991 Coll. o opłatach sądowych, z późniejszymi zmianami. Wysokość opłat sądowych jest stała albo stanowi odsetek wartości przedmiotu sporu.

W niektórych sprawach (głównie tych rozpoznawanych w postępowaniu nieprocesowym) strony są zwolnione z opłat sądowych. Strony są z nich całkowicie zwolnione w sprawach dotyczących władzy rodzicielskiej, przysposobienia, obowiązków alimentacyjnych między rodzicami a dziećmi itp.

Osoby, które wytoczyły powództwo o ustalenie wysokości świadczeń alimentacyjnych, odszkodowanie z tytułu doznania uszczerbku na zdrowiu, urazów doznanych w pracy lub choroby zawodowej itp. są zwolnione z opłat sądowych. Jeżeli powód w danym postępowaniu jest objęty takim zwolnieniem, a sąd uwzględni jego powództwo, obowiązek pokrycia stosownych opłat spoczywa na pozwanym.

Sąd może również przyznawać tzw. specjalne zwolnienia z opłat sądowych – takie zwolnienia przyznaje się w związku z sytuacją finansową i socjalną strony danego postępowania oraz w związku ze szczególnymi okolicznościami rozpoznawanej sprawy. Jeżeli powód znajduje się w trudnej sytuacji materialnej wskutek długotrwałego bezrobocia, poważnej choroby itp., może zwrócić się do sądu o całkowite lub częściowe zwolnienie z opłat sądowych. Odpowiedni wniosek najlepiej jest załączyć do pozwu. Rozstrzygając o zwolnieniu z opłat, sąd weźmie pod uwagę, jaki majątek powód zgromadził, jego sytuację finansową i socjalną, wysokość opłaty sądowej, charakter roszczenia itp. Powództwo nie może być jednak oczywiście bezzasadne ani ukierunkowane na uniemożliwienie skorzystania z przysługujących innym osobom praw. Zob. również sekcję „Pomoc prawna – Republika Czeska”.

Opłatę należy uiścić w chwili wniesienia pozwu. Jeżeli pozew nie został opłacony wraz z jego złożeniem, sąd wezwie stronę do uiszczenia opłaty i pouczy ją, że nieopłacenie pozwu w wyznaczonym terminie doprowadzi do umorzenia postępowania.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Zob. sekcję „Pomoc prawna – Republika Czeska”.

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Postępowanie sądowe wszczyna się w dniu wniesienia pozwu do sądu (zob. § 82 ustawy nr 99/1963 Coll., kodeks postępowania cywilnego, z późniejszymi zmianami) lub w dniu wydania przez sąd postanowienia o wszczęciu postępowania z urzędu (zob. § 13 ust. 2 ustawy nr 292/2013 Coll. o odrębnych postępowaniach sądowych, z późniejszymi zmianami). Wniesienie pozwu (wniosku inicjującego postępowanie) do sądu uruchamia postępowanie. Sąd nie wydaje stronom potwierdzenia o wszczęciu postępowania. Jeżeli pozew (wniosek) został złożony osobiście w sekretariacie sądu, można uzyskać potwierdzenie jego wniesienia (pieczęć sądu na kopii pisma).

Jeżeli w piśmie występują braki (nie zawiera ono wymaganych informacji lub informacje te są niejasne lub niezrozumiałe), sąd wezwie stronę do ich uzupełnienia. W przypadku nieuzupełnienia tych braków pisma w terminie wyznaczonym przez sąd, co stanowi przeszkodę do nadania mu dalszego biegu i rozpoznania sprawy, sąd odrzuci wniosek o wszczęcie postępowania i je umorzy.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Z chwilą wszczęcia postępowania sąd z urzędu podejmie czynności służące zapewnieniu jak najszybszego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy (zob. § 100 ust. 1 ustawy nr 99/1963 Coll., kodeks postępowania cywilnego, z późniejszymi zmianami). Sąd ma obowiązek doręczyć pozew (wniosek wszczynający postępowanie) pozostałym stronom postępowania do rąk własnych (zob. § 79 ust. 3 kodeksu postępowania cywilnego). W toku postępowania sąd poucza strony o różnych przysługujących im

prawach i spoczywających na nich obowiązkach. Jeżeli konieczne jest dokonanie określonej czynności procesowej, sąd wyznaczy termin na dokonanie takiej czynności.

Strony i ich pełnomocnicy mają prawo wglądu do akt sprawy, z wyjątkiem protokołu głosowania, oraz do sporządzania wyciągów z tych akt i kopii. Przewodniczący składu orzekającego udziela prawa wglądu do akt oraz do sporządzania wyciągów z akt i kopii każdej osobie posiadającej w tym uzasadniony interes lub mającej ku temu uzasadnione podstawy, chyba że zgodnie z obowiązującym prawem treść takich akt ma charakter poufny (zob. § 44 ustawy nr 99/1963 Coll., kodeks postępowania cywilnego, z późniejszymi zmianami).

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 12/10/2020

Tryb postępowania - Niemcy

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
- 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?
- 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
- 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
- 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
- 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
- 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
- 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
- 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
- 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Niekiedy bardziej wskazane może być skorzystanie z alternatywnych metod rozwiązywania sporów. Zob. informacje umieszczone w sekcji „Mediacja”.

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Nie określono terminu procesowego na wniesienie sprawy do sądu, ale roszczenia ulegają przedawnieniu. Jeżeli roszczenie się przedawniło i strona przeciwna podniesie ten zarzut, sąd oddała powództwo. Terminy przedawnienia nie wynikają z prawa procesowego, ale z prawa materialnego. Różnią się one w zależności od sprawy. Kwestię tę można wyjaśnić, zasięgając porady prawnej.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Zob. sekcja „Jurysdykcja”.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Zob. sekcja „Jurysdykcja – Niemcy”.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Zob. sekcja „Jurysdykcja – Niemcy”.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Istnienie przymusu adwokackiego zależy od rodzaju sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

W postępowaniu przed sądami krajowymi (*Landgerichten*) i wyższymi sądami krajowymi (*Oberlandesgerichten*) obowiązuje przymus adwokacki. Przymus adwokacki obowiązuje także w większości spraw rodzinnych (np. w postępowaniach w sprawach o rozwód lub o alimenty bądź w sporach majątkowych), które rozpoznaje sąd rejonowy (*Amtsgericht*).

We wszystkich pozostałych rodzajach postępowań przed sądem rejonowym powództwo można wytoczyć osobiście i samodzielnie występować przed sądem.

Sąd rejonowy jest właściwy w postępowaniu w sprawie nakazu zapłaty (*Mahnverfahren*). Pozew o wydanie nakazu zapłaty można zatem wnieść do sądu osobiście, bez udziału adwokata.

Również przed sądem pracy (*Arbeitsgericht*) powództwo można wytoczyć osobiście.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Co do zasady pozew należy wnieść na piśmie do sądu właściwego.

Jeżeli jednak sądem właściwym do prowadzenia postępowania jest sąd rejonowy, powództwo można zgłosić ustnie do protokołu w sekretariacie sądu (*Geschäftsstelle des Amtsgerichts*). Zgłoszenie powództwa może nastąpić w sekretariacie każdego sądu rejonowego. Sekretariat sądu niezwłocznie przesyła protokół do odpowiedniego sądu.

To samo dotyczy postępowania przed sądem pracy. Powództwo do sądu pracy można również zgłosić ustnie do protokołu w sekretariacie sądu pracy.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Językiem postępowania sądowego jest język niemiecki. Pozew należy zatem sporządzić w języku niemieckim.

Zasadniczo pozew wymaga formy pisemnej. Powództwo do sądu rejonowego lub sądu pracy można także zgłosić ustnie do protokołu w sekretariacie sądu (zob. odpowiedź na pytanie 7).

Pozew można również przesłać faksem. Na faksie musi widnieć podpis strony lub adwokata w przypadku zastępstwa procesowego. Tożsamość osoby podpisującej oryginał pozwu musi jednoznacznie wynikać z faksu.

Ponadto pozew można również wysłać w formie dokumentu elektronicznego za pomocą bezpiecznego środka przekazu (De-Mail – niemiecka usługa komunikacji w ramach administracji elektronicznej) lub – o ile jest opatrzony kwalifikowanym podpisem elektronicznym – na elektroniczną skrzynkę podawczą dla sądów i organów administracji (EGVP). Nie przewidziano możliwości przesyłania dokumentów elektronicznych pocztą elektroniczną.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

W postępowaniach uproszczonych stosuje się standardowe formularze – np. wniosku o wydanie nakazu zapłaty (*Mahnbescheid*) i wniosku o wydanie tytułu wykonawczego (*Vollstreckungsbescheid*). Korzystanie z tych formularzy jest obowiązkowe. Jeżeli wniosku nie wniesiono na odpowiednim formularzu we właściwym terminie, sąd odrzuca go jako niedopuszczalny.

Nie przewidziano żadnych standardowych formularzy pozwu. Pozew musi mieć odpowiednią formę i treść:

- musi zawierać dokładne oznaczenie stron i ich pełnomocników procesowych wraz z adresami. Należy wskazać w nim także sąd właściwy do rozpoznania sprawy;
- w pozwie należy jasno sformułować, czego on dotyczy oraz co sąd ma zasądzić na rzecz powoda (żądanie pozwu);
- należy wyczerpująco i jasno opisać przedmiot roszczenia i okoliczności faktyczne, na których strona wnosząca sprawę do sądu opiera swój pozew;
- pozew należy własnoręcznie podpisać. Jeżeli stroną wytaczającą powództwo reprezentuje adwokat, wymagany jest podpis umocowanego adwokata lub osoby przez niego upoważnionej.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Postępowania przed sądami, które rozpoznają sprawy z zakresu prawa cywilnego i gospodarczego, wiążą się z kosztami sądowymi. Koszty te obejmują opłaty i wydatki sądowe. Po wniesieniu pozwu przez powoda sąd pobiera zaliczkę na poczet kosztów sądowych (*Gerichtskostenvorschuss*) w wysokości odpowiadającej kwocie ustawowych opłat sądowych. Doręczenie pozwu stronie przeciwnej następuje z reguły dopiero wówczas, gdy powód uiści zaliczkę na poczet kosztów sądowych.

To samo dotyczy postępowania w sprawie nakazu zapłaty (*Mahnverfahren*).

W postępowaniu przed sądem pracy nie ma wymogu uiszczenia opłat z góry.

Korzystanie z zastępstwa procesowego oznacza konieczność poniesienia kosztów. Honorarium adwokackie uiszcza się z reguły dopiero po zakończeniu postępowania lub po wydaniu przez sąd postanowienia w sprawie kosztów, niemniej adwokat może zażądać zaliczki za swoją pracę w wysokości kosztów, które później poniesie, jeszcze przed wniesieniem pozwu.

Koszty postępowania, koszty sądowe i honorarium adwokackie wraz z kosztami zaliczki ponosi ostatecznie strona przegrywająca.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Każdy, kto nie jest w stanie samodzielnie ponieść kosztów postępowania sądowego, które toczy się w jego sprawie, może zwrócić się o zwolnienie z kosztów sądowych. Sąd sprawdza, czy powództwo ma szansę na uwzględnienie, czy nie jest bezzasadne oraz czy spełniono przesłanki finansowe. Jeżeli sąd przyzna zwolnienie z kosztów, wówczas powód nie musi uiszczać z góry żadnych kosztów związanych z doręczeniem pozwu.

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Jeżeli wniesiony pozew nie zawiera błędów oraz jeżeli uiszczono zaliczkę na poczet kosztów sądowych w kasie sądu, wówczas pozew niezwłocznie doręcza się stronie przeciwnej. Pozew uznaje się za wniesiony z chwilą jego doręczenia stronie przeciwnej.

Jeżeli pozew zawiera błąd, sąd wzywa powoda do jego usunięcia. W przypadku nieusunięcia błędu sąd odrzuca pozew jako niedopuszczalny.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

W chwili doręczenia pozwu przewodniczący składu sędziowskiego wyznacza termin pierwszej rozprawy albo zarządza przeprowadzenie wstępnego postępowania pisemnego. Obydwie strony powiadamia się o terminie rozprawy lub o zarządzeniu wstępnego postępowania pisemnego. Sąd może nakazać stronom osobiste stawiennictwo na każdej rozprawie.

Przygotowując rozprawę, sąd może nakazać stronom uzupełnienie złożonych dokumentów lub przedstawienie wyjaśnień na ich temat, jak również może wyznaczyć terminy przedstawienia wyjaśnień dotyczących określonych zagadnień. Sąd może zarządzić przedłożenie przez strony postępowania lub osoby trzecie dokumentów i przedmiotów, a także zasięgnąć informacji ze źródeł urzędowych.

Strony należy poinformować o wszelkich takich zarządzeniach.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie wykonały służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. EJN ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za żadne informacje, dane ani odniesienia zawarte w tym tekście. Informacje na temat przepisów w zakresie praw autorskich dotyczących unijnych stron internetowych znajdują się w zastrzeżeniach prawnych.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 23/09/2020

Tryb postępowania - Estonia

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
- 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?
- 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
- 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
- 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
- 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
- 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
- 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
- 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
- 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawienia się w sądzie)?

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Spory można rozwiązywać zarówno na drodze sądowej, jak i pozasądowej.

Jedną z pozasądowych metod rozwiązywania sporów jest **postępowanie pojednawcze**. Jest to pozasądowa metoda dobrowolnego rozwiązywania sporów prowadzona przez niezależnego i bezstronnego rozjemcę. Rozjemca ułatwia komunikację między stronami w celu znalezienia rozwiązania sporu. Negocjacje w ramach postępowania pojednawczego nie są jawne, a rozjemca nie może prowadzić postępowania w sposób stwarzający wrażenie, że jest on uprawniony do podejmowania wiążących decyzji. Funkcję rozjemcy może pełnić notariusz, adwokat lub dowolna inna osoba fizyczna wyznaczona przez strony sporu i upoważniona do działania za pośrednictwem osoby prawnej [np. rozjemcy z organu pojednawczego ds. ubezpieczeń za pośrednictwem Estońskiego Stowarzyszenia Zakładów Ubezpieczeniowych (Eesti Kindlustusseltside Liit) oraz Estońskiego Funduszu Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Eesti Liikluskindlustuse Fond)]. Organ pojednawczy jest to podmiot działający przy organie rządowym lub samorządowym, np. komisja prawa autorskiego (*autoriõiguse komisjon*). Ugoda osiągnięta w wyniku postępowania pojednawczego stanowi tytuł wykonawczy na warunkach określonych w przepisach prawa pod warunkiem nadania jej klauzuli wykonalności przez sąd. Można ją wówczas przedstawić komornikowi celem przeprowadzenia egzekucji. Jeżeli rozjemcą jest notariusz lub adwokat, ugodę w sprawie roszczenia majątkowego lub ugodę w sprawie roszczenia niemajątkowego (pod warunkiem że w odniesieniu do roszczenia niemajątkowego istnieje możliwość zawarcia ugody) może poświadczyć notariusz na wniosek stron postępowania pojednawczego i nadać jej rygor natychmiastowej wykonalności. W takim przypadku nie jest konieczne nadanie ugodzie klauzuli wykonalności przez sąd. Ugoda zatwierdzona przez organ pojednawczy jest wiążąca dla wszystkich stron i nie jest konieczne nadanie jej klauzuli wykonalności przez sąd. Inną metodą pozasądowego rozstrzygnięcia sporów jest **postępowanie arbitrażowe**. Ponieważ strony same ustalają skład organu arbitrażowego, mogą mieć pewność co do wiedzy, doświadczenia i bezstronności arbitrów. Stronom przysługuje również prawo wyboru języka postępowania oraz mających zastosowanie przepisów i regulaminu. Organ arbitrażowy może zostać powołany w celu rozstrzygnięcia jednego sporu (doraźnie) albo może mieć charakter stały. Stałym organem arbitrażowym w Estonii jest Rada Arbitrażowa Izby Notarialnej (Notarite Koja vahekohus). Spory wynikające z międzynarodowych stosunków gospodarczych rozstrzyga często Trybunał Arbitrażowy przy [Izbie Handlu i Przemysłu Estonii](#) [Eesti Kaubandus-Tööstuskoja (EKTK) arbitraažikohus]. Decyzja wydana przez działający w Estonii stały organ arbitrażowy stanowi tytuł wykonawczy bez konieczności nadania jej klauzuli wykonalności przez sąd. W przypadku decyzji innych organów arbitrażowych, również doraźnych, oraz decyzji organów arbitrażowych z innych państw konieczne jest nadanie im najpierw klauzuli wykonalności przez sąd, aby można było przeprowadzić egzekucję na ich podstawie. Poza postępowaniem arbitrażowym i pojednawczym istnieją również komisje powołane do rozstrzygnięcia określonych rodzajów sporów na drodze pozasądowej.

Na przykład spory pracownicze można w pierwszej kolejności kierować do [komisji ds. sporów pracowniczych \(töövaidluskomisjon\)](#). Komisja ds. sporów pracowniczych jest to niezależny organ rozstrzygający indywidualne spory pracownicze, do którego mogą zwracać się zarówno pracodawcy, jak i pracownicy. Rozstrzygnięcie sporów pracowniczych przez komisję ds. sporów pracowniczych reguluje [ustawa o rozstrzygnięciu sporów pracowniczych \(individuaalse töövaidluse lahendamise seadus\)](#). Za rozstrzygnięcie sporu przez taką komisję nie są pobierane żadne opłaty skarbowe. Komisja ds. sporów pracowniczych rozstrzyga wszelkie spory powstałe na gruncie stosunku pracy. Korzystając z prawa do wniesienia sprawy do rozpoznania przez komisję ds. sporów pracowniczych, należy pamiętać, że komisja rozpoznaje roszczenia pieniężne, których wartość nie przekracza 10 000 euro. Roszczenia, których wartość przekracza 10 000 euro, rozpoznaje sąd. We wniosku przedłożonym komisji ds. sporów pracowniczych należy wskazać okoliczności istotne dla sporu. Na przykład w przypadku zaskarżenia rozwiązania stosunku pracy należy wskazać datę rozwiązania i przyczynę. We wniosku należy opisać charakter sporu między stronami, tj. określić działania, których pracownik lub pracodawca nie podjął lub które – w opinii wnioskodawcy – podjął niezgodnie z prawem. Do wniosku należy również załączyć dowody na poparcie zawartych w nim roszczeń (np. umowę o pracę, wzajemne uzgodnienia lub korespondencję między pracodawcą a pracownikiem itp.) lub odniesienia do wszelkich innych dowodów bądź dane świadków. Jeżeli wnioskodawca uzna, że konieczne jest przesłuchanie świadka, we wniosku należy podać imię i nazwisko oraz adres tego świadka. Decyzja komisji ds. sporów pracowniczych, która stała się skuteczna, stanowi tytuł wykonawczy i można ją przedstawić komornikowi celem przeprowadzenia egzekucji. W określonych okolicznościach komisja może nadać swojej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności. Jeżeli któraś ze stron sporu nie zgadza się z decyzją komisji ds. sporów pracowniczych, może – w terminie jednego miesiąca od dnia następującego po dacie otrzymania odpisu decyzji – skierować ten sam spór do sądu rejonowego (*maakohus*). W takim przypadku decyzja komisji ds. sporów pracowniczych nie będzie skuteczna.

Roszczenia wynikające z umowy zawartej między konsumentem a przedsiębiorcą może rozpoznawać [komisja ds. skarg konsumentów \(tarbijakaebuste komisjon\)](#). Rozstrzygnięcie sporów konsumenckich reguluje [ustawa o ochronie konsumentów \(tarbijakaitseadus\)](#). Komisja ds. skarg konsumentów jest właściwa do rozstrzygnięcia zarówno krajowych, jak i transgranicznych sporów konsumenckich wynikających z umów zawartych między konsumentami a przedsiębiorcami, wszczętych przez konsumenta, jeżeli jedną ze stron sporu jest przedsiębiorca mający miejsce prowadzenia działalności w Republice Estońskiej. Komisja ta jest również właściwa do rozstrzygnięcia wszelkich sporów dotyczących szkód spowodowanych przez wadliwy produkt, pod warunkiem że szkodę można stwierdzić. Jeżeli stwierdzono fakt poniesienia szkody, ale precyzyjne określenie wartości tej szkody nie jest możliwe, na przykład z uwagi na fakt, że ma ona charakter niepieniężny lub zostanie poniesiona w przyszłości, kwotę odszkodowania ustala sąd. Komisja nie rozstrzyga sporów dotyczących usług o charakterze nieekonomicznym

świadczonych w interesie ogólnym, usług edukacyjnych świadczonych przez osoby prawne podlegające przepisom prawa publicznego lub usług opieki zdrowotnej świadczonych na rzecz pacjenta przez pracowników służby zdrowia w celu oceny stanu zdrowia, ochrony zdrowia lub przywrócenia dobrego stanu zdrowia pacjenta albo przepisania, wydania lub dostarczenia produktów leczniczych i wyrobów medycznych. Komisja nie jest właściwa do rozstrzygania sporów dotyczących roszczeń z tytułu śmierci, urazu fizycznego lub uszczerbku na zdrowiu ani sporów, w przypadku których procedurę rozstrzygania regulują inne ustawy. Tego rodzaju spory rozstrzygane są przez właściwe instytucje lub sądy (np. spory wynikające z umów najmu mogą być rozstrzygane – oprócz rozstrzygania przez sądy – również przez komisje ds. najmu). Wniosek złożony przez konsumenta zostaje rozpoznany i wynik rozstrzygnięcia sporu udostępniony stronom w ciągu 90 dni od daty przyjęcia wniosku konsumenta. W przypadku złożonych sporów termin ten może zostać przedłużony. Decyzję komisji ds. skarg konsumentów należy wykonać w terminie 30 dni od daty jej opublikowania na stronie internetowej Rady Ochrony Konsumentów (Tarbijakaitseamet), chyba że treść decyzji stanowi inaczej. Listę przedsiębiorców, którzy nie zastosowali się do decyzji komisji, publikuje się na stronie internetowej Rady Ochrony Konsumentów. Decyzje komisji nie stanowią jednak tytułu egzekucyjnego, co oznacza, że nie można ich przedstawić komornikowi celem przeprowadzenia egzekucji. Przedsiębiorca znajdujący się na tej liście zostaje z niej skreślony, jeżeli wykona decyzję komisji po tym, jak został wpisany na listę, lub jeżeli od czasu wpisania tego przedsiębiorcy na listę upłynęło co najmniej 12 miesięcy. Jeżeli strony sporu nie zgadzają się z decyzją komisji i nie zastosowały się do niej, mogą skierować ten sam spór do sądu rejonowego. Przedsiębiorca powiadamia Radę Ochrony Konsumentów na piśmie o wykonaniu decyzji lub o skierowaniu sporu do sądu rejonowego, załączając kopię pozwu złożonego w sądzie rejonowym. Sama Rada Ochrony Konsumentów może – jako przedstawiciel konsumenta i działając za jego zgodą – skierować rozstrzygnięty przez siebie spór do rozpoznania przez sąd rejonowy, jeżeli przedsiębiorca nie zastosował się do decyzji, a spór jest istotny w kontekście stosowania ustawy lub innych przepisów lub z punktu widzenia zbiorowych interesów konsumentów.

Spory wynikające z umów najmu może rozstrzygać **komisja ds. najmu**. Na przykład procedurę rozstrzygania sporów dotyczących najmu reguluje [ustawa o rozstrzyganiu sporów dotyczących najmu \(üürivaidluse lahendamise seadus\)](#). Komisje ds. najmu nie rozstrzygają sporów, których przedmiotem są roszczenia finansowe o wartości powyżej 3 200 euro. Komisję ds. najmu może powołać samorząd terytorialny i rozstrzyga ona wówczas spory powstałe na terytorium tego samorządu. Jedynym miejscem w Estonii, w którym powołano komisję ds. najmu, jest Tallin. We wniosku do komisji ds. najmu wnioskodawca określa swoje żądanie oraz przedstawia okoliczności faktyczne na poparcie wniosku. Do wniosku należy również załączyć umowę najmu oraz dowody potwierdzające zawarte we wniosku twierdzenia, a także inne istotne dowody z dokumentów. Decyzja komisji ds. najmu, która stała się skuteczna, stanowi tytuł wykonawczy i można ją przedstawić komornikowi celem przeprowadzenia egzekucji. Jeżeli któraś ze stron sporu nie zgadza się z decyzją komisji ds. najmu, może – w terminie dwudziestu dni od dnia następującego po dacie otrzymania decyzji komisji – skierować ten sam spór do sądu rejonowego. W takim przypadku decyzja komisji ds. najmu nie będzie skuteczna. Rozstrzygnięcie sporów przez wymienione powyżej komisje nie stanowi obowiązkowego postępowania przedsądowego, tj. jeżeli strony nie chcą lub nie są w stanie rozwiązać sporu na drodze pozasądowej, mogą skierować swoje roszczenie do sądu. Tych samych roszczeń nie może rozpoznawać jednocześnie sąd i właściwy organ pozasądowy.

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

W stosunkach prywatnoprawnych obowiązuje zasada autonomii woli, co oznacza, że wierzyciel ma prawo samodzielnie zdecydować, kiedy dochodzić roszczeń od dłużnika. Celem zachowania przejrzystości i stabilności prawa dłużnik może jednak podnieść zarzut przedawnienia, jeżeli wierzyciel nie zgłosi roszczenia w określonym terminie. Sąd lub inny organ rozstrzygający spór uwzględnia termin przedawnienia wyłącznie na wniosek dłużnika. Roszczenie wierzyciela nie wygasa zatem po upływie terminu przedawnienia. Jeżeli jednak roszczenie przedawniło się, a dłużnik powołał się na termin przedawnienia, sąd nie rozpoznaje roszczenia ani nie orzeka w jego przedmiocie.

- Termin przedawnienia roszczeń wynikających z transakcji wynosi trzy lata.
- Termin przedawnienia roszczeń wynikających z transakcji wynosi dziesięć lat, w przypadku gdy dłużnik umyślnie nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań.
- Termin przedawnienia roszczeń dotyczących przeniesienia prawa do nieruchomości, obciążenia nieruchomości prawem rzeczowym, przeniesienia lub wygaśnięcia prawa rzeczowego lub zmiany treści prawa rzeczowego wynosi dziesięć lat.
- Ustawowy termin przedawnienia roszczenia wynosi dziesięć lat od dnia, w którym roszczenie staje się wymagalne, chyba że prawo stanowi inaczej.
- Termin przedawnienia roszczenia z tytułu szkody wyrządzonej czynem bezprawnym wynosi trzy lata od dnia, w którym uprawniony powziął lub powinien był powziąć wiadomość o szkodzie oraz o osobie zobowiązanej do jej naprawienia.
- Termin przedawnienia roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia wynosi trzy lata od dnia, w którym uprawniony powziął lub powinien był powziąć wiadomość o tym, że przysługuje mu roszczenie wynikające z bezpodstawnego wzbogacenia.

- Termin przedawnienia roszczenia o świadczenie okresowe, z wyjątkiem roszczeń o świadczenia alimentacyjne na dzieci, wynosi trzy lata w odniesieniu do każdego zobowiązania niezależnie od podstawy prawnej roszczenia.
- Termin przedawnienia roszczenia o świadczenia alimentacyjne na dzieci wynosi dziesięć lat w odniesieniu do każdego zobowiązania.
- Termin przedawnienia roszczeń o przywrócenie stanu poprzedniego wynikających z prawa własności oraz roszczeń wynikających z prawa rodzinnego lub prawa spadkowego wynosi 30 lat od chwili, w której roszczenie staje się wymagalne, chyba że prawo stanowi inaczej.
- Roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego wynikające z prawa własności wobec posiadacza bez tytułu prawnego (*omav olilise valdaja*) nie ulega przedawnieniu.

W przypadku niektórych roszczeń wynikających ze stosunku pracy obowiązuje termin przedawnienia na zgłoszenie roszczenia do sądu. Na przykład termin na zgłoszenie do komisji ds. sporów pracowniczych lub sądu roszczenia o uznanie praw wynikających ze stosunku pracy oraz ochrony praw, które zostały naruszone, wynosi cztery miesiące. Pozew do sądu lub wniosek do komisji ds. sporów pracowniczych o stwierdzenie nieważności rozwiązania stosunku pracy można złożyć w terminie 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania wypowiedzenia. W terminie 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania wypowiedzenia pracownik może złożyć pozew do sądu lub wniosek do komisji ds. sporów pracowniczych w celu zaskarżenia rozwiązania umowy o pracę jako sprzecznego z zasadą dobrej wiary. Wyjątkiem jest sytuacja, w której pracodawca rozwiązał umowę o pracę z powodu naruszenia obowiązków pracowniczych przez pracownika. Termin na wniesienie roszczenia o wynagrodzenie wynosi trzy lata.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Przypadki, w których sprawę może rozpoznać sąd estoński, określono w przepisach dotyczących jurysdykcji krajowej. Właściwości sądu estońskiego podlega sprawa, którą sąd może rozpoznać zgodnie z przepisami dotyczącymi jego uprawnień i właściwości lub na podstawie umowy dotyczącej właściwości sądu, chyba że odpowiednie przepisy prawa lub postanowienia umowy międzynarodowej stanowią inaczej. Jurysdykcja krajowa nie jest wyłączna, chyba że przepisy prawa lub postanowienia umowy międzynarodowej stanowią inaczej. Przepisy estońskiego [kodeksu postępowania cywilnego \(tsiviilkohtumenetluse seadustik\)](#) dotyczące jurysdykcji krajowej mają zastosowanie wyłącznie w zakresie, w jakim nie jest ona uregulowana w inny sposób postanowieniami umowy międzynarodowej ani przepisami następujących rozporządzeń Unii Europejskiej:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych;
- 2) rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000;
- 3) rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych;
- 4) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego;
- 5) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 655/2014 ustanawiającego procedurę europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności w sprawach cywilnych i handlowych.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Sąd, przed który można wytoczyć powództwo lub przed którym można przeprowadzić inne czynności procesowe wobec osoby, określa się na podstawie **właściwości ogólnej**, chyba że zgodnie z przepisami powództwo należy wytoczyć przed inny sąd lub czynność procesową musi przeprowadzić inny sąd.

Właściwość miejscowa przemienne wskazuje sąd, przed który można wytoczyć powództwo przeciwko danej osobie i przed którym można podjąć inne czynności procesowe w odniesieniu do tej osoby, poza sądem posiadającym właściwość miejscową ogólną w danej sprawie.

Właściwość wyłączna wskazuje jedyny sąd właściwy do rozpoznania danej sprawy cywilnej. W postępowaniach nieprocesowych sąd zawsze posiada właściwość wyłączną, chyba że prawo stanowi inaczej.

W ramach właściwości ogólnej powództwo przeciwko osobie fizycznej wytacza się przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania tej osoby, natomiast powództwo przeciwko osobie prawnej wytacza się przed sąd właściwy dla jej siedziby. Jeżeli miejsce zamieszkania osoby fizycznej nie jest znane, powództwo przeciwko takiej osobie można wytoczyć przed sąd właściwy dla ostatniego znanego miejsca zamieszkania tej osoby.

W przypadku gdy zgodnie z przepisami ogólnymi sąd estoński nie jest właściwy do rozpoznania danej sprawy lub gdy ustalenie właściwości nie jest możliwe, a postanowienia umowy międzynarodowej lub odpowiednie przepisy prawa nie stanowią inaczej, sprawę rozpoznaje Sąd Rejonowy dla prowincji Harju (Harju Maakohus), jeżeli:

- zgodnie z postanowieniami umowy międzynarodowej sprawę należy rozpoznać w Republice Estońskiej;
- powód/wnioskodawca jest obywatelem Republiki Estońskiej lub ma miejsce zamieszkania w Estonii i nie ma możliwości dochodzenia swoich praw w państwie obcym lub nie można tego od niego oczekiwać;
- sprawa jest ściśle powiązana z Estonią z innych względów, a powód/wnioskodawca nie ma możliwości dochodzenia swoich praw w państwie obcym lub nie można tego od niego oczekiwać;

Sąd Rejonowy dla prowincji Harju jest również sądem właściwym, jeżeli sprawa podlega właściwości sądów estońskich, ale precyzyjne wskazanie sądu właściwego do jej rozpoznania nie jest możliwe. Dotyczy to również sytuacji, w której uzgodniono, że sądem właściwym do rozpoznania danej sprawy będzie sąd estoński, bez wyznaczenia konkretnego sądu.

W ramach właściwości wyłącznej przed sąd właściwy dla położenia nieruchomości wytacza się powództwa obejmujące następujące kategorie roszczeń:

1. roszczenia dotyczące uznania istnienia prawa własności, ograniczonego prawa rzeczowego lub innego obciążenia rzeczowego na nieruchomości lub uznania braku takich praw lub obciążeń lub roszczenia dotyczące innych praw do nieruchomości;
2. roszczenia o ustalenie granic lub podział nieruchomości;
3. objęcie posiadania nieruchomości ochroną;
4. roszczenia z tytułu praw majątkowych wynikające z własności mieszkania;
5. roszczenia związane z przymusową egzekucją dotyczącą nieruchomości;
6. roszczenia wynikające z umowy dzierżawy lub najmu nieruchomości lub z innej umowy użytkowania nieruchomości zgodnie z prawem zobowiązań bądź roszczenia dotyczące ważności takich umów.

Powództwo dotyczące służebności gruntowej, obciążenia rzeczowego lub prawa pierwokupu w odniesieniu do nieruchomości wytacza się przed sąd właściwy dla miejsca położenia tej nieruchomości.

W ramach właściwości wyłącznej powództwo o zaprzestanie stosowania niesprawiedliwego standardowego postanowienia umownego lub o odwołanie lub wycofanie zalecenia stosowania takiego postanowienia przez osobę zalecającą jego stosowanie wytacza się przed sąd właściwy dla miejsca prowadzenia działalności przez pozwanego lub, w przypadku braku takiego miejsca, przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania lub siedziby pozwanego. Jeżeli pozwany nie ma miejsca prowadzenia działalności, miejsca zamieszkania ani siedziby w Estonii, powództwo wytacza się przed sąd właściwy dla miejsca, w którym stosowano taki standardowy warunek umowny.

Powództwo wytaczane przez osobę prawną o uchylenie lub stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez organ wytacza się przed sąd właściwy dla siedziby tej osoby prawnej, któremu przysługuje właściwość wyłączna.

Sąd estoński może rozpoznać sprawę małżeńską, jeżeli:

1. co najmniej jedno z małżonków jest obywatelem Republiki Estońskiej lub było obywatelem Republiki Estońskiej w chwili zawarcia związku małżeńskiego;
2. obydwoje małżonkowie posiadają miejsce zamieszkania w Estonii;
3. jedno z małżonków ma miejsce zamieszkania w Estonii, z wyjątkiem sytuacji, w której oczywiste jest, że wydany wyrok nie zostałby uznany w państwie obywatelstwa któregoś z małżonków.

W ramach właściwości wyłącznej w sprawie małżeńskiej rozpoznawanej przez sąd estoński powództwo wytacza się przed sąd właściwy dla wspólnego miejsca zamieszkania małżonków lub, w przypadku braku takiego miejsca, przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania pozwanego. Jeżeli miejsce zamieszkania pozwanego nie znajduje się w Estonii, powództwo wytacza się przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania wspólnego małoletniego dziecka stron lub, w przypadku braku wspólnego małoletniego dziecka, przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania powoda.

Jeżeli ustanowiono pieczę nad majątkiem osoby nieobecnej, która zaginęła, lub jeżeli ustanowiono kuratelę dla osoby z uwagi na jej ograniczoną zdolność do czynności prawnych lub w przypadku osoby poddanej karze pozbawienia wolności, powództwo rozwodowe przeciwko takiej osobie można również wytoczyć przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania powoda.

Estoński sąd może rozpoznać sprawę o ustalenie ojcostwa, jeżeli co najmniej jedna ze stron postępowania jest obywatelem Republiki Estońskiej lub jeżeli co najmniej jedna ze stron postępowania ma miejsce zamieszkania w Estonii. W sprawie o ustalenie ojcostwa rozpoznawanej przez sąd estoński powództwo wytacza się przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania dziecka, któremu przysługuje właściwość wyłączna. Jeżeli dziecko nie ma miejsca zamieszkania w Estonii, powództwo wytacza się przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania pozwanego. Jeżeli pozwany nie ma miejsca zamieszkania w Estonii, powództwo wytacza się przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania powoda. Takie same zasady mają zastosowanie w przypadku spraw o alimenty.

W ramach właściwości przemiennej powództwo o roszczenie majątkowe przeciwko osobie fizycznej można również wytoczyć przed sąd właściwy dla miejsca, w którym ta osoba fizyczna przebywa przez dłuższy czas z uwagi na fakt, że pozostaje w stosunku pracy lub w stosunku służbowym, studiuje albo przebywa w tym miejscu z jakiegokolwiek innego powodu. Powództwo dotyczące działalności gospodarczej lub zawodowej pozwanego można wytoczyć przed sąd właściwy dla miejsca prowadzenia działalności gospodarczej.

Osoba prawna ustanowiona na zasadzie członkostwa, w tym przedsiębiorstwo, lub członek, wspólnik lub udziałowiec takiej osoby prawnej może, w ramach właściwości przemiennej, wytoczyć powództwo z tytułu członkostwa lub posiadania udziałów przeciwko innemu członkowi, wspólnikowi lub udziałowcowi tej samej osoby prawnej przed sąd właściwy dla siedziby takiej osoby prawnej.

Jeżeli osoba ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie obcym, powództwo obejmujące roszczenie majątkowe można również wytoczyć, w ramach właściwości przemiennej, przed sąd właściwy dla miejsca, w którym znajdują się składniki majątku stanowiące przedmiot roszczenia, lub przed sąd właściwy dla miejsca, w którym znajdują się pozostałe składniki majątku tej osoby. Jeżeli składnik majątku został wpisany do rejestru publicznego, powództwo można wytoczyć przed sąd właściwy dla miejsca, w którym prowadzony jest ten rejestr publiczny. Jeżeli składnikiem majątku jest roszczenie wynikające z prawa zobowiązań, powództwo można wytoczyć przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania lub siedziby dłużnika. Jeżeli roszczenie jest zabezpieczone rzeczą, powództwo można wytoczyć przed sąd właściwy dla miejsca położenia tej rzeczy.

Powództwo o roszczenie zabezpieczone hipoteką lub obciążone prawem rzeczowym albo inne tego rodzaju powództwo o podobne roszczenie można również wytoczyć przed sąd właściwy dla miejsca położenia nieruchomości, pod warunkiem że dłużnik jest właścicielem zarejestrowanej nieruchomości zabezpieczonej hipoteką lub obciążonej prawem rzeczowym.

Powództwo przeciwko właścicielowi mieszkania wynikające ze stosunku prawnego dotyczącego własności mieszkania można również wytoczyć, w ramach właściwości przemiennej, przed sąd właściwy dla miejsca położenia mieszkania.

Powództwo o roszczenie wynikające z umowy lub powództwo o stwierdzenie nieważności umowy można również wytoczyć, w ramach właściwości przemiennej, przed sąd właściwy dla miejsca wykonania przedmiotowego zobowiązania umownego.

W ramach właściwości przemiennej konsument może również wytoczyć powództwo o roszczenie wynikające z umowy lub ze stosunku określone w § 35, § 46, § 52, § 208 ust. 4, § 379, § 402, § 635 ust. 4, § 709, § 734 lub § 866 [ustawy Prawo zobowiązań \(võlaõigusseadus\)](#) lub powództwo wynikające z innej umowy zawartej z przedsiębiorstwem mającym siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności w Estonii przed sąd właściwy dla swojego miejsca zamieszkania. Zasada ta nie ma zastosowania w przypadku powództwa o roszczenie wynikające z umowy przewozu.

Ubezpieczony, uposażony z tytułu ubezpieczenia lub inna osoba uprawniona do wystąpienia z żądaniem wykonania umowy ubezpieczenia przez ubezpieczyciela mogą również wytoczyć, w ramach właściwości przemiennej, powództwo o roszczenie wynikające z umowy ubezpieczenia przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania lub siedziby tej osoby.

W przypadku ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej lub ubezpieczenia budynku, nieruchomości lub ruchomości powództwo przeciwko ubezpieczycielowi można również wytoczyć, w ramach właściwości przemiennej, przed sąd właściwy dla miejsca, w którym miały miejsce czyn lub zdarzenie powodujące szkodę lub w którym spowodowano szkodę.

W ramach właściwości przemiennej pracownik może wytoczyć powództwo ze stosunku pracy również przed sąd właściwy dla swojego miejsca zamieszkania lub pracy.

W ramach właściwości przemiennej powództwo o odszkodowanie z tytułu bezprawnej szkody można wytoczyć przed sąd właściwy dla miejsca, w którym miały miejsce czyn lub zdarzenie powodujące szkodę lub w którym spowodowano szkodę.

Powództwo o ustalenie prawa do spadku, roszczenie następcy prawnego przeciwko posiadaczowi masy spadkowej, roszczenie wynikające z zapisu lub testamentu lub roszczenie o zachówek lub podział masy spadkowej można również wytoczyć, w ramach właściwości przemiennej sądu, przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania spadkodawcy w chwili jego śmierci. Jeżeli

spadkodawca był obywatelem Republiki Estońskiej, ale w chwili śmierci nie miał miejsca zamieszkania w Estonii, powództwo można również wytoczyć przed sąd właściwy dla ostatniego miejsca zamieszkania spadkodawcy w Estonii. Jeżeli spadkodawca nie miał miejsca zamieszkania w Estonii, powództwo można wytoczyć przed Sąd Rejonowy dla prowincji Harju (Harju Maakohus).

Powództwo przeciwko kilku pozwany można wytoczyć przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania lub siedziby jednego z współpozwanym. Wyboru sądu dokonuje powód.

Jeżeli można wytoczyć więcej niż jedno powództwo przeciwko jednemu pozwanemu na podstawie tych samych okoliczności faktycznych, wszystkie powództwa można wytoczyć przed sąd właściwy do rozpoznania powództwa dotyczącego jednego roszczenia lub kilku roszczeń opierających się na tej samej przesłance faktycznej.

Powództwo wzajemne można wytoczyć przed sąd, przed który wytoczono powództwo główne, o ile powództwo wzajemne nie jest objęte właściwością wyłączną. Powyższe przepisy stosuje się również w przypadku, gdy zgodnie z przepisami ogólnymi powództwo wzajemne należy wytoczyć przed sąd państwa obcego.

Osoba trzecia może wytoczyć niezależne powództwo przed sąd rozpoznający powództwo główne.

Powództwo o wszczęcie postępowania upadłościowego lub o ustalenie składu masy upadłości przeciwko upadłemu, syndykowi masy upadłości lub członkowi rady wierzycieli, w tym powództwo o wyłączenie składnika majątku z masy upadłości, można wytoczyć przed sąd, który ogłosił upadłość. Przed sąd, który ogłosił upadłość, można również wytoczyć powództwo o uznanie wiarygodności.

Upadły może również wytoczyć powództwo dotyczące masy upadłości, w tym powództwo o stwierdzenie bezskuteczności czynności, przed sąd, który ogłosił upadłość.

Jeżeli powództwo wytoczono przed sąd inny niż sąd właściwy dla pozwanego, należy to uzasadnić przed sądem.

Jeżeli sprawa podlega właściwości kilku sądów estońskich jednocześnie, powodowi przysługuje prawo wyboru sądu, przed który chce wytoczyć powództwo. W takim przypadku sprawę rozpozna sąd, przed który w pierwszej kolejności wytoczono powództwo.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

W Estonii właściwość sądu nie jest uzależniona od charakteru sprawy ani od wartości przedmiotu sporu.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

O ile odpowiednie przepisy nie stanowią inaczej, strony (powód, pozwany, osoba trzecia) mogą brać udział w postępowaniu osobiście lub za pośrednictwem pełnomocnika posiadającego zdolność do czynności procesowych w postępowaniu cywilnym. Osobisty udział w postępowaniu nie pozbawia strony postępowania prawa do korzystania z usług pełnomocnika procesowego lub doradcy w danym postępowaniu.

Zdolność do czynności procesowych w postępowaniu cywilnym oznacza zdolność osoby do wykonywania praw procesowych oraz do wywiązywania się ze spoczywających na niej zobowiązań procesowych w postępowaniu cywilnym przed sądem. Pełną zdolność do czynności prawnych nabywa się po ukończeniu 18. roku życia. Osobom o ograniczonej zdolności do czynności prawnych nie przysługuje również zdolność procesowa w postępowaniu cywilnym, chyba że ograniczenie zdolności do czynności prawnych w stosunku do osoby pełnoletniej nie obejmuje możliwości wykonywania praw procesowych w postępowaniu cywilnym ani możliwości wywiązywania się ze zobowiązań procesowych spoczywających na niej w takim postępowaniu. Małoletniemu w wieku co najmniej 15 lat przysługuje prawo do udziału w postępowaniu wraz z przedstawicielem ustawowym.

Pełnomocnikiem w sądzie może być adwokat lub inna osoba posiadająca przynajmniej uznawany przez państwo dyplom magistra prawa, równoważne kwalifikacje w rozumieniu § 28 ust. 22 [ustawy o kształceniu w Republice Estońskiej \(Eesti Vabariigi haridusseadus\)](#) lub równoważne kwalifikacje uzyskane za granicą.

Osobę prawną reprezentuje w sądzie członek zarządu lub organu zastępującego zarząd (przedstawiciel ustawowy), chyba że odpowiednie przepisy lub postanowienia statutu lub umowy spółki przewidują reprezentację łączną. Członek zarządu może powierzyć prowadzenie sprawy przed sądem pełnomocnikowi. Wyznaczenie takiego pełnomocnika nie wyklucza udziału w postępowaniu sądowym przedstawiciela ustawowego (tj. członka zarządu) osoby prawnej.

W przypadkach przewidzianych prawem pełnomocnika osoby fizycznej wyznacza sąd.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Pozew powinien zawierać oznaczenie sądu, do którego jest skierowany. Pozew można również wnieść drogą elektroniczną za pośrednictwem portalu <https://www.e-toimik.ee/>, logując się do systemu za pomocą elektronicznego dowodu tożsamości. Pozew można również wnieść drogą elektroniczną [faksem lub przesyłając go na wyznaczony do tego celu adres poczty elektronicznej](#). Można złożyć pozew osobiście w sekretariacie właściwego sądu.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przelać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Postępowania przed sądem oraz czynności formalne są prowadzone w języku estońskim. Pozew składa się na piśmie w języku estońskim. Opatrzony podpisem pozew należy złożyć w sądzie. Można go również złożyć w postaci opatrzonej podpisem cyfrowym za pośrednictwem portalu <https://www.e-toimik.ee/>, logując się za pomocą elektronicznego dowodu tożsamości, lub przelać w takiej postaci pocztą elektroniczną. Pozew można przelać faksem lub pocztą elektroniczną bez podpisu cyfrowego wyłącznie pod warunkiem, że podpisany pozew zostanie niezwłocznie złożony w sądzie.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Nie przewidziano żadnego standardowego formularza pozwów. Pozew musi zawierać następujące informacje:

- imiona i nazwiska lub nazwy oraz dane kontaktowe uczestników postępowania i ewentualnych pełnomocników;
- oznaczenie sądu;
- dokładnie określone żądanie (przedmiot sporu);
- przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie (podstawa powództwa);
- dowody na poparcie okoliczności stanowiących podstawę powództwa oraz dokładne przytoczenie okoliczności faktycznych, które powód chce udowodnić za pomocą poszczególnych dowodów;
- czy powód zgadza się na rozpoznanie powództwa w drodze postępowania pisemnego, czy też wnosi o przeprowadzenie rozprawy;
- wartość przedmiotu sporu, chyba że powództwo dotyczy zapłaty określonej kwoty pieniężnej;
- wykaz załączników do pozwu;
- podpis lub, w przypadku pisma przesyłanego elektronicznie, podpis cyfrowy uczestnika postępowania lub jego pełnomocnika.

Jeżeli powód wnosi o rozpoznanie powództwa w toku postępowania na podstawie dowodów z dokumentów, musi to zaznaczyć w pozwie.

Jeżeli powód jest reprezentowany w postępowaniu przez pełnomocnika, w pozwie należy podać szczegółowe dane takiego pełnomocnika. Jeżeli powód chce podczas postępowania skorzystać z pomocy tłumacza ustnego lub pisemnego, musi to zaznaczyć w pozwie i w miarę możliwości podać szczegółowe dane takiego tłumacza.

Jeżeli powództwo wytoczono przed sąd inny niż sąd właściwy dla pozwanego, należy to uzasadnić przed sądem.

Poza informacjami wskazanymi powyżej w pozwie o rozwód należy również podać imiona i daty urodzenia wspólnych nieletnich dzieci małżonków, wskazać, na którym utrzymaniu pozostają, kto je wychowuje i z kim zamieszkują, a także przedstawić proponowane rozwiązanie dotyczące władzy rodzicielskiej i wychowania dzieci po rozwodzie.

Jeżeli powód lub pozwany jest osobą prawną figurującą w rejestrze publicznym, do pozwu należy załączyć kopię karty rejestracyjnej, odpis z rejestru lub świadectwo rejestracji, chyba że sąd jest w stanie samodzielnie uzyskać tego rodzaju dane z rejestru. W przypadku innych osób prawnych należy przedłożyć inne dowody potwierdzające istnienie takiej osoby i jej zdolność do czynności prawnych.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Rozpoznanie wniosku, apelacji lub pozwu podlega opłacie skarbowej. Wysokość opłaty skarbowej zależy od wartości przedmiotu sporu w postępowaniu cywilnym ([załącznik 1](#) do [ustawy o opłatach sądowych \(riigilõivuseadus\)](#)) albo jest to stała kwota zależna od rodzaju roszczenia. Opłata skarbową nie ma zastosowania w przypadku rozpoznania wniosku o pomoc prawną w przypadku wniesienia roszczenia o wypłatę wynagrodzenia za pracę lub o świadczenia alimentacyjne, a także w innych przypadkach przewidzianych w ustawie o opłatach skarbowych.

Opłatę skarbową uiszcza się przed złożeniem wniosku o dokonanie czynności. Przed uiszczeniem opłaty skarbowej pozew nie zostaje doręczony pozwanemu, nie zostają również podjęte żadne inne czynności procesowe podlegające opłacie. Jeżeli powód nie uiszczy opłaty skarbowej w całości, sąd wyznaczy termin na zapłatę pełnej kwoty. Nieuiszczenie opłaty skarbowej w wyznaczonym terminie spowoduje, że pozew nie zostaje przyjęty do rozpoznania. Jeżeli wysokość opłaty skarbowej za rozpoznanie roszczenia jest niższa niż kwota przewidziana przepisami prawa, sąd żąda uiszczenia opłaty skarbowej w kwocie określonej w przepisach. Jeżeli powód nie uiszczy opłaty skarbowej w terminie wyznaczonym przez sąd, sąd odrzuca pozew w zakresie odpowiadającym takiemu roszczeniu.

Uiszczając opłatę skarbową, w dokumencie płatności należy wskazać pozew, którego dotyczy opłata. Jeżeli opłata skarbową jest uiszczana w imieniu innej osoby, należy również wskazać imię i nazwisko tej osoby. Jeżeli po wniesieniu pozwu sąd zażąda uiszczenia dodatkowej opłaty skarbowej, w przypadku płatności za pośrednictwem instytucji kredytowej należy wskazać sygnaturę akt nadaną przez sąd.

Zasadniczo koszty pełnomocnika, w niezbędnym i uzasadnionym zakresie, pokrywa strona przegrywająca. W celu uzyskania zasądzonego zwrotu kosztów pełnomocnika nie ma potrzeby przedstawienia dowodów potwierdzających poniesienie takich kosztów – wystarczającym dowodem jest faktura za świadczenie usług prawnych. Kodeks postępowania cywilnego nie reguluje kwestii płatności, które mają być dokonane na rzecz pełnomocnika przed podziałem i ustaleniem wysokości kosztów procesowych przez sąd. Podmiot świadczący usługi prawne oraz osoba przez niego reprezentowana powinni uzgodnić tę kwestię w umowie.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Prawo do skorzystania z pomocy prawnej przysługuje uczestnikowi postępowania będącemu osobą fizyczną, który w chwili składania wniosku o przyznanie pomocy prawnej ma miejsce zamieszkania w Republice Estońskiej lub innym państwie członkowskim UE bądź jest obywatelem Republiki Estońskiej lub innego państwa członkowskiego UE. Miejsce zamieszkania ustala się na podstawie art. 62 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012. Innym uczestnikom postępowania będącym osobami fizycznymi pomoc prawną przyznaje się wyłącznie wówczas, gdy taką możliwość przewiduje umowa międzynarodowa.

Osoba ubiegająca się o pomoc prawną uzyska ją, jeżeli:

- nie jest w stanie pokryć kosztów procesowych z uwagi na trudną sytuację finansową lub jest w stanie pokryć wyłącznie część z nich lub spłacić je w ratach; oraz
- można z dostateczną pewnością stwierdzić, że postępowanie, w którym taka osoba zamierza uczestniczyć, zostanie rozstrzygnięte na jej korzyść.

Domniemywa się, że udział w postępowaniu zakończy się pomyślnie, jeżeli podstawy wniesienia pozwu, w odniesieniu do którego wystąpiono o przyznanie pomocy prawnej, są dostatecznie przekonujące z prawnego punktu widzenia, a zasadność pozwu potwierdzają fakty. Przy ocenie szans na pozytywne rozstrzygnięcie postępowania bierze się również pod uwagę znaczenie sprawy dla osoby wnioskującej o pomoc prawną.

Osobie fizycznej nie przysługuje pomoc prawną, jeżeli:

1) przewiduje się, że koszty procesowe nie przekroczą dwukrotności średniego miesięcznego dochodu osoby, która złożyła wniosek o przyznanie pomocy prawnej, obliczonej na podstawie średniego miesięcznego dochodu z ostatnich czterech miesięcy poprzedzających złożenie wniosku, bez podatków i obowiązkowych składek ubezpieczeniowych, kwot przeznaczonych na ustawowe świadczenia alimentacyjne i rozsądnych wydatków na mieszkanie i transport;

2) osoba, która złożyła wniosek o przyznanie pomocy prawnej, jest w stanie pokryć koszty procesowe z posiadanego majątku, który można bez większych trudności sprzedać oraz z którego można zgodnie z prawem przeprowadzić egzekucję.

W przypadku osób prawnych o pomoc prawną służącą osiągnięciu celów swojej działalności mogą ubiegać się wyłącznie stowarzyszenia lub fundacje nienastawione na zysk wpisane na listę stowarzyszeń i fundacji nienastawionych na zysk korzystających ze zwolnień podatkowych lub równorzędnych rozwiązań, posiadające siedzibę w Estonii lub w innym państwie członkowskim UE, jeżeli wnioskodawcy udowodnią, że ubiegają się o pomoc prawną w dziedzinie ochrony środowiska, ochrony konsumentów lub innego nadrzędnego interesu publicznego, aby zapobiec potencjalnemu naruszeniu prawnie chronionych praw dużej liczby osób, pod warunkiem że nie można oczekiwać, iż wnioskodawcy pokryją koszty ze środków własnych, lub że są w stanie pokryć takie koszty wyłącznie częściowo lub w ratach. Pozostałe estońskie osoby prawne mogą ubiegać się o pomoc prawną w postaci całkowitego lub częściowego zwolnienia z opłaty skarbowej od środka zaskarżenia. Innym zagranicznym osobom prawnym pomoc prawną przysługuje wyłącznie na podstawie umowy międzynarodowej.

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Pozew uznaje się za wniesiony w chwili jego doręczenia do sądu. Dotyczy to jedynie sytuacji, gdy pozew został doręczony pozwanemu w późniejszym terminie. Jeżeli sąd odmówi przyjęcia powództwa do rozpoznania, nie doręcza pozwu pozwanemu. Jeżeli powództwo spełnia wymogi ustawowe, sąd postanawia o przyjęciu sprawy do rozpoznania. Jeżeli powództwo nie spełnia wymogów, sąd wyznacza powodowi termin na usunięcie braków formalnych. Sąd postanawia o przyjęciu lub odmowie przyjęcia powództwa do rozpoznania lub o wyznaczeniu rozsądnego terminu na usunięcie braków formalnych. Sąd informuje powoda o przyjęciu powództwa.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawienia w sądzie)?

Sąd powiadamia strony o dalszych etapach postępowania w drodze postanowień. Sąd wyznacza pozwanemu termin na wniesienie odpowiedzi w drodze postanowienia, w którym poinformuje również pozwanego o przyjęciu powództwa.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 01/10/2020

Tryb postępowania - Irlandia

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
 - 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?
 - 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
 - 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
 - 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
 - 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
 - 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
 - 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
 - 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
 - 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
 - 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
 - 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
 - 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawienia w sądzie)?
-

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Skierowanie sprawy do sądu to często rozwiązanie ostateczne w sytuacji, gdy próby rozstrzygnięcia sporu w inny sposób zakończyły się niepowodzeniem. Rozwiązaniem alternatywnym wobec drogi sądowej jest skorzystanie z alternatywnych metod rozwiązywania sporów. (Zob. sekcja „Alternatywne metody rozwiązywania sporów”).

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Terminy do wytoczenia powództwa zależą od rodzaju danej sprawy. Bardziej szczegółowych informacji w tym zakresie udziela doradca prawny lub [biuro informacji obywatelskiej](#) w ramach informowania na temat dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Zob. sekcję „[Właściwość sądów](#)”.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Jeżeli chodzi o sądy niższej instancji (tj. sądy okręgowe (*Circuit Courts*) i rejonowe (*District Courts*)), pozew należy wnieść do sądu miejsca zwykłego pobytu pozwanego lub jednego z pozwanych lub miejsca, w którym pozwany lub jeden z pozwanych prowadzi działalność zawodową lub gospodarczą. W odniesieniu do większości sporów wynikających z zobowiązań umownych sądem właściwym do rozpoznania sprawy jest sąd, w którego rejonie lub okręgu doszło do domniemanego zawarcia umowy; w sprawach wynikających z czynów niedozwolonych sądem właściwym jest sąd miejsca domniemanego popełnienia czynu niedozwolonego; w postępowaniach w sprawach z zakresu prawa rodzinnego sądem właściwym jest sąd miejsca zamieszkania powoda; natomiast w sprawach wynikających ze stosunku najmu/dzierżawy lub prawa własności nieruchomości sądem właściwym jest sąd miejsca położenia tej nieruchomości.

Aby uzyskać bardziej szczegółowe informacje na temat właściwości sądów, zob. sekcję „[Właściwość sądów](#)”.

Na stronie internetowej [Służby Sądowniczej Irlandii](#) znajdują się informacje na temat struktury sądów. Opublikowano na niej również skierowaną do ogółu społeczeństwa broszurę *Jak działają sądy*. Bardziej szczegółowych informacji o systemie sądownictwa udziela [Rada Informacji Obywatelskiej](#).

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Który sąd będzie właściwy do rozpoznania danej sprawy, zależy od charakteru roszczenia (umowne, deliktowe itp.) oraz wartości przedmiotu sporu.

Aby uzyskać bardziej szczegółowe informacje, zob. sekcję „[Właściwość sądów](#)”.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Skorzystanie z usług zastępcy procesowego (*intermediary*) nie zawsze jest konieczne – decyzję w tym zakresie podejmuje strona z uwzględnieniem stopnia złożoności danej sprawy. Jeżeli strona zdecyduje się skorzystać z usług zastępcy procesowego, powinna zwrócić się do solicytora (prawnika uprawnionego do reprezentowania klientów przed sądami niższych instancji w Irlandii). Podmiotem odpowiedzialnym za akredytację osób wykonujących zawód solicytora i za sprawowanie nadzoru nad tymi osobami jest [Towarzystwo Prawnicze](#) (Law Society).

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Pozew należy wnieść do właściwego biura Służby Sądowniczej, w zależności od wartości przedmiotu sporu (aby uzyskać bardziej szczegółowe informacje na temat właściwości sądów, zob. sekcję „[Właściwość sądów](#)”). Biura Służby Sądowniczej zlokalizowane są na terytorium całej Irlandii – szczegółowe dane adresowe i informacje o godzinach ich otwarcia można uzyskać na stronie internetowej [Służby Sądowniczej](#).

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

W Irlandii pozew można wnieść w języku angielskim lub irlandzkim. Pozew należy złożyć na specjalnym formularzu właściwym dla sądu, przed który strona zamierza wytoczyć powództwo. Pozwu nie można przesłać faksem ani pocztą elektroniczną – należy go wnieść osobiście do odpowiedniego biura Służby Sądowniczej. Treści pozwu nie można zgłosić ustnie do protokołu.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Istnieją specjalne formularze, na których wnosi się pozwy – wiele z nich można pobrać na stronie internetowej [Służby Sądowniczej](#), natomiast pozostałe załączone są do [regulaminu sądów](#). W formularzach tych wskazano, jakie elementy musi zawierać pozew. Urzędnicy Służby Sądowniczej mogą udzielać pewnych ogólnych wskazówek, będą to jednak wyłącznie informacje o postępowaniu, ponieważ urzędnicy ci nie mogą udzielać porad co do dochodzonego roszczenia, ani podpowiadać, jak należy wypełnić formularz pozwu.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Składając pozew lub wniosek w sądzie, należy uiścić opłatę sądową. Dotyczy to większości rodzajów pism inicjujących postępowanie. Opłatę pobiera się w momencie wniesienia pisma do odpowiedniego biura Służby Sądowniczej. Szczegółowe informacje na temat wysokości poszczególnych opłat można uzyskać na stronie internetowej [Służby Sądowniczej](#). Jeżeli strona zdecydowała się skorzystać z usług solicytora, wynagrodzenie za te usługi zostanie wypłacone zgodnie z odrębnymi regulacjami, ponieważ nie wchodzi to w zakres kompetencji Służby Sądowniczej. Solicytor, który został zaangażowany przez stronę w postępowaniu, poinformuje ją o wysokości swojego wynagrodzenia oraz terminie, w którym należy je uiścić.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Zob. sekcję „Pomoc prawna”.

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Pozew uznaje się oficjalnie za wniesiony w chwili jego przyjęcia przez biuro Służby Sądowniczej. W zależności od sądu, przed który strona zdecydowała się wytoczyć powództwo, może to nastąpić dopiero po doręczeniu pozwu stronie przeciwnej. W postępowaniu przed Trybunałem ds. Drobnych Roszczeń (*Small Claims Court*) doręczenie pozwu stronie przeciwnej należy do sekretarza sądowego (*court registrar*). W postępowaniu przed innymi sądami pozew doręcza sam powód lub wyznaczony przez niego zastępca procesowy. Dodatkowe informacje na ten temat można uzyskać w biurze Służby Sądowniczej, do którego wnosi się pozew. Urzędnicy Służby Sądowniczej informują powoda o tym, czy spełnił wszystkie wymogi formalne niezbędne do skutecznego wniesienia pozwu, ale o dopuszczalności powództwa decyduje sąd.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Terminy są określone w [regulaminach](#) poszczególnych sądów – informacje na ten temat można uzyskać w biurze Służby Sądowniczej, do którego wnosi się pozew.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 17/12/2020

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
 - 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?
 - 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
 - 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
 - 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
 - 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
 - 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
 - 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
 - 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
 - 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
 - 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
 - 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
 - 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawienia się w sądzie)?
-

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Niekiedy lepiej jest skorzystać z alternatywnych metod rozwiązywania sporów. Zob. informacje zawarte w sekcji poświęconej temu zagadnieniu.

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

W zależności od charakteru sporu obowiązują różne terminy na wniesienie sprawy do sądu. Szczegółowych informacji na temat terminów udziela radca prawny lub obywatelskie biuro porad prawnych.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Zob. sekcja „Jurysdykcja”.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Zob. sekcja „Jurysdykcja – Grecja”.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Zob. sekcja „Jurysdykcja – Grecja”.

Procedura wnoszenia sprawy do sądu.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Pozew musi zostać wniesiony przez adwokata, z wyjątkiem następujących przypadków: 1) powództw wytaczanych przed rejonowym sądem w sprawach cywilnych (*Irinodikio*), 2) postępowań zabezpieczających, 3) powództw służących zapobieżeniu bezpośredniemu zagrożeniu (art. 94 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego) oraz 4) postępowań w sprawach z zakresu prawa pracy przed sądem pierwszej instancji orzekającym w składzie jednoosobowym (*Monomelos Protodikio*) lub przed rejonowym sądem w sprawach cywilnych (art. 665 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego). Dlatego też – co do zasady – strony korzystają z usług pełnomocników procesowych. W niektórych postępowaniach, np. w przedmiocie zabezpieczenia, drobnych roszczeń, sporów z zakresu prawa pracy itp., zainteresowana strona może występować przed sądem samodzielnie.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Aby wszcząć postępowanie sądowe należy wnieść pozew do biura podawczego właściwego sądu. W celu sporządzenia pozwu zainteresowana strona powinna skontaktować się z adwokatem, który wniesie następnie pozew do biura podawczego właściwego sądu.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

a) Pozew musi zostać sporządzony w języku greckim;

b) co do zasady pozew musi mieć formę pisemną. Powództwo można zgłosić ustnie do protokołu w rejonowym sądzie w sprawach cywilnych, jeżeli w okręgu, w którym dany sąd ma swoją siedzibę, działalności nie prowadzą żadni zarejestrowani adwokaci ani lokalni doradcy prawni (*dikolavoi*). W takim przypadku należy sporządzić protokół (art. 111, art. 115 i art. 215 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego); oraz

c) pozew można również wnieść drogą elektroniczną, pod warunkiem że został opatrzony zaawansowanym podpisem elektronicznym (art. 117 ust. 2 i art. 119 ust. 4 kodeksu postępowania cywilnego; dekret prezydencki nr 25/2012).

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Nie przewidziano żadnych specjalnych formularzy służących do wnoszenia pozwów. Pozew powinien znaleźć się wśród składanych pism jeżeli jest to wymagane (wniesienie pozwu nie jest obowiązkowe w postępowaniu przed rejonowymi sądami w sprawach cywilnych i w postępowaniu zabezpieczającym) oraz gdy strona postępowania składa dowody w postaci dokumentów.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Opłaty sądowe uiszcza się w następujący sposób: obowiązek pokrycia kosztów i opłat spoczywa na stronie postępowania. Dlatego też powód powinien uiścić opłatę skarbową, opłatę sądową oraz opłaty na rzecz różnych funduszy (np. Funduszu Adwokatów [TN], Funduszu Świadczeń dla Ateńskich Adwokatów [TPDA] itp.) w momencie wniesienia pozwu. Strona postępowania samodzielnie ustala termin i tryb rozliczenia się z adwokatem.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Tak, jest to możliwe, z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w art. 194–204 kodeksu postępowania cywilnego (jeśli dana osoba nie jest w stanie pokryć kosztów sądowych bez uszczerbku dla możliwości pokrycia swoich własnych kosztów utrzymania i kosztów utrzymania członków swojej rodziny). Wymagane są następujące dokumenty: 1) zaświadczenie dotyczące sytuacji zawodowej, finansowej i rodzinnej powoda wydane przez burmistrza lub prezydenta miasta, w którym zamieszkuje powód; oraz 2) zaświadczenie wydane przez kierownika urzędu podatkowego właściwego dla miejsca zamieszkania powoda, wskazujące, czy wnioskodawca składał w ciągu ostatnich trzech lat deklarację podatkową dotyczącą podatku dochodowego lub dowolnego innego podatku bezpośredniego, oraz przedstawiające wynik kontroli prawidłowości złożonych deklaracji podatkowych.

Dalsze działania, które należy podjąć w związku z powództwem.

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Powództwo uznaje się za wytoczone po wniesieniu pozwu do biura podawczego sądu, do którego jest on skierowany, i po doręczeniu odpisu pozwu pozwanemu (art. 215 kodeksu postępowania cywilnego). Sporządzenie i przedłożenie protokołu stanowi

potwierdzenie, że powództwo wytoczono w prawidłowy sposób. Po wniesieniu pozwu do właściwego sądu sporządza się zaświadczenie potwierdzające wniesienie pozwu, w którym wyznacza się termin rozprawy. Zaświadczenie to ma na celu przekazanie powodowi wszystkich informacji dotyczących wniesionego pozwu.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Po wniesieniu pozwu sekretariat właściwego sądu wyznacza termin rozprawy; stronę postępowania wzywa się do stawienia się na każdej kolejnej rozprawie sądowej lub w związku z każdą czynnością dokonywaną w toku postępowania. Każda strona postępowania jest uprawniona do wystąpienia o przyspieszenie rozprawy. Porad udziela również upoważniony adwokat.

Obecność adwokata jest obowiązkowa we wszystkich postępowaniach przed sądem drugiej instancji, tj. przed sądem apelacyjnym, nawet jeśli obecność pełnomocnika procesowego nie była wymagana w danym postępowaniu przed wskazanymi powyżej sądami pierwszej instancji (pytanie pierwsze). Zasada ta również obowiązuje w postępowaniach wszczynanych przed greckim Sądem Najwyższym (Arios Pagos).

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 24/04/2018

Tryb postępowania - Hiszpania

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [es](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe. Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki: [en](#)

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
 - 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?
 - 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
 - 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
 - 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
 - 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
 - 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
 - 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
 - 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
 - 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
 - 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
 - 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
 - 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?
-

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Spory można rozstrzygać bez udziału sądu. W tym kontekście warto zapoznać się z informacjami dotyczącymi alternatywnych metod rozwiązywania sporów, takich jak [mediacja](#).

Strony mogą również wystąpić o przeprowadzenie mediacji w toku postępowania.

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Termin na wytoczenie powództwa przed sądem zależy od okoliczności danej sprawy. Problematyka związana z terminami jest złożona z prawnego punktu widzenia, dlatego też zdecydowanie zalecane jest skonsultowanie się z adwokatem lub centrum porad prawnych, które udziela informacji na temat dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

Co do zasady i wyłącznie w celach ilustracyjnych:

- a) termin przedawnienia roszczeń dotyczących wierzytelności umownych wynosi pięć lat;
- b) termin przedawnienia roszczeń z tytułu odpowiedzialności pozaumownej za szkody wynosi jeden rok.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

W przypadku podjęcia decyzji o rozstrzygnięciu sporu na drodze sądowej sprawę należy skierować do sądu w danym państwie członkowskim.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Zob. informacje na temat właściwości w sekcji [Jurysdykcja](#).

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Zob. informacje na temat właściwości w sekcji [Jurysdykcja](#).

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Co do zasady, aby wszcząć postępowanie przed sądem w Hiszpanii, należy skorzystać z usług:

- a) pełnomocnika procesowego (*procurador*) bądź
- b) adwokata występującego w imieniu strony przed sądem.

Strona nie musi korzystać z usług takich osób w następujących przypadkach:

1. jeżeli kwota roszczenia nie przekracza 2000 EUR;
2. w celu wniesienia pozwu w toku szczególnego postępowania w trybie przyspieszonym określanego jako „postępowanie nakazowe” (*monitorio*), pod warunkiem przedstawienia dowodów w postaci dokumentów potwierdzających istnienie długu. W takich przypadkach nie występuje ograniczenie dotyczące kwoty roszczenia;
3. w celu złożenia wniosku o zastosowanie środków służących zabezpieczeniu interesu prawnego przed wszczęciem postępowania. Dotyczy to środków tymczasowych w postępowaniach o unieważnienie małżeństwa, postępowaniach w przedmiocie separacji lub postępowaniach rozwodowych. Celem tych środków jest zaspokojenie najpilniejszych potrzeb osobistych i finansowych małżonków i ich dzieci w przypadku, gdy jedno z małżonków zamierza wszcząć postępowanie o unieważnienie małżeństwa, postępowanie w przedmiocie separacji lub postępowanie rozwodowe.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Pozwy należy wnosić do sekretariatu właściwego miejscowo sądu. Pozwem zajmie się:

- a) sekretarz sądu odpowiedzialny za sekretariat i usługi o charakterze ogólnym; lub
- b) urzędnik pracujący w sekretariacie wyznaczony do dokonywania czynności pod nadzorem i na odpowiedzialność sekretarza.

Sekretarze sądu i wyznaczeni przez nich urzędnicy są jedynymi osobami uprawnionymi do potwierdzenia daty i godziny wpłynięcia pozwów, pism wszczynających postępowanie i wszelkich innych pism, które muszą zostać złożone w określonym terminie.

Pozwów w sprawach cywilnych lub gospodarczych nie można wnosić do żadnego innego organu publicznego, w tym do sądu dyżurnego (*servicio de guardia*).

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Postępowanie sądowe musi być zasadniczo prowadzone w języku hiszpańskim. We wspólnotach autonomicznych, które posługują się własnym językiem (Katalonia, Walencja, Baleary, Galicja i Kraj Basków), dopuszcza się również możliwość prowadzenia postępowania sądowego w tym języku.

Wszyscy uczestnicy postępowania mogą posługiwać się językiem hiszpańskim albo językiem wspólnoty autonomicznej, w której toczy się postępowanie, zarówno przy sporządzaniu pism procesowych, jak i w trakcie rozpraw. Jeżeli jeden z uczestników postępowania nie rozumie języka używanego we wspólnocie autonomicznej, sąd powoła tłumacza ustnego, który będzie tłumaczył na język hiszpański. Sąd powołuje tłumacza ustnego w sytuacjach przewidzianych w obowiązujących przepisach albo na wniosek osoby podnoszącej zarzut naruszenia prawa do rzetelnego procesu. Jeżeli uczestnik postępowania niebędący stroną składa zeznania w innym języku, ponieważ nie włada językiem hiszpańskim ani językiem wspólnoty autonomicznej, odpowiedzialność za zapewnienie obecności tłumacza ustnego spoczywa na stronie wnioskującej o przeprowadzenie tego dowodu.

Postępowanie zawsze wszczyna się na piśmie przez wniesienie pisma sądowego określanego jako „pозew” (*demanda*). Jeżeli wartość przedmiotu sporu nie przekracza 2000 EUR, może to być zwykłe pismo, które musi zawierać następujące informacje:

- a) dane osobowe i adres zamieszkania powoda oraz dane osobowe i adres zamieszkania strony przeciwnej, jeżeli są znane;
- b) precyzyjne wskazanie, czego powód dochodzi od strony przeciwnej.

Osoby, które nie korzystają z usług pełnomocnika procesowego, mogą wybrać, czy chcą komunikować się z sądem drogą elektroniczną. Wybrany sposób komunikacji można zmienić w dowolnym momencie.

Wszyscy prawnicy mają obowiązek korzystania z sądowych systemów elektronicznego składania dokumentów lub systemów składania dokumentów na odległość przy składaniu pozwu i późniejszych pism procesowych związanych z pozwem, jak również innych dokumentów, aby zapewnić autentyczność składanych pism i umożliwić wiarygodne rejestrowanie dokumentów, które zostały przesłane i otrzymane, a także daty ich przesłania i otrzymania.

Następujące organizacje i osoby fizyczne również mają obowiązek komunikować się z sądami elektronicznie:

- a) osoby prawne;
- b) stowarzyszenia nieposiadające osobowości prawnej;
- c) wszystkie osoby wykonujące zawód, z którym wiąże się konieczność przystąpienia do organizacji zawodowej – do celów postępowania i komunikacji z sądami w ramach prowadzonej działalności zawodowej;
- d) notariusze i urzędnicy rejestrowi;
- e) każdy, kto reprezentuje osobę zobowiązaną do komunikowania się z sądami drogą elektroniczną;
- f) urzędnicy publiczni – do celów postępowania i komunikacji z sądami w ramach wykonywania obowiązków służbowych.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Istnieją standardowe formularze i gotowe szablony służące do wnoszenia pozwów w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza 2000 EUR, a także pozwów o roszczenia finansowe wnoszonych w toku szczególnego postępowania określanego jako „postępowanie nakazowe”. Kwota roszczenia w postępowaniu nakazowym nie podlega ograniczeniu, ale powód musi przedstawić dowód w postaci dokumentu potwierdzający istnienie wierzytelności.

Formularze te (wraz z instrukcjami dla użytkowników) są dostępne w internecie pod adresem:

<http://www.poderjudicial.es/cgpj/es/Servicios/Atencion-Ciudadana/Modelos-normalizados/El-juicio-verbal->

<http://www.poderjudicial.es/cgpj/es/Servicios/Atencion-Ciudadana/Modelos-normalizados/El-proceso-monitorio>

Są one również dostępne dla ogółu społeczeństwa w kancelariach sądów (*Decanatos*) i wspólnych służbach ds. procesowych (*Servicios Comunes Procesales*) przy każdym sądzie okręgowym.

Jeżeli formularz nie istnieje lub nie można z niego skorzystać, powód musi wnieść pozew do sądu na piśmie. W przypadku gdy wartość przedmiotu sporu nie przekracza 2000 EUR, jest to bardzo proste pismo. W takiej sytuacji wystarczy podać w pozwie dane osobowe powoda i dane osobowe strony przeciwnej, jeżeli są znane, oraz precyzyjnie wskazać, jakie jest żądanie pozwu. W przypadku gdy wartość przedmiotu sporu przekracza 2000 EUR, struktura pozwu jest bardziej złożona, ponieważ należy zamieścić w nim również opis okoliczności faktycznych sprawy, przywołać odpowiednią podstawę prawną i przedstawić uporządkowany wykaz składanych pism i innych dowodów.

W obydwu przypadkach do pozwu należy załączyć wszystkie dowody w postaci dokumentów na poparcie roszczenia, a także opinie biegłych lub inne dowody mające znaczenie dla sprawy. Poza bardzo szczególnymi sytuacjami pism tych zasadniczo nie można złożyć w późniejszym terminie.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu ? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Osoby fizyczne nie muszą wnosić opłaty.

Aby wnieść pozew do sądu orzekającego w sprawach cywilnych, sprawach handlowych lub spornych sprawach administracyjnych, a także aby wnieść apelację od wyroku wydanego przez sądy ds. socjalnych, osoby prawne (spółki, fundacje, stowarzyszenia) muszą wnieść stosowną opłatę. Opłat nie wnosi się w sądach ds. karnych. Dodatkowe informacje można uzyskać pod adresem:

<https://www.agenciatributaria.gob.es/AEAT.sede/Ayuda/GC07.shtml>

We Wspólnocie Autonomicznej Katalonii osoby prawne (ale nie osoby fizyczne) muszą uiścić opłatę:

http://administraciojusticia.gencat.cat/ca/serveis_als_ciutadans/gestions_i_tramits/tares_adm_justicia/tares_admjus_cat/

Nie istnieje standardowa taryfa opłat za czynności adwokackie. Klient uzgadnia bezpośrednio z adwokatem zarówno wysokość honorarium, jak i metodę płatności.

Istnieje natomiast standardowa taryfa opłat pobieranych przez sądowych pełnomocników procesowych.

<https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2003-21104&p=20060128&tn=0>

Prawnicy zazwyczaj żądają wniesienia zaliczki na pokrycie początkowych kosztów postępowania, której wysokość potrąca się z łącznej kwoty należnego im honorarium. Postępowanie sądowe jest podzielone na etapy i prawnicy mogą zażądać od swoich klientów uiszczenia odpowiedniego odsetka łącznej kwoty należnego im honorarium na początku każdego etapu.

Prawnicy zazwyczaj nie żądają zapłaty całej kwoty należnego im honorarium przed zakończeniem postępowania.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Osoby, które są w stanie wykazać, że nie dysponują wystarczającymi środkami, aby wnieść sprawę do sądu, są uprawnione do otrzymania pomocy prawnej. Sytuację materialną takich osób ocenia się, stosując tzw. wskaźnik IPREM (publiczny wskaźnik podstawowego poziomu dochodów).

Uznaje się, że osoba fizyczna nie dysponuje wystarczającymi środkami, aby wnieść sprawę do sądu, jeżeli roczny dochód uzyskiwany przez jej gospodarstwo domowe ze wszystkich źródeł nie przekracza:

- a) dwukrotności wskaźnika IPREM w momencie złożenia wniosku w przypadku osób, które nie posiadają rodziny;
- b) 2,5-krotności wskaźnika IPREM w momencie złożenia wniosku w przypadku osób należących do rodziny składającej się z mniej niż czterech osób;
- c) trzykrotności wskaźnika IPREM w przypadku osób należących do rodziny składającej się z co najmniej czterech osób.

W 2017 r. roczna wartość wskaźnika IPREM wynosiła 6390,13 EUR.

Określone organizacje non-profit również mogą kwalifikować się do objęcia pomocą prawną.

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Powództwo uznaje się za oficjalnie wytoczone w dniu wniesienia pozwu, po przyjęciu pozwu przez sekretariat sądu, wydaniu postanowienia potwierdzającego dopuszczalność pozwu i uprzednim upewnieniu się, że dany sąd jest właściwy do rozpoznania roszczenia będącego przedmiotem pozwu.

Sąd informuje powoda o wydaniu postanowienia potwierdzającego dopuszczalność pozwu oraz o wszelkich późniejszych postanowieniach sądu za pośrednictwem jego pełnomocnika procesowego, jeżeli powód takiego posiada. W przypadkach, w których korzystanie z usług pełnomocnika procesowego nie jest konieczne, powód zostanie powiadomiony bezpośrednio przesyłką poleconą wysłaną na adres podany w pozwie.

Jeżeli pozew zawiera błąd, nie zostanie uznany za dopuszczalny i wówczas sąd wyznaczy termin na usunięcie stwierdzonych braków formalnych. Jeżeli usunięcie braków formalnych okaże się niemożliwe, pracownik sekretariatu poinformuje o tym fakcie sędziego, który podejmie decyzję w kwestii dopuszczalności pozwu.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawienia w sądzie)?

Strony będą niezwłocznie informowane o wszystkich etapach postępowania lub zdarzeniach, do których doszło w toku postępowania, bezpośrednio albo – w stosownych przypadkach – za pośrednictwem ich pełnomocnika procesowego.

Co do zasady nie istnieje określony harmonogram przebiegu postępowania, lecz ustanowiono pewne terminy, które muszą zostać dotrzymane.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 25/04/2018

Tryb postępowania - Francja

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
- 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?
- 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
- 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
- 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
- 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
- 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
- 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
- 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

- 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawienia się przed sądem)?

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Niekiedy lepiej jest skorzystać z alternatywnych metod rozwiązywania sporów. Zob. więcej informacji na ten [temat](#).

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Terminy na wytoczenie powództwa przed sądem zależą od okoliczności danej sprawy. Bardziej szczegółowych wyjaśnień dotyczących terminów na wytoczenie powództwa może udzielić radca prawny lub biuro porad prawnych dla obywateli.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Zob. „[Jurysdykcja – Francja](#)”.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Zob. „[Jurysdykcja – Francja](#)”.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Zob. „[Jurysdykcja – Francja](#)”.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

W niektórych przypadkach należy obowiązkowo skorzystać z usług komornika sądowego, jeżeli postępowanie ma zostać wszczęte za pomocą wezwania do stawienia się przed sądem (*assignation*) doręczonego stronie przeciwnej przez powoda. Wezwanie to może wydać wyłącznie komornik sądowy. Taka sytuacja ma zastosowanie do postępowań przed sądami wielkiej instancji (*tribunau x de grande instance*), z wyjątkiem postępowań, w których korzystanie z usług adwokata nie jest obowiązkowe. Należy zauważyć, że w przypadku wniosków o zarządzenie środków służących zabezpieczeniu interesu prawnego (*référé*s) powództwo musi zostać wytoczone za pomocą wezwania do stawienia się przed sądem. W sprawach rozwodowych, w których istnieje przymus adwokacki, powództwo wszczyna się za pomocą pozwu (*requête*).

Sprawy rozpoznawane przez sędziego do spraw małoletnich (*juge des enfants*) są wnoszone przez jednego z rodziców, opiekuna lub małoletniego za pomocą zwykłego wniosku (*simple requête*).

Aby wnieść sprawę do rozpoznania przez sędziego prowadzącego postępowanie egzekucyjne (*juge de l'exécution*), należy wystosować wezwanie do stawienia się przed sądem, z wyjątkiem przypadków dotyczących postępowania egzekucyjnego w przedmiocie orzeczeń związanych z wydaleniem.

W sprawach przed sądem instancji (*tribunal d'instance*) wezwanie do stawienia się przed sądem nie jest obowiązkowe, aby wytoczyć powództwo z tytułu roszczenia o wartości nie większej niż 4000 EUR lub wnieść wniosek o wszczęcie postępowania o wydanie nakazu zapłaty należności umownej lub powstałej z mocy ustawy, o określonej kwocie.

W sprawach przed sądem gospodarczym (*tribunal de commerce*) postępowanie o wydanie nakazu zapłaty, które można wszcząć wyłącznie za pomocą zwykłego wniosku, dotyczy długów wynikających z weksla (*une traite*), weksla trasowanego (*une lettre de change*), weksla własnego (*un billet à ordre*) lub umowy cesji wierzytelności (*un bordereau de cession*). W innych sprawach powództwo wytacza się za pomocą wezwania do stawienia się przed sądem.

W sprawach przed sądem pracy (*conseil des prud'hommes*) pozew można nadać przesyłką poleconą lub wnieść bezpośrednio do sekretariatu sądu na piśmie bądź zgłosić ustnie do protokołu.

Sprawę do sądu rozjemczego do spraw dzierżawy nieruchomości rolnych (*tribunal paritaire des baux ruraux*) można wnieść, nadając pozew przesyłką poleconą za potwierdzeniem odbioru wysłaną na adres sekretariatu sądu, z wyjątkiem spraw, w których konieczne jest ogłoszenie pozwu w rejestrze nieruchomości lub w których obowiązkowe jest uzyskanie dokumentu od komornika sądowego.

Sprawę do sądu ds. zabezpieczenia społecznego (*tribunal des affaires sociales*) można wnieść jedynie po skierowaniu jej wcześniej do polubownej komisji odwoławczej (*commission de recours amiable*). Pozew należy wnieść listownie lub zgłosić ustnie do protokołu w sekretariacie sądu.

Strony mogą również zwrócić się do sądu ze wspólnym wnioskiem (*requête conjointe*), tj. wnieść do sądu wspólny pozew obejmujący ich roszczenia. Taki pozew należy złożyć w sekretariacie sądu.

Co do zasady w sądach wielkiej instancji istnieje przymus adwokacki, z wyjątkiem spraw dotyczących wynajmu powierzchni komercyjnej, zastosowania środków służących zabezpieczeniu interesu prawnego bądź utraty, pozbawienia lub zrzeczenia się władzy rodzicielskiej. Przymus adwokacki nie istnieje w sprawach przed sędzią do spraw rodzinnych (*juge aux affaires familiales*), które dotyczą przekazania władzy rodzicielskiej, postępowań po udzieleniu rozwodu, władzy rodzicielskiej lub ustalenia wysokości świadczeń alimentacyjnych dla małżonka i dzieci.

Przymus adwokacki nie istnieje w sprawach przed sądem gospodarczym, sądem instancji, sędzią prowadzącym postępowanie egzekucyjne, sędzią do spraw małoletnich, sądem ds. zabezpieczenia społecznego, sądem pracy lub sądem rozjemczym do spraw dzierżawy nieruchomości rolnych.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Wszystkie wnioski o informacje należy składać w recepcji danego sądu. Ponadto w większości sądów, centrów informacji o prawie i wymiarze sprawiedliwości (*maisons de justice et du droit*) oraz urzędów miasta (*mairies*) można skorzystać z nieodpłatnych konsultacji prawnych.

Aby wytoczyć powództwo, należy wnieść pozew/wniosek do sekretariatu sądu.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Jedynym dopuszczalnym językiem jest język francuski. W trakcie rozprawy strona może korzystać z usług tłumacza ustnego, ale sędzia nie ma obowiązku korzystać z takich usług, jeżeli zna język, którym posługuje się strona.

Co do zasady pozwy sporządza się na piśmie. W sprawach przed sądem pracy i w przypadku ustnego zgłoszenia do protokołu w sekretariacie sądu instancji pozwy mogą być jednak składane ustnie lub rejestrowane przez sekretariat sądu.

Pozew do sądu pracy można wnieść również poprzez dobrowolne stawienie się stron w biurze rozjemczym (*bureau de conciliation*).

Zgodnie z obecnym stanem prawnym nie można skierować sprawy do sądu cywilnego faksem ani pocztą elektroniczną.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Jedynym przypadkiem, w którym istnieje formularz pozwu, jest przypadek, gdy pozew jest zgłaszany ustnie do protokołu w sekretariacie sądu instancji. W pozostałych przypadkach pozew musi zawierać informacje na temat powoda i pozwanego oraz należy do niego dołączyć wszystkie dokumenty związane z przedmiotem sprawy, które – w zależności od okoliczności – należy złożyć do sekretariatu sądu w momencie wnoszenia pozwu lub przedłożyć sędziemu podczas rozprawy.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Co do zasady nie istnieją żadne opłaty, które trzeba uiścić na rzecz państwa z tytułu wytoczenia powództwa, z wyjątkiem pozwów kierowanych do sądów gospodarczych, w przypadku których istnieją ustalone opłaty sądowe.

Od czasu przyjęcia dekretu 2011-1202 z dnia 28 września 2011 r. w sprawie opłat na rzecz funduszu wynagrodzeń dla pełnomocników reprezentujących strony przed sądami (*avoués*) oraz składek na poczet pomocy prawnej, w momencie wniesienia pozwu należy jednak uiścić opłatę w wysokości 35 EUR; można ją opłacić kartą w sekretariacie sądu.

W postępowaniu odwoławczym do tej kwoty należy dodać kwotę 150 EUR, którą muszą zapłacić obie strony i która jest przeznaczona na fundusz wynagrodzeń dla pełnomocników reprezentujących strony przed sądami (*avoués*), których zawód został połączony z zawodem adwokata (*avocat*) w dniu 1 stycznia 2012 r. Od tamtej pory korzystanie z ich usług nie jest obowiązkowe.

Koszty oznaczają wydatki ponoszone w związku z prowadzeniem postępowania. Obejmują one zwrot kosztów poniesionych przez świadków, wynagrodzenie dla biegłych i komornika sądowego oraz pokrycie wydatków ponoszonych przez adwokatów, z wyjątkiem ich honorariów. Niektóre koszty należy pokryć na początku postępowania lub w jego trakcie. Na koniec postępowania sąd zwykle obciąża kosztami stronę przegrywającą, chyba że strona ta korzysta z pomocy prawnej.

Honoraria adwokackie podlegają umowie o honorarium zawartej z klientem. Adwokaci mogą wymagać zaliczki, która jest wpłacana na konto z góry lub w trakcie wykonywania czynności adwokackich.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Tak, jeżeli środki finansowe osoby wnioskującej o pomoc prawną nie przekraczają pułapu kwalifikowalności, który jest ustalany co roku (w 2012 r. wynosił on 929 EUR w odniesieniu do pełnej pomocy prawnej i 1393 EUR w odniesieniu do częściowej pomocy prawnej). Progi mogą zostać zmienione w zależności od sytuacji rodzinnej powoda (zob. „Pomoc prawna – Francja”).

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Powództwo wytacza się:

- w przypadku postępowania, w którym wezwanie do stawienia się przed sądem jest obowiązkowe – przez złożenie odpisu wezwania do sekretariatu sądu;
- w przypadku innych postępowań – poprzez złożenie lub zarejestrowanie pozwu w sekretariacie sądu.

Powód nie otrzymuje potwierdzenia, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Sekretariat sądu może udzielić informacji na temat przebiegu postępowania i ustalonej daty rozprawy.

Łączy do powiązanych stron internetowych

[Strona internetowa Ministerstwa Sprawiedliwości](#)

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 19/06/2018

Tryb postępowania - Chorwacja

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
- 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?
- 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
- 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
- 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
- 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
- 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

- 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
- 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
- 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawienia się w sądzie)?

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Strony mogą rozstrzygnąć spór na drodze sądowej, istnieją jednak również pozasądowe metody rozstrzygnięcia sporów. W Chorwacji tego rodzaju metody obejmują arbitraż, mediację oraz ogólnie rozumiane działania sądu zachęcające do zawarcia ugody sądowej.

Mediacja w sporach cywilnych, handlowych i pracowniczych oraz w innych sporach dotyczących praw, które strony mogą swobodnie wykonywać, jest uregulowana w ustawie o mediacji (Zakon o mirenju) (dziennik urzędowy Republiki Chorwacji – „Narodne Novine” nr 18/11). Mediacja oznacza każde postępowanie, niezależnie od zastosowanej nazwy (*mirenje, medijacija, posredovanje, koncilijacija*), w którym strony dążą do rozwiązania sporu przez dojście do porozumienia, tj. osiągnięcie akceptowalnej dla obu stron ugody uwzględniającej ich potrzeby i interesy z pomocą bezstronnej osoby trzeciej – co najmniej jednego mediatora (*posrednik, medijator, koncilijator*), który pomaga stronom w zawarciu ugody, ale nie posiada uprawnień do narzucenia wiążącego rozwiązania. Mediację prowadzi się w sposób uzgodniony przez strony. Postępowanie to ma charakter fakultatywny, dobrowolny, polubowny, nieformalny i poufny, a ponadto charakteryzuje się niezależnością i równością stron postępowania.

Z kolei arbitraż (*arbitraža* lub *izbrano suđenje*) jest postępowaniem prowadzonym przez sąd polubowny, niezależnie od tego, czy jego działalnością kieruje osoba prawna czy organ osoby prawnej, który organizuje i prowadzi prace sądów polubownych. Arbitraż stanowi dobrowolny, szybki, skuteczny i niepubliczny sposób rozwiązywania sporów, w którego przypadku strony mogą uzgodnić, kto będzie pełnić rolę sędziego w razie sporu, miejsce arbitrażu, właściwe prawo materialne i procesowe oraz język (języki) postępowania, przy czym orzeczenie wydane przez sąd polubowny co do okoliczności faktycznych sprawy ma moc prawomocnego orzeczenia sądu.

Kodeks postępowania cywilnego (Zakon o parničnom postupku) (dziennik urzędowy Republiki Chorwacji – „Narodne Novine” nr 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19) stanowi, że sąd może, uwzględniając wszystkie okoliczności, a zwłaszcza interesy stron postępowania i stron trzecich z nimi powiązanych, czas trwania ich stosunków oraz stopień ich uzależnienia od siebie, wydać postanowienie – na rozprawie lub poza nią – nakazujące stronom rozpoczęcie postępowania mediacyjnego w terminie ośmiu dni lub zaproponować stronom rozstrzygnięcie sporu w postępowaniu mediacyjnym. Ponadto podczas posiedzenia wstępnego (*pripremno ročište*) sąd poucza strony o możliwości zawarcia ugody sądowej lub rozstrzygnięcia sporu w postępowaniu mediacyjnym i wyjaśnia stronom te możliwości.

W niektórych sprawach (wytoczenie powództwa przeciwko Republice Chorwacji) osoba mająca zamiar wytoczyć tego rodzaju powództwo ma obowiązek – przed jego wytoczeniem – skontaktować się z prokuratorią generalną (*državno odvjetništvo*), która jest właściwa miejscowo i rzeczowo do reprezentowania Republiki Chorwacji w sprawach wytoczonych przeciwko Republice Chorwacji, i zwrócić się o polubowne rozwiązanie sporu, z wyjątkiem spraw, w których w przepisach szczególnych wyznaczono termin na wytoczenie powództwa. Wniosek o polubowne rozwiązanie sporu musi zawierać wszystkie informacje wymagane do wniesienia standardowego pozwu do sądu.

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Termin na wytoczenie powództwa przed sąd zależy od rodzaju i charakteru prawnego powództwa. Na przykład w przypadku ochrony sądowej praw pracowniczych obowiązuje termin piętnastu dni, w którym pracownik musi wytoczyć przed właściwy sąd powództwo o ochronę naruszonego prawa, zwróciwszy się uprzednio do pracodawcy o ochronę przysługujących mu praw, z wyjątkiem roszczeń odszkodowawczych lub innych roszczeń pieniężnych wynikających ze stosunku pracy.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Tak. W Chorwacji w postępowaniu cywilnym sądy orzekają w granicach właściwości rzeczowej określonej w przepisach, przy czym władzę sądowniczą w Republice Chorwacji sprawują sądy powszechne i szczególne oraz Sąd Najwyższy Republiki Chorwacji (Vrhovni sud Republike Hrvatske).

Sądami powszechnymi są sądy rejonowe (*općinski sudovi*) i okręgowe (*županijski sudovi*). Sądy szczególne to: sądy gospodarcze (*trgovački sudovi*), sądy administracyjne (*upravni sudovi*), sądy ds. wykroczeń (*prekršajni sudovi*), Apelacyjny Sąd Gospodarczy (*Visoki trgovački sud Republike Hrvatske*), Apelacyjny Sąd Administracyjny (*Visoki upravni sud Republike Hrvatske*) oraz Apelacyjny Sąd ds. Wykroczeń (*Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske*).

Najwyższym organem władzy sądowniczej w Chorwacji jest Sąd Najwyższy Republiki Chorwacji (Vrhovni sud Republike Hrvatske).

Istnieje możliwość ustanowienia na mocy prawa innego rodzaju sądów powszechnych oraz szczególnych o szczególnej właściwości rzeczowej lub specjalizujących się w określonych dziedzinach prawa.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Zgodnie z zasadą ogólną sądem właściwym jest sąd właściwy miejscowo dla pozwanego w ujęciu ogólnym, tj. sąd właściwy ze względu na miejsce zamieszkania pozwanego. Jeżeli pozwany nie ma miejsca zamieszkania w Republice Chorwacji, sądem posiadającym ogólną właściwość miejscową jest sąd właściwy ze względu na miejsce czasowego pobytu pozwanego.

Jeżeli pozwany oprócz miejsca zamieszkania ma również miejsce czasowego pobytu w innym miejscu i z uwagi na okoliczności można domniemywać, że będzie w nim zamieszkiwał przez dłuższy czas, ogólną właściwość miejscową posiada sąd właściwy ze względu na miejsce czasowego pobytu.

W przypadku postępowań przeciwko obywatelowi chorwackiemu posiadającemu miejsce zamieszkania za granicą, który został oddelegowany do pracy dla organu krajowego lub osoby prawnej, ogólną właściwość miejscową posiada sąd właściwy ze względu na jego ostatnie znane miejsce zamieszkania w Republice Chorwacji.

W sporach z elementem obcym sąd w Republice Chorwacji jest właściwy do prowadzenia postępowania, jeżeli jest to wyraźnie przewidziane w przepisach lub w umowie międzynarodowej. Jeżeli przepisy ani umowa międzynarodowa nie stanowią wyraźnie, że sąd chorwacki jest właściwy do rozstrzygnięcia konkretnego rodzaju sporu, sąd chorwacki jest właściwy do prowadzenia postępowania, jeżeli wynika to z przepisów prawa dotyczących właściwości miejscowej sądów w Chorwacji.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Zależy to od rodzaju sporu oraz przepisów kodeksu postępowania cywilnego, które regulują kwestie właściwości miejscowej i rzeczowej.

Wartość przedmiotu sporu nie stanowi odrębnego kryterium wpływającego na właściwość miejscową i rzeczową sądów w Chorwacji.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami kodeksu postępowania cywilnego każda ze stron – zarówno osoba fizyczna, jak i prawna – ma możliwość swobodnego podjęcia decyzji, czy będzie działała w postępowaniu osobiście, czy też za pośrednictwem pełnomocnika, którym co do zasady jest adwokat, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

Przepisy art. 91 kodeksu postępowania cywilnego znacznie ograniczają jednak prawo stron do osobistego działania w postępowaniu – w sporach dotyczących roszczeń majątkowych, w których wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 50 000 kun chorwackich, osoby prawne mogą być reprezentowane wyłącznie przez osoby, które pomyślnie złożyły egzamin adwokacki.

Ponadto przepisy art. 91a kodeksu postępowania cywilnego stanowią, że strony mogą złożyć wniosek o pozwolenie na wniesienie skargi rewizyjnej (*revizija*) za pośrednictwem pełnomocnika, tj. adwokata (*odvjetnik*), lub – w wyjątkowych przypadkach – mogą

działać w postępowaniu osobiście, jeżeli pomyślnie złożyły egzamin adwokacki lub jeżeli skargę kasacyjną może wnieść w ich imieniu osoba uprawniona na mocy kodeksu lub innych przepisów do reprezentowania ich w tym zakresie, która nie jest adwokatem, lecz pomyślnie złożyła egzamin adwokacki.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Postępowanie cywilne wszczyna się poprzez złożenie pozwu do właściwego sądu bezpośrednio w biurze podawczym sądu, wysłanie go pocztą lub telegrafem.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Postępowanie cywilne prowadzi się w języku chorwackim z wykorzystaniem alfabetu łacińskiego, chyba że w poszczególnych sądach wprowadzono możliwość posługiwania się innym językiem lub alfabetem na mocy ustawy.

Strony i inni uczestnicy postępowania wnoszą do sądu pozwy, środki zaskarżenia oraz inne pisma w języku chorwackim, posługując się alfabetem łacińskim.

Pozew można złożyć bezpośrednio w biurze podawczym, wysłać pocztą lub telegrafem (*telegrafski*), chociaż najczęściej wnosi się pozew bezpośrednio w biurze podawczym albo wysyła pocztą.

Kodeks postępowania cywilnego przewiduje możliwość składania pism sądowych drogą elektroniczną. Pisma takie muszą być opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym zgodnie z przepisami szczególnymi.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Formularze wykorzystuje się wyłącznie w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń. Szczegółowe informacje na ten temat można znaleźć w sekcji „[Drobne roszczenia – Chorwacja](#)”.

Kodeks postępowania cywilnego stanowi, że pozew musi zawierać następujące elementy: żądanie główne pozwu oraz żądania ewentualne, okoliczności faktyczne, na których powód opiera swoje żądanie, dowody potwierdzające te okoliczności faktyczne oraz inne informacje, które musi zawierać każde pismo procesowe (art. 106 kodeksu).

Każde pismo procesowe, w tym pozew, musi zawierać następujące elementy: oznaczenie sądu i miejsce zamieszkania stron lub ich miejsce pobytu czasowego, w stosownych przypadkach – oznaczenie ewentualnych przedstawicieli ustawowych lub pełnomocników, osobisty numer identyfikacyjny strony wnoszącej pismo, osnovę oraz podpis wnoszącego.

Strona lub jej pełnomocnik podpisują się pod pismem imieniem i nazwiskiem.

Jeżeli w piśmie sformułowano żądanie, strona musi wskazać okoliczności faktyczne, na których je opiera, oraz – w stosownych przypadkach – potwierdzające je dowody.

Sąd rozpatruje pozew nawet wówczas, gdy nie przytoczono w nim podstawy prawnej dochodzonego roszczenia, przy czym nawet jeżeli powód przytoczył podstawę prawną, sąd nie jest nią związany.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Strony muszą uiścić opłaty sądowe uregulowane w ustawie o opłatach sądowych (Zakon o sudskim pristojbama) (dziennik urzędowy Republiki Chorwacji – „Narodne Novine” nr 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15).

Opłaty sądowe przewidziane w ustawie mają zastosowanie do osób, na których wniosek lub w których interesie dokonuje się określonych czynności przewidzianych w przepisach.

O ile ustawa nie stanowi inaczej, opłaty sądowe pobiera się z tytułu:

- wnoszenia pism procesowych (pозwów, środków zaskarżenia, wniosków o wszczęcie egzekucji itd.) – w chwili złożenia, natomiast w przypadku zgłoszenia do protokołu – w chwili sporządzenia protokołu;
- odpowiedzi na pozew – po prawomocnym zakończeniu postępowania w odniesieniu do każdej ze stron, proporcjonalnie do stopnia uwzględnienia ich roszczeń;
- protokołów rozpraw – na wniosek;

- orzeczeń sądowych – w przypadku doręczenia odpisu orzeczenia stronie lub jej pełnomocnikowi;
- postanowień o stwierdzeniu nabycia spadku – w chwili ich uprawomocnienia;
- w przymusowym postępowaniu układowym, postępowaniu upadłościowym i likwidacyjnym – z tytułu sporządzenia planu podziału lub wydania orzeczenia zatwierdzającego przymusowy układ;
- innych czynności – w chwili złożenia wniosku lub wytoczenia powództwa przed sąd.

Ogólna zasada dotycząca kosztów procesu stanowi, że strona, której powództwo w całości oddalono, musi pokryć koszty strony przeciwnej oraz interwenienta, który przystąpił do postępowania. Interwenient po stronie przegrywającej spór pokrywa wydatki poniesione w związku z jego własnymi działaniami.

Kwestie związane z kosztami zastępstwa procesowego, honorarium adwokatów oraz zwrotem kosztów reguluje ustawa o adwokaturze (Zakon o odvjetništvu) („Narodne Novine” nr 9/94, 117/08 – tłumaczenie, 50/09, 75/09 oraz 18/11).

Adwokat jest uprawniony do otrzymania honorarium z tytułu świadczenia usług prawnych oraz do zwrotu wszelkich kosztów poniesionych w związku z wykonywaną pracą zgodnie ze stawkami opłat ustalonymi przez izbę adwokacką i zatwierdzonymi przez Ministra Sprawiedliwości, przy czym adwokaci – po wyświadczeniu usługi – wystawiają klientowi fakturę. W przypadku odwołania lub wypowiedzenia pełnomocnictwa adwokat wystawia fakturę w terminie 30 dni od dnia takiego odwołania lub wypowiedzenia.

W sprawach prawnorzeczowych adwokaci mogą zawrzeć z klientami umowę uzależniającą wysokość honorarium od wygrania sprawy, tj. od powodzenia czynności prawnych dokonywanych w imieniu strony, zgodnie z oficjalnymi stawkami opłat. Tego rodzaju umowa wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności.

W sprawach prawnorzeczowych strony mogą zatem uregulować stosunki łączące je z adwokatem w umowie sporządzonej na piśmie.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Jeżeli strona potrzebuje profesjonalnej pomocy prawnej, może się zwrócić o poradę prawną do adwokatów, którzy zgodnie z art. 3 ustawy o adwokaturze są uprawnieni do udzielania wszelkich form pomocy prawnej na terenie Chorwacji, w szczególności do udzielania porad prawnych, sporządzania pozwów, skarg, zażaleń, wniosków, nadzwyczajnych środków zaskarżenia oraz innych pism procesowych, jak również do reprezentowania stron.

Ponadto strony mogą skorzystać z bezpłatnej pomocy prawnej. Ustawa o bezpłatnej pomocy prawnej (Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći) („Narodne Novine” nr 143/2013 i 98/19) przewiduje możliwość przyznania nieodpłatnej pomocy prawnej obywatelom, którzy jej potrzebują, a nie są w stanie sami jej uzyskać. Informacje o systemie bezpłatnej pomocy prawnej w Chorwacji można znaleźć na stronie: <https://pravosudje.gov.hr/besplatna-pravna-pomoc/6184>.

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Postępowanie cywilne wszczyna się przez wytoczenie powództwa i doręczenie pozwu pozwanemu.

Po otrzymaniu pozwu przez pozwanego przeprowadza się przygotowania do rozprawy.

Przygotowania obejmują między innymi wstępne badanie pozwu, przy czym jeżeli sąd stwierdzi, że pozew jest niezrozumiały lub nie zawiera wszystkich elementów niezbędnych do nadania mu prawidłowego biegu, zwraca taki pozew, wzywając powoda do usunięcia braków lub uzupełnienia pozwu zgodnie z załączonym pouczeniem.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Sekretarz sądowy informuje strony, pełnomocników i przedstawicieli o postępach w sprawie na podstawie informacji zawartych w rejestrze oraz w aktach.

Informacje te ograniczają się do danych dotyczących etapu postępowania oraz poszczególnych sędziów, przewodniczącego składu orzekającego, członków składu orzekającego i referendarzy zaangażowanych w sprawę.

Przy przekazywaniu takich informacji zabrania się oświadczeń dotyczących prawidłowości poszczególnych czynności procesowych, jak również prawdopodobnego wyniku postępowania.

Informacje można przekazać drogą telefoniczną, za pomocą wiadomości elektronicznej lub na piśmie.

Jeżeli w danej sprawie wykorzystywana jest usługa dostępu publicznego do podstawowych informacji na temat spraw sądowych (e-Predmet), strony mogą uzyskać dostęp do informacji o postępach w postępowaniu oraz o poszczególnych sędziach, przewodniczącym składu orzekającego, członkach składu orzekającego i referendarzach rozpatrujących sprawę za pośrednictwem internetu.

Terminy stawiennictwa przed sądem oraz dokonywania innych czynności przez strony lub sąd określa kodeks postępowania cywilnego.

Szczegółowe informacje na temat terminów i rodzajów terminów są dostępne w sekcji „[Terminy proceduralne – Chorwacja](#)”.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 30/09/2020

Tryb postępowania - Włochy

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
- 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?
- 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
- 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
- 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
- 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
- 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
- 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
- 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
- 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Włoski system prawny gwarantuje możliwość wniesienia sprawy do sądu. Jest to ogólny mechanizm ochrony praw.

W niektórych sprawach wskazane jest jednak, aby w pierwszej kolejności podjąć próbę mediacji z pomocą adwokata, a dopiero gdy to rozwiązanie okaże się nieskuteczne, można wnieść sprawę do sądu. Do takich spraw zaliczamy: spory dotyczące wspólnot mieszkaniowych, praw majątkowych, podziału majątku, spadków, umów rodzinnych, najmu lub dzierżawy, pożyczki na użytek osobisty, dzierżawy komercyjnej, roszczeń odszkodowawczych z tytułu błędów lekarskich, zniesławienia w prasie lub innych mediach oraz spory dotyczące umów ubezpieczeniowych, bankowych i finansowych.

Innym rozwiązaniem jest arbitraż, w przypadku którego sprawę rozpoznaje prywatny arbiter wyznaczony przez strony sporu. Zastosowanie arbitrażu jako rozwiązania alternatywnego dla wniesienia sprawy do sądu musi zostać uzgodnione przez zainteresowane strony.

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Zastosowanie mają różne terminy w zależności od rodzaju roszczenia. Standardowy termin wynosi 10 lat, chociaż w przypadku niektórych rodzajów roszczeń obowiązują krótsze terminy (art. 2934–2961 kodeksu cywilnego).

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Aby uzyskać prawomocny wyrok kończący spór, należy wnieść sprawę do sądu. W celu ustalenia sądu właściwego należy rozważyć rodzaj sporu oraz krajowe i unijne przepisy regulujące właściwość sądów.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Co do zasady sądem właściwym jest sąd miejsca zamieszkania pozwanego. Jest to zasada właściwości miejscowej, która określa tak zwaną właściwość ogólną dla osób fizycznych (*foro generale delle persone fisiche*). W zależności od wartości przedmiotu sporu (*competenza per valore*) lub rodzaju sporu (*competenza per materia*) należy zwrócić się do sądu szczególnego na danym obszarze (do sądu, w którym orzekają sędziowie pokoju (*giudice di pace*) lub sądu powszechnego (*tribunale*) orzekającego w składzie jednego sędziego lub kilku sędziów) lub do sądu spoza właściwości ogólnej dla osób fizycznych (w takiej sytuacji mówi się o wyłącznej właściwości miejscowej (*competenza per territorio inderogabile*)).

Zob. arkusz informacyjny dotyczący właściwości.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Sprawy dotyczące ruchomości o wartości przedmiotu sporu nieprzekraczającej 5 000 EUR rozpatrują sędziowie pokoju (*giudice di pace*). Sędzia pokoju jest również właściwy w sprawach, w przypadku których wartość przedmiotu sporu nie przekracza 20 000 EUR, jeżeli dotyczą one odszkodowania z tytułu szkody spowodowanej ruchem pojazdów i łodzi. Sprawy, w przypadku których wartość przedmiotu sporu jest większa, rozstrzyga sąd powszechny (*tribunale*), w którym zasiada jeden sędzia. Niektóre sprawy są przydzielane sędziom pokoju (art. 7 ust. 3 kodeksu postępowania cywilnego), sądowni powszechnemu orzekającemu w składzie jednego sędziego (art. 409 kodeksu postępowania cywilnego) lub sądowni powszechnemu orzekającemu w składzie kilku sędziów (art. 50-bis kodeksu postępowania cywilnego) niezależnie od wartości przedmiotu sporu.

Zob. arkusz informacyjny dotyczący właściwości.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Zasadniczo należy korzystać z zastępstwa procesowego, ponieważ istnieje przymus adwokacki (*obbligo di difesa tecnica*). Zasada ta nie ma zastosowania w przypadku drobnych roszczeń (roszczeń o wartości nieprzekraczającej 1 100 EUR rozpatrywanych przez sędziego pokoju) ani w przypadku strony, która jest wykwalifikowanym adwokatem (art. 86 kodeksu postępowania cywilnego).

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Pozew musi być skierowany do drugiej strony i należy go wnieść do właściwego sekretariatu sądu.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przelać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Pozew można złożyć ustnie jedynie w przypadku roszczeń rozpatrywanych przez sędziego pokoju (art. 316 kodeksu postępowania cywilnego). We wszystkich innych przypadkach pozew musi być złożony na piśmie w języku włoskim. Pozwu nie można przelać faksem ani pocztą elektroniczną.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Nie istnieją żadne gotowe formularze. Pozew musi zawierać oznaczenie stron, oznaczenie sądu, przedmiot sporu i tytuł.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Należy uiścić opłatę na rzecz skarbu państwa, której wysokość będzie uzależniona od wartości przedmiotu sporu w momencie wniesienia pozwu (jednorazowa opłata zgodnie ze skonsolidowaną ustawą o kosztach prawnych, dekret prezydencki nr 115/2002).

Kwota i termin płatności honorarium adwokackiego zależą od ustaleń dokonanych bezpośrednio z adwokatem.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

O pomoc prawną mogą zwracać się zarówno obywatele Włoch, jak i cudzoziemcy, jeżeli spełniają wymogi prawne dotyczące dochodów (skonsolidowana ustawa o kosztach prawnych, dekret prezydencki nr 115/2002).

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Pozew uznaje się za wniesiony

- w momencie jego doręczenia pozwanemu w przypadku pisma procesowego (*atto di citazione*) skierowanego do drugiej strony;
- w momencie jego złożenia w sekretariacie sądu, w przypadku wniosku skierowanego do sądu (*ricorso*).

Sąd nie bada, czy sprawa została wniesiona w odpowiedni sposób, aż do czasu rozprawy, kiedy to możliwe będzie przesłuchanie obu stron.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Termin na potwierdzenie stawiennictwa w sądzie oraz terminy na podjęcie innych działań przez strony lub przez sąd są określone w kodeksie postępowania cywilnego. Każdy sąd stosuje te zasady odrębnie na każdym etapie postępowania lub poprzez ustalenie ogólnego harmonogramu postępowania (art. 81-bis dekretu wykonawczego do kodeksu postępowania cywilnego).

Powiązane załączniki

[artykuły kodeksu postępowania cywilnego na temat wniesienia sprawy do sądu](#)

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 29/01/2021

Tryb postępowania - Cypr

SPIS TREŚCI

- 1 [Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?](#)
- 2 [Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?](#)
- 3 [Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?](#)
- 4 [Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?](#)
- 5 [Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?](#)
- 6 [Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?](#)

- 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
- 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
- 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
- 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawienia się w sądzie)?

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Istnieją inne możliwości, m.in. pozasądowe rozstrzygnięcie sporów, arbitraż lub korzystanie z mechanizmu mediacji przewidzianego w ustawie o niektórych aspektach mediacji w sprawach cywilnych 159(I)/2012.

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Tak. Na mocy ustawy o terminach przedawnienia 66(I)2012 pozwu nie można wnieść do sądu, jeżeli upłynęło 10 (dziesięć) lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, chyba że prawo stanowi inaczej, jak w poniższych przypadkach:

jeżeli roszczenie dotyczy czynów niedozwolonych, umów, weksli, czeków, skryptów dłużnych itp., powództwa nie można wytoczyć po upływie 6 (sześciu) lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne;

jeżeli roszczenie dotyczy odszkodowania za niedbalstwo, uciążliwość lub naruszenie obowiązku ustawowego, powództwa nie można wytoczyć po upływie 3 (trzech) lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Sąd może przedłużyć ten termin w ciągu 2 (dwóch) lat od dnia jego przedawnienia, jeżeli roszczenie dotyczy odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu lub śmierć spowodowane czynem niedozwolonym;

termin wniesienia powództwa dotyczącego masy spadkowej po zmarłym, niezależnie od udziału w takim majątku, zapisu lub ważności testamentu, upływa po 8 (ośmiu) latach od dnia śmierci spadkodawcy;

termin wniesienia powództwa dotyczącego hipoteki lub zastawu upływa po 12 (dwunastu) latach od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne;

jeżeli powództwo dotyczy orzeczenia sądu, nie można go wytoczyć po upływie 15 (piętnastu) lat od daty wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Jeżeli do zdarzenia doszło lub uprawnienie, którego można dochodzić, powstało w Republice Cypryjskiej lub na terytorium uznawanym za terytorium Republiki Cypryjskiej lub jeżeli zdarzenie może podlegać właściwości sądu Republiki Cypryjskiej, konieczne będzie wniesienie sprawy do sądu Republiki Cypryjskiej.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

W przypadku **sporu cywilnoprawnego** sprawę należy wnieść do sądu rejonowego w rejonie, w którym:

- przyczyna sporu wystąpiła w całości lub w części;
- w momencie wytoczenia powództwa zamieszkiwał lub pracował pozwany lub którykolwiek z pozwanych;
- znajduje się terytorium suwerennych baz, pod warunkiem że wszystkie strony sprawy są obywatelami cypryjskimi oraz roszczenie powstało w całości lub w części na terytorium suwerennych baz lub pozwany (lub którykolwiek z pozwanych) zamieszkuje lub pracuje na tym terytorium;
- znajduje się terytorium suwerennych baz, pod warunkiem że roszczenie powstało w całości lub w części na terytorium suwerennych baz z powodu korzystania z pojazdu silnikowego przez osobę, która była lub powinna była być ubezpieczona na podstawie art. 3 ustawy o pojazdach silnikowych (ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej);
- znajduje się terytorium suwerennych baz, pod warunkiem że roszczenie powstało w całości lub w części na terytorium suwerennych baz w następstwie wypadku pracownika lub jego choroby zawodowej, o ile zdarzenia te miały miejsce w czasie trwania stosunku pracy, pozostają w związku z odpowiedzialnością pracodawcy i zostały lub powinny być zostać objęte ubezpieczeniem na podstawie art. 4 ustawy o pojazdach silnikowych (ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej);
- położona jest nieruchomość będąca przedmiotem pozwu związanego z rozporządzeniem nieruchomości lub jej sprzedażą lub dowolną inną kwestią, która dotyczy nieruchomości.

W przypadku **sporu pracowniczego**, który obejmuje roszczenie o wypłatę odszkodowania o wysokości równej maksymalnie dwuletniemu wynagrodzeniu, należy zwrócić się do **Trybunału ds. Sporów Pracowniczych** w rejonie, w którym doszło do sporu, lub w przypadku braku takiego trybunału – w rejonie, w którym powód ma miejsce zamieszkania lub stałego pobytu. W przeciwnym razie sprawę należy wnieść do odpowiedniego sądu rejonowego.

W przypadku **sporu dotyczącego najmu nieruchomości** właściwy jest Trybunał ds. Kontroli Najmu działający w rejonie, w którym położona jest dana nieruchomość.

W przypadku **sporu rodzinnego** (np. rozwód, spory majątkowe itp.) należy zwrócić się do **sądu rodzinnego**, w szczególności do sądu rodzinnego w rejonie, w którym zamieszkuje lub pracuje jedna ze stron sprawy, lub w przypadku sporu, który dotyczy małoletniego dziecka – do sądu rodzinnego w rejonie, w którym zamieszkuje małoletnie dziecko lub pozwany.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Zob. odpowiedź na pytanie 4 powyżej.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Powództwo można wytoczyć osobiście. Prawo nie wymaga, aby powód był reprezentowany przez adwokata ani innego pełnomocnika (z wyjątkiem osób małoletnich lub ubezwłasnowolnionych, jak określono w odpowiednich przepisach).

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Dokumenty sądowe wymagane do wszczęcia sprawy (pозew, wniosek wszczynający postępowanie itd.) należy złożyć w Wydziale ds. Rejestracji właściwego sądu.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Pozew powinien być zawsze sporządzony w formie pisemnej, w języku greckim. Nie **przyjmuje się** żadnych pozwów (lub innych pism procesowych) przesłanych pocztą elektroniczną lub faksem.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Pismo procesowe wszczynające postępowanie należy sporządzić zgodnie z formularzem 1 zawartym w kodeksie postępowania cywilnego w przypadku przedstawiania dochodzonych świadczeń (żądania określonego zachowania się przez powoda) lub zgodnie z formularzem 2 w przypadku przedstawiania całościowego opisu okoliczności faktycznych i prawnych oraz dochodzonych świadczeń.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Tak, należy uiścić opłatę skarbową. Opłatę należy uiścić po zarejestrowaniu dokumentu, który podlega opłacie.

Kwestie dotyczące płatności honorarium adwokackiego z góry są przedmiotem indywidualnych ustaleń z adwokatem.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Tak, w przypadku wszczęcia postępowania sądowego przed sądem rodzinnym lub w przypadku postępowania, które dotyczy sporów transgranicznych, osób ubiegających się o azyl, uchodźców lub obywateli państw trzecich przebywających na Cyprze nielegalnie, pod warunkiem uwzględnienia wniosku o udzielenie pomocy prawnej.

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Od momentu rejestracji powództwa. W przypadku rejestracji nieprawidłowej lub nieterminowej lub w przypadku wystąpienia innego problemu z rejestracją powództwa powód otrzyma informację zwrotną od właściwego Wydziału ds. Rejestracji.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania i stawiennictwa w sądzie są udzielane na późniejszym etapie.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 31/08/2020

Tryb postępowania - Łotwa

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
 - 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?
 - 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
 - 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
 - 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
 - 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
 - 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
 - 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
 - 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
 - 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
 - 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
 - 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
 - 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?
-

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Na Łotwie osoba może wytoczyć powództwo przed sąd lub, jeżeli strony wzajemnie uzgodniły i zawarły umowę o zapis na sąd polubowny, wnieść sprawę do sądu polubownego (z wyjątkiem niektórych sporów, które nie mogą być przedmiotem tego postępowania).

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Terminy przedawnienia różnią się w zależności od sprawy. Informacji na ten temat może udzielić adwokat lub biuro informacji publicznej.

W [kodeksie cywilnym](#) przewidziano różnego rodzaju terminy ogólne. Terminy te mogą ulegać zmianie w zależności od charakteru sporu i okoliczności wytoczenia powództwa, dlatego też wyznacza się je indywidualnie dla każdego przypadku, biorąc pod uwagę poniższe względy.

Prawo rodzinne

Powództwo związane z zaręczynami należy wytoczyć w terminie jednego roku od daty odstąpienia od zaręczyn lub od daty zerwania zaręczyn przez jedną ze stron lub, jeżeli naręczona jest w ciąży, od daty narodzin dziecka, o ile w momencie jego narodzin zaręczyny były już zerwane lub jedna ze stron się wycofała.

Powództwo dotyczące stosunków majątkowych między małżonkami należy wytoczyć w terminie jednego roku od daty transakcji dokonanej przez drugie z małżonków.

Mąż matki dziecka może wytoczyć powództwo o zaprzeczenie ojcostwa w terminie dwóch lat od dnia, w którym odkryje, że nie jest ojcem dziecka. Matce dziecka także przysługuje prawo do wytoczenia powództwa o zaprzeczenie ojcostwa. Również samo dziecko może wytoczyć powództwo o zaprzeczenie ojcostwa w terminie dwóch lat od dnia osiągnięcia pełnoletności.

Powództwo wynikające z uznania ojcostwa należy wytoczyć w terminie dwóch lat od dnia, w którym strona uzyska informacje o okolicznościach wykluczających ojcostwo lub w którym dziecko osiągnie pełnoletność, jeżeli powództwo wytacza samo dziecko.

Powództwo dotyczące relacji między opiekunem a małoletnim należy wytoczyć w terminie jednego roku od daty osiągnięcia pełnoletności przez małoletniego lub od daty wystąpienia innych okoliczności przewidzianych w obowiązujących przepisach.

Prawo rzeczowe

Powództwo w sprawie naruszenia posiadania lub pozbawienia posiadania należy wytoczyć w terminie jednego roku od dnia, w którym strona dowie się o naruszeniu lub pozbawieniu posiadania.

Powództwo przeciwko osobie, która znajduje się w posiadaniu składnika majątku i która może nabyć prawo własności do tego składnika majątku wskutek przedawnienia (zasiedzenie), należy wytoczyć w terminie 10 lat od dnia, w którym druga strona dowiedziała się o takim posiadaniu.

Powództwo dotyczące przyrostu będącego skutkiem procesów naturalnych musi zostać wniesione przez nowego właściciela w terminie dwóch lat.

Prawo zobowiązań

Uprawnienia wierzyciela ulegają przedawnieniu, jeżeli nie skorzystał on z nich w terminie wskazanym w obowiązujących przepisach.

Powództwa dotyczące uprawnień wierzyciela, dla których nie wyznaczono krótszego terminu, należy wytoczyć w terminie 10 lat; wszystkie tego rodzaju prawa, dla których nie wyznaczono krótszego terminu, ulegają przedawnieniu, jeżeli osoba uprawniona nie skorzysta z nich w terminie 10 lat – nie dotyczy to niektórych praw, które nie ulegają przedawnieniu.

Prawo do wystąpienia o unieważnienie umowy sprzedaży z uwagi na nadmierną stratę ulega przedawnieniu, jeżeli dana strona nie wytoczy powództwa w terminie jednego roku od daty zawarcia umowy.

Powództwo dotyczące strat wynikających z zalania, wyrzucenia lub zrzucenia należy wytoczyć w terminie jednego roku.

Prawo handlowe

Powództwo dotyczące transakcji handlowej należy wytoczyć w terminie trzech lat, chyba że w obowiązujących przepisach wyznaczono inny termin przedawnienia.

Powództwo dotyczące umowy w sprawie przedstawicielstwa handlowego należy wytoczyć w terminie czterech lat od zakończenia roku kalendarzowego, w którym powstało dane roszczenie.

Powództwo przeciwko przedsiębiorcy indywidualnemu dotyczące działalności prowadzonej przez tego przedsiębiorcę należy wytoczyć w terminie trzech lat od daty wykreślenia go z rejestru działalności gospodarczej, chyba że w obowiązujących przepisach wyznaczono krótszy termin na wniesienie roszczenia.

Powództwo wynikające z zakazu nałożonego na wspólnika spółki uniemożliwiającego mu dokonywanie transakcji w tym samym segmencie działalności, w którym działa spółka, lub zakazu uniemożliwiającego mu stanie się pełnoprawnym wspólnikiem innej spółki osobowej prowadzącej działalność w tym samym segmencie działalności bez zgody pozostałych wspólników, należy wytoczyć w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym pozostali wspólnicy spółki uzyskają informację o naruszeniu zakazu konkurencji, nie później jednak niż w terminie pięciu lat od daty tego naruszenia.

Powództwo przeciwko wspólnikowi spółki wynikające z zobowiązań spółki należy wytoczyć w terminie trzech lat od daty wpisania faktu rozwiązania spółki do rejestru działalności gospodarczej, chyba że w obowiązujących przepisach wyznaczono krótszy termin na wytoczenie powództwa przeciwko spółce.

Powództwo przeciwko założycielom spółki kapitałowej dotyczące zobowiązań podjętych przez spółkę przed jej utworzeniem należy wytoczyć w terminie trzech lat od dnia, w którym spółka została wpisana do rejestru działalności gospodarczej.

Powództwo przeciwko założycielom spółki kapitałowej dotyczące określonych strat poniesionych przez spółkę i przez osoby trzecie na etapie zawiązywania spółki należy wytoczyć w terminie pięciu lat od dnia, w którym spółka została wpisana do rejestru działalności gospodarczej. Te terminy stosuje się również w przypadku wytoczenia powództwa przeciwko osobom, które przyczyniły się do powstania takich strat.

Powództwo wynikające z uprawnień wierzyciela wobec spółki, w przypadku gdy wierzyciel nie jest w stanie wyegzekwować od spółki zaspokojenia swoich roszczeń i wszczyna postępowanie przeciwko osobom odpowiedzialnym na mocy prawa (założycielom, osobom trzecim itp.), może zostać wniesione w terminie pięciu lat od daty powstania roszczenia.

Powództwo dotyczące naruszenia zakazu konkurencji nałożonego na członków zarządu spółki należy wytoczyć w terminie pięciu lat od daty naruszenia.

Powództwo dotyczące strat poniesionych przez spółkę, jej wspólników lub wierzycieli w rezultacie reorganizacji należy wytoczyć w terminie pięciu lat od daty przeprowadzenia reorganizacji.

Powództwo przeciwko spedytorowi należy wytoczyć w terminie trzech lat.

Powództwo przeciwko spedytorowi dotyczące ładunku, podobnie jak powództwo przeciwko podmiotowi prowadzącemu skład, należy wnieść w terminie jednego roku, chyba że spedytor lub podmiot prowadzący skład działał w złej wierze lub dopuścił się rażącego niedbalstwa.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Zobacz zakładkę [„Jurysdykcja – Łotwa”](#).

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Zobacz zakładkę [„Jurysdykcja – Łotwa”](#).

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Zobacz zakładkę [„Jurysdykcja – Łotwa”](#).

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Powód może wytoczyć powództwo osobiście lub przez upoważnionego do tego pełnomocnika. Do pozwu można załączyć stosowne pełnomocnictwo. Korzystanie z usług adwokata lub innego doradcy prawnego nie jest konieczne.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Pozew należy wnieść do właściwego sądu pierwszej instancji.

Pozew musi zostać złożony w kancelarii (*kanceleja*) właściwego sądu przez powoda lub upoważnionego pełnomocnika. Pozwy można również przesyłać pocztą tradycyjną na adres właściwego sądu.

Pozwy przyjmuje pracownik wyznaczony przez prezesa sądu – z reguły asystent prezesa sądu lub pracownik kancelarii sądu – w godzinach pracy sądu.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Zgodnie z [kodeksem postępowania cywilnego](#) (Civilprocesa likums) strony są zobowiązane do przedkładania dokumentów sporządzonych w języku obcym wraz z ich poświadczonym tłumaczeniem na język urzędowy, tj. język łotewski. Osoba zwolniona z kosztów sądowych nie jest zobowiązana do załączenia tłumaczenia przedkładanych dokumentów.

Sąd może wyrazić zgodę na przeprowadzenie pewnych czynności procesowych w języku obcym, jeżeli którakolwiek ze stron się o to zwróci, a wszystkie strony wyrażą na to zgodę. Protokół rozprawy i orzeczenia sądu sporządza się w języku łotewskim.

Powództwo wytacza się poprzez wniesienie pisemnego pozwu do sądu. Pozew może zostać wniesiony osobiście przez powoda lub przez osobę upoważnioną przez powoda, a także przesłany pocztą tradycyjną; nie dopuszcza się natomiast możliwości wniesienia pozwu faksem ani pocztą elektroniczną.

Należy dodać, że każde powództwo można również wytoczyć, przedkładając dokumenty opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym, chyba że w obowiązujących przepisach przewidziano szczególny tryb wszczęcia postępowania. W przypadku niektórych rodzajów umów dotyczących nieruchomości, prawa rodzinnego i spadkowego oraz niektórych rodzajów umów o ustanowieniu zabezpieczenia dokumenty elektroniczne nie są akceptowane.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Pozew musi być sporządzony na piśmie. Dla większości roszczeń nie przewidziano szczególnych formularzy pozwu. Konkretnie formularze pozwów stosuje się jednak w przypadku drobnych roszczeń (*maza apmēra prasības*, rozdział 30.³ kodeksu postępowania cywilnego); egzekucji zobowiązań na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty (*saistību piespiedu izpildīšana brīdinājuma kārtībā*, rozdział 50.¹ kodeksu); oraz wniosków o zapewnienie tymczasowej ochrony przed przemocą (*paga idu aizsardzība pret vardarbību*, rozdział 30.⁵ kodeksu).

Jeżeli dla danego rodzaju pozwu nie przewidziano żadnego konkretnego formularza, wymagane informacje i dane, jakie należy zawrzeć w pozwie, są określone w kodeksie postępowania cywilnego. Zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego pozew musi zawierać:

- nazwę sądu, do którego kierowany jest pozew;
- imię i nazwisko, osobisty numer identyfikacyjny oraz zadeklarowane miejsce zamieszkania powoda (a w przypadku braku takiego miejsca – faktyczne miejsce zamieszkania powoda); w przypadku osoby prawnej – nazwę, numer rejestracyjny i adres siedziby statutowej; jeżeli powód zgodzi się prowadzić korespondencję z sądem drogą elektroniczną lub jeżeli jest jednym z podmiotów wymienionych w art. 56 ust. 2³ kodeksu postępowania cywilnego, należy również wskazać adres e-mail oraz, w przypadku gdy powód jest zarejestrowany w internetowym systemie korespondencji z sądem, dane rejestracyjne. Powód może również wskazać inny adres do celów korespondencji z sądem;
- imię i nazwisko, osobisty numer identyfikacyjny, zadeklarowane miejsce zamieszkania lub ewentualny dodatkowy zadeklarowany adres zamieszkania pozwanego lub zainteresowanej strony, a w przypadku braku takiego adresu – adres faktycznego miejsca zamieszkania; w przypadku osoby prawnej – nazwę, numer rejestracyjny i adres siedziby statutowej. Należy również podać osobisty numer identyfikacyjny lub numer rejestracyjny pozwanego, jeżeli jest on znany;
- imię i nazwisko, osobisty numer identyfikacyjny i adres pełnomocnika powoda do celów korespondencji z sądem, jeżeli pozew został wniesiony przez pełnomocnika, lub – w przypadku osoby prawnej – nazwę, numer rejestracyjny i adres siedziby statutowej; jeżeli pełnomocnik powoda, posiadający zadeklarowane miejsce zamieszkania lub adres

korrespondencyjny na Łotwie, zgodzi się prowadzić korespondencję z sądem drogą elektroniczną, należy również wskazać adres e-mail oraz, w przypadku gdy pełnomocnik jest zarejestrowany w internetowym systemie korespondencji z sądem, dane rejestracyjne. Jeżeli zadeklarowane miejsce zamieszkania lub adres korespondencyjny pełnomocnika znajdują się poza terytorium Łotwy, również należy wskazać adres e-mail lub dane rejestracyjne w internetowym systemie korespondencji z sądem. Jeżeli pełnomocnikiem powoda jest adwokat, należy również podać jego adres e-mail;

- nazwę instytucji kredytowej i numer rachunku, na który należy dokonać płatności odzyskanych kwot i zwrotu kosztów;
- przedmiot sporu;
- wartość przedmiotu sporu, jeżeli roszczenie może zostać wyrażone w formie pieniężnej, ze wskazaniem sposobu, w jaki obliczono kwotę podlegającą odzyskaniu lub będącą przedmiotem sporu;
- okoliczności faktyczne, na których powód opiera swoje powództwo, oraz dowody na potwierdzenie tych okoliczności;
- podstawę prawną;
- wszelkie sprawozdania z mediacji podjętych przed wniesieniem pozwu do sądu;
- żądanie powoda;
- wykaz dokumentów załączonych do pozwu;
- datę sporządzenia pozwu oraz wszelkie inne informacje, które mogą być przydatne. Jeżeli powód zgadza się na kontakt z sądem drogą telefoniczną, może wskazać swój numer telefonu.

Zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego dodatkowe informacje są wymagane w przypadku określonych rodzajów pozwów (np. rozwodowych) i w przypadku szczególnych rodzajów postępowań (np. postępowanie o zgodę na przysposobienie lub o rozwiązanie stosunku przysposobienia, ochronę spadku i ustanowienie kuratora).

Pozew musi zostać podpisany przez powoda lub jego pełnomocnika lub przez powoda wraz z pełnomocnikiem, jeżeli sąd tak zarządzi, chyba że obowiązujące przepisy stanowią inaczej. Jeżeli pełnomocnik ma występować w imieniu powoda, do pozwu należy załączyć pełnomocnictwo (*pilnvara*) lub inny dokument upoważniający pełnomocnika do podejmowania czynności procesowych.

Pozew należy złożyć do sądu w liczbie egzemplarzy odpowiadającej liczbie pozwanych i innych podmiotów biorących udział w postępowaniu.

Zgodnie z prawodawstwem Unii Europejskiej i konwencjami międzynarodowymi wnioski o świadczenia alimentacyjne należy złożyć na formularzach wskazanych w odpowiednich przepisach i można go przesłać za pośrednictwem organów centralnych Łotwy wyznaczonych do celów współpracy.

Do pozwu należy również załączyć dokumenty potwierdzające:

- wniesienie opłat skarbowych (*valsts nodevas*) i pokrycie innych kosztów sądowych w odpowiedniej wysokości i zgodnie z procedurami przewidzianymi w obowiązujących przepisach;
- przeprowadzenie postępowania wstępnego, w przypadku gdy jest to wymagane na mocy prawa;
- okoliczności uzasadniające roszczenie.

Na [portalu łotewskich sądów](#), w sekcjach E-Pakalpojumi („e-usługi”) i [E-veidlapas](#) („e-formularze”), można znaleźć szereg formularzy pism procesowych. Formularze te można pobrać, wypełnić i złożyć w formie drukowanej.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Koszty sądowe [opłatę skarbową (*valsts nodeva*), opłatę od wniesienia pozwu (*kancelejas nodeva*) i koszty rozpoznania pozwu (*ar lietas izskatišanai saistītie izdevumi*)] należy uiścić przed wniesieniem pozwu przelewem bankowym. Po rozstrzygnięciu sporu na korzyść jednej ze stron, sąd zarządzi, aby przegrana strona pokryła wszystkie koszty sądowe powstałe w toku postępowania. Jeżeli roszczenie zostało uznane częściowo, sąd zasądzi pokrycie kosztów sądowych proporcjonalnie. Jeżeli powód wycofa pozew lub sąd pozostawi sprawę bez rozpoznania, powód musi zwrócić pozwanemu poniesione przez niego koszty sądowe (z wyjątkiem przypadków, określonych w przepisach prawnych, w których roszczenie dotyczy wydania zaświadczenia, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady). W takim przypadku pozwany nie jest zobowiązany do zwrócenia powodowi poniesionych przez niego kosztów sądowych, ale jeżeli powód wycofa powództwo z uwagi na fakt, że pozwany dobrowolnie zaspokoił roszczenie po wniesieniu pozwu, sąd może – na wniosek powoda – nakazać pozwanemu zwrot kosztów sądowych poniesionych przez powoda.

Podobnie koszty postępowania (honoraria adwokatów, koszty stawiennictwa w sądzie oraz koszty zebrania dowodów) zostaną zasądzone od pozwanego na rzecz powoda, jeżeli roszczenie powoda zostanie uznane w całości lub w części lub jeżeli powód wycofa powództwo z uwagi na dobrowolne zaspokojenie roszczenia przez pozwanego po wniesieniu pozwu. W przypadku oddalenia powództwa sąd nakaże powodowi zwrot kosztów poniesionych przez pozwanego.

Wysokość honorariów adwokata lub doradcy prawnego reguluje umowa zawarta między klientem a danym adwokatem lub doradcą prawnym.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Zobacz zakładkę „[Pomoc prawna](#)”.

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Dokumenty przesłane pocztą tradycyjną lub doręczone w godzinach urzędowania kancelarii sądu są rejestrowane przez sąd w rejestrze korespondencji przychodzącej w dniu ich otrzymania. Pozew uznaje się za wniesiony w dniu, w którym zostanie doręczony. Termin na podjęcie czynności procesowej w sądzie upływa w momencie zakończenia pracy przez sąd. Jeżeli pozew, apelacja lub inna przesyłka pocztowa zostaną doręczone operatorowi do północy w dniu, w którym upływa wyznaczony termin, taki pozew, apelację lub inną przesyłkę uznaje się za doręczone w terminie.

Jeżeli pozew został sporządzony nieprawidłowo lub jeżeli nie załączono do niego wszystkich wymaganych dokumentów, sędzia wydaje postanowienie z uzasadnieniem o pozostawieniu sprawy bez rozpoznania. Sąd przekaze powodowi kopię postanowienia określającego również termin usunięcia stwierdzonych braków. Wyznaczony termin nie może być krótszy niż 20 dni, licząc od daty doręczenia postanowienia. Jeżeli powód usunie braki w wyznaczonym terminie, pozew uznaje się za wniesiony z pierwotną datą wpływu do sądu. Jeżeli powód nie usunie braków w wyznaczonym terminie, pozew uważa się za niewniesiony i zwraca się go powodowi. Zwrócenie pozwu powodowi nie pozbawia go możliwości powtórnego wniesienia tego pozwu.

Szczególne potwierdzenie prawidłowego wniesienia powództwa: jeżeli pozew sporządzono w prawidłowy sposób i dołączono do niego wszystkie wymagane dokumenty, sędzia wydaje postanowienie w sprawie przyjęcia pozwu i wszczęcia postępowania w terminie siedmiu dni od daty otrzymania pozwu przez sąd.

Po wszczęciu postępowania egzemplarz pozwu i kopie załączonych do niego dokumentów przesyła się pozwanemu wraz ze wskazaniem terminu na przekazanie odpowiedzi na pozew. Po otrzymaniu odpowiedzi pozwanego sędzia przekazuje jej kopię powodowi i innym podmiotom biorącym udział w postępowaniu. Sędzia może również zwrócić się do powoda o ustosunkowanie się do odpowiedzi pozwanego. Po otrzymaniu odpowiedzi lub po upływie terminu na jej przekazanie sędzia wyznacza termin rozprawy sądowej. Sekretarz sądowy przesyła stronom wezwanie do stawienia się przed sądem. Jeżeli sprawa ma zostać rozpoznana w postępowaniu pisemnym, nie wyznacza się terminu rozprawy, a strony nie otrzymują wezwania do stawienia się przed sądem.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Strony postępowania otrzymują wezwanie do stawienia się przed sądem, w którym zostają z wyprzedzeniem poinformowane o terminie i miejscu przeprowadzenia rozprawy sądowej lub innej czynności procesowej. Wezwanie do stawienia się przed sądem wysyła się na adres zadeklarowanego miejsca zamieszkania (*deklarēta dzīvesvieta*) danej osoby, choć taka osoba może również wskazać inny adres do celów korespondencji z sądem.

Jeżeli pozwany nie wskazał zadeklarowanego miejsca zamieszkania na Łotwie, a powód – z przyczyn obiektywnych – nie był w stanie ustalić miejsca zamieszkania pozwanego poza terytorium Łotwy, sąd – na uzasadniony wniosek powoda – może zastosować środki służące ustaleniu miejsca zamieszkania pozwanego przewidziane w wiążących dla Łotwy umowach międzynarodowych lub w prawodawstwie Unii Europejskiej.

W przypadku braku możliwości ustalenia miejsca zamieszkania pozwanego pomimo zastosowania procedur przewidzianych w wiążących dla Łotwy umowach międzynarodowych oraz w prawodawstwie UE lub w przypadku braku możliwości przesłania dokumentów na adres pozwanego wskazany przez powoda lub w przypadku niemożności przesłania pozwanemu pism procesowych zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawodawstwie Unii Europejskiej lub z procedurami przewidzianymi w wiążących dla Łotwy umowach międzynarodowych lub z przepisami kodeksu postępowania cywilnego dotyczącymi współpracy międzynarodowej w sprawach cywilnych, pozwanego, który nie ma zadeklarowanego miejsca zamieszkania na Łotwie, wzywa się do stawienia się przed sądem za pośrednictwem powiadomienia publikowanego w dzienniku urzędowym [Latvijas Vēstnesis](#).

Informacje na temat przebiegu postępowania sądowego można uzyskać na stronach E-Pakalpojumi („e-usługi”) i [Tiesvedības gaita](#) („przebieg postępowania sądowego”) w [portalu lotewskich sądów](#) po wpisaniu sygnatury sprawy lub numeru wezwania do stawiennictwa przed sądem.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 16/04/2021

Tryb postępowania - Litwa

SPIS TREŚCI

- 1 [Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?](#)
- 2 [Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?](#)
- 3 [Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?](#)
- 4 [Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?](#)
- 5 [Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?](#)
- 6 [Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?](#)
- 7 [Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?](#)
- 8 [W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przelać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?](#)
- 9 [Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?](#)
- 10 [Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?](#)
- 11 [Czy można zwrócić się o pomoc prawną?](#)
- 12 [Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?](#)
- 13 [Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania \(takich jak termin stawiennictwa w sądzie\)?](#)

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Prawo Republiki Litewskiej przewiduje szereg alternatywnych możliwości rozwiązywania sporów. W 2012 r. weszła w życie na Litwie zmieniona ustawa o arbitrażu gospodarczym (*Komercinio arbitražo įstatymas*). Ustawa ta ma zastosowanie do postępowań arbitrażowych, które toczą się na terytorium Republiki Litewskiej, bez względu na obywatelstwo lub narodowość stron sporu, bez względu na to, czy strony są osobami prawnymi czy fizycznymi lub czy postępowanie arbitrażowe przeprowadza stały organ arbitrażowy czy też sąd arbitrażowy *ad hoc*. Arbitraż jest równorzędną pod względem mocy wiążącej alternatywą dla sądów państwowych. Umożliwia szybkie i wygodne rozwiązywanie większości sporów gospodarczych przez niezależne i wiarygodne osoby prywatne cieszące się dobrą opinią, które są bardziej akceptowane przez obie strony niż skład sędziowski. Strony

postępowania arbitrażowego mogą z większą swobodą kształtować zasady takiego postępowania. Sąd polubowny może obradować w miejscu dogodnym dla stron sporu i swobodnie wybrać język postępowania, formę orzeczenia itd. Elektroniczne umowy o arbitraż uznaje się na równi z umowami pisemnymi.

W 2008 r. przyjęto ustawę o mediacji w sporach cywilnych (*Civilinių ginčų taikinamojo tarpininkavimo įstatymas*). Mediacja w sporach cywilnych (zwana również mediacją) jest postępowaniem ukierunkowanym na polubowne rozwiązanie sporu, które zakłada udział osoby trzeciej pośredniczącej w sporze w celu zawarcia ugody (mediatora). Zgodnie z ustawą mediacja może być stosowana w celu rozwiązywania sporów cywilnych (np. sporów dotyczących spraw rodzinnych i innych), które mogą być przedmiotem postępowania cywilnego przed sądem. Strony mogą skorzystać z tej opcji, aby rozwiązać spór, zarówno przed skierowaniem sprawy do sądu (mediacja pozasądowa), jak i po wszczęciu postępowania przed sądem (mediacja sądowa). Należy zauważyć, że rozpoczęcie mediacji zawiesza bieg terminu przedawnienia roszczenia. W związku z tym nawet jeżeli nie uda się rozwiązać sporu polubownie, strony nadal mają możliwość zwrócenia się o rozstrzygnięcie do sądu. Mediacja sądowa jest nieodpłatna. Ponadto decydując się na oddanie sporu cywilnego do mediacji sądowej, można zaoszczędzić dużo czasu i wysiłków w porównaniu z udziałem w postępowaniu sądowym, a także dużo pieniędzy, ponieważ w przypadku gdy mediacja zakończy się ugodą, 75% opłaty sądowej podlega zwrotowi. Rozwiązanie sporu w drodze mediacji sądowej gwarantuje poufność. Każda strona może wycofać się z mediacji bez podawania przyczyn.

Jeżeli chodzi o pozasądowe rozwiązywanie sporów wynikających z umów konsumenckich, materię tę reguluje ustawa o ochronie konsumentów (*Vartotojų teisių apsaugos įstatymas*), która weszła w życie w 2007 r. Ustawa ta kształtuje postępowanie i ustanawia instytucje, które ustanawiają alternatywny dla postępowania sądowego mechanizm rozwiązywania sporów konsumenckich. Organy uczestniczące w alternatywnym rozwiązywaniu sporów na Litwie to: Państwowy Urząd Ochrony Konsumentów (*Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba*), Urząd Regulacji Komunikacji (*Ryšių reguliavimo tarnyba*) oraz pozostałe organy rozstrzygające spory w poszczególnych sektorach gospodarki (Urząd Regulacji Komunikacji jest rozjemcą w sporach w zakresie komunikacji elektronicznej oraz usług pocztowych i kurierskich, Bank Litewski (*Lietuvos bankas*) – w sporach między konsumentami a dostawcami usług finansowych itd.). W ramach alternatywnych metod rozwiązywania sporów konsumenci mogą korzystać z pomocy prawnej, ale koszty jej udzielenia nie podlegają zwrotowi. Z podstawowej i dodatkowej państwowej pomocy prawnej mogą korzystać ci konsumenci, którzy spełniają kryteria określone w przepisach prawa. Zwrócenie się do organu alternatywnego rozwiązywania sporów o wydanie rozstrzygnięcia co do zasady nie zawiesza biegu terminu przedawnienia. W związku z tym istnieje duże ryzyko uchybienia terminu przedawnienia ze względu na stosunkowo długie terminy do rozstrzygnięcia sporów konsumenckich i niektóre krótkie terminy przedawnienia roszczeń.

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Ogólny termin przedawnienia wynosi dziesięć lat.

W prawie litewskim ustanowiono krótsze terminy przedawnienia w odniesieniu do określonych rodzajów roszczeń.

Krótszy, miesięczny termin przedawnienia stosuje się do roszczeń wynikających z postępowań przetargowych.

Krótszy, trzymiesięczny termin przedawnienia ma zastosowanie do roszczeń o stwierdzenie nieważności uchwał podejmowanych przez organy podmiotów prawnych.

Krótszy, sześciomiesięczny termin przedawnienia ma zastosowanie do:

1. roszczeń związanych z egzekucją kar (grzywny, odsetki za zwłokę);
2. roszczeń dotyczących wad rzeczy sprzedanych.

Krótszy, również sześciomiesięczny termin przedawnienia ma zastosowanie do roszczeń wynikających ze stosunków między przedsiębiorstwami transportowymi a ich klientami w odniesieniu do przesyłek wysyłanych na terytorium Litwy, natomiast roczny termin przedawnienia – do przesyłek wysyłanych za granicę.

Roszczenia ubezpieczeniowe przedawniają się w krótszym, rocznym terminie.

Krótszy, trzyletni termin przedawnienia ma zastosowanie do roszczeń odszkodowawczych, dotyczy to również roszczeń o odszkodowanie w związku z niewłaściwą jakością produktów.

W krótszym, pięcioletnim terminie przedawniają się do roszczenia związane z egzekucją odsetek i innych okresowych płatności.

Roszczenia z tytułu wadliwego wykonania dzieła podlegają krótszym terminom przedawnienia.

Roszczenia związane z przewozem ładunków, pasażerów i bagażu podlegają terminom przedawnienia określonym w kodeksach (ustawach) mających zastosowanie do konkretnych rodzajów transportu.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Spory dotyczące zobowiązań umownych podlegają prawu wybranemu przez strony sporu; jeżeli strony wybrały prawo Republiki Litewskiej, mogą bronić swoich interesów przed sądami litewskimi. Takie porozumienie między stronami może zostać zawarte w umowie lub odpowiednio do okoliczności faktycznych danej sprawy. Strony mogą uzgodnić, by prawo danego państwa miało zastosowanie do całej umowy lub do niektórych jej części. Jeżeli strony postanowią, że do umowy powinno mieć zastosowanie prawo państwa trzeciego, taka klauzula nie może być podstawą do zwolnienia z przestrzegania bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa Republiki Litewskiej lub każdego innego państwa, których nie można zmienić i których nie można wyłączyć w drodze porozumienia stron.

Jeżeli strony nie wskazały, któremu prawu umowa podlega, zastosowanie ma prawo tego państwa, z którym zobowiązanie umowne jest najściślej związane. Zakłada się, że zobowiązanie umowne jest najściślej związane z państwem, na terytorium którego:

1. strona związana z najbardziej charakterystycznym zobowiązaniem umownym, posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę główną. Jeżeli zobowiązanie ma ściślejszy związek z prawem państwa, w którym strona zobowiązania prowadzi działalność, zastosowanie będzie miało prawo tego państwa;
2. znajduje się nieruchomości, jeżeli przedmiotem umowy jest roszczenie względem nieruchomości lub prawo jej użytkowania;
3. w chwili zawierania umowy o transport znajdowało się główne miejsce prowadzenia działalności, pod warunkiem że państwo głównego miejsca prowadzenia działalności przez przewoźnika jest również państwem, w którym dokonano załadunku, w którym znajduje się siedziba statutowa nadawcy lub z którego wysłano ładunek.

Umowa o arbitraż podlega prawu właściwemu dla umowy głównej. Jeżeli umowa główna jest nieważna, prawem właściwym dla umowy o arbitraż będzie prawo państwa, w którym znajduje się miejsce zawarcia umowy o arbitraż; jeżeli nie można określić takiego prawa, wówczas zastosowanie ma prawo państwa, w którym postępowanie arbitrażowe się toczy.

W razie wyrządzenia szkody prawa i obowiązki stron regulowane są, zgodnie z wyborem strony poszkodowanej, przez prawo państwa, w którym czyn wywołujący szkodę został popełniony lub w którym zaistniały inne okoliczności powodujące szkodę, albo przez prawo państwa, w którym szkoda wystąpiła.

Małżeński ustrój majątkowy podlega prawu państwa, w którym znajduje się miejsce stałego pobytu małżonków. Jeżeli małżonkowie stale przebywają w różnych państwach, prawem właściwym jest prawo tego państwa, którego obywatelami są oboje małżonkowie. Jeżeli małżonkowie są obywatelami różnych państw i nigdy nie posiadali wspólnego miejsca zamieszkania, prawem właściwym jest prawo tego państwa, w którym zawarli oni związek małżeński. Małżeński ustrój majątkowy określony w umowie podlega prawu państwa wybranego przez małżonków w ich umowie. W takim przypadku małżonkowie mają wybór pomiędzy prawem państwa, w którym mają lub będą stale przebywać, prawem państwa, w którym zawarli związek małżeński, albo prawem państwa, którego obywatelem jest jedno z nich. Zawarte przez małżonków porozumienie w sprawie prawa właściwego dotyczącego majątku małżeńskiego jest ważne, dopóki spełnia wszystkie wymogi prawa wybranego państwa lub prawa państwa, w którym zawarto to porozumienie.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Przepisy dotyczące właściwości sądów są określone w art. 29–30 kodeksu postępowania cywilnego (*Civilinio proceso kodeksas*). Pozew wnosi się do sądu, w którego okręgu pozwany ma miejsce zamieszkania. Powództwo przeciwko osobie prawnej wytacza się według miejsca jej siedziby zgodnie ze wskazaniem w rejestrze osób prawnych. Jeżeli pozwanym jest państwo lub gmina, pozew należy złożyć zgodnie z miejscem siedziby organu reprezentującego państwo lub gminę.

Powództwo przeciwko osobie, której miejsce zamieszkania jest nieznane, można wytoczyć według miejsca, w którym znajduje się majątek tej osoby, lub z ostatnim znanym miejscem zamieszkania. Osoba, która nie posiada miejsca zamieszkania na terytorium Republiki Litewskiej, może być pozwana przed sądem, w okręgu którego znajduje się majątek tej osoby, lub według ostatniego znanego miejsca jej zamieszkania na terytorium Republiki Litewskiej. Pozew dotyczący roszczenia związanego z działalnością oddziału osoby prawnej można wnieść również według miejsca siedziby tego oddziału.

Powództwo o przyznanie alimentów i ustalenie ojcostwa można wytoczyć również według miejsca zamieszkania powoda. Pozew zawierający roszczenie o odszkodowanie z tytułu uszczerbku na zdrowiu, w tym śmierci, można złożyć według miejsca zamieszkania powoda lub miejsca, w którym poniesiono szkodę. Pozew o odszkodowanie w związku ze szkodą wyrządzoną w majątku danej osoby można wnieść według miejsca zamieszkania (siedziby) powoda lub miejsca, w którym szkodę zdziałano.

Powództwo związane z roszczeniem dotyczącym umowy określającej miejsce wykonania dzieła można wytoczyć również według miejsca wykonania dzieła wskazanego w tej umowie.

Powództwo związane z roszczeniem dotyczącym opieki, kurateli lub zarządu majątkiem można wytoczyć również według miejsca zamieszkania (siedzibą statutową) opiekuna, kuratora lub zarządcy majątku.

Powództwo związane z roszczeniem dotyczącym umowy konsumenckiej można wytoczyć również według miejsca zamieszkania konsumenta.

Powód może wybrać spośród kilku sądów, które są właściwe do rozpoznania danej sprawy.

Sądem właściwym do rozpoznawania roszczeń dotyczących praw rzeczowych na nieruchomości, w tym użytkownika nieruchomości, z wyjątkiem wniosków dotyczących likwidacji majątku wspólnego w sprawach rozwodowych, oraz roszczeń o uchylenie zajęcia nieruchomości jest sąd, w okręgu którego położona jest nieruchomość lub większa jej część.

Roszczenia wierzycieli spadkowych przed przyjęciem spadku przez spadkobierców rozpoznaje sąd, w okręgu którego znajduje się spadek lub większa część spadku.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Wszystkie sprawy cywilne rozpoznają w pierwszej instancji sądy rejonowe, z wyjątkiem spraw rozpoznawanych przez sądy okręgowe lub Sąd Okręgowy w Wilnie.

Sądy okręgowe rozpoznają w pierwszej instancji następujące sprawy:

1. od dnia 4 kwietnia 2013 r. – sprawy o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa 150 000 LTL, z wyjątkiem spraw ze stosunków rodzinnych i stosunków pracy oraz spraw o odszkodowanie za szkody niemajątkową;
2. sprawy ze stosunków prawnych w zakresie niemajątkowych praw autorskich;
3. sprawy ze stosunków prawnych w zakresie zamówień publicznych;
4. sprawy dotyczące upadłości lub restrukturyzacji, z wyjątkiem spraw dotyczących upadłości osób fizycznych;
5. sprawy, w których jedną ze stron jest państwo trzecie;
6. sprawy o roszczenia związane z przymusową sprzedażą akcji (dywidenda, odsetki);
7. sprawy o roszczenia związane z badaniem działalności osoby prawnej;
8. sprawy o odszkodowanie za szkody majątkowe i niemajątkowe wynikające z naruszenia praw pacjenta;
9. inne sprawy cywilne, które muszą być rozpoznawane w pierwszej instancji przez sądy okręgowe zgodnie z przepisami szczególnymi.

Następujące rodzaje spraw należą do właściwości wyłącznej Sądu Okręgowego w Wilnie jako sądu pierwszej instancji:

1. sprawy dotyczące sporów, o których mowa w [§ 10 ustawy o patentach \(Lietuvos Respublikos patentų įstatymas\)](#);
2. sprawy dotyczące sporów, o których mowa w ustawie o znakach towarowych (*Lietuvos Respublikos prekių ženklų įstatymas*);
3. sprawy o przysposobienie obywatela Litwy zamieszkałego na terytorium Republiki Litewskiej na wniosek obywatela innego państwa;
4. inne sprawy cywilne należące do wyłącznej właściwości Sądu Okręgowego w Wilnie jako sądu pierwszej instancji zgodnie z przepisami szczególnymi.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Pozew można wnieść do sądu osobiście lub za pośrednictwem pełnomocnika. Osobisty udział danej osoby w rozprawie nie pozbawia jej prawa do działania przez pełnomocnika w postępowaniu. Uważa się za wystarczające, gdy pełnomocnik występuje na rozprawie sądowej w imieniu mocodawcy, chyba że sąd uzna za konieczne osobiste stawiennictwo mocodawcy.

Zastępstwo stron przez adwokatów obowiązuje w sprawach określonych w kodeksie postępowania cywilnego i w [§ 10 kodeksie cywilnym \(Civilinis kodeksas\)](#), np. jeżeli sąd rozpoznaje sprawę o ubezwłasnowolnienie, osobę, której dotyczy wniosek musi reprezentować adwokat.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Osoby, które chcą doręczyć sądowi lub uzyskać z sądu dokumenty, powinny zwrócić się do sekretariatu sądu, który udziela wyjaśnień co do zasad postępowania w tym zakresie. [Sądowe punkty kontaktowe](#)

Od dnia 1 lipca 2013 r., kiedy uruchomiono portal usług elektronicznych e.teismas.lt, można wnosić pisma procesowe, śledzić przebieg postępowań, uiszczać opłaty sądowe i korzystać z innych usług [on-line](#).

Aby zapewnić spójność w rozpatrywaniu spraw, w drodze rozporządzenia określono, że od dnia 1 stycznia 2014 r. sprawy rozpoznawane przez sądy niższej instancji w postępowaniu elektronicznym i przekazane do sądów apelacyjnych i kasacyjnych również muszą być rozpoznawane w postępowaniu elektronicznym.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Osoby biorące udział w postępowaniu obowiązane są dostarczyć oryginały pism procesowych. Ponadto sądowi należy doręczyć odpowiednią liczbę egzemplarzy wydrukowanych pism procesowych: po jednym dla każdej strony przeciwnej (jeżeli w danej sprawie uczestniczy wielu pozwanych lub powodów – po jednym egzemplarzu dla każdego, a jeżeli do odbioru pism procesowych w związku ze sprawą wyznaczono pełnomocnika lub osobę upoważnioną – tylko jeden egzemplarz dla tego pełnomocnika lub tej osoby upoważnionej) oraz dla osób trzecich, z wyjątkiem przypadków, w których pismo procesowe wnosi się za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Wszelkie załączniki do pism procesowych należy złożyć w takiej samej liczbie egzemplarzy jak pisma procesowe, chyba że są one składane za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej lub jeżeli sąd zezwolił, by nie przekazywać tych załączników stronom ze względu na ich dużą liczbę.

Wszystkie pisma procesowe wraz z załącznikami należy doręczyć sądowi w języku narodowym. Jeżeli strony postępowania, do których skierowane są pisma procesowe, nie posługują się językiem narodowym, w sądzie należy złożyć tłumaczenia takich dokumentów na język zrozumiały dla tych stron. Każdy przetłumaczony dokument wymaga uwierzytelnienia.

Pozew można wnieść drogą elektroniczną za pośrednictwem portalu usług elektronicznych sądów litewskich <https://e.teismas.lt/lt/public/home/>, który został udostępniony na stronie internetowej Krajowej Administracji Sądowej (*Teismų administracija*): <http://www.teismai.lt/>.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Elektroniczny formularz pozwu można wypełnić za pośrednictwem portalu usług elektronicznych sądów litewskich <https://e.teismas.lt/lt/public/home/>.

Każdy pozew wnoszony do sądu powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego (art. 111 kodeksu postępowania cywilnego). Pisma procesowe należy wnosić do sądu w formie pisemnej. Każde pismo procesowe pochodzące od strony postępowania powinno zawierać:

1. oznaczenie sądu, do którego pismo procesowe strona wnosi;
2. status sprawy, imiona i nazwiska, osobiste numery identyfikacyjne (jeżeli są znane) i adresy zamieszkania stron postępowania; znane powodowi adresy innych uczestników postępowania do celów doręczenia pism procesowych; jeżeli co najmniej jedna ze stron postępowania jest osobą prawną – firmę, adres siedziby i wszelkie znane powodowi adresy innych uczestników postępowania do celów doręczenia pism procesowych, kody, numery rachunków bieżących (jeżeli są znane) oraz szczegółowe dane instytucji kredytowych (jeżeli są znane);
3. sposób doręczenia stronie pism procesowych oraz adres korespondencyjny, jeżeli różni się od adresu zamieszkania lub siedziby;
4. rodzaj i przedmiot pisma procesowego;
5. okoliczności uzasadniające wniesienie pisma procesowego i wszelkie dowody potwierdzające te okoliczności;
6. wszelkie dokumenty stanowiące załączniki do pisma;
7. podpis osoby składającej pismo procesowe wraz z datą sporządzenia.

Strona postępowania, która wniosła pismo procesowe sporządzone na podstawie wykładni dokonanej przez sąd międzynarodowy lub sąd państwa trzeciego, powinna dostarczyć odpis orzeczenia sądu, który przedstawił tę wykładnię oraz tłumaczenie poświadczone tego orzeczenia na język narodowy.

Pismo procesowe składane do sądu przez pełnomocnika powinno zawierać informacje określone w pkt 2 i 3 powyżej, które odnoszą się do osoby pełnomocnika; należy również załączyć do niego dokument potwierdzający prawa i obowiązki pełnomocnika, jeżeli nie złożono jeszcze takiego dokumentu lub jeżeli pełnomocnictwo znajdujące się w aktach sprawy wygasło.

Osoba, która została umocowana do udziału w postępowaniu przez stronę niezdolną do podpisania pisma procesowego, obowiązana jest podpisać to pismo w imieniu reprezentowanej strony, wskazując przyczynę, dla której strona nie może podpisać przedstawionego sądowi pisma osobiście.

Zgodnie z art. 153 kodeksu postępowania cywilnego pozew powinien zawierać następujące informacje:

1. wartość przedmiotu sporu, jeżeli należy ją określić;
2. okoliczności, na których powód opiera swój pozew (faktyczne podstawy pozwu);
3. materiał dowodowy potwierdzający istnienie okoliczności, na które powołuje się powód, adresy zamieszkania świadków oraz wskazanie miejsca, w którym znajdują się inne dowody;
4. żądanie pozwu;
5. opinię powoda na temat możliwości wydania wyroku zaocznego, jeżeli nie zostanie wniesiona odpowiedź na pozew ani wstępne pismo procesowe;
6. informację, czy powód będzie reprezentowany w sprawie przez adwokata. Jeżeli tak, należy podać jego imię i nazwisko oraz adres kancelarii;
7. ewentualnie stanowisko powoda co do możliwości zawarcia ugody.

Do pozwu należy załączyć dokumenty lub inne dowody, na których powód opiera swoje roszczenie, dowód uiszczenia opłaty sądowej oraz wszelkie wnioski o przeprowadzenie dowodu, którego powód nie jest w stanie dostarczyć wraz z podaniem przyczyny.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Do pozwu należy załączyć wszystkie dokumenty na poparcie roszczeń powoda oraz dowód wniesienia opłaty sądowej. Opłata sądowa w przypadku dochodzenia roszczeń niepieniężnych wynosi 100 LTL. Zgodnie z przepisami szczególnymi w sporach dotyczących roszczeń pieniężnych należna opłata sądowa wynosi odsetek kwoty roszczenia: dla roszczeń o wartości do 100 000 LTL – 3%, ale nie mniej niż 50 LTL, dla roszczeń o wartości od 100 000 LTL do 300 000 LTL – 3000 LTL plus 2% kwoty roszczenia, zaś dla roszczeń o wartości powyżej 300 000 LTL – 7000 LTL plus 1% kwoty roszczenia. Łączna opłata sądowa w przypadku sporów o roszczenia pieniężne nie może przekroczyć 30 000 LTL.

W przepisach szczególnych przewidziano sytuacje, w których powód podlega zwolnieniu od kosztów sądowych. Ponadto sąd może zwolnić od kosztów sądowych w części lub odroczyć termin ich zapłaty do czasu wydania orzeczenia, uwzględniając sytuację finansową danej osoby. Każdy wniosek o umorzenie należności sądowych lub ich odroczenie wymaga uzasadnienia i załączenia dowodów potwierdzających niekorzystną sytuację finansową osoby, która zgłosiła taki wniosek.

W postępowaniu pisemnym opłata sądowa stanowi połowę opłaty należnej od dochodzonego roszczenia, ale nie mniej niż 20 LTL.

Nie pobiera się oddzielnej opłaty sądowej za wniesienie środka zaskarżenia, z wyjątkiem wniosku o wydanie zarządzenia tymczasowego, od którego pobierana jest opłata w wysokości 100 LTL.

Jeżeli pisma procesowe lub załączniki do nich składane są do sądu wyłącznie drogą elektroniczną, pobiera się trzy czwarte części opłaty należnej z tego tytułu, ale nie mniej niż 10 LTL.

Warunki świadczenia usług prawnych klient powinien uzgodnić w umowie ze swoim adwokatem lub adwokatami bądź ze stowarzyszeniem zawodowym adwokatów. Strona obowiązana jest zapłacić uzgodnioną kwotę za wyświadczone usługi prawne. Strony mają całkowitą swobodę w określeniu warunków tej zapłaty.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Świadczenie podstawowej i dodatkowej pomocy prawnej gwarantuje ustawa o państwowej pomocy prawnej (*Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymas*) na określonych w niej warunkach.

Podstawową pomoc prawną mogą otrzymać obywatele Republiki Litewskiej i innych państw członkowskich UE, osoby zamieszkujące legalnie na terytorium Republiki Litewskiej lub innych państw członkowskich oraz osoby upoważnione do otrzymania takiej pomocy na podstawie umów międzynarodowych, których Republika Litewska jest stroną. Podstawowa pomoc

prawna musi być zapewniana bezzwłocznie. Jeżeli nie jest to możliwe, wnioskodawca otrzyma zawiadomienie o możliwym terminie skorzystania z tej pomocy. Jej przyznanie powinno nastąpić w terminie 5 dni od daty złożenia wniosku. Urzędnicy i pracownicy gminy, adwokaci lub wyspecjalizowani pracownicy agencji publicznych, z którymi gmina podpisała umowę, udzielają indywidualnych porad na temat pozasądowego rozstrzygnięcia danego sporu oraz informacje na temat systemu prawnego, ustawodawstwa i innych przepisów prawa, a także pomogą sporządzić ugodę lub wypełnić wniosek o dodatkową pomoc. Wniosek o przyznanie podstawowej pomocy prawnej może zostać odrzucony, jeżeli wnioskodawca nie uzasadni swoich roszczeń lub uzyskał już wyczerpujące porady na ten sam temat bądź gdy oczywiste jest, że ta osoba może skorzystać z porad prawnika bez konieczności uzyskania pomocy prawnej zapewnianej przez państwo zgodnie z prawem, lub wniosek nie dotyczy jej praw i uzasadnionych interesów, chyba że chodzi o reprezentowanie jej na podstawie przepisów ustawy.

Do otrzymania dodatkowej pomocy prawnej uprawnieni są ci sami beneficjenci, ale przyznanie jej również jest uzależnione od tego, jakie dochody dana osoba łącznie uzyskała.

Dodatkową pomoc prawną może otrzymać każda osoba zamieszkała na terytorium Republiki Litewskiej, jeżeli jej majątek i roczne dochody nie przekraczają progów kwalifikowalności ustalonych przez rząd w zakresie świadczenia przez państwo pomocy prawnej. Ze względu na majątek i uzyskiwane dochody beneficjentów pomocy dzieli się na dwie kategorie: w przypadku kategorii I państwo pokrywa 100% kosztów dodatkowej pomocy prawnej, zaś w przypadku kategorii II – 50% kosztów dodatkowej pomocy prawnej (pozostałe 50% pokrywa wnioskodawca).

Do uzyskania nieodpłatnej dodatkowej pomocy prawnej bez względu na majątek lub roczny dochód uprawnione są następujące osoby: podejrzani, oskarżeni lub skazani w sprawach karnych, w których istnieje przymus adwokacki; pokrzywdzeni w sprawach o odszkodowanie za szkodę powstałą w wyniku przestępstwa, w tym w sprawach, w których kwestia odszkodowania ma zostać rozstrzygnięta w postępowaniu karnym; osoby korzystające z zasiłków socjalnych; osoby korzystające z opieki w domach pomocy społecznej; osoby, co do których stwierdzono znaczny stopień niepełnosprawności lub niezdolność do pracy; osoby, które osiągnęły wiek emerytalny i u których orzeczono wysoki stopień specjalnych potrzeb; opiekunowie (kuratorzy) takich osób, jeżeli pomoc prawna jest niezbędna w celu reprezentowania i ochrony ich praw i interesów; osoby, które dostarczyły dowody (nakaz zajęcia majątku itd.) potwierdzające, że z przyczyn obiektywnych nie mogą dysponować swoim majątkiem i funduszami, w związku z czym wartość ich majątku i rocznych dochodów, którymi mogą swobodnie dysponować, nie przekracza poziomu kwalifikowalności ustalonego przez rząd w odniesieniu do świadczenia dodatkowej pomocy prawnej; osoby cierpiące na poważne choroby psychiczne, jeżeli są poddawane przymusowej hospitalizacji lub leczeniu; opiekunowie (kuratorzy) takich osób, jeżeli pomoc prawna jest niezbędna w celu reprezentowania i ochrony ich praw i interesów; dłużnicy, jeżeli roszczenie dotyczy ich ostatniego miejsca zamieszkania; rodzice lub inni przedstawiciele ustawowi małoletniego, jeżeli sprawa dotyczy odebrania dziecka; małoletni, którzy nie są w związku małżeńskim lub co do których sąd nie stwierdził, że posiadają pełną zdolność do czynności prawnych, a którzy występują do sądu we własnym imieniu w sprawach określonych w przepisach szczególnych; osoby, które ubiegają się o orzeczenie ubezwłasnowolnienia; osoby ubiegające się o rejestrację urodzenia, a także inne osoby w innych sprawach na podstawie umów międzynarodowych, których stroną jest Republika Litewska.

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Sąd podejmuje decyzję o dopuszczalności powództwa, wydając postanowienie. Uznaje się, że wraz z podjęciem tej czynności następuje wszczęcie postępowania cywilnego. Jeżeli istnieją jakiegokolwiek braki, a uczestnik postępowania lub strona, która wniosła pozew lub pismo procesowe, w wyznaczonym terminie uzupełni te braki zgodnie z pouczeniem sądu, uznaje się, że pozew lub pismo wpłynęło w dniu jego złożenia w sądzie. W przeciwnym razie uważa się, że taki pozew lub pismo nie wpłynęło, i na zarządzenie sędziego zwraca się je powodowi wraz z załącznikami najpóźniej w terminie pięciu dni roboczych od upływu terminu do uzupełnienia braków.

Powód może cofnąć swój pozew do chwili doręczenia jego odpisu pozwanemu przez sąd. Pozew można cofnąć na późniejszym etapie postępowania tylko, gdy zezwolił na to pozwany i aż do wydania orzeczenia przez sąd pierwszej instancji.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Strony postępowania otrzymują wezwanie do stawienia się przed sądem lub zawiadomienie sądowe zawierające informacje o terminie i miejscu rozprawy sądowej lub dokonania czynności procesowych. Z wokandą zapoznać się można również przez internet w systemie informatycznym sądów litewskich, który jest dostępny na stronie internetowej Krajowej Administracji Sądowej

<http://liteko.teismai.lt/tvarkarasciai/>.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 21/10/2019

Tryb postępowania - Luksemburg

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
- 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?
- 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
- 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
- 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
- 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
- 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
- 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
- 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
- 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawienia się w sądzie)?

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Mediacja to alternatywna metoda rozwiązywania sporów, która niekiedy może przynieść większe korzyści niż skierowanie sprawy do sądu.

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Terminy przedawnienia są zróżnicowane w zależności od rodzaju sprawy.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Zob. zakładka „Jurysdykcja – Luksemburg”.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Zob. zakładka „Jurysdykcja – Luksemburg”.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Zob. zakładka „Jurysdykcja – Luksemburg”.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

To zależy od wartości przedmiotu sporu i od rodzaju sprawy.

Poza pewnymi wyjątkami wynikającymi z ustawy kwestia ta zasadniczo przedstawia się następująco:

- Jeżeli wartość przedmiotu sporu wynosi nie więcej niż 10 000 euro, sprawę rozpoznaje sędzia pokoju (*juge de paix*). W postępowaniu przed sędzią pokoju strona może brać udział osobiście lub przez pełnomocnika. Jeżeli strona nie jest reprezentowana przez adwokata, wymagane jest przedstawienie przez umocowanego pełnomocnictwa na piśmie (*pouvoir spécial*).
- Jeżeli wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 10 000 euro, sprawa podlega rozpoznaniu przez sąd okręgowy (*tribunal d'arrondissement*). Udział w postępowaniu przed tym sądem wymaga reprezentowania przez adwokata (*avocat à la cour*), wyjątkiem są postępowania o wydanie środka tymczasowego (*action en référé*) oraz postępowania w sprawach gospodarczych, w których strona może brać udział osobiście lub skorzystać z pomocnika lub pełnomocnika. Udział w postępowaniu przed sądem apelacyjnym (*Cour d'appel*), który jest częścią Sądu Najwyższego (*Cour supérieure de justice*), wymaga reprezentowania przez adwokata.
- W niektórych sprawach, nawet gdy wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 10 000 euro, postępowanie toczy się przed sędzią pokoju; chodzi o sprawy sporne ze stosunku najmu i dzierżawy nieruchomości oraz sprawy o świadczenia alimentacyjne (*pensions alimentaires*), chyba że taką sprawę rozpoznaje się w ramach postępowania rozwodowego albo postępowania o ustanowienie separacji. Co do zasady zainicjowanie postępowania przed sędzią pokoju wymaga wezwania do sporu (*citation*), które stronie przeciwnej doręcza komornik (*huissier de justice*). Dokumenty inicjujące takie postępowanie wymagają spełnienia określonych warunków formalnych służących realizacji prawa pozwanego do obrony. W niektórych sprawach strony mogą zainicjować postępowanie bez pośrednictwa komornika, zwracając się z pisemnym wnioskiem (*requête*) bezpośrednio do sędziego pokoju (mowa tu o postępowaniu uproszczonym, tańszym niż postępowanie przed sądem okręgowym). W każdym z tych dwóch rodzajów postępowania strona może brać udział osobiście lub być reprezentowana przez adwokata albo inną osobę przez nią umocowaną.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Udzielenie odpowiedzi na to pytanie wymaga odwołania się do uwag przedstawionych w poprzednim punkcie.

Jeżeli wartość przedmiotu sporu wynosi nie więcej niż 10 000 euro, można zwrócić się na piśmie (*requête*) albo bezpośrednio do właściwego miejscowo sędziego pokoju, albo wystąpić z wezwaniem strony przeciwnej do sporu (*citation*), które doręczy jej komornik. W praktyce wezwanie do sporu wnosi się do dyrektora służby sądowej (*greffier en chef*).

Jeżeli wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 10 000 euro, co do zasady strona ma obowiązek zaangażować adwokata, który w jej imieniu za pośrednictwem komornika zwróci się do strony przeciwnej o wdanie się w spór. Adwokat wnosi do właściwego miejscowo sądu okręgowego albo do Sądu Najwyższego dokumenty w celu zainicjowania sprawy.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Można to uczynić w języku francuskim, niemieckim lub luksemburskim. W niektórych sprawach zastosowanie znajdują w tym zakresie regulacje szczególne.

Postępowanie wszczyna się na podstawie wezwania do sporu lub pozwu. Nie dotyczy to niektórych kategorii spraw, w których postępowanie inicjuje się na podstawie samego pisemnego wniosku. W postępowaniu przed sędzią pokoju, poza nielicznymi wyjątkami dotyczącymi pewnych spraw szczególnych, w zakresie inicjowania postępowania obowiązuje zasada pisemności. Dlatego też niedopuszczalne jest przekazywanie dokumentów faksem lub pocztą elektroniczną.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

W niektórych szczególnych kategoriach spraw (np. postępowanie nakazowe dotyczące wymagalnej wierzytelności pieniężnej lub niezapłaconej faktury) można posługiwać się formularzami. Co do zasady wezwania do udziału w postępowaniu przed sędzią pokoju, pozwu i wnioski inicjujące postępowanie przed sądem okręgowym oraz środki zaskarżenia adresowane do sądów wyższej instancji wymagają, pod rygorem nieważności, zawarcia w nich określonych elementów i spełnienia wymogów formalnych. Nie przewidziano gotowych formularzy do celów tych postępowań.

Formularze wniosków są natomiast dostępne na potrzeby postępowań prowadzonych na podstawie prawa wspólnotowego. Przykładowo dotyczy to wniosków o wydanie europejskiego nakazu zapłaty na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 oraz wniosków w ramach europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń na podstawie rozporządzenia (WE) nr 861/2007.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu ? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Co do zasady koszty sądowe pokrywa się na zakończenie postępowania. Jeżeli sąd stwierdzi, że obciążenie wyłącznie strony wygrywającej sprawę kosztami i wydatkami w związku z postępowaniem byłoby niesłuszne, może nałożyć na stronę przegrywającą obowiązek zwrotu stronie wygrywającej części tych kosztów (*indemnité de procédure*), Sąd może również nałożyć na uczestnika bądź kilku uczestników postępowania obowiązek wpłaty kaucji (np. na poczet kosztów opinii biegłego).

Honorarium adwokata ustalane jest indywidualnie z każdym klientem. Zazwyczaj adwokat otrzymuje od klienta zaliczkę na poczet tego honorarium.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Zob. zakładka [„Pomoc prawna – Luksemburg”](#).

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

- W tych przypadkach, w których prawo zezwala stronie na występowanie w postępowaniu bez pełnomocnika, sąd informuje ją o dalszych krokach po wszczęciu postępowania.
- Jeżeli postępowanie w imieniu swojego klienta inicjuje bądź ma obowiązek zainicjować adwokat, sąd informuje adwokata, jako pełnomocnika strony, o dalszych krokach po wszczęciu postępowania. Adwokat może informować swojego klienta o planowanych czynnościach postępowania, o ile terminy ich przeprowadzenia są mu znane lub dają się przewidzieć.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Zob. odpowiedź na pytanie poprzednie.

W postępowaniu pisemnym termin do stawiennictwa przed sądem jest co do zasady określony przepisami prawa; poza tym sąd może również wyznaczyć stronie lub osobie trzeciej termin w celu jej wysłuchania. Terminy określone przepisami prawa są zróżnicowane w zależności od tego, który sąd prowadzi postępowanie, oraz od tego, czy pozwany zamieszkuje w Luksemburgu. W postępowaniu ustnym co do zasady powód ma obowiązek poinformować pozwanego o dacie stawiennictwa przed sądem.

Powiązane strony

<http://www.legilux.lu/>

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 13/05/2020

Tryb postępowania - Węgry

SPIS TREŚCI

- [1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?](#)
- [2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?](#)

- 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
- 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
- 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
- 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
- 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
- 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
- 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
- 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Roszczenia dotyczące zaległych płatności można egzekwować również w drodze nakazu zapłaty, natomiast w przypadku pewnych roszczeń określonych przepisami prawa postępowanie to jest obligatoryjne. Tego rodzaju postępowanie pozasądowe wchodzi w zakres kompetencji notariuszy. Zob. sekcja [Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty](#).

Na Węgrzech dostępne są alternatywne metody rozwiązywania sporów. Zob. sekcja [Alternatywne metody rozwiązywania sporów](#).

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

To, czy istnieje termin, w którym należy wnieść sprawę do sądu, oraz rodzaj takiego terminu zależy od konkretnej sprawy. Na przykład w przypadku roszczeń majątkowych nie określono terminu wniesienia sprawy do sądu, a roszczenia te nie ulegają przedawnieniu. Z kolei w przypadku roszczeń pozaumownych nie określono terminu złożenia pozwu w sądzie, ale podlegają one ogólnemu terminowi przedawnienia (5 lat), który sąd uwzględni w postępowaniu, jeżeli powoła się na niego druga strona. W przypadku innych roszczeń terminy wniesienia sprawy do sądu określono przepisami prawa.

Zaleca się zatem wyjaśnienie kwestii terminów z adwokatem, doradcą prawnym lub Biurem Porad Prawnych dla Obywateli.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Kwestie dotyczące jurysdykcji, czyli wskazania państwa członkowskiego, którego sądy są właściwe w różnych rodzajach spraw o wymiarze transgranicznym, określono w przepisach prawa Unii Europejskiej, właściwych konwencjach międzynarodowych i przepisach węgierskiego prawa prywatnego międzynarodowego.

Właściwe przepisy unijne, które obowiązują co do zasady w sprawach cywilnych i handlowych, [obejmują rozporządzenie \(UE\) nr 1215/2012](#) i [nową konwencję lugańską](#) (opublikowaną decyzją 2009/430/WE), [rozporządzenie \(WE\) nr 2201/2003](#) dotyczące spraw małżeńskich oraz odpowiedzialności rodzicielskiej oraz [rozporządzenie \(WE\) nr 4/2009](#) w zakresie zobowiązań alimentacyjnych.

W przypadkach, w których nie mają zastosowania przepisy UE ani konwencje dwu- lub wielostronne, których Węgry są stroną, jurysdykcję ustala się na podstawie przepisów [ustawy nr XXVIII z 2017 r. Prawo prywatne międzynarodowe](#).

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Zob. sekcja [Jurysdykcja – Węgry](#).

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Zob. sekcja [Jurysdykcja – Węgry](#).

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Udział w postępowaniu sądowym, osobiście lub przez pełnomocnika, może wziąć każda osoba, która:

- a) zgodnie z przepisami prawa cywilnego posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- b) jest częściowo ubezwłasnowolnioną osobą dorosłą, której zdolność do czynności prawnych zgodnie z przepisami prawa cywilnego nie jest jednak ograniczona w odniesieniu do przedmiotu sprawy oraz czynności procesowych w sprawie lub
- c) zgodnie z przepisami prawa cywilnego posiada zdolność do wydawania ważnych wskazówek dotyczących przedmiotu sprawy.

Pełnomocnik procesowy działa w imieniu strony w przypadku, gdy:

- a) strona nie posiada zdolności procesowej w danej sprawie;
- b) wyznaczono pełnomocnika procesowego do reprezentowania strony – bez uszczerbku dla jej zdolności procesowej – chyba że strona działa osobiście lub przez pełnomocnika lub
- c) strona nie jest osobą fizyczną.

W postępowaniu sądowym istnieje przymus adwokacki zgodnie z [ustawą nr CXXX z 2016 r. Kodeks postępowania cywilnego](#) („KPC”). W KPC wyłączono sprawy należące w pierwszej instancji do właściwości sądów rejonowych oraz postępowania sądowe z zakresu prawa pracy należące do właściwości sądów administracyjnych i pracy z zakresu stosowania podstawowej zasady przewidującej istnienie przymusu adwokackiego; w takich sprawach nie istnieje przymus adwokacki, chyba że przepisy stanowią inaczej.

W KPC określa się także, kto może występować w roli pełnomocnika procesowego. Pełnomocnikami procesowymi stron są zwykle adwokaci i kancelarie prawne. W sprawach, w których istnieje przymus adwokacki, osoba, która złożyła egzamin adwokacki, może występować we własnej sprawie bez zastępstwa procesowego, chyba że przepisy stanowią inaczej.

W postępowaniach, w których nie istnieje przymus adwokacki, pismo procesowe wszczynające postępowanie może złożyć pełnomocnik (na przykład adwokat) wyznaczony przez stronę lub jej przedstawiciela ustawowego. Zasady dotyczące tego, kto może zostać pełnomocnikiem, a kto nie, określono w KPC.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Pozew należy złożyć bezpośrednio we właściwym sądzie, który posiada jurysdykcję i jest właściwy w danej sprawie. KPC dopuszcza, aby strona występująca bez pełnomocnika procesowego w sprawie przed sądem rejonowym lub w postępowaniu sądowym z zakresu prawa pracy przed sądem administracyjnym i pracy zgłosiła powództwo ustnie do protokołu w wyznaczonych godzinach urzędowania oraz aby jego treść utrwalono na odpowiednim formularzu w sądzie właściwym dla jej miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca pracy bądź w sądzie właściwym do rozpoznania danej sprawy.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Językiem postępowania sądowego jest język węgierski. Pisma procesowe wnosi się do sądu w języku węgierskim, podobnie jak pisma sądowe i orzeczenia sądu, które doręcza się również w języku węgierskim, chyba że przepisy, wiążący akt prawny Unii

Europejskiej lub konwencja międzynarodowa stanowią inaczej. Każda osoba ma prawo posługiwać się swoim językiem ojczystym w postępowaniu sądowym, a także swoim językiem regionalnym lub językiem mniejszości, jeżeli taką możliwość przewidziano w konwencjach międzynarodowych.

Podpisując Europejską kartę języków regionalnych lub mniejszościowych, Węgry przyjęły na siebie obowiązek respektowania języka chorwackiego, niemieckiego, rumuńskiego, serbskiego, słowackiego, słoweńskiego, romskiego i beás:

- strona występująca przed sądem osobiście może używać swojego języka regionalnego lub języka mniejszości, bez konieczności ponoszenia dodatkowych kosztów,
- dokumenty i dowody można składać w języku regionalnym lub języku mniejszości, w razie konieczności z pomocą tłumaczy ustnych i w postaci przekładów pisemnych.

Sąd powołuje tłumacza ustnego, tłumacza języka migowego lub tłumacza pisemnego, jeżeli jest to niezbędne do poszanowania prawa strony do posługiwania się danym językiem lub jest niezbędne z innych względów wynikających z przepisu KPC dotyczącego posługiwania się językiem.

Pozew należy wnieść na piśmie do sądu, przed którym toczyć się będzie postępowanie. W przypadku gdy komunikacja drogą elektroniczną jest obowiązkowa lub gdy została wybrana, pozew należy wnieść drogą elektroniczną w sposób określony w przepisach. Jeżeli komunikacja odbywa się w formie papierowej, pozew należy przesłać pocztą lub złożyć go osobiście (w sekretariacie sądu w godzinach jego urzędowania lub w dowolnym momencie w godzinach pracy sądu, składając go w skrzynce podawczej ustawionej przy wejściu do sądu), natomiast strona występująca bez pełnomocnika procesowego w sprawie przed sądem rejonowym lub w postępowaniu sądowym z zakresu prawa pracy przed sądem administracyjnym i pracy może zgłosić powództwo ustnie do protokołu w wyznaczonych godzinach urzędowania, a jego treść może zostać utrwalona na standardowym formularzu w sądzie właściwym dla jej miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca pracy bądź w sądzie właściwym do rozpoznania danej sprawy.

Nie ma możliwości złożenia pozwu faksem.

Informacje dotyczące możliwości elektronicznego składania pozwów można znaleźć w sekcji [Automatyczne przetwarzanie](#).

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Wszczęcia postępowania dokonuje się przez wniesienie pozwu, tj. pisma zawierającego roszczenie. Wymogi formalne pozwu oraz wymogi dotyczące dokumentów, które należy do niego załączyć, szczegółowo określono w KPC.

Strona występująca bez pełnomocnika procesowego w sprawie przed sądem rejonowym lub w postępowaniu sądowym z zakresu prawa pracy przed sądem administracyjnym i pracy musi wnieść pozew na przewidzianym w tym celu formularzu. Jest to znaczne ułatwienie dla strony występującej bez pełnomocnika procesowego, ponieważ formularz zawiera miejsce na obowiązkowe informacje, które należy zawrzeć w pozwie, oraz odniesienie do dokumentów, które należy do niego załączyć. Formularze te publikuje się na [główniej stronie internetowej sądów](#).

Jeżeli komunikacja odbywa się w formie papierowej, należy złożyć po jednym egzemplarzu pozwu oraz jego załączników dla każdej ze stron uczestniczących w postępowaniu plus jeden dodatkowy egzemplarz. Jeżeli kilka stron ma wspólnego pełnomocnika procesowego, otrzymają one jeden wspólny egzemplarz.

Informacje dotyczące możliwości elektronicznego składania pozwów można znaleźć w sekcji [Automatyczne przetwarzanie](#).

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu ? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

W postępowaniu cywilnym istnieje obowiązek uiszczania opłat sądowych. Kwoty opłat sądowych należnych w przypadku poszczególnych postępowań określono w [ustawie nr XCIII z 1990 r. o opłatach](#). Strona wytaczająca powództwo musi uiścić opłaty w chwili wniesienia pozwu, chyba że postanowienie w sprawie kosztów procesowych ma zostać wydane w późniejszym terminie. W tym drugim przypadku opłaty uiszcza osoba, która zostanie nimi obciążona przez sąd.

Sąd, przed który wytoczono powództwo cywilne, zwraca pozew, nie wzywając przy tym do przedstawienia dodatkowych informacji, jeżeli powód nie uiścił opłaty sądowej proporcjonalnej do wskazanej w pozwie wartości przedmiotu sporu lub określonej przepisami opłaty ryczałtowej i nie złożył wniosku o pomoc prawną ani nie powołał się na żadną wynikającą z przepisów pomoc prawną.

Stronie można przyznać pomoc prawną, aby ułatwić jej wykonywanie przysługujących jej praw podczas procesu.

Jeżeli przepisy nie stanowią inaczej, strona ma prawo do indywidualnej pomocy prawnej (*személyes költségmentesség*) oraz indywidualnego zwolnienia z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych z góry (*személyes költségfeljegyzési jog*) na wniosek poparty informacjami o jej dochodach i sytuacji finansowej, natomiast indywidualnych zwolnień od kosztów sądowych (*személyes illetékmentesség*) konkretnym podmiotom przewidzianym w ustawie udziela się z urzędu. Stronie przyznaje się pomoc prawną w danej sprawie (*tárgyi költsékedvezmény*) w oparciu o przedmiot sprawy, a zmniejszenie wysokości opłat (*mérsékelt illeték*) przyznaje się z urzędu, jeżeli w sprawie wystąpiły określone zdarzenia.

Zwolnienie od kosztów sądowych polega na zwolnieniu osoby zobowiązanej do uiszczenia kosztów sądowych z obowiązku ich uiszczenia albo ma zastosowanie do konkretnych czynności podlegających opłacie. W przypadku zwolnienia od kosztów sądowych strona zostaje zwolniona z obowiązku uiszczenia kosztów z góry oraz – o ile przepisy nie stanowią inaczej – z uiszczenia zaległych kosztów. Zwolnienie od kosztów sądowych nie oznacza zwolnienia strony z obowiązku uiszczenia zaległych kosztów należnych w związku z postępowaniem egzekucyjnym. W ustawie o opłatach określa się podmioty prawne, którym można przyznać indywidualne zwolnienie od kosztów sądowych (*személyes illetékmentesség*). Wśród nich znajdują się państwo węgierskie, gminy, jednostki budżetowe i kościoły.

Jeżeli zwolnienie zostaje przyznane w związku z przedmiotem sprawy, obydwie strony są zwolnione z opłat, niezależnie od ich dochodu i sytuacji finansowej. Zwolnienie w związku z przedmiotem sprawy przyznaje się na przykład w przypadku zażalenia na postanowienie w sprawie przyznania pomocy prawnej, powództw wzajemnych wytaczanych w postępowaniu rozwodowym oraz wniosków o sprostowanie, skorygowanie lub uzupełnienie orzeczenia.

Niezależnie od dochodu lub sytuacji finansowej strony zwalnia się z obowiązku uiszczenia kosztów z góry w związku z przedmiotem sprawy (*tárgyi illetékfeljegyzési jog*) na przykład w przypadku postępowania w zakresie cywilnoprawnej ochrony osób lub roszczeń zgłoszonych w celu uzyskania odszkodowania za szkody spowodowane w trakcie wykonywania władzy publicznej. Osoba, której udzielono takiego zwolnienia z uiszczenia kosztów sądowych z góry w związku z przedmiotem sprawy, nie musi uiszczać takich kosztów z góry. W tym przypadku opłaty są uiszczane po zakończeniu postępowania przez stronę, której sąd nakaze wniesienie opłat.

Strona jest zwolniona z uiszczenia części kosztów, jeżeli przyznano jej zmniejszenie wysokości kosztów. Zmniejszenie wysokości kosztów jest formą pomocy prawnej, która znacząco różni się od pozostałych form, ponieważ przyznaje się ją w przypadku, gdy w toku postępowania miały miejsce określone zdarzenia, bez konieczności złożenia wniosku i bez względu na sytuację osobistą strony lub przedmiot sprawy.

Uprawnienie polegające na braku obowiązku uiszczenia kosztów z góry może zostać przyznane zarówno w ramach pomocy prawnej, jak i zwolnienia z obowiązku uiszczenia kosztów z góry. Pomoc prawna może również zostać przyznana konkretnym osobom lub w związku z przedmiotem sprawy. Rodzaje spraw, w których można przyznać pomoc prawną w związku z przedmiotem sprawy, oraz kryteria przyznawania indywidualnej pomocy prawnej określono w przepisach prawa. Przykładem sprawy, w której można zwolnić od kosztów w związku z przedmiotem sprawy, jest postępowanie o ustanowienie opieki.

Zwolnienie z obowiązku uiszczenia kosztów z góry może również zostać przyznane konkretnym osobom lub w związku z przedmiotem sprawy. Strony zostają zwolnione z obowiązku uiszczenia kosztów z góry w danej sprawie, na przykład w postępowaniu o ustalenie pochodzenia dziecka lub w postępowaniu o uregulowanie sposobu wykonywania władzy rodzicielskiej.

Zgodnie z [ustawą o adwokaturze](#) wyznaczenie adwokata (*ügyvéd*) i udzielenie mu pełnomocnictwa do reprezentowania w sprawie jest przedmiotem umowy zawartej przez strony w oparciu o zasadę swobody umów, chyba że przepisy ustawy o adwokaturze lub kodeks cywilny stanowią inaczej. W związku z tym strony mogą swobodnie negocjować honorarium adwokata w granicach wyznaczonych w ustawie o adwokaturze. Pomoc prawna obejmuje zwolnienie z obowiązku uiszczenia honorarium adwokata lub jego uiszczenia z góry. Ustanowienie adwokata z urzędu zatwierdza służba pomocy prawnej.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Stronie można przyznać indywidualną pomoc prawną lub pomoc prawną w danej sprawie, aby ułatwić jej wykonywanie przysługujących jej praw podczas procesu. Osoba fizyczna ma prawo do indywidualnej pomocy prawnej na wniosek poparty informacjami o jej dochodach i sytuacji finansowej oraz do pomocy prawnej w danej sprawie przyznawanej z urzędu w związku z przedmiotem postępowania. Jeżeli stronie przyznano pomoc prawną, jest ona zwolniona z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych z góry oraz wniesienia zaliczki na poczet jakichkolwiek kosztów powstałych w toku postępowania i uiszczenia jakichkolwiek zaległych kosztów, chyba że przepisy stanowią inaczej, a także z obowiązku pokrycia jakichkolwiek kosztów poniesionych przez Skarb Państwa oraz zabezpieczenia kosztów postępowania.

Kryteria dotyczące dochodu i sytuacji finansowej, które strona musi spełnić w celu uzyskania indywidualnej pomocy prawnej, są określone przepisami prawa, podobnie jak przypadki, w których pomoc prawną można przyznać w związku z przedmiotem sprawy.

Obywatele Unii Europejskiej i obywatele państw trzecich legalnie zamieszkujący na terytorium państwa członkowskiego mogą uzyskać indywidualną pomoc prawną i indywidualne zwolnienie z obowiązku uiszczenia kosztów z góry na warunkach mających zastosowanie do obywateli węgierskich, natomiast inni cudzoziemcy mogą uzyskać powyższe uprawnienia na mocy umów międzynarodowych.

Pomoc prawna obejmuje koszty podróży w celu stawiennictwa na rozprawie w przypadku obywateli Unii Europejskiej i obywateli państw trzecich legalnie zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego, jeżeli stawiennictwo strony na rozprawie jest obowiązkowe na mocy przepisów.

Jeżeli przepisy państwa trzeciego zapewniają stronie węgierskiej większe korzyści w postępowaniu przed sądem zagranicznym niż zwolnienie z obowiązku uiszczenia kosztów z góry w danej sprawie, takie korzystniejsze przepisy należy zastosować podczas rozprawy do strony będącej obywatelem państwa trzeciego uczestniczącej w postępowaniu przed sądem węgierskim.

Zob. także sekcja [Pomoc prawna](#).

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Co do zasady powództwo uznaje się za oficjalnie wytoczone w momencie doręczenia pozwu do sądu i zarejestrowania go przez urzędnika sądowego. W przypadku komunikacji drogą elektroniczną co do zasady powództwo należy uznać za wytoczone w momencie wysłania potwierdzenia odbioru przez system informatyczny.

Kwestia dotycząca tego, od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone, ma szczególne znaczenie w sprawach, w których obowiązuje termin wniesienia powództwa. Terminy takie różnią się zarówno pod względem długości, jak i warunków, na podstawie których pozwy uznaje się za złożone w terminie.

Jeżeli chodzi o terminy procesowe, KPC stanowi, że skutki niedotrzymania terminu nie mają zastosowania, jeżeli pozew został wysłany do sądu listem poleconym najpóźniej ostatniego dnia terminu. Jeżeli komunikacja w toku postępowania odbywa się drogą elektroniczną, skutki niedotrzymania terminu – oznaczonego w dniach, dniach roboczych, miesiącach lub latach – nie mają zastosowania, jeżeli pozew wysłano do sądu drogą elektroniczną zgodnie z wymogami informatycznymi najpóźniej ostatniego dnia terminu. Zasada ta nie ma jednak zastosowania do obliczania ustawowego terminu złożenia pozwu, chyba że ustawa stanowi inaczej. Pozew uznaje się za złożony w terminie, jeżeli zostanie dostarczony do sądu najpóźniej w ostatnim dniu terminu złożenia pozwu.

Sąd odrzuca pozew wniesiony po terminie. Sąd doręcza powodowi postanowienie o odrzuceniu pozwu i zawiadamia pozwanego o przyjętym środku. Powodowi przysługuje zażalenie na wspomniane postanowienie.

Zaleca się zatem skonsultowanie się z doradcą prawnym, adwokatem lub Biurem Porad Prawnych dla Obywateli w celu wyjaśnienia, od którego momentu pozew uznaje się oficjalnie za wniesiony w terminie.

Jeżeli strona występująca bez pełnomocnika procesowego w sprawie przed sądem rejonowym lub w postępowaniu sądowym z zakresu prawa przed sądem administracyjnym i pracy może zgłosić powództwo ustnie do protokołu w wyznaczonych godzinach urzędowania w sądzie właściwym dla jej miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca pracy bądź w sądzie właściwym do rozpoznania danej sprawy, wówczas przedstawiciel sądu udziela stronie odpowiednich wskazówek i wzywa stronę do niezwłocznego uzupełnienia wszelkich braków. W innym przypadku sąd nie informuje stron o samym fakcie rozpoczęcia postępowania. Po otrzymaniu pozwu sąd bada, czy pozew zawiera wszystkie elementy wymagane prawem.

Jeżeli pozew spełnia niezbędne wymogi i można na jego podstawie wszcząć postępowanie, sąd doręcza pozew pozwanemu i jednocześnie wzywa go do wytoczenia powództwa wzajemnego w terminie czterdziestu pięciu dni od dnia otrzymania pozwu. Pozwany wdaje się w spór poprzez wytoczenie powództwa wzajemnego.

Sąd wszczyna postępowanie po otrzymaniu pozwu wzajemnego w sposób określony w KPC, w zależności od okoliczności sprawy, a następnie zamyka etap wstępny i wyznacza termin rozprawy co do istoty sprawy.

Informacje dotyczące możliwości wnoszenia pozwów drogą elektroniczną i otrzymywania odpowiednich potwierdzeń można znaleźć również w sekcji [Automatyczne przetwarzanie](#).

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Po wytoczeniu powództwa przez powoda sąd podejmuje czynności opisane w pkt 12. W zależności od okoliczności sprawy strona może otrzymać dodatkowe informacje przy wnoszeniu kolejnych pism procesowych, jeżeli sąd wezwie do ich wniesienia, lub na posiedzeniu przygotowawczym oraz na rozprawie co do istoty sprawy – w zależności od specyfiki postępowania.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 14/10/2020

Tryb postępowania - Malta

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
- 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?
- 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
- 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
- 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
- 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
- 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
- 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
- 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
- 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawienia się w sądzie)?

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Tak, aby wszcząć postępowanie na Malcie, należy zwrócić się do sądu. Adwokat (*avukat*) lub reprezentant prawny (*prokuratur legali*) wnosi pozew do sądu i uiszcza stosowną opłatę. Jeżeli strona wytaczająca powództwo ma zamiar wnieść sprawę do wyższej izby sądu, jest zobowiązana złożyć przysięgę.

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Nie, sprawę można wnieść do sądu w dowolnym momencie. Pozwany ma jednak prawo podnieść zarzut przedawnienia na dowolnym etapie postępowania przed sądem.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Osoba wnosząca sprawę do sądu musi być fizycznie obecna na sali sądowej podczas rozpraw. W przypadku jej nieobecności adwokat lub reprezentant prawny występuje jako jej pełnomocnik. Jeżeli strona przebywa poza granicami Malty, wyznacza się kuratora procesowego w celu kontynuowania postępowania sądowego pod nieobecność strony.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Mimo że Malta posiada tylko jeden budynek sądu, mieści się w nim kilka różnych sądów rozpoznających różne sprawy w zależności od przedmiotu sporu, wartości przedmiotu sporu i miejsca zamieszkania powoda. Poszczególne rodzaje sądów na Malcie przedstawiono poniżej:

- a) Sąd Cywilny (Wydział Rodzinny) [Qorti Ċivili (Sezzjoni tal-Familja)] – rozpoznaje wszelkie sprawy rodzinne, takie jak sprawy o separację, rozwód, alimenty oraz ustalenie i zaprzeczenie ojcostwa;
- b) Sąd Pokoju (Wydział Rodzinny dla Gozo) [Qorti tal-Maġistrati (Għawdex Sezzjoni Familja)] – podobnie jak w lit. a) powyżej, z tą jednak różnicą, że do tego sądu wnosi się sprawy przeciwko osobom zamieszkałym na wyspie Gozo lub osobom, które mają miejsce zwykłego pobytu na tej wyspie;
- c) Pierwsza Izba Sądu Cywilnego (sprawy o charakterze konstytucyjnym) [Prim' Awla tal-Qorti Ċivili (sede Kostituzzjonali)];
- d) Sąd Pokoju (Malta) [Qorti tal-Maġistrati (Malta)] – rozpoznaje i rozstrzyga sprawy wyłącznie o charakterze cywilnym dotyczące wszelkich roszczeń, których wartość nie przekracza kwoty 15 000 euro, przeciwko osobom, które mają miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu na wyspie Malta, oraz wszelkich innych roszczeń przewidzianych przepisami prawa maltańskiego;
- e) Sąd Pokoju (Niższa Izba dla Gozo) [Qorti tal-Maġistrati (Għawdex Inferjuri)] – podobnie jak w lit. d) powyżej, z tą jednak różnicą, że do tego sądu zwracają się osoby, które chcą wnieść sprawę przeciwko osobie, która ma miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu na wyspie Gozo. Sąd ten posiada także uprawnienia nadane Wydziałowi Nieprocesowemu Sądu Cywilnego;
- f) Pierwsza Izba Sądu Cywilnego [Prim' Awla tal-Qorti Ċivili] – rozpoznaje i rozstrzyga sprawy wyłącznie o charakterze cywilnym dotyczące wszelkich roszczeń, których wartość nie przekracza kwoty 15 000 euro, jak również wszelkie sprawy (niezależnie od wartości przedmiotu sporu), których przedmiotem są roszczenia dotyczące nieruchomości lub służebności, obciążeń lub praw związanych z nieruchomościami, w tym wszelkie roszczenia dotyczące eksmisji lub wykwaterowania z nieruchomości, zarówno miejskiej, jak i wiejskiej, wynajmowanej lub zajmowanej przez osoby posiadające miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu w okręgu tego sądu;
- g) Sąd Pokoju (Wyższa Izba dla Gozo, Wydział Ogólny) [Qorti tal-Maġistrati (Għawdex) Gurisdizzjoni Superjuri, Sezzjoni Ġenerali] – podobnie jak w lit. f), z tą jednak różnicą, że do tego sądu zwracają się osoby, które chcą wnieść sprawę przeciwko osobie, która ma miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu na wyspie Gozo;
- h) Pierwsza Izba Sądu Cywilnego, Wydział Nieprocesowy [Prim' Awla tal-Qorti Ċivili, Ġurisdizzjoni Volontarja] – sąd ten rozpoznaje sprawy nieprocesowe, takie jak otwarcie testamentów tajemnych (*testment sigriet*), kuratela i przysposobienie. Ponadto sąd ten zezwala lub udziela zgody na zawieranie umów. Sąd ten zezwala także na zawarcie w umowie postanowień, których prawo nie dopuszcza, chyba że udzielono wcześniejszego zezwolenia lub wcześniejszej zgody.

Oprócz wymienionych powyżej sądów istnieją także liczne trybunały: Trybunał ds. Drobnych Roszczeń (Tribunal ta' Talbiet iż-Żgħar) (który rozpoznaje i rozstrzyga wszelkie sprawy dotyczące roszczeń pieniężnych, których wartość nie przekracza kwoty 5000 euro), Trybunał ds. Kontroli Administracyjnej (Tribunal ta' Reviżjoni Amministrattiva) i Sąd Pracy (Tribunal Industrijali). Na Malcie istnieje także Centrum Arbitrażowe (Ċentru tal-Arbitraġġ) świadczące usługi związane z arbitrażem. Zgodnie z prawem maltańskim w określonych okolicznościach strony mają obowiązek skorzystać z arbitrażu (obowiązkowy arbitraż). Spory dotyczące współwłasności i ruchu pojazdów silnikowych podlegają obowiązkowemu arbitrażowi.

Wszystkie opisane sądy są sądami pierwszej instancji oraz sądami powszechnymi. Od orzeczeń tych sądów można się zatem odwoływać do Sądu Apelacyjnego (Qorti tal-Appell). Środki zaskarżenia od orzeczeń Trybunału ds. Drobnych Roszczeń, Centrum Arbitrażowego lub Sądów Pokoju należy wnosić do Niższej Izby Sądu Apelacyjnego (w składzie jednego sędziego). Środki zaskarżenia od orzeczeń Pierwszej Izby Sądu Cywilnego należy wnosić do Wyższej Izby Sądu Apelacyjnego (w składzie trzech sędziów). Środki zaskarżenia od orzeczeń Pierwszej Izby Sądu Cywilnego (Sąd Konstytucyjny) należy wnosić do Trybunału Konstytucyjnego (Qorti Kostituzzjonali), zaś środki zaskarżenia od orzeczeń Niższej Izby i Wyższej Izby Sądu Pokoju (dla Gozo) należy zawsze wnosić do Sądu Apelacyjnego na Malcie.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Zob. odpowiedź na pytanie 4.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Zastępstwo procesowe zapewniane przez adwokata lub reprezentanta prawnego jest konieczne do wytoczenia powództwa przed niższe izby sądów. W przypadku powództwa wytaczanego przed wyższe izby sądów wymagane jest zastępstwo procesowe zapewnione zarówno przez adwokata, jak i reprezentanta prawnego.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Do sekretariatu sądu.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Pozew należy sporządzić w języku maltańskim. Ma on formę pisemną, przy czym adwokat lub reprezentant prawny są zobowiązani wnieść go osobiście.

Można także złożyć wniosek o prowadzenie postępowania w języku angielskim, jeżeli jedna ze stron jest cudzoziemcem.

Na Malcie nie przewidziano możliwości wniesienia pozwu za pomocą poczty elektronicznej ani faksu.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Aby wnieść sprawę do Centrum Arbitrażowego lub Trybunału ds. Drobnych Roszczeń, należy wypełnić określone formularze. Wypełnienie formularza nie jest jednak wymagane w przypadku wnoszenia sprawy do Sądów Pokoju lub Pierwszej Izby Sądu Cywilnego. Jeżeli powództwo wytacza się przed Pierwszą Izbę Sądu Cywilnego, pozew musi zawierać:

a) oświadczenie, w którym należy w jasny i wyraźny sposób przedstawić przedmiot sprawy w oddzielnych ponumerowanych punktach w celu podkreślenia roszczenia, a także wskazania okoliczności faktycznych znanych osobiście powodowi;

b) uzasadnienie roszczenia;

c) żądanie lub żądania pozwu, które należy ponumerować oraz

d) w każdym pozwie sporządzonym pod przysięgą tuż pod nagłówkiem z oznaczeniem sądu należy umieścić następującą adnotację wydrukowaną w sposób wyraźny i czytelny:

„Pozwany, który otrzymał niniejszy pozew sporządzony pod przysięgą, ma prawo udzielić na niego odpowiedzi sporządzonej pod przysięgą w terminie dwudziestu (20) dni od daty doręczenia niniejszego pozwu, którą jest dzień jego otrzymania. Jeżeli w wyznaczonym terminie zgodnie z prawem pozwany nie udzieli pisemnej odpowiedzi sporządzonej pod przysięgą, sąd przystąpi do rozpoznania sprawy zgodnie z prawem.

Dlatego też w interesie pozwanego, który otrzymał niniejszy pozew sporządzony pod przysięgą, jest niezwłoczne zasięgnięcie porady adwokata, aby mieć możliwość złożenia oświadczeń na rozprawie sądowej”;

e) ewentualne niezbędne dokumenty na poparcie roszczenia należy przedstawić wraz z pozwem sporządzonym pod przysięgą;

f) pozew sporządzony pod przysięgą należy potwierdzić pod przysięgą złożoną przed sekretarzem lub reprezentantem prawnym pełniącym funkcję urzędnika upoważnionego do przyjmowania oświadczeń pod przysięgą (Commissioner for Oaths, Kummissarju tal-Ġuramenti) zgodnie z rozporządzeniem w sprawie urzędników upoważnionych do przyjmowania oświadczeń pod przysięgą (rozdział 79);

g) powód wraz z oświadczeniem podaje także imiona i nazwiska świadków, których zamierza powołać, wskazując w odniesieniu do każdego z nich okoliczności faktyczne, jakie zamierza ustalić, i dowody, jakie zamierza przeprowadzić na podstawie ich zeznań;

h) pozew doręcza się pozwanemu.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Tak, w chwili wniesienia pozwu należy uiścić odpowiednią opłatę. Wysokość opłaty jest różna w zależności od rodzaju sprawy lub wartości przedmiotu sporu.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Tak, osoba, która nie dysponuje wystarczającymi środkami, może zwrócić się o pomoc prawną. Wniosek o przyznanie pomocy prawnej składa się w formie pisma do Pierwszej Izby Sądu Cywilnego. Wnioski można także zgłaszać w formie ustnej u adwokata udzielającego pomocy prawnej. Warunkiem przyznania pomocy prawnej jest spełnienie określonych kryteriów, mianowicie powód jest zobowiązany oświadczyć pod przysięgą przed sekretarzem, a w przypadku zgłoszenia wniosku w formie ustnej – przed adwokatem udzielającym pomocy prawnej, że:

a) uważa, iż ma uzasadnione powody, aby wszcząć postępowanie lub wdać się w spór, kontynuować postępowanie lub występować jako strona postępowania;

b) z wyłączeniem przedmiotu postępowania nie posiada żadnego majątku jakiegokolwiek rodzaju, którego wartość netto sięga 6988,12 euro, nie uwzględniając wyposażenia gospodarstwa domowego codziennego użytku, które uważa się za racjonalnie niezbędne dla powoda i jego rodziny, a także że jego dochód roczny nie przekracza ustawowego wynagrodzenia minimalnego ustanowionego dla osób w wieku osiemnastu lat i powyżej.

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Po wniesieniu pozwu przez powoda sąd wyznacza termin rozprawy. Sąd zawiadamia powoda i pozwanego o dacie pierwszej rozprawy (zawiadomienie o terminie rozprawy). Można również sprawdzić, czy sąd wyznaczył termin rozprawy, na [stronie internetowej](#) sądów. Strony nie otrzymują żadnego potwierdzenia, że sprawę wniesiono prawidłowo; należy jednak zaznaczyć, że sekretarz sądowy nie przyjmie żadnego pozwu sporządzonego pod przysięgą, który nie zawiera elementów wskazanych w odpowiedzi na pytanie nr 9.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Powód otrzymuje zawiadomienie o terminie rozprawy. Podczas rozprawy ustala się datę kolejnej rozprawy. Niektóre informacje na temat sprawy można uzyskać na [stronie internetowej](#) sądów.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 05/03/2020

Tryb postępowania - Niderlandy

SPIS TREŚCI

- [1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?](#)
- [2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?](#)
- [3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?](#)
- [4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?](#)
- [5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?](#)
- [6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?](#)
- [7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?](#)
- [8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?](#)
- [9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?](#)

- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
- 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawienia się w sądzie)?

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Spór nie zawsze musi być rozstrzygany na drodze sądowej. W niektórych przypadkach można skorzystać z alternatywnych sposobów rozwiązywania sporów, takich jak mediacja lub arbitraż.

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Tak, bardzo często istnieje termin na wniesienie sprawy do sądu, chociaż różni się on w zależności od sprawy, w związku z czym nie można udzielić ogólnej odpowiedzi na to pytanie. W razie wątpliwości najlepiej skontaktować się z prawnikiem lub [Punktem Pomocy Prawnej \(Juridisch Loket\)](#).

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Zasadniczo pozwany jest wzywany do stawienia się w sądzie państwa członkowskiego, w którym znajduje się jego miejsce zamieszkania.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Jeżeli prawo nie stanowi inaczej, sprawę należy wnieść do sądu okręgowego pierwszej instancji (*rechtbank*) właściwego dla miejsca zamieszkania pozwanego. W razie braku znanego miejsca zamieszkania pozwanego w Niderlandach sądem właściwym jest również sąd właściwy dla miejsca, w którym osoba ta faktycznie przebywa. W związku z tym należy się dowiedzieć, pod jakim adresem i w jakiej niderlandzkiej gminie zamieszkuje pozwany. Jeżeli takie miejsce jest znane, można zapoznać się z [ustawą o strukturze sądów](#) (Wet op de rechterlijke indeling), aby dowiedzieć się, w jakim okręgu sądowym znajduje się miejsce zamieszkania lub pobytu pozwanego. Na tej podstawie można określić sąd okręgowy pierwszej instancji, do którego należy skierować sprawę.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Zobacz odpowiedź na poprzednie pytanie. Więcej informacji o tym, jak określić, do którego sądu należy wnieść sprawę, można znaleźć na stronie [De Rechtspraak](#), na której objaśniono niderlandzki system sądownictwa.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

W Niderlandach zgodnie z prawem strony w sprawach cywilnych i handlowych muszą być reprezentowane przez adwokata. Zasada ta ma zastosowanie bez względu na to, czy w danej sprawie postępowanie wszczyna się w drodze pozwu czy na wniosek, czy jest to postępowanie uproszczone, postępowanie o zastosowanie środków tymczasowych albo np. postępowanie zaoczne w związku z niestawieniem się.

Wyjątkiem są roszczenia o wartości do 25 000 euro lub roszczenia o nieokreślonej wartości, w przypadku których istnieją wyraźne przesłanki, że ich wartość nie przekracza 25 000 euro. W takich przypadkach sądem właściwym jest wydział rejonowy sądu okręgowego, a strony mogą występować w postępowaniu we własnym imieniu. Nie obowiązuje wówczas przymus adwokacki.

Wydział rejonowy orzeka ponadto w sprawach z zakresu prawa pracy, umów najmu, umów sprzedaży konsumenckiej i kredytu konsumenckiego. W takich przypadkach nie jest istotna wartość pieniężna roszczenia. Wydział rejonowy zajmuje się też kwestiami zarządzania masą spadkową, likwidacji masy spadkowej, kurateli oraz odrzucenia lub przyjęcia spadku

Więcej informacji o tym, kiedy obowiązuje przymus adwokacki, można znaleźć [tutaj](#).

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Pisma wszczynające postępowanie należy kierować do sekretariatu właściwego sądu. Należy pamiętać, że istnieje różnica między postępowaniem wszczynanym w drodze pozwu a postępowaniem wszczynanym na wniosek. W postępowaniu wszczynanym w drodze pozwu taki pozew najpierw doręcza się pozwanemu, a następnie rejestruje w sekretariacie sądu. Obie czynności musi przeprowadzić komornik sądowy. Następnie postępowanie toczy się zgodnie z wokandą (wykazem spraw rozpatrywanych podczas sesji sądowej). W postępowaniu wszczynanym na wniosek do sekretariatu sądu wniosek trafia bezpośrednio, a dalsza część postępowania również toczy się za pośrednictwem sekretariatu właściwego sądu. Zob. również „Doręczanie dokumentów”.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Językiem urzędowym w postępowaniu sądowym w Niderlandach jest język niderlandzki. Oznacza to, że pozew lub (pisemny) wniosek wszczynający postępowanie muszą być sporządzone w języku niderlandzkim. Wyjątkiem są pisma procesowe w sprawie rozpatrywanej przez sąd, który znajduje się w prowincji Fryzja – takie pisma mogą być sporządzane w języku fryzyjskim.

Pisma można również składać do sekretariatu sądu za pośrednictwem faksu. Przekazane pisma sądowe otrzymane przez sekretariat przed północą ostatniego dnia terminu uznaje się za złożone w tym terminie. Wyjątkiem są wnioski w sprawach rodzinnych, których nie przyjmuje się, jeżeli zostały wysłane faksem. Pisma sądowe nie mogą być przesyłane pocztą elektroniczną.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Postępowania wszczynane w drodze pozwu

W postępowaniu wszczynanym w drodze pozwu taki pozew najpierw doręcza się pozwanemu, a następnie rejestruje w sekretariacie sądu. Pozew musi zawierać: imię i nazwisko powoda, przedmiot roszczenia, imię i nazwisko pozwanego, podstawy roszczenia oraz dokumenty potwierdzające przedstawione przez powoda na poparcie roszczenia. W pozwie określa się również datę rozprawy i sąd, który będzie rozpoznawał sprawę.

Akta muszą zawierać następujące dokumenty:

1. pierwotny pozew oraz – w stosownych przypadkach – skorygowany pozew i upoważnienie na podstawie art. 117 kodeksu postępowania cywilnego (Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering);
2. jeżeli pozew musi być doręczony za granicą – oryginały dokumentów potwierdzających, że doręczenie przeprowadzono prawidłowo;
3. dowody potwierdzające, że otrzymano pomoc prawną finansowaną ze środków publicznych, zaświadczenie o dochodach lub odpis wniosku o pomoc prawną finansowaną ze środków publicznych bądź zaświadczenia o dochodach;
4. dowody potwierdzające wybór miejsca zamieszkania przez pozwanego;
5. dowody (pisma), które mają zostać wykorzystane w postępowaniu;
6. zawiadomienie o tym, czy przed postępowaniem odbyła się mediacja; w przypadkach wymienionych poniżej należy również złożyć następujące dokumenty:
7. jeżeli roszczenie dotyczy zwrotu kosztów zajęcia – kopie dokumentów dotyczących zajęcia;
8. w przypadku przekazania sprawy – postanowienie o przekazaniu sprawy i załączone do niego dokumenty;
9. jeżeli pozew musi zostać obwieszony lub przetłumaczony na język obcy – dokument potwierdzający dokonanie takiej czynności.

Postępowanie wszczynane na wniosek

W postępowaniu wszczynanym na wniosek do sekretariatu sądu wniosek trafia bezpośrednio, a dalsza część postępowania również toczy się za pośrednictwem sekretariatu właściwego sądu.

Akta muszą zawierać następujące dokumenty:

1. imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania lub, jeżeli miejsce zamieszkania nie znajduje się w Niderlandach, miejsce obecnego pobytu powoda;
2. imię i nazwisko, adres, miejsce zamieszkania lub, jeżeli miejsce zamieszkania nie znajduje się w Niderlandach, miejsce, w którym przebywa każdy z pozwanych i każda z zainteresowanych stron zgodnie z wiedzą powoda;
3. jasny opis wniosku i podstawy jego złożenia, w tym podstawy właściwości miejscowej danego sądu;
4. imię i nazwisko oraz numer telefonu adwokata prowadzącego daną sprawę.
5. W sprawach spadkowych we wniosku należy również podać ostatnie miejsce zamieszkania zmarłego lub powód, dla którego nie jest możliwe podanie tej informacji.

Każda strona, która w pozwie, oświadczeniu pisemnym lub innym piśmie powołuje się na jakikolwiek dokument, ma obowiązek załączyć kopię takiego dokumentu.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Opłaty sądowe należy wnieść w chwili wytoczenia powództwa. Kwota takich opłat zależy od charakteru i wartości przedmiotu sporu. W praktyce wspomnianą kwotę często pokrywa adwokat, a następnie pobiera ją od klienta. Jeżeli w postępowaniu konieczne jest powołanie biegłego (np. księgowego, specjalisty z dziedziny medycyny lub specjalisty technicznego), sąd ostatecznie obciąża kosztami stronę przegrywającą, chyba że w danej sprawie postanowi inaczej (np. w sprawach rodzinnych, gdzie koszty zwykle ponosi strona, która odpowiada za ich powstanie). To samo dotyczy kosztów powołania świadków i kosztów związanych z innymi formami przeprowadzenia dowodów.

Adwokaci naliczają honorarium za swoją pracę w oparciu o stawkę godzinową, chyba że stronie przysługuje prawo do pomocy prawnej finansowanej ze środków publicznych (zob. również pytanie 11). Co do zasady honoraria adwokackie w Niderlandach nie mają z góry określonej wysokości. Zaleca się, by z wyprzedzeniem uzyskać informację na ten temat od swojego adwokata lub od [Niderlandzkiej Izby Adwokackiej](#) (Nederlandse Orde van Advocaten). Większość adwokatów wymaga zaliczki, a następnie pobiera honorarium za swoje usługi w toku postępowania, zaś na koniec wystawia fakturę końcową.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

W Niderlandach można uzyskać pomoc prawną finansowaną ze środków publicznych. W niektórych przypadkach można otrzymać wkład na pokrycie kosztów usług doradztwa prawnego i pomocy w postępowaniu. W określonych przypadkach osoby, których nie stać na pokrycie wszystkich kosztów pełnomocnika, mogą kwalifikować się do pokrycia kosztów pomocy prawnej. Rada ds. Pomocy Prawnej (Raad voor Rechtsbijstand) opłaca wówczas część kosztów adwokata, a osoba korzystająca z pomocy musi wnieść tylko odpowiedni wkład, którego wysokość określa się w oparciu o ocenę dochodów. Stosowny wniosek do Rady ds. Pomocy Prawnej składa adwokat. Więcej informacji o pomocy prawnej finansowanej ze środków publicznych można znaleźć na stronie [Rady ds. Pomocy Prawnej](#).

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

W przypadku postępowania wszczynanego w drodze pozwu powództwo uznaje się za wytoczone od dnia doręczenia takiego pozwu pozwanemu przez komornika. Powód składa pozew w sekretariacie sądu nie później niż w ostatnim dniu, w którym sekretariat sądu jest otwarty, przed datą rozprawy, którą określono w pozwie (wyznaczony termin rozprawy). Jeżeli powód nie dotrzyma terminu, sprawę usuwa się z wokandy, chyba że powód złoży ponowny ważny pozew w ciągu dwóch tygodni od daty rozprawy wpisanej na wokandę i określonej w pozwie.

W przypadku postępowania wszczynanego na wniosek powództwo uznaje się za wytoczone w dniu złożenia wniosku do sekretariatu sądu.

Co do zasady nie wysyła się potwierdzenia, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób. Jeżeli pozew zawiera braki, powód czasami otrzymuje możliwość usunięcia takich braków. To samo dotyczy postępowań wszczynanych na wniosek. Sekretariat sądu nie ma jednak obowiązku zapewnienia takiej możliwości.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Nie można natychmiastowo uzyskać dokładnych informacji na temat harmonogramu postępowania w sekretariacie sądu lub w chwili wszczęcia postępowania. Oczywiście zainteresowany otrzymuje zawiadomienie o tym, kiedy dana sprawa ma zostać rozpoznana. Obie strony otrzymują wezwanie do stawienia się na rozprawie w określonym miejscu i czasie.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 16/11/2020

Tryb postępowania - Austria

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
- 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?
- 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
- 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
- 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
- 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
- 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
- 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
- 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
- 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Przed wniesieniem sprawy do sądu lepszym rozwiązaniem może być zastosowanie alternatywnych metod rozwiązywania sporów.

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Terminy różnią się w zależności od sprawy. Należy w tym zakresie zasięgnąć porady prawnej.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Zob. „Jurysdykcja – Austria”.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Zob. „Jurysdykcja – Austria”.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Zob. „Jurysdykcja – Austria”.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

W sprawach cywilnych i handlowych rozstrzyganych na drodze sądowej pozwy wnoszone do sądów rejonowych (*Bezirksgerichte*), które co do zasady są właściwe w przypadku spraw o wartości przedmiotu sporu nieprzekraczającej 15 000 euro, musi podpisać adwokat, o ile wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 5 000 euro. Przymus adwokacki nie dotyczy spraw, które należy wnosić do sądów rejonowych niezależnie od wartości przedmiotu sporu (tj. nawet jeżeli przekracza ona kwotę 15 000 euro). Do spraw takich należą: spory między małżonkami, zarejestrowanymi partnerami i członkami rodziny, spory dotyczące granic działek, spory dotyczące naruszenia posiadania, spory dotyczące prawa własności nieruchomości, spory wynikające ze stosunków umownych pomiędzy marynarzami, przewoźnikami i hotelarzami a ich pracodawcami, podróżnymi lub gośćmi oraz spory dotyczące wad zwierząt gospodarskich.

Przymus adwokacki nie ma także zastosowania w przypadku roszczeń dochodzonych w postępowaniu nieprocesowym (tj. postępowaniu cywilnym rozpoznawczym, którego zasady są bardziej elastyczne i mniej formalne od zasad postępowania procesowego na podstawie kodeksu postępowania cywilnego – *Zivilprozessordnung*, ZPO), w szczególności w postępowaniu nieprocesowym między małżonkami lub zarejestrowanymi partnerami, bądź w sprawach dotyczących praw dzieci, praw osób dorosłych niemających zdolności prawnej, sprawach dotyczących dziedziczenia, sprawach dotyczących ewidencji gruntów i budynków oraz rejestru przedsiębiorców, sprawach dotyczących bezspornych praw do zajmowania lokalu itp.

Jeżeli zastępstwo procesowe przed sądami rejonowymi nie jest obowiązkowe, każdy może wnieść do sądu pisemny pozew lub wniosek wszczynający postępowanie sądowe.

W sprawach cywilnych i handlowych wnoszonych do sądu, pozwy wnoszone do sądu krajowego (*Landesgericht*) muszą być co do zasady podpisane przez adwokata. Sądy krajowe są właściwe we wszystkich sprawach, które nie są objęte właściwością sądów rejonowych niezależnie od wartości przedmiotu sporu, takich jak spory dotyczące prawa własności przemysłowej i nieuczciwej konkurencji oraz wnioski o wydanie nakazu sądowego składane przez stowarzyszenia ochrony konsumentów.

Pozwów z zakresu prawa pracy lub ubezpieczeń społecznych skierowanych do sądów krajowych (postępowanie na podstawie ustawy o sądach pracy i sądach społecznych – *Arbeits- und Sozialgerichtsgesetz*, ASGG) nie musi podpisywać adwokat. Dotyczy to w szczególności roszczeń wynikających z umowy o pracę wnoszonych przez pracowników przeciwko pracodawcom.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Pozwy sporządzone na piśmie należy przysyłać na adres korespondencyjny sądu. Strona pragnąca osobiście wnieść pozew do sądu jest zobowiązana dostarczyć go do biura podawczego sądu (*Einlaufstelle*) lub wrzucić do skrzynki na listy udostępnionej przez sąd.

Jeżeli nie ma zastosowania przymus adwokacki, a strona nie jest reprezentowana przez adwokata, może ona również złożyć pozew ustnie w dowolnym dniu otwartym sądu (*Amtstag*, zazwyczaj raz w tygodniu) w sądzie rejonowym właściwym dla sprawy lub w sądzie rejonowym, w którego okręgu strona obecnie przebywa.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Językiem postępowania we wszystkich sądach jest język niemiecki. W niektórych sądach dopuszcza się także stosowanie języka burgenlandzko-chorwackiego, węgierskiego lub słoweńskiego jako języka postępowania dla grup mniejszości językowych.

Zasadniczo pozwy lub wnioski w sprawie wszczęcia postępowania wymagają formy pisemnej z własnoręcznym podpisem. Jeżeli nie ma zastosowania przymus adwokacki, a strona nie jest reprezentowana przez adwokata, może ona również złożyć pozew ustnie w sądzie rejonowym właściwym dla sprawy, jak wyjaśniono w odpowiedzi na pytanie 7 powyżej. Pozwy można składać przez internet za pośrednictwem zamkniętego systemu austriackiej platformy Elektronischer Rechtsverkehr (ERV), w którym

należy się zarejestrować (co pod względem finansowym jest odpłacalne jedynie dla osób wnoszących dużą liczbę pozwów do sądów austriackich). Nie przyjmuje się pozwów przesłanych za pośrednictwem poczty elektronicznej; pozwu złożonego w ten sposób nie można złożyć ponownie w prawidłowy sposób po upływie odnośnego terminu. Pozwy złożone za pośrednictwem faksu nie spełniają wymogów kodeksu postępowania cywilnego (ZPO). Oryginał pozwu złożonego za pośrednictwem faksu można jednak złożyć w późniejszym terminie. Pozew taki uznaje się wówczas za złożony przed upływem odnośnego terminu.

Od początku 2013 r. pisma i załączniki można składać do sądów i prokuratury przez internet, przy użyciu funkcji karty obywatela (*Bürgerkarte*) (karta chipowa lub podpis za pośrednictwem telefonu komórkowego) i formularzy online dostępnych na stronie internetowej austriackiego Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości (Elektronische Eingaben an Gerichte und Staatsanwaltschaften, www.eingaben.justiz.gv.at).

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Obowiązkowe formularze dotyczą pozwów o wydanie warunkowego nakazu zapłaty (*Mahnklagen*). Wszystkie roszczenia pieniężne, których wartość nie przekracza 75 000 euro, należy wnosić do sądu w formie pozwu o wydanie nakazu zapłaty zgodnie z tą procedurą (*Mahnverfahren*). Odpowiednie formularze można otrzymać w sądzie lub wydrukować ze strony internetowej Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości (<http://www.justiz.gv.at>).

Istnieje możliwość skorzystania z formularzy wniosku o wydanie nakazu sądowego rozwiązującego umowę najmu lokalu mieszkaniowego lub umowę najmu jednego lub kilku lokali użytkowych.

Zasadniczo do każdego pozwu można dołączyć dokumenty (dowody) na poparcie roszczenia (liczba egzemplarzy takich dokumentów musi odpowiadać liczbie egzemplarzy pozwu, zob. pytanie 12). Do pozwu można dołączyć wszelkie pisemne umowy o jurysdykcję lub właściwość miejscową sądu. Dotyczy to również pisemnych umów wskazujących miejsce wykonania umowy, jeżeli powód chce skorzystać z tego miejsca do celów ustalenia sądu właściwego miejscowo, oraz inne szczególne fakty istotne z punktu widzenia jurysdykcji sądu lub szczególnych rodzajów postępowania (przykładowo egzekucji należności z weksla).

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Opłaty sądowe uiszczą się w chwili wytoczenia powództwa cywilnego przed sąd; służą one pokryciu całkowitego kosztu postępowania w pierwszej instancji. Ich wysokość uwarunkowana jest z reguły wartością przedmiotu sporu. Opłaty należy uiszczać w chwili wniesienia pozwu (osobiście w sądzie, gotówką lub kartą kredytową lub płatniczą bądź przelewem bankowym na rachunek bankowy sądu, wpisując w tytule przelewu „Gerichtsgebühren” (opłaty sądowe) oraz imiona i nazwiska / nazwy stron).

Sposób uiszczenia honorarium adwokackiego ustala się w ramach indywidualnej umowy; to samo dotyczy wysokości honorarium, chyba że płatność ustalono zgodnie z ustawą o opłatach adwokackich (*Rechtsanwaltstarifgesetz*) lub z ogólnymi wytycznymi dotyczącymi opłat (*Allgemeine Honorar-Kriterien*). Zwrotu kosztów zazwyczaj można dochodzić od strony przeciwnej dopiero po wydaniu prawomocnego wyroku, w zależności od wyniku postępowania.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Pomoc prawną przyznaje się osobom, które nie są w stanie pokryć kosztów postępowania bez uszczerbku dla środków na własne utrzymanie. Wniosek o przyznanie pomocy prawnej można złożyć w formie ustnej lub pisemnej w sądzie, przed którym dane postępowanie jest lub będzie prowadzone. Jeżeli siedziba danego sądu znajduje się poza okręgiem sądu rejonowego, w którym znajduje się miejsce stałego lub czasowego zamieszkania danej osoby, wniosek można także zgłosić ustnie do protokołu w sądzie rejonowym w miejscu zamieszkania takiej osoby.

Jeżeli warunki finansowe i merytoryczne są spełnione, można ubiegać się o przyznanie pomocy prawnej przed wytoczeniem powództwa na potrzeby wniesienia pozwu lub całego późniejszego postępowania.

Dodatkowe informacje dotyczące pomocy prawnej są dostępne w zakładce „Bürgerservice” (informacje dla obywateli) na stronie internetowej Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości (<http://www.justiz.gv.at>). Ze strony tej można także pobrać formularze wniosku zawierające dodatkowe informacje i porady.

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Pozew uznaje się za wniesiony w chwili jego wpłynięcia do właściwego sądu (lub przynajmniej teoretycznie właściwego). Pozew uznaje się za wniesiony właściwie, jeżeli sąd nie stwierdzi od razu podstaw do jego odrzucenia lub wezwania do naprawienia braków (innymi słowy, jeżeli wydaje się, że pozew można rozpatrzyć zgodnie z zasadami procesowymi). Pozwy sporządzone na

piśmie należy wnosić w liczbie egzemplarzy odpowiadającej liczbie stron postępowania (jeden egzemplarz dla każdej strony przeciwnej i jeden dla sądu). Jeżeli pozew zawiera braki formalne lub merytoryczne, należy spodziewać się, że sąd wystosuje instrukcje dotyczące wprowadzenia poprawek. W takich instrukcjach wskazane zostaną skutki niewprowadzenia poprawek w wyznaczonym terminie. Potwierdzenie otrzymania pozwu zazwyczaj wydaje się wyłącznie na wniosek, chyba że pozew wniesiono za pośrednictwem austriackiej platformy Elektronischer Rechtsverkehr (ERV) – w takim przypadku potwierdzenie otrzymania pozwu jest generowane automatycznie.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

W przypadku postępowania w sprawie nakazu zapłaty (*Mahnverfahren*) formularz pozwu zawiera już wniosek o wydanie nakazu zapłaty stanowiącego tytuł wykonawczy. Powód automatycznie uzyskuje zatem albo nakaz zapłaty stanowiący tytuł wykonawczy (*Exekutionstitel* – tytuł egzekucyjny), albo kopię ewentualnego sprzeciwu wniesionego w terminie przez stronę przeciwną lub zawiadomienie o takim sprzeciwie, zazwyczaj wraz z wezwaniem na rozprawę (która rozpoczyna zwykle postępowanie). Obecnie nie obowiązuje żaden minimalny termin na wezwanie na rozprawę w postępowaniu przed sądami rejonowymi, natomiast w postępowaniu przed sądami krajowymi termin taki wynosi co najmniej 3 tygodnie.

W postępowaniu o wydanie nakazu sądowego rozwiązującego umowę najmu lokalu mieszkaniowego lub użytkowego wynajmujący musi złożyć odrębny wniosek o wydanie nakazu rozwiązania umowy stanowiącego tytuł wykonawczy. Jeżeli osoba, która otrzymuje wypowiedzenie najmu, w odpowiednim terminie (w ciągu czterech tygodni) wnieśnie sprzeciw, wynajmujący zostanie o tym automatycznie poinformowany (czemu przeważnie towarzyszy wezwanie na rozprawę).

Z wyjątkiem szczególnych rodzajów postępowania (takich jak postępowanie w celu uzyskania nakazu zapłaty należności, zapłaty należności z weksla lub wypowiedzenia najmu przez wynajmującego), po wpłynięciu pozwu (oraz po zakończeniu ewentualnej procedury wprowadzania do niego poprawek) w sprawach rozpoznawanych przez właściwy sąd rejonowy sąd zazwyczaj automatycznie doręcza taki pozew pozwanemu, wraz z wezwaniem na rozprawę, osobne wezwanie kierując jednocześnie do powoda. W sprawach rozpoznawanych przez sądy krajowe w chwili doręczenia pozwu pozwanego automatycznie wzywa się do złożenia pisemnej odpowiedzi na pozew (oraz poucza się go o tym, że pismo takie musi podpisać adwokat). Jeśli pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie, na wniosek powoda sąd wydaje wyrok zaoczny; w przeciwnym razie postępowanie zawieszają się. W przypadku terminowego złożenia odpowiedzi na pozew powód otrzymuje jej egzemplarz, często wraz z wezwaniem na rozprawę.

Strony mogą uzyskać informacje o dokładnym przebiegu kolejnych etapów postępowania ustalonych już przez sąd lub o bieżącym stanie postępowania (na każdym etapie postępowania) telefonicznie bezpośrednio we właściwym wydziale sądu (w jego kancelarii – *Kanzlei*) w godzinach urzędowania, podając sygnaturę akt.

Na posiedzeniu przygotowawczym (na pierwszej rozprawie) sąd omawia ze stronami dalsze terminy rozpraw i porządek postępowania, po czym podejmuje decyzje w tym względzie. Osobiste stawiennictwo stron jest co do zasady obowiązkowe, chyba że ich pełnomocnicy mają wystarczającą wiedzę o stanie faktycznym. Ustalony harmonogram postępowania zostaje zaprotokołowany, a kopię protokołu przesyła się stronom (lub ich pełnomocnikom). Strony muszą być informowane o zmianach w harmonogramie postępowania; w stosownych przypadkach należy takie zmiany z nimi skonsultować.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 11/03/2021

Tryb postępowania - Polska

SPIS TREŚCI

- [1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?](#)
- [2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?](#)
- [3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?](#)
- [4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?](#)

- 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
- 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
- 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
- 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
- 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
- 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawienia się w sądzie)?

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Alternatywą do skierowania sprawy do sądu jest skierowanie jej na drogę postępowania mediacyjnego. Mediacja jest pozasądową (polubowną) metodą rozwiązywania sporu, z udziałem niezależnej i wykwalifikowanej osoby lub instytucji (mediatora). Postępowanie mediacyjne jest dobrowolne (strona sporu może w każdej chwili wycofać zgodę na mediację i odstąpić od mediacji) i poufne (uczestnicy zobowiązani są do zachowania w tajemnicy informacji uzyskanych w jego toku), a mediator jest bezstronny i niezależny (nie opowiada się za żadną ze stron i co do zasady nie sugeruje rozwiązań sporu).

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Powództwo do sądu można złożyć co do zasady w każdym czasie, chyba że przepis szczególnie przewiduje termin na jego złożenie. Dodatkowo strona, która złoży pozew po upływie terminu przedawnienia roszczenia, w przypadku podniesienia zarzutu przedawnienia przez przeciwnika procesowego, naraża się na przegranie sprawy.

W polskim systemie prawnym funkcjonują terminy zawite. Specyfika takiego terminu polega na tym, że niepodjęcie określonej czynności przez uprawniony podmiot w okresie wskazanym tym terminem, powoduje definitywne wygaśnięcie przysługującego podmiotowi prawa do określonej czynności. Kodeks nie zawiera ogólnego przepisu regulującego terminy zawite, natomiast wskazuje te terminy przy regulacjach dotyczących określonych sytuacji.

Wygaśnięcie uprawnienia w wyniku upływu terminu zawitego jest wiążące dla stron stosunku prawnego, sądu lub innego organu rozpoznającego sprawę (uwzględniany z urzędu, nie na wniosek strony lub skutek zarzutu). Tylko w wyjątkowych okolicznościach możliwe jest przywrócenie takiego terminu, jeżeli jego uchybienie było niezawinione przez stronę.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Aby ustalić, czy sąd na terytorium danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej jest właściwy do rozpoznania konkretnej sprawy, należy określić jego jurysdykcję.

Ogólna właściwość sądów powszechnych Rzeczypospolitej Polskiej do rozstrzygania spraw cywilnych na jego terytorium nazywana jest jurysdykcją krajową i została uregulowana w kodeksie postępowania cywilnego.

Sprawy rozpoznawane w procesie należą do jurysdykcji krajowej, jeżeli pozwany ma miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu albo siedzibę w RP.

Ponadto, jurysdykcja krajowa należy do sądów polskich w sprawach:

- małżeńskich (jurysdykcja krajowa jest wyłączna, jeżeli oboje małżonkowie są obywatelami polskimi oraz mają miejsce zamieszkania i miejsce zwykłego pobytu w RP);
- ze stosunków między rodzicami i dziećmi (jurysdykcja krajowa jest wyłączna, jeżeli wszystkie osoby występujące jako strony są obywatelami polskimi oraz mają miejsce zamieszkania i miejsce zwykłego pobytu w RP);
- alimentacyjnych i związanych z ustaleniem pochodzenia dziecka (należą do jurysdykcji krajowej, gdy powodem jest uprawniony, który ma miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu w RP);
- z zakresu prawa pracy (sprawy, w których pracownik jest powodem należą do jurysdykcji krajowej, gdy praca zazwyczaj jest, była lub miała być wykonywana w RP);
- ubezpieczeniowych (sprawy ze stosunku ubezpieczenia przeciwko ubezpieczycielowi należą do jurysdykcji krajowej, gdy powód ma miejsce zamieszkania w RP lub gdy istnieje inny element wskazujący właściwość miejscową RP);
- konsumenckich (sprawy, w których konsument jest powodem należą do jurysdykcji krajowej, gdy konsument ma miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu w RP i w RP podjął czynności niezbędne do zawarcia umowy; w tych sprawach druga strona umowy z konsumentem jest traktowana jak podmiot mający miejsce zamieszkania albo siedzibę w RP, jeżeli ma zakład lub oddział w RP, a umowa z konsumentem została zawarta w ramach działalności zakładu lub oddziału).

Do wyłącznej jurysdykcji krajowej sądów polskich należą także: sprawy o prawa rzeczowe na nieruchomości i o posiadanie nieruchomości położonej w RP; sprawy ze stosunku najmu, dzierżawy i innych stosunków dotyczących używania takiej nieruchomości (z wyjątkiem spraw o czynsz i inne należności związane z używaniem lub pobieraniem pożytków z takiej nieruchomości); inne sprawy w zakresie, w którym rozstrzygnięcie dotyczy praw rzeczowych, posiadania lub używania nieruchomości położonej w RP;

sprawy o rozwiązanie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, jak również o uchylenie lub stwierdzenie nieważności uchwał ich organów, jeżeli osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną ma siedzibę w RP.

Ponadto, jeżeli do jurysdykcji krajowej należy sprawa z powództwa głównego, jurysdykcja ta obejmuje również sprawę z powództwa wzajemnego.

Strony oznaczonego stosunku prawnego mogą umówić się na piśmie o poddanie wynikłych lub mogących wyniknąć z niego spraw o prawa majątkowe jurysdykcji sądów polskich.

Brak jurysdykcji krajowej sąd bierze pod rozwagę z urzędu w każdym stanie sprawy.

W razie stwierdzenia braku jurysdykcji krajowej sąd odrzuca pozew lub wniosek.

Brak jurysdykcji krajowej stanowi przyczynę nieważności postępowania.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Aby ustalić, który z sądów rejonowych bądź okręgowych jest właściwy do rozpoznania sprawy, należy wziąć pod uwagę właściwość miejscową sądu. W polskim systemie prawnym wyróżniamy właściwość miejscową ogólną, przemienną i wyłączną.

a. właściwość miejscowa ogólna

Co do zasady powództwo wytacza się przed sąd pierwszej instancji, w którego okręgu pozwany ma miejsce zamieszkania (miejszem zamieszkania osoby fizycznej, zgodnie z kodeksem cywilnym, jest miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu). Jeżeli pozwany nie ma miejsca zamieszkania w Polsce, właściwość miejscową sądu oznacza się według miejsca jego pobytu w Polsce, a gdy nie jest ono znane lub nie leży w Polsce – według ostatniego miejsca zamieszkania pozwanego w Polsce. Powództwo przeciwko Skarbowi Państwa wytacza się według siedziby państwowej jednostki organizacyjnej, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie. Natomiast powództwo przeciwko osobie prawnej lub innemu podmiotowi niebędącemu osobą fizyczną wytacza się według miejsca jej siedziby.

b. właściwość miejscowa przemienna

Na podstawie przepisów o właściwości miejscowej przemiennej powód może – według własnego uznania – wytoczyć powództwo bądź przed sąd właściwości ogólnej, bądź przed inny sąd wskazany w ustawie jako właściwy. Polskie postępowanie cywilne przewiduje właściwość miejscową przemiennej w sprawach: o roszczenie alimentacyjne oraz o ustalenie pochodzenia dziecka; o roszczenie majątkowe przeciwko przedsiębiorcy;

ze sporów wynikających z umów; o roszczenie z czynu niedozwolonego; o zapłatę należności za prowadzenie sprawy (należność pełnomocnika); o roszczenie ze stosunku najmu lub dzierżawy nieruchomości; z weksla i czeku.

Powództwo o roszczenie alimentacyjne oraz o ustalenie pochodzenia dziecka i związane z tym roszczenia wytoczyć można według miejsca zamieszkania osoby uprawnionej. Powództwo o roszczenie majątkowe przeciwko przedsiębiorcy można wytoczyć przed sąd, w którego okręgu znajduje się zakład główny lub oddział, jeżeli roszczenie pozostaje w związku z działalnością tego zakładu lub oddziału. Powództwo o zawarcie umowy, ustalenie jej treści, o zmianę umowy oraz o ustalenie istnienia umowy, o jej wykonanie, rozwiązanie lub unieważnienie, a także o odszkodowanie z powodu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy można wytoczyć przed sąd miejsca jej wykonania. W razie wątpliwości miejsce wykonania umowy powinno być stwierdzone dokumentem. Powództwo o roszczenie z czynu niedozwolonego wytoczyć można przed sąd, w którego okręgu nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. Powództwo o zapłatę należności za prowadzenie sprawy wytoczyć można przed sąd miejsca, gdzie pełnomocnik procesowy sprawę prowadził. Powództwo o roszczenie ze stosunku najmu lub dzierżawy nieruchomości wytoczyć można przed sąd miejsca położenia nieruchomości. Powództwo przeciwko zobowiązanemu z weksla lub czeku można wytoczyć przed sąd miejsca płatności. Kilku zobowiązanych z weksla lub czeku można łącznie pozwać przed sąd miejsca płatności lub sąd właściwości ogólnej dla akceptanta albo wystawcy weksla własnego lub czeku.

c. właściwość miejscowa wyłączna

Przepisy regulujące właściwość miejscową wyłączną mają charakter bezwzględnie obowiązujący. Wyłączają one w niektórych kategoriach spraw możliwość wytoczenia powództwa przed sąd właściwości ogólnej, a także przed sąd właściwości przemiennej, jak również możliwość poddania sprawy pod rozstrzygnięcie innemu sądowi w drodze umowy o właściwość. W przypadku właściwości wyłącznej do rozpoznania określonej sprawy właściwy jest tylko jeden sąd spośród sądów tego samego rzędu (tj. określony sąd rejonowy albo sąd okręgowy – w zależności od rodzaju sprawy).

Powództwo o własność lub o inne prawa rzeczowe na nieruchomości, jak również powództwo o posiadanie nieruchomości można wytoczyć wyłącznie przed sąd miejsca jej położenia. Jeżeli przedmiotem sporu jest służebność gruntowa, właściwość oznacza się według położenia nieruchomości obciążonej. Właściwość powyższa rozciąga się na roszczenia osobiste związane z prawami rzeczowymi i dochodzone łącznie z nimi przeciwko temu samemu pozwanemu. Powództwo z tytułu dziedziczenia, zachowku, jak również z tytułu zapisu, polecenia oraz innych rozrządzeń testamentowych wytacza się wyłącznie przed sąd ostatniego miejsca zwykłego pobytu spadkodawcy, a jeżeli miejsca jego zwykłego pobytu w Polsce nie da się ustalić, przed sąd miejsca, w którym znajduje się majątek spadkowy lub jego część. Powództwo ze stosunku członkostwa spółdzielni, spółki lub stowarzyszenia wytacza się wyłącznie według miejsca ich siedziby. Powództwo ze stosunku małżeństwa wytacza się wyłącznie przed sąd, w którego okręgu małżonkowie mieli ostatnie miejsce zamieszkania, jeżeli choć jedno z nich w okręgu tym jeszcze ma miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu. Z braku takiej podstawy wyłącznie właściwy jest sąd miejsca zamieszkania strony pozwanej, a jeżeli i tej podstawy nie ma - sąd miejsca zamieszkania powoda. Powództwo ze stosunku między rodzicami a dziećmi oraz między przysposabiającym a przysposobionym wytacza się wyłącznie przed sąd miejsca zamieszkania powoda, jeżeli brak jest podstaw do wytoczenia powództwa według przepisów o właściwości ogólnej.

Dodatkowo należy wskazać, że jeżeli uzasadniona jest właściwość kilku sądów albo jeżeli powództwo wytacza się przeciwko kilku osobom, dla których według przepisów o właściwości ogólnej właściwe są różne sądy, wybór między tymi sądami należy do powoda. To samo dotyczy wypadku, gdy nieruchomość, której położenie jest podstawą oznaczenia właściwości sądu, jest położona w kilku okręgach sądowych. Jeżeli sąd właściwy nie może z powodu przeszkody rozpoznać sprawy lub podjąć innej czynności, sąd nad nim przełożony wyznaczy na posiedzeniu niejawnym inny sąd. Jeżeli w myśl przepisów kodeksu nie można na podstawie okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej, Sąd Najwyższy na posiedzeniu niejawnym oznaczy sąd, przed który należy wytoczyć powództwo. Strony mogą umówić się na piśmie o poddanie sądowi pierwszej instancji, który według ustawy nie jest miejscowo właściwy, sporu już wynikłego lub sporów mogących w przyszłości wyniknąć z oznaczonego stosunku prawnego. Sąd ten będzie wówczas wyłącznie właściwy, jeżeli strony nie postanowiły inaczej lub jeżeli powód nie złożył pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Strony mogą również ograniczyć umową pisemną prawo wyboru powoda pomiędzy kilku sądami właściwymi dla takich sporów. Strony nie mogą jednak zmieniać właściwości wyłącznej.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Właściwość rzeczową sądów powszechnych RP regulują przepisy kodeksu postępowania cywilnego. W postępowaniu cywilnym, sądami I instancji są sądy rejonowe oraz sądy okręgowe, a sądami II instancji są sądy okręgowe oraz sądy apelacyjne.

Co do zasady sprawy cywilne w I instancji toczą się przed sądami rejonowymi,

chyba że zastrzeżona jest właściwość sądów okręgowych. Do właściwości sądów okręgowych

w I instancji należą sprawy:

- o prawa niemajątkowe (i łącznie z nimi dochodzone roszczenia majątkowe) oprócz spraw o ustalenie lub zaprzeczenie pochodzenia dziecka, o ustalenie bezskuteczności uznania ojcostwa oraz o rozwiązanie przysposobienia;
- o ochronę praw autorskich i pokrewnych, jak również dotyczących wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, znaków towarowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych oraz o ochronę innych praw na dobrach niematerialnych;
- o roszczenia wynikające z Prawa prasowego;
- o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa 75 000 złotych (oprócz spraw o alimenty, o naruszenie posiadania, o ustanowienie rozdzielności majątkowej między małżonkami, o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym oraz spraw rozpoznawanych w elektronicznym postępowaniu upominawczym);
- o wydanie orzeczenia zastępującego uchwałę o podziale spółdzielni;
- o uchylenie, stwierdzenie nieważności albo o ustalenie nieistnienia uchwał organów osób prawnych lub jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną;
- o zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji;
- o odszkodowanie z tytułu szkody wyrządzonej przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Co do zasady, w postępowaniu cywilnym strony i ich organy lub przedstawiciele ustawowi mogą działać przed sądem osobiście lub przez pełnomocników.

Jednakże, w określonych sytuacjach kodeks postępowania cywilnego wprowadza tzw. przymus adwokacko-radcowski. W postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych (a w sprawach własności przemysłowej także przez rzeczników patentowych). Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Zastępstwo to nie obowiązuje w przypadku, gdy postępowanie dotyczy wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Powództwo powinno być skierowane do właściwego sądu.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Pisma procesowe składa się do sądu w języku polskim lub załączając ich tłumaczenie na język polski. Pozew powinien mieć formę pisemną. Wyjątkiem jest sytuacja (z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych), w której pracownik lub ubezpieczony działający bez adwokata lub radcy prawnego może zgłosić w sądzie właściwym ustnie do protokołu powództwo, treść środków odwoławczych i innych pism procesowych.

W elektronicznym postępowaniu upominawczym (EPU) pismo procesowe można wnieść również za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Pozew wnosi się na urzędowych formularzach tylko, gdy przepis szczególny tak stanowi. Obowiązek wniesienia pozwu na urzędowym formularzu istnieje w dwóch sytuacjach: gdy powód jest usługodawcą lub sprzedawcą i dochodzi roszczeń wynikających z umów o określonym przedmiocie (świadczenie usług pocztowych i telekomunikacyjnych; przewóz osób i bagażu w komunikacji masowej; dostarczanie energii elektrycznej, gazu i oleju opałowego; dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków; wywóz nieczystości; dostarczanie energii ciepłej), oraz w postępowaniu uproszczonym.

Pozew powinien mieć formę pisemną, a wyjątkiem od tej zasady jest postępowanie w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, w którym pracownik lub ubezpieczony działający bez adwokata lub radcy prawnego może zgłosić w sądzie właściwym powództwo ustnie do protokołu.

Pozew powinien zawierać:

- oznaczenie sądu, do którego jest skierowany; imię i nazwisko lub nazwę stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników;
- oznaczenie rodzaju pisma;
- wartość przedmiotu sporu lub wartość przedmiotu zaskarżenia, jeżeli od tej wartości zależy właściwość rzeczowa sądu, wysokość opłaty lub dopuszczalność środka odwoławczego, a przedmiotem sprawy nie jest oznaczona kwota pieniężna.
- oznaczenie przedmiotu sporu;
- oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby i adresy stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników;
- numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) lub numer identyfikacji podatkowej (NIP) powoda będącego osobą fizyczną, jeżeli jest on obowiązany do jego posiadania lub posiada go nie mając takiego obowiązku lub numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku jego braku - numer w innym właściwym rejestrze, ewidencji lub NIP powoda niebędącego osobą fizyczną, który nie ma obowiązku wpisu we właściwym rejestrze lub ewidencji, jeżeli jest on obowiązany do jego posiadania;
- osnowę wniosku lub oświadczenia oraz dowody na poparcie przytoczonych okoliczności;
- dokładnie określone żądanie, a w sprawach o prawa majątkowe także oznaczenie wartości przedmiotu sporu, chyba że przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna;
- oznaczenie daty wymagalności roszczenia w sprawach o zasądzenie roszczenia;
- przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie, a w miarę potrzeby uzasadniających również właściwość sądu;
- informację, czy strony podjęły próbę mediacji lub innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu, a w przypadku gdy takich prób nie podjęto, wyjaśnienie przyczyn ich niepodjęcia.
- podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika;
- wymienienie załączników.

Do pozwu należy dołączyć:

- pełnomocnictwo albo jego uwierzytelniony odpis (jeżeli pozew wnosi pełnomocnik);
- odpisy pozwu oraz odpisy jego załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom, a w przypadku, gdy w sądzie nie złożono oryginałów załączników, po jednym odpisie każdego z nich do akt sądowych (do pozwu wnoszonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym (EPU) za pośrednictwem systemu teleinformatycznego dołącza się poświadczony elektronicznie odpisy załączników).

Ponadto, pozew może zawierać: wnioski o zabezpieczenie powództwa, nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności i przeprowadzenie rozprawy w nieobecności powoda; wnioski służące do przygotowania rozprawy (a w szczególności wnioski o: wezwanie na rozprawę wskazanych przez powoda świadków i biegłych; dokonanie oględzin; polecenie pozwanemu dostarczenia na rozprawę dokumentu będącego w jego posiadaniu, a potrzebnego do przeprowadzenia dowodu, lub przedmiotu oględzin; żądanie na rozprawę dowodów znajdujących się w sądach i urzędach lub u osób trzecich).

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Postępowanie sądowe co do zasady jest odpłatne. Koszty sądowe obejmują opłaty i wydatki.

Do uiszczenia kosztów sądowych zobowiązana jest strona, która wnosi do sądu pismo podlegające opłacie (w tym pozew) lub powodujące wydatki. W przypadku nieuiszczenia należnej opłaty sąd wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do opłacenia go w terminie tygodniowym (jeżeli pismo wniosła osoba zamieszkała lub mająca siedzibę za granicą, która nie ma w kraju przedstawiciela, termin do uiszczenia opłaty wynosi nie krócej niż miesiąc). Po bezskutecznym upływie terminu sąd zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu.

Jeżeli przepis szczególny przewiduje, że pismo może być wniesione wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego (EPU), pismo wnosi się wraz z opłatą.

Pismo wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego (jeżeli podlega opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu sporu), które nie zostało należycie opłacone, sąd zwraca bez wezwania o uiszczenie opłaty (art. 1302 k.p.c.). W terminie tygodniowym strona może uiścić należną opłatę. Jeżeli opłata została wniesiona we właściwej wysokości, pismo wywołuje skutek od daty pierwotnego wniesienia. Skutek taki nie następuje w razie kolejnego zwrotu pisma z tej samej przyczyny.

Kwestie dotyczące wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego (takie jak np. termin płatności) powinny zostać uregulowane w umowie zawartej między klientem a pełnomocnikiem.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

O pomoc prawną - wyznaczenie przez sąd pełnomocnika do prowadzenia sprawy (tzw. pełnomocnik z urzędu), mogą ubiegać się zarówno osoby fizyczne jak i osoby prawne.

Osoba fizyczna może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Osoba prawna (lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową) może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykáže, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego.

Sąd uwzględni wniosek, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny.

Kwestia zwolnienia od kosztów oraz ustanowienia pełnomocnika z urzędu w sporach transgranicznych jest uregulowana w ustawie z dnia 17 grudnia 2004 r. o prawie pomocy w postępowaniu w sprawach cywilnych prowadzonym w państwach członkowskich

Unii Europejskiej oraz o prawie pomocy w celu ugodowego załatwienia sporu przed wszczęciem takiego postępowania.

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Powództwo zostaje wytoczone w momencie złożenia pozwu. Kodeks postępowania cywilnego nie przewiduje wydawania zaświadczenia potwierdzającego, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Informacji o podjętych lub planowanych w sprawie czynnościach udziela Biuro Obsługi Interesanta (BOI) właściwego sądu. Dzwoniąc pod wskazany na stronie internetowej sądu numer BOI oraz podając sygnaturę akt, można dowiedzieć się na kiedy zostały wyznaczone kolejne posiedzenia sądu.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 20/05/2019

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [pt](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki: [en](#)

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
- 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?
- 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
- 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
- 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
- 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
- 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
- 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
- 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
- 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawienia się w sądzie)?

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Odpowiedź na to pytanie zależy od okoliczności danej sprawy.

Ponieważ nie sposób przewidzieć wszystkich problemów, jakie mogą potencjalnie wystąpić, należy zasięgnąć porady specjalisty w danej dziedzinie.

Jeżeli brak wystarczających środków finansowych uniemożliwia zasięgnięcie takiej porady, można wystąpić o przyznanie pomocy prawnej (zob. informacje w części poświęconej pomocy prawnej).

Skorzystanie z alternatywnych metod rozwiązywania sporów może być uzasadnione w zależności od okoliczności danej sprawy (zob. informacje w części poświęconej alternatywnym metodom rozwiązywania sporów).

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Terminy wszczęcia postępowania w sądzie w celu rozstrzygnięcia określonego sporu są zróżnicowane i zależą od danej sytuacji.

Jak już wspomniano w odpowiedzi na poprzednie pytanie, również tę kwestię należy wyjaśnić z pomocą osoby wykonującej zawód prawniczy.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Bez uszczerbku dla zasad ustanowionych w przepisach wspólnotowych i innych aktach międzynarodowych sądy portugalskie posiadają jurysdykcję:

- a) jeżeli sprawa może zostać wniesiona do sądu portugalskiego zgodnie z przepisami dotyczącymi właściwości miejscowej sądów portugalskich ustanowionymi w prawie portugalskim;
- b) jeżeli okoliczność faktyczna, która jest podstawą wniesienia powództwa, lub jakiegokolwiek powiązane z nią okoliczności wystąpiły na terytorium Portugalii;
- c) jeżeli skuteczne dochodzenie prawa jest możliwe wyłącznie w drodze powództwa wytoczonego na terytorium Portugalii lub jeżeli powód napotyka poważne trudności w wytoczeniu powództwa za granicą z uwagi na istnienie istotnego związku, osobowego lub rzeczowego, między przedmiotem sporu a portugalskim systemem prawnym.

Sądy portugalskie posiadają właściwość wyłączną:

- a) w sprawach dotyczących praw do nieruchomości i dzierżawy nieruchomości położonej na terytorium Portugalii; jeżeli chodzi jednak o dzierżawę nieruchomości na użytek własny zawartą na czas określony obejmującą maksymalnie sześć kolejnych miesięcy, sądami właściwymi są również sądy w państwie członkowskim, w którym pozwany ma swoje miejsce zamieszkania, pod warunkiem że dzierżawca jest osobą fizyczną, przy czym właściciel i dzierżawca zamieszkują w tym samym państwie członkowskim;
- b) w sprawach dotyczących ważności założenia lub rozwiązania spółek lub innych osób prawnych mających swoją siedzibę statutową w Portugalii, a także w sprawach dotyczących ważności decyzji podejmowanych przez ich organy; w celu ustalenia siedziby statutowej sąd portugalski stosuje przepisy prawa prywatnego międzynarodowego;
- c) w sprawach dotyczących ważności wpisów w rejestrach publicznych prowadzonych w Portugalii;
- d) w sprawach dotyczących egzekucji z nieruchomości położonej na terytorium Portugalii;
- e) w sprawach dotyczących niewypłacalności lub postępowań naprawczych wobec osób zamieszkujących w Portugalii albo osób prawnych lub spółek mających swoją siedzibę statutową na terytorium Portugalii.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Położenie składników majątku

Powództwa dotyczące praw do nieruchomości, podziału współwłasności łącznej, eksmisji, podziału majątku wspólnego, wykonania umów dotyczących nieruchomości, jak również powództwa dotyczące wzmocnienia, zastąpienia, obniżenia hipoteki lub zwolnienia spod hipoteki należy wnosić do sądu właściwego dla okręgu, w którym znajduje się dana nieruchomość.

Powództwa dotyczące wzmocnienia, zastąpienia, obniżenia lub zwolnienia spod zastawu ustanowionego na statkach morskich lub powietrznych wnosi się natomiast do sądu właściwego dla okręgu, w którym dany statek jest zarejestrowany. Jeżeli zastaw obejmuje ruchomości, które są wpisane do rejestru w kilku okręgach, powód może wybrać sąd właściwy dla dowolnego z tych okręgów.

Jeżeli przedmiotem powództwa jest zespół praw majątkowych i niemajątkowych oraz składniki majątku ruchomego i nieruchomego, bądź nieruchomości położone w różnych okręgach, powództwo zostanie rozpoznane przez sąd w okręgu, w którym znajdują się nieruchomości o największej wartości, przy czym wartość nieruchomości zostanie ustalona na podstawie wartości podlegającej opodatkowaniu. Jeżeli budynek będący przedmiotem powództwa jest położony w granicach więcej niż jednego okręgu sądowego, powództwo można wytoczyć w sądzie w dowolnym z tych okręgów.

Właściwość w sprawach dotyczących wywiązania się z zobowiązania

Powództwo o wywiązanie się z zobowiązań, o odszkodowanie z tytułu niewywiązania się lub nieprawidłowego wywiązania się z zobowiązań lub o rozwiązanie umowy z powodu niewywiązania się z zobowiązań wnosi się do sądu właściwego dla miejsca zamieszkania pozwanego. Wierzyciel może wybrać sąd właściwy dla miejsca, w którym dane zobowiązanie miało zostać wykonane, w przypadku gdy pozwany jest osobą prawną lub w przypadku gdy miejsce zamieszkania wierzyciela znajduje się na obszarze metropolitalnym Lizbony lub Porto i pozwany ma swoje miejsce zamieszkania na tym samym obszarze metropolitalnym.

Jeżeli celem powództwa jest pociągnięcie do odpowiedzialności cywilnej z tytułu czynów niedozwolonych lub na zasadzie ryzyka, sądem właściwym jest sąd właściwy dla okręgu, w którym doszło do tego czynu.

Rozwód i separacja

Sądem właściwym w sprawach rozwodowych, sprawach o separację i podział majątku jest sąd właściwy dla miejsca zamieszkania lub pobytu powoda.

Powództwo o zapłatę należności

Jeżeli powództwo dotyczy zapłaty honorariów pełnomocników lub asystentów ds. prawnych (j. ang. *paralegal*; j. pt. *técnico*) oraz odzyskania kwot wypłaconych klientowi, sądem właściwym jest sąd, w którego okręgu była świadczona usługa, przy czym wspomniane dwa rodzaje spraw należy połączyć.

Jeżeli jednak powództwo zostało wytoczone przed sąd apelacyjny lub Sąd Najwyższy, powództwo o zapłatę należności należy do właściwości sądu okręgowego właściwego dla miejsca zamieszkania dłużnika.

Ustalanie wysokości i zasądzenie odszkodowania z tytułu awarii wspólnej

Sąd właściwy dla portu, do którego ładunek statku, objęty przepisami dotyczącymi awarii wspólnej, został lub powinien zostać dostarczony, jest właściwy do rozstrzygnięcia sprawy dotyczącej tej szkody.

Szkody wyrządzone zderzeniem statków

Powództwo o odszkodowanie z tytułu szkody wyrządzonej zderzeniem statków można wnieść do sądu właściwego dla miejsca, w którym doszło do takiego zderzenia, sądu właściwego dla miejsca zamieszkania armatora statku, który uderzył w drugi statek, sądu właściwego dla miejsca, w którym statek jest zarejestrowany, w którym statek został znaleziony, albo do sądu właściwego dla pierwszego portu zawinięcia statku, który został uszkodzony w trakcie kolizji.

Wynagrodzenie za uratowanie statku lub udzielenie mu pomocy

Wynagrodzenia należnego za uratowanie statku lub udzielenie mu pomocy można dochodzić przed sądem właściwym dla miejsca, w którym doszło do zdarzenia, sądem właściwym dla miejsca zamieszkania właściciela uratowanego mienia albo przed sądem właściwym dla miejsca, w którym jest zarejestrowany lub został znaleziony statek, któremu udzielono pomocy.

Powództwo o uznanie statku nabytego nieodpłatnie lub za wynagrodzeniem za wolny od jakichkolwiek wierzytelności uprzywilejowanych wnosi się do sądu portu, w którym statek cumował w momencie nabycia.

Środki zabezpieczające powództwo i czynności przygotowawcze

Jeżeli chodzi o środki zabezpieczające powództwo i czynności, które należy podjąć przed wytoczeniem powództwa, należy mieć na uwadze następujące kwestie:

- a) z wnioskiem o zajęcie sądowe i przekazanie ruchomości do przechowawcy można wystąpić do sądu właściwego do rozpoznania postępowania głównego albo do sądu właściwego dla miejsca położenia składników majątku albo, jeżeli składniki majątku znajdują się w różnych okręgach, do sądu właściwego dla któregośkolwiek z tych okręgów;
- b) sądem właściwym do wydania zakazu podejmowania nowych robót jest sąd właściwy miejscowo dla okręgu, w którym mają być prowadzone te roboty;
- c) jeżeli chodzi o pozostałe środki zabezpieczające powództwo, sądem właściwym jest sąd właściwy do rozpoznania postępowania głównego;
- d) wniosek o przeprowadzenie czynności dowodowych przed rozpoczęciem postępowania należy złożyć w sądach właściwych dla okręgów, w których czynności takie mają zostać przeprowadzone.

Dokumenty dotyczące czynności i środków, o których mowa powyżej, dołącza się do akt sprawy dotyczących powództwa głównego, tak aby umożliwić ich przekazanie, w razie konieczności, do sądu, do którego zostanie wytoczone takie powództwo.

Wniosek o doręczenie powiadomień należy złożyć w sądzie właściwym dla miejsca zamieszkania osoby, która ma zostać powiadomiona.

Zasady ogólne

Zgodnie z zasadą ogólną dotyczącą właściwości miejscowej określoną w portugalskich przepisach postępowania cywilnego wszystkie sprawy, w przypadku których właściwość sądu nie została jednoznacznie ustalona, rozpoznaje sąd właściwy dla miejsca zamieszkania pozwanego.

Jeżeli jednak pozwany nie ma miejsca zamieszkania, nie jest ono znane lub nie można pozwanego zastać w tym miejscu, powództwo wnosi się do sądu właściwego dla miejsca zamieszkania powoda; z kolei wniosek o ustanowienie tymczasowego lub stałego kuratora do zarządu majątkiem nieobecnego pozwanego należy wnieść do sądu właściwego dla ostatniego miejsca zamieszkania pozwanego w Portugalii.

Jeżeli pozwany ma swoje miejsce zamieszkania lub pobytu w państwie trzecim, sprawę rozpoznaje sąd właściwy dla miejsca aktualnego pobytu pozwanego; jeżeli takie miejsce nie znajduje się na terytorium Portugalii, sprawę rozpoznaje sąd właściwy dla miejsca zamieszkania powoda, a jeżeli miejsce zamieszkania powoda znajduje się w państwie trzecim, sądem właściwym jest sąd w Lizbonie (*Tribunal de Lisboa*).

Zasady ogólne dotyczące osób prawnych i spółek

Jeżeli pozwany jest państwo, wówczas sądem właściwym jest sąd właściwy dla miejsca zamieszkania lub siedziby powoda, a nie pozwanego.

Jeżeli pozwany jest inna osoba prawna lub spółka, sprawę rozpoznaje sąd właściwy miejscowo dla okręgu, w którym znajduje się siedziba główna lub siedziba oddziału, agencji, jednostki zależnej lub przedstawicielstwa, w zależności od tego, czy powództwo wytacza się przeciwko siedzibie głównej czy przeciwko pozostałym wymienionym podmiotom; powództwo przeciwko zagranicznym osobom prawnym lub spółkom, które mają swój oddział, agencję, jednostkę zależną lub przedstawicielstwo w Portugalii, można jednak wnieść do sądu właściwego dla okręgu, w którym podmioty te mają swoją siedzibę, nawet jeśli pozew jest skierowany przeciwko siedzibie głównej.

Kilku pozwanych i kumulacja roszczeń

W przypadku gdy w tej samej sprawie po stronie pozwanej występuje więcej niż jeden podmiot, powództwo należy wytoczyć przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania największej liczby pozwanych; jeżeli taka sama liczba pozwanych zamieszkuje w różnych okręgach, powód może wybrać sąd właściwy dla dowolnego z tych okręgów.

W przypadku kumulacji roszczeń, które podlegają rozpoznaniu przez sądy o różnej właściwości miejscowej, powód może wnieść pozew do dowolnego z tych sądów, chyba że wybór sądu właściwego do rozpoznania jednego z tych pozwów jest uzależniony od istnienia łącznika, na podstawie którego sąd może stwierdzić z urzędu niewłaściwość względną; w takim przypadku powództwo należy wnieść do tego sądu.

Niemniej w przypadku łączenia roszczeń ze względu na ich zależność lub podległość powództwo należy wnieść do sądu właściwego do rozpoznania powództwa głównego.

Zasady ogólnej dotyczące właściwości w zakresie egzekucji

Poza szczególnymi przypadkami uregulowanymi w innych przepisach sądem właściwym do spraw egzekucji jest sąd właściwy dla miejsca zamieszkania dłużnika, chociaż wierzyciel może wybrać sąd właściwy dla miejsca, w którym dane zobowiązanie miało zostać wykonane, w przypadku gdy dłużnik jest osobą prawną albo w przypadku gdy miejsce zamieszkania wierzyciela znajduje się na obszarze metropolitalnym Lizbony lub Porto i dłużnik ma swoje miejsce zamieszkania na tym samym obszarze metropolitalnym.

Jeżeli jednak egzekucja polega na wydaniu określonej rzeczy lub odzyskaniu należności zabezpieczonych rzeczowo, sądem właściwym jest sąd właściwy dla miejsca, w którym znajduje się dana rzecz, albo sąd właściwy dla miejsca, w którym znajdują się rzeczy stanowiące przedmiot zabezpieczenia.

Jeżeli powództwo o wszczęcie egzekucji ma zostać wniesione do sądu właściwego dla miejsca zamieszkania dłużnika, a dłużnik nie ma swojego miejsca zamieszkania w Portugalii, ale posiada majątek na terytorium Portugalii, sądem właściwym jest sąd właściwy dla miejsca, w którym znajduje się taki majątek.

W przypadku kumulacji roszczeń w postępowaniu egzekucyjnym, które podlegają rozpoznaniu przez sądy o różnej właściwości miejscowej, sądem właściwym jest sąd właściwy dla miejsca zamieszkania dłużnika.

Egzekucja na podstawie wyroku

W celu wykonania wyroku wydanego przez sąd portugalski wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wnosi się w trakcie rozpoznawania sprawy, której on dotyczy, przy czym postępowanie egzekucyjne toczy się w ramach postępowania głównego w sposób niezależny, chyba że jedna ze stron wniesie następnie apelację w danej sprawie – w takim przypadku postępowanie egzekucyjne toczy się w instancji odwoławczej.

Jeżeli, zgodnie z przepisami dotyczącymi organizacji wymiaru sprawiedliwości, organem właściwym do przeprowadzenia egzekucji jest wyspecjalizowany wydział ds. postępowania egzekucyjnego, należy mu przekazać w trybie pilnym odpis wyroku, wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego oraz dokumenty uzupełniające.

Jeżeli orzeczenie zostało wydane przez sędziów arbitrażowych w ramach postępowania arbitrażowego przeprowadzonego w Portugalii, sądem właściwym do przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego jest sąd okręgowy właściwy dla miejsca, w którym odbyło się postępowanie arbitrażowe.

Wykonanie wyroku wydanego przez sądy wyższej instancji

Jeżeli powództwo wytoczono do sądu apelacyjnego lub Sądu Najwyższego, sądem właściwym jest sąd właściwy dla miejsca zamieszkania dłużnika.

Egzekucja na podstawie wyroku zagranicznego

W przypadku egzekucji na podstawie wyroku zagranicznego sądem właściwym jest sąd właściwy dla miejsca zamieszkania dłużnika.

Właściwość sądu w kwestiach wпадkowych

Sąd właściwy do rozpoznania powództwa głównego jest również właściwy do rozpoznania kwestii wпадkowych pojawiających się w toku postępowania oraz kwestii podniesionych przez pozwanego w celu obrony.

Właściwość w kwestiach związanych z powództwem wzajemnym

Sąd, do którego wniesiono powództwo główne, jest właściwy do rozpoznawania wszystkich kwestii podniesionych w powództwie wzajemnym, pod warunkiem że jest właściwy ze względu na narodowość danej osoby oraz posiada właściwość rzeczową i funkcjonalną; w przypadku braku takiej właściwości powództwo wzajemne zostaje w tej instancji odrzucone.

Umowy prorogacyjne

Strony mogą określić, który sąd jest właściwy do rozstrzygnięcia określonego sporu lub sporów, które mogą wynikać z danego stosunku prawnego, pod warunkiem że taki stosunek prawny jest powiązany z więcej niż jednym systemem prawnym. Takie umowne wskazanie właściwości może polegać na przyznaniu właściwości wyłącznej sądom portugalskim lub może po prostu stanowić alternatywę dla jurysdykcji sądów portugalskich, jeżeli taka alternatywa istnieje, przyjmując, że w razie wątpliwości uznaje się tę właściwość za alternatywną.

Wybór sądu właściwego jest ważny wyłącznie wówczas, gdy wszystkie poniższe warunki są spełnione:

- a) odnosi się do sporu dotyczącego praw, którymi strony mogą swobodnie dysponować;
- b) wybór został zaakceptowany na podstawie przepisów, którym podlega wyznaczony sąd;
- c) wybór jest uzasadniony ważnym interesem obydwu stron albo jednej z nich, o ile nie wiąże się to z poważnymi niedogodnościami dla drugiej strony;
- d) sprawa nie dotyczy kwestii, w której sądy portugalskie mają właściwość wyłączną;
- e) wybór jest wynikiem umowy sporządzonej lub potwierdzonej na piśmie, w której wyraźnie wskazano sąd właściwy do rozpoznania sprawy.

Umowę uznaje się za pisemną, jeśli została ona sporządzona w formie dokumentu podpisanego przez strony lub jest wynikiem wymiany korespondencji, teleksów, telegramów lub innych metod komunikacji, które stanowią dowód na piśmie, jeżeli takie dokumenty faktycznie zawierają umowę lub klauzulę odsyłającą do innego dokumentu zawierającego umowę.

Ochrona dzieci i małoletnich narażonych na ryzyko

Jeżeli chodzi o właściwość w sprawach dotyczących małoletnich, odpowiedzialność za wdrażanie środków służących propagowaniu praw dziecka i ochronie małoletnich spoczywa na komisji ds. ochrony lub na sądzie właściwym dla miejsca zamieszkania dziecka lub małoletniego w momencie otrzymania zgłoszenia o zaistniałej sytuacji lub wszczęcia postępowania sądowego.

Jeżeli miejsce zamieszkania dziecka lub małoletniego nie jest znane lub jest niemożliwe do ustalenia, za organ właściwy do rozpoznania sprawy uznaje się komisję ds. ochrony lub sąd właściwy dla miejsca, w którym znajduje się dziecko lub małoletni.

Niezależnie od powyższego komisja ds. ochrony lub sąd właściwy dla miejsca, w którym znajduje się dziecko lub małoletni, podejmie działania, które uzna za konieczne do natychmiastowego objęcia ich ochroną.

Jeżeli po podjęciu stosownych działań dziecko lub małoletni zmieni swoje miejsce zamieszkania na okres dłuższy niż trzy miesiące, sprawę przekazuje się do ponownego rozpoznania przez komisję ds. ochrony lub sąd właściwy dla nowego miejsca zamieszkania dziecka lub małoletniego.

Z wyjątkiem okoliczności opisanych powyżej, zmiany okoliczności faktycznych, do których doszło po wszczęciu postępowania, uznaje się za nieistotne.

Niezależnie od przepisów dotyczących właściwości miejscowej, jeżeli na ryzyko narażone jest jednocześnie więcej niż jedno dziecko lub więcej niż jedna osoba młoda, można wszcząć jedno postępowanie, a w przypadku wszczęcia odrębnych postępowań – można je wszystkie połączyć z pierwotnym postępowaniem, jeżeli jest to uzasadnione, biorąc pod uwagę stosunki rodzinne lub określone sytuacje zagrożenia.

Jeżeli w odniesieniu do tego samego dziecka lub małoletniego wystąpiono o zastosowanie kolejnych środków służących zapewnieniu ochrony, środków wychowawczych lub środków z zakresu opieki na gruncie prawa cywilnego, szczegółowe informacje na ten temat należy załączyć do akt sprawy do wglądu dla przewodniczącego składu sędziowskiego orzekającego w postępowaniu, które zostało wszczęte jako pierwsze.

Środki wychowawcze

Odpowiedzialność za ocenę okoliczności faktycznych i podjęcie środków wychowawczych spoczywa na sądzie właściwym dla miejsca, w którym małoletni zamieszkiwał w momencie wszczęcia postępowania. Jeżeli miejsce zamieszkania małoletniego nie jest znane, za sąd właściwy uznaje się sąd właściwy dla miejsca zamieszkania osoby sprawującej władzę rodzicielską. Jeżeli osoby sprawujące władzę rodzicielską mają różne miejsca zamieszkania, sądem właściwym jest sąd właściwy dla miejsca zamieszkania opiekuna sprawującego pieczę nad małoletnim, a w przypadku sprawowania wspólnej pieczy – sąd właściwy dla miejsca zamieszkania małoletniego. W pozostałych przypadkach sądem właściwym jest sąd właściwy dla miejsca sprawowania pieczy albo, jeżeli miejsce takie nie jest określone, sąd właściwy dla miejsca, w którym znajduje się dziecko.

Zmiany, które zaszły po wszczęciu postępowania, są nieistotne.

Odpowiedzialność za podejmowanie środków w trybie pilnym spoczywa na sądzie właściwym dla miejsca sprawowania pieczy oraz dla miejsca, w którym znajduje się małoletni.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Informacje na ten temat można znaleźć na tej stronie internetowej w częściach poświęconych systemom sądowym i jurysdykcji.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

W sprawach, w których nie istnieje przymus adwokacki, strony mogą występować przed sądem samodzielnie lub mogą być reprezentowane przez aplikantów adwokackich (*advogados estagiários*) lub doradców prawnych (*solicitadores*).

Przymus adwokacki istnieje w następujących rodzajach spraw:

- a) w sprawach podlegających właściwości sądów ostatniej instancji, w których dopuszcza się możliwość wniesienia zwyczajnego środka zaskarżenia;
- b) w sprawach, w których zawsze można skorzystać ze środka zaskarżenia, niezależnie od wartości przedmiotu sporu;
- c) w przypadku postępowań odwoławczych i spraw wnoszonych do sądów wyższej instancji.

Nawet w sprawach, w których istnieje przymus adwokacki, aplikanci adwokaccy, doradcy prawni (*solicitadores*) i same strony mogą składać wnioski, które nie dotyczą kwestii prawnych.

W sprawach, w których nie istnieje przymus adwokacki, a w których strony nie ustanowiły zastępcy procesowego, świadków przesłuchuje sędzia, który dostosowuje również przebieg tej procedury do okoliczności danej sprawy.

Strony muszą być reprezentowane przez adwokata, aplikanta adwokackiego lub doradcę prawnego w postępowaniu egzekucyjnym, w którym wartość przedmiotu sporu przekracza pułap określony dla sądu pierwszej instancji, oraz muszą być reprezentowane przez adwokata w postępowaniu egzekucyjnym, w którym wartość przedmiotu sporu przekracza pułap określony dla sądu apelacyjnego, lub w postępowaniu, w którym wartość przedmiotu sporu jest równa lub mniejsza od tej wartości, ale

wyższa niż pułap wyznaczony dla sądu pierwszej instancji, jeżeli toczące się postępowanie dotyczy powództwa o ustalenie istnienia stosunku prawnego.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

W sprawach, w których nie obowiązuje przymus adwokacki, i w przypadku gdy strona nie ustanowiła zastępcy procesowego, wymienione powyżej pisma procesowe można złożyć do sądu w jeden z następujących sposobów:

- a) doręczając je do sekretariatu sądu – w takim przypadku pismo uznaje się za złożone w dniu jego doręczenia;
- b) wysyłając je listem poleconym za potwierdzeniem odbioru – w takim przypadku pismo uznaje się za złożone w dniu jego nadania listem poleconym;
- c) przesyłając je faksem lub pocztą elektroniczną – w takim przypadku pismo uznaje się za złożone w dniu jego wysłania.

Zobacz również informacje w części poświęconej automatycznemu przetwarzaniu.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Wszystkie pisma sądowe są sporządzane w języku portugalskim.

W przypadku konieczności przesłuchania przed sądami portugalskimi obywatela innego państwa, który nie zna języka portugalskiego, w razie potrzeby w celu usprawnienia komunikacji zostanie mu przydzielony tłumacz ustny, który będzie tłumaczył po złożeniu przyrzeczenia.

W przypadku pism sporządzonych w języku obcym, które wymagają tłumaczenia, sąd, działając z urzędu lub na wniosek jednej ze stron, może nakazać osobie przedkładającej takie pisma załączenie ich tłumaczenia.

W sądach pokoju postępowanie można wszcząć ustnie. W takim przypadku urzędnik sądowy sporządzi odpowiedni protokół.

Pisma procesowe, które strony mają obowiązek wnieść na piśmie, składa się do sądu w formie elektronicznej za pomocą systemu komputerowego *Citius* dostępnego pod adresem <http://citius.tribunaisnet.mj.pt/> zgodnie z procedurami i instrukcjami przedstawionymi na tej stronie internetowej – w takim przypadku pismo uznaje się za złożone w dniu jego wysłania.

Strona przedkładająca dowody w ten sposób musi wnieść pismo procesowe i wszelkie dokumenty uzupełniające w formie elektronicznej – przesłanie oryginałów nie jest konieczne, chyba że sąd postanowi inaczej, zgodnie z przepisami prawa procesowego.

Jeżeli chodzi o sprawę, w której nie obowiązuje przymus adwokacki i strona nie ustanowiła zastępcy procesowego, *zobacz* odpowiedź na poprzednie pytanie.

Aby uzyskać informacje na temat postępowania w sprawie nakazu zapłaty, należy zapoznać się z częścią poświęconą temu zagadnieniu.

Zobacz również informacje w części poświęconej automatycznemu przetwarzaniu.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Stosuje się specjalne formularze służące do wszczęcia postępowania nakazowego, postępowania egzekucyjnego, jak również postępowania przed sądem pokoju, z których w tym ostatnim przypadku należy skorzystać, jeżeli powód nie zdecydował się na ustne zgłoszenie powództwa.

Informacje na ten temat można znaleźć na tej stronie internetowej w częściach poświęconych postępowaniu w sprawie nakazu zapłaty, procedurom wykonywania orzeczeń oraz alternatywnym metodom rozwiązywania sporów.

Powództwo o ustalenie stosunku prawnego wnosi się do sądu za pomocą pozwu, w którym powód musi:

- oznaczyć sąd i wydział, do którego skierowane jest pozwu, a także oznaczyć strony, podając ich imiona i nazwiska lub nazwy, adres miejsca zamieszkania lub siedzib statutowych oraz, w miarę możliwości, numery identyfikacji osobistej i podatkowej, zawody i miejsca pracy;
- podać adres siedziby ich zastępcy procesowego;
- określić rodzaj powództwa;

- przedstawić najistotniejsze okoliczności faktyczne, które doprowadziły do wniesienia powództwa, oraz jego podstawę prawną;
- sformułować żądanie pozwu;
- określić wartość przedmiotu sporu;
- wyznaczyć podmiot odpowiedzialny za wezwanie stron lub zastępcę procesowego odpowiedzialnego za doprowadzenie do wezwania stron.

W ostatniej części pozwu powód musi podać listę świadków i wnieść o przeprowadzenie innych dowodów.

Do pozwu należy załączyć dowód uiszczenia opłaty sądowej lub potwierdzenie, że powód jest uprawniony do skorzystania z pomocy prawnej, w związku z czym jest zwolniony z opłaty sądowej.

Sekretariat sądu odrzuci pozew, wskazując przyczyny jego odrzucenia na piśmie, w przypadku wystąpienia którejkolwiek z poniższych przesłanek:

- brak adresu lub zaadresowanie pozwu do innego sądu, innego wydziału tego samego sądu lub innego organu;
- brak oznaczenia stron oraz niepodanie innych wymaganych informacji (imion i nazwisk lub nazw, adresów miejsca zamieszkania lub siedzib statutowych oraz, w miarę możliwości, numerów identyfikacji osobistej i podatkowej, miejsc pracy i zawodów);
- brak adresu siedziby zastępcy procesowego;
- nieokreślenie rodzaju powództwa;
- nieokreślenie wartości przedmiotu sporu;
- brak dowodu uiszczenia opłaty sądowej lub potwierdzenia przyznania pomocy prawnej, z wyjątkiem pisma o wszczęcie postępowania w trybie pilnym, jak przewidziano w przepisach prawa;
- niepodpisanie pozwu;
- sporządzenie pozwu w języku innym niż język portugalski;
- sporządzenie pozwu na formularzu niespełniającym wymogów ustawowych.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu ? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Koszty postępowania obejmują opłaty i koszty sądowe oraz wydatki.

Opłaty sądowe

Opłaty sądowe odpowiadają kwotom, które musi uiścić każda strona na początku postępowania i których wysokość ustala się proporcjonalnie do wartości przedmiotu sporu i stopnia złożoności sprawy, zgodnie z przepisami [rozporządzenia w sprawie kosztów postępowania sądowego](#).

Zgodnie z przepisami rozporządzenia w sprawie kosztów postępowania sądowego opłaty sądowe uiszcza wyłącznie strona działająca w charakter powoda lub pozwanego, wierzyciela lub dłużnika, wnioskodawcy lub uczestnika postępowania, skarżącego lub strony przeciwnej.

Opłaty sądowe należy uiścić przed wniesieniem pisma procesowego podlegającego opłacie (pозew lub wniosek, odpowiedź na pozew itp.), chyba że strona lub dany rodzaj postępowania są objęte wyłączeniem lub strona jest zwolniona z obowiązku wcześniejszego wniesienia opłaty.

W przypadku powództwa wzajemnego lub powództwa głównego dodatkową opłatę sądową należy wnieść wyłącznie w przypadku, gdy powód wzajemny wnosi odmienny pozew niż powód w powództwie głównym.

Pozwu nie uznaje się za odrębny, jeżeli strona dąży do uzyskania na własną rzecz takiego samego skutku prawnego jak powód lub jeżeli strona dochodzi wyłącznie odszkodowania.

Jeżeli w jednej sprawie po stronie powodowej występuje kilka podmiotów, podmiot wymieniony jako pierwszy w pozwie, pozwie wzajemnym lub piśmie procesowym wszczynającym sprawę ma obowiązek uiścić całą opłatę sądową, bez uszczerbku dla prawa regresu wobec pozostałych podmiotów.

Jeżeli kilka podmiotów występuje po stronie powodowej w więcej niż jednej sprawie, każdy powód, powód wzajemny, wierzyciel lub wnioskodawca jest zobowiązany do wniesienia odpowiedniej opłaty sądowej, której wysokość ustala się zgodnie z przepisami rozporządzenia w sprawie kosztów postępowania sądowego.

W przypadku powództw wytaczanych przez spółki handlowe, które w poprzednim roku wniosły co najmniej 200 pozwów, wniosków o wszczęcie postępowania lub wniosków o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w jakimkolwiek sądzie, wysokość opłat sądowych ustala się zgodnie z przepisami rozporządzenia w sprawie kosztów postępowania sądowego.

Do celów zarządzenia uregulowania opłat sądowych, powództwa główne i postępowania w sprawie środków służących zabezpieczeniu powództwa uznaje się za szczególnie skomplikowane, gdy:

- a) obejmują liczne oświadczenia lub twierdzenia;
- b) dotyczą wysoce specjalistycznych kwestii prawnych lub technicznych lub wymagają przeprowadzenia złożonej analizy kwestii prawnych w odniesieniu do wielu aspektów; lub
- c) wiążą się z koniecznością przesłuchania dużej liczby świadków, przeprowadzenia analizy skomplikowanego materiału dowodowego lub przeprowadzenia różnych, czasochłonnych postępowań dowodowych.

Zasadniczo pierwszą lub jedyną opłatą sądową należy wnieść najpóźniej w dniu wniesienia pism procesowych. Jeżeli płatności dokonano drogą elektroniczną, musi ona zostać potwierdzona elektronicznie, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jeżeli opłata została wniesiona w sposób tradycyjny, powód musi przedstawić dowód uiszczenia opłaty.

Drugą ratę opłaty sądowej należy uiścić w ciągu 10 dni od daty otrzymania zawiadomienia o terminie rozprawy kończącej postępowanie, przy czym powód musi przedstawić w tym samym terminie dowód uiszczenia opłaty lub potwierdzenie wniesienia takiej opłaty.

Wydatki

Wydatki obejmują wszystkie wydatki poniesione w związku z postępowaniem, zarówno te poniesione z inicjatywy własnej stron, jak i te zarządzone przez sędziego prowadzącego sprawę.

Poza przypadkami wskazanymi w przepisach dotyczących dostępu do wymiaru sprawiedliwości każda ze stron – w toku postępowania – jest zobowiązana do pokrycia wydatków, które poniosła.

Obowiązek pokrycia wydatków spoczywa na stronie wnioskującej o dokonanie danej czynności lub, w przypadku wszczęcia postępowania z urzędu, na stronie, która odniosła z tego tytułu korzyść.

Koszty

Koszty obejmują kwotę pieniężną wydaną przez każdą ze stron w toku postępowania, do której odzyskania jest ona uprawniona w przypadku wydania przez sąd wyroku na niekorzyść drugiej strony. Sąd ustala wysokość kosztów w wyroku.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia koszty zasądzone przez sąd obejmują opłaty sądowe uiszczone przez stronę wygrywającą, ustalane według skali ruchomej, wydatki faktycznie poniesione przez stronę, honorarium komornika i poniesione przez niego wydatki, honorarium zastępcy procesowego i poniesione przez niego wydatki w oparciu o szczegółowe uzasadnienie.

Jeżeli powód miał możliwość skorzystania z alternatywnych metod rozwiązywania sporów, ale zdecydował się wszcząć postępowanie sądowe, musi pokryć poniesione przez siebie koszty niezależnie od wyniku postępowania, chyba że strona przeciwna uniemożliwiła mu skorzystanie z takich alternatywnych metod rozwiązywania sporów.

Niektóre rodzaje spraw są z mocy prawa zwolnione z kosztów sądowych; to samo dotyczy niektórych stron.

Ponieważ opłaty sądowe odpowiadają kwocie uiszczanej przez strony postępowania na jego początku, każda osoba, którą można uznać za biorącą udział w postępowaniu (powód, pozwany, wierzyciel, dłużnik, wnioskodawca, uczestnik, skarżący lub strona przeciwna), może zostać zasadniczo zobowiązana do uiszczenia opłat sądowych, ponieważ opłatę pobiera się za świadczenie usługi, niezależnie od tego, czy sprawa została wygrana. Zgodnie z przepisami dotyczącymi kosztów postępowania sądowego strona wygrywająca jest uprawniona do uzyskania zwrotu uiszczonych opłat sądowych.

Honoraria

Wysokość honorariów ustala sąd, który musi w tym celu wziąć pod uwagę znaczenie świadczonych usług, złożoność i pilność sprawy, stopień intelektualnego zaangażowania przy świadczeniu usługi, uzyskane rezultaty, poświęcony czas, zakres odpowiedzialności oraz inne obowiązki zawodowe spoczywające na takiej osobie.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Tak, o ile spełnione zostały kryteria przyznania pomocy prawnej (zob. informacje w części poświęconej pomocy prawnej).

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Zobacz odpowiedzi na pytania 7 i 8.

Po wniesieniu pozwu urzędnik sądowy, który przyjął pozew, sprawdzi, czy spełnia on odpowiednie wymogi formalne. Na dalszych etapach postępowania sędzia przeprowadza jego bardziej szczegółową i dogłębną analizę.

Strony są każdorazowo powiadamiane o takich decyzjach.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Zgodnie z obowiązującymi przepisami sądy nie mają obowiązku udzielać tego rodzaju informacji. Niemniej dzięki portalowi CITIUS, będącemu inicjatywą Ministerstwa Sprawiedliwości na rzecz cyfryzacji postępowania sądowego, zastępcy procesowi mogą obecnie zapoznawać się z aktami sprawy ze swoich kancelarii.

Biorąc pod uwagę fakt, że obecnie pisma procesowe są doręczane drogą elektroniczną i wprowadzane bezpośrednio do aplikacji informatycznych sądów, jak również fakt, że sędziowie korzystają z tych samych aplikacji w celu dokonania odpowiednich czynności, adwokaci, sędziowie i urzędnicy sądowi mogą korzystać z tych samych aplikacji oraz z portalu CITIUS w celu zapoznawania się z aktami sprawy i pismami procesowymi.

Dalsze informacje

[Pomoc prawna – ochrona prawna](#)

[Bazy dokumentów prawnych](#)

[Izba Doradców Prawnych](#) (Câmara dos Solicitadores)

[Dziennik Ustaw](#)

[Dyrekcja Generalna ds. Zarządzania Wymiarem Sprawiedliwości](#)

[Dyrekcja Generalna ds. Polityki w Dziedzinie Wymiaru Sprawiedliwości](#)

[Ministerstwo Sprawiedliwości](#)

[Portugalska Izba Adwokacka](#) (Ordem dos Advogados)

[Portal Citius](#)

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 31/03/2017

Tryb postępowania - Rumunia

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [ro](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe. Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki: [en](#)

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
- 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

- 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
- 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
- 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
- 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
- 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
- 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
- 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
- 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawienia się w sądzie)?

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Każdy, komu przysługuje roszczenie wobec innej osoby, musi wytoczyć powództwo przed sądem właściwym rzeczowo. Sprawę można skierować do sądu wyłącznie po zakończeniu postępowania przedsądowego (*proceduri prealabile*), jeżeli przepisy wyraźnie je przewidują. Dowód potwierdzający zakończenie postępowania przedsądowego musi zostać załączony do pozwu.

Strona sporu może również skorzystać z alternatywnych metod rozwiązywania sporów.

Przed skierowaniem sprawy do sądu można skorzystać z mediacji. W toku postępowania sądowego organy sądowe mają obowiązek pouczyć strony o możliwości skorzystania z mediacji i o zaletach tego rozwiązania.

Z mediacji można skorzystać w sporach z zakresu ubezpieczeń, ochrony konsumentów, prawa rodzinnego, odpowiedzialności zawodowej, w sporach pracowniczych oraz sporach cywilnych, w przypadku których wartość przedmiotu sporu jest niższa niż 50 000 RON, z wyjątkiem sporów, w których sąd wydał prawomocne postanowienie o wszczęciu postępowania upadłościowego.

Strony sporu mogą również skierować sprawę do sądu polubownego, który jest alternatywnym sądem prywatnym. Osoby posiadające pełną zdolność do czynności prawnych mogą uzgodnić, że spory będą rozstrzygane w drodze arbitrażu, z wyjątkiem spraw z zakresu stanu cywilnego, zdolności do czynności prawnych, prawa spadkowego, stosunków rodzinnych oraz praw, którymi strony nie mogą rozporządzać.

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Roszczenia pieniężne ulegają przedawnieniu, chyba że przepisy stanowią inaczej. W przypadkach wyraźnie przewidzianych w prawie inne roszczenia również się przedawniają, niezależnie od ich przedmiotu (art. 2501 kodeksu cywilnego).

Podstawowy termin przedawnienia wynosi trzy lata zgodnie z przepisami art. 2517 kodeksu cywilnego.

W kodeksie cywilnym przewidziano szczególne terminy przedawnienia dla określonych spraw, takie jak:

- dziesięcioletni termin przedawnienia roszczeń z tytułu praw rzeczowych, których w przepisach nie uznano za niepodlegające przedawnieniu lub niepodlegające innemu terminowi przedawnienia; roszczeń z tytułu szkody niematerialnej/materialnej poniesionej przez osobę w wyniku tortur lub aktów barbarzyństwa lub – w stosownych przypadkach – w wyniku przemocy lub napaści na tle seksualnym na małoletnich lub osoby, które nie są w stanie się bronić lub wyrażać swojej woli; roszczeń o odszkodowanie za spowodowanie szkód w środowisku;
- dwuletni termin przedawnienia roszczeń z tytułu stosunku ubezpieczenia lub reasekuracji; roszczeń o zapłatę kwot należnych pośrednikom usług wyświadczonych na mocy umowy pośrednictwa;
- roczny termin przedawnienia roszczeń o zwrot kwot pobranych z tytułu sprzedaży biletów na przedstawienie, które się nie odbyło; roszczeń przysługujących: podmiotom świadczącym usługi gastronomiczne lub podmiotom prowadzącym hotel z tytułu świadczonych usług; nauczycielom, instruktorom, mistrzom i artystom z tytułu udzielanych lekcji (w rozliczeniu godzinowym, dziennym lub miesięcznym); lekarzom, położnym, pielęgniarkom i farmaceutom z tytułu wizyt, zabiegów lub lekarstw; detalistom z tytułu zapłaty za sprzedany towar i zrealizowane dostawy; rzemieślnikom z tytułu zapłaty za wykonaną pracę; adwokatom – wobec klientów – o zapłatę honorarium i pokrycie wydatków; notariuszom i komornikom sądowym o zapłatę kwot należnych z tytułu dokonanych czynności; inżynierom, architektom, geodetom, księgowym i innym osobom samozatrudnionym o zapłatę należnych kwot; roszczeń wobec przewoźnika z tytułu umowy przewozu towarów drogą lądową, powietrzną lub wodną.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Przepisy dotyczące jurysdykcji w sporach z elementem obcym ustanowiono w księdze VII kodeksu postępowania cywilnego pt. „Międzynarodowe postępowanie cywilne”. Przepisy tej księgi mają jednak zastosowanie do postępowań z elementem obcym zgodnie z prawem prywatnym wyłącznie w zakresie, w jakim umowy międzynarodowe, których Rumunia jest stroną, prawo Unii Europejskiej lub przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

W sprawach dotyczących jurysdykcji krajowej kodeks postępowania cywilnego zawiera przepisy w zakresie m.in.: jurysdykcji opierającej się na miejscu zamieszkania lub siedzibie pozwanego, dobrowolnej umowy dotyczącej jurysdykcji zawartej na korzyść sądów rumuńskich, umów dotyczących właściwości sądu, wyjątku w zakresie arbitrażu, jurysdykcji koniecznej (*forum necessitatis*), jurysdykcji wewnętrznej, zawisłości sporu i powiązanych postępowań na szczeblu międzynarodowym, jurysdykcji personalnej wyłącznej, jurysdykcji wyłącznej w zakresie roszczeń majątkowych lub jurysdykcji uprzywilejowanej sądów rumuńskich (art. 1065 i nast. kodeksu postępowania cywilnego).

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Właściwość miejscową ustala się na podstawie kryteriów ogólnych (miejsca zamieszkania, siedziby pozwanego), kryteriów alternatywnych (pochodzenia dziecka, świadczeń alimentacyjnych, umowy przewozu, umowy ubezpieczenia, weksla trasowanego / czeku / weksla własnego / papieru wartościowego, konsumentów, odpowiedzialności cywilnej z tytułu czynów niedozwolonych) lub kryteriów wyłącznych (nieruchomości, dziedziczenia, przedsiębiorstw, roszczeń wobec konsumentów) ustanowionych w art. 107 i nast. nowego kodeksu postępowania cywilnego.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Właściwość rzeczową sądu uregulowano w art. 94 i nast. nowego kodeksu postępowania cywilnego, przy czym zależy ona od charakteru sprawy lub wartości przedmiotu sporu.

Jako sądy pierwszej instancji sądy rejonowe (*judcători*) rozpatrują sprawy, które w świetle przepisów *kodeksu cywilnego należą do właściwości sądu rodzinnego i opiekuńczego*; wnioski dotyczące aktów stanu cywilnego; wnioski związane z zarządzaniem wielopiętrowymi blokami / budynkami wielorodzinnymi / powierzchniami mającymi wielu współwłaścicieli lub wnioski dotyczące stosunków prawnych między wspólnotami mieszkaniowymi a innymi osobami fizycznymi lub prawnymi, wnioski o eksmisję; wnioski dotyczące wspólnych ścian lub rowów, odległości między budynkami lub uprawami, służebności drogi koniecznej oraz wszelkich innych obciążeń lub ograniczeń względem praw własności; wnioski o zmianę lub ustalenie przebiegu granic nieruchomości; wnioski o ochronę mienia; wnioski dotyczące zobowiązań do działania lub zaniechania działań, których wartości pieniężnej nie da się określić, wnioski o sądowy podział majątku, niezależnie od jego wartości; inne wnioski dotyczące roszczeń, których wartość pieniężną można oszacować, do wysokości 200 000 RON włącznie, niezależnie od zdolności stron.

Sądy okręgowe (*tribunale*) rozpatrują *jako sądy pierwszej instancji* wszelkie sprawy, które na mocy przepisów nie należą do właściwości innych sądów, lub wszelkie inne sprawy, które na mocy przepisów należą do ich właściwości.

Sądy apelacyjne (*curțile de apel*) rozpatrują jako sądy pierwszej instancji sprawy administracyjne i podatkowe lub wszelkie inne sprawy, które na mocy przepisów należą do ich właściwości.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Strony mogą wytoczyć powództwo przed sądem osobiście lub za pośrednictwem pełnomocnika, który może zostać ustanowiony na mocy prawa, umowy lub orzeczenia sądowego. Osoby fizyczne nieposiadające zdolności do czynności prawnych są reprezentowane przez przedstawiciela ustawowego. Zgodnie z prawem strony mogą być reprezentowane przez wybranego pełnomocnika, chyba że na mocy przepisów wymagane jest ich osobiste stawiennictwo przed sądem.

W pierwszej instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym osoby fizyczne mogą być reprezentowane przez adwokata (*avocat*) lub innego pełnomocnika. Jeżeli dana osoba jest reprezentowana przez pełnomocnika niebędącego adwokatem, pełnomocnik może podnosić zarzuty procesowe oraz zarzuty merytoryczne wyłącznie za pośrednictwem adwokata, zarówno na etapie poprzedzającym rozprawę (*etapa cercetării procesului*), jak i na etapie rozprawy (*etapa dezbaterilor*). Przy sporządzaniu apelacji i wskazywaniu zarzutów apelacyjnych oraz wnoszeniu apelacji i podnoszeniu zarzutów osoby fizyczne może wspierać i reprezentować – pod rygorem nieważności postępowania – wyłącznie adwokat.

Pełnomocnikiem procesowym osób prawnych może być wyłącznie radca prawny (*consilier juridic*) lub adwokat. Przy sporządzaniu apelacji i wskazywaniu jej podstaw oraz wnoszeniu apelacji i podnoszeniu zarzutów osoby prawne może wspierać i reprezentować – pod rygorem nieważności postępowania oraz w stosownych przypadkach – wyłącznie adwokat lub radca prawny. Wskazane powyżej przepisy stosuje się odpowiednio do stowarzyszeń, przedsiębiorstw lub innych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Pozew zostaje zarejestrowany i oznaczony konkretną datą przez opatrzenie pieczęcią wpływu. Po rejestracji pozew i załączone do niego dokumenty oraz – w stosownych przypadkach – dowody potwierdzające sposób ich doręczenia do sądu zostają przekazane prezesowi sądu lub osobie przez niego wyznaczonej, którzy bezzwłocznie podejmują czynności w celu przeprowadzenia losowania składu orzekającego zgodnie z przepisami (art. 199 kodeksu postępowania cywilnego).

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Zgodnie z art. 12 ust. 5 ustawy nr 304/2004 o organizacji wymiaru sprawiedliwości pozwy oraz pisma procesowe sporządza się wyłącznie w języku rumuńskim. Pozew musi mieć formę pisemną. Art. 194 nowego kodeksu postępowania cywilnego stanowi, że pozew – wniesiony osobiście lub za pośrednictwem pełnomocnika – otrzymany pocztą, kurierem, faksem lub zeskanowany i wysłany w wiadomości e-mail lub jako dokument elektroniczny – zostaje zarejestrowany i oznaczony konkretną datą przez opatrzenie pieczęcią wpływu.

Zgodnie z art. 225 nowego kodeksu postępowania cywilnego sąd powołuje tłumacza przysięgłego jeżeli którakolwiek ze stron, które należy przesłuchać, nie posługuje się językiem rumuńskim. Jeżeli strony wyrażą na to zgodę, rolę tłumacza może pełnić sędzia lub sekretarz sądu (*grețier*). Jeżeli nie można zapewnić obecności tłumacza przysięgłego, tłumaczyć mogą godne zaufania osoby posługujące się danym językiem. Jeżeli dana osoba jest niema, głucha lub głuchoniema lub nie może się wypowiadać z innego powodu, komunikacja będzie prowadzona na piśmie. Jeżeli dana osoba nie umie czytać lub pisać, należy powołać tłumacza ustnego. Przepisy dotyczące biegłych stosuje się odpowiednio do tłumaczy pisemnych i ustnych.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

W kodeksie postępowania cywilnego nie przewidziano obowiązku korzystania z żadnych standardowych formularzy pism procesowych. W przepisach ogólnych prawa cywilnego procesowego przewidziano treść niektórych pism procesowych w postępowaniu cywilnym (*np.* pozwu, odpowiedzi na pozew, pozwu wzajemnego).

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Koszty procesu obejmują opłaty skarbowe, honorarium adwokatów, biegłych i specjalistów, koszty przejazdu poniesione przez świadków oraz kwoty utracone z tytułu obowiązku stawiennictwa przed sądem, koszty przejazdu i zakwaterowania, jak również wszelkie inne koszty poniesione w celu zapewnienia właściwego toku postępowania. Strona wnosząca o zwrot kosztów procesu musi udowodnić fakt poniesienia kosztów oraz ich kwotę najpóźniej do momentu zakończenia rozprawy. Na wniosek strony

wygrywającej strona przegrywająca jest zobowiązana do zwrotu kosztów procesu. W przypadku częściowego uwzględnienia powództwa sąd ustala zakres, w jakim każdą stronę można obciążyć kosztami procesu. W stosownych przypadkach sąd może zarządzić potrącenie kosztów procesu. Pozwanego, który uznał roszczenia zgłoszone przez powoda na pierwszej rozprawie, na którą strony zostały należycie wezwane, nie można obciążyć kosztami procesu, z wyjątkiem sytuacji, w której przed wszczęciem postępowania powód wysłał pozwanemu formalne powiadomienie lub pozwany zgodnie z prawem pozostawał w zwłoce. W przypadku gdy po stronie powodowej lub pozwanej występuje kilka podmiotów, można je obciążyć kosztami procesu w równych częściach, proporcjonalnie lub łącznie, w zależności od ich pozycji w postępowaniu lub charakteru stosunku prawnego łączącego te podmioty.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Pomoc prawną można otrzymać na mocy przepisów nadzwyczajnego dekretu rządowego nr 51/2008 (Ordonanța de Urgență nr. 51 /2008) w sprawie publicznej pomocy prawnej w sprawach cywilnych, zatwierdzonego ze zmianami ustawą nr 193/2008 (Legea nr. 193/2008), z późniejszymi zmianami. Nowy kodeks postępowania cywilnego (art. 90 i 91) zawiera przepisy ogólne dotyczące pomocy prawnej.

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Pozew zostaje zarejestrowany i oznaczony konkretną datą przez opatrzenie pieczęcią wpływu. Po rejestracji pozwu i załączone do niego dokumenty zostają przekazane prezesowi sądu lub sędziemu zastępującemu prezesa, który bezzwłocznie podejmuje czynności w celu przeprowadzenia losowania składu orzekającego.

Sędziowie w losowo wybranym składzie sprawdzają, czy pozew spełnia wymogi formalne. Jeżeli pozew nie spełnia wymogów, powód zostaje wezwany na piśmie do uzupełnienia braków. W terminie maksymalnie dziesięciu dni od dnia otrzymania wezwania powód musi dostarczyć dodatkowe informacje lub usunąć wskazane braki pod rygorem odrzucenia pozwu. W przypadku niewykonania obowiązku dostarczenia dodatkowych informacji lub usunięcia braków pozwu w wyznaczonym terminie sąd odrzuca pozew, wydając postanowienie na posiedzeniu niejawnym (*camera de consiliu*).

Jeżeli sąd stwierdzi spełnienie wszystkich wymogów formalnych pozwu, wydaje postanowienie o doręczeniu pozwu pozwanemu.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawienia w sądzie)?

Szczegółowe informacje na temat sprawy można uzyskać w biurze archiwów sądowych lub na stronach internetowych – jeżeli są dostępne – pod adresem <http://portal.just.ro/>.

Sąd może rozpoznać powództwo wyłącznie wówczas, gdy strony wezwano do stawienia się przed sądem lub gdy stawiły się przed sądem osobiście lub za pośrednictwem pełnomocnika. Sąd odroczy rozprawę i zarządzi wezwanie strony do stawienia się przed sądem, jeżeli stwierdzi, że nieobecna strona nie została wezwana zgodnie z wymogami określonymi w przepisach, pod rygorem nieważności postępowania. Wezwania do stawienia się przed sądem oraz wszystkie pisma sądowe doręcza się z urzędu.

Jeżeli sąd stwierdzi spełnienie wszystkich wymogów formalnych pozwu, wydaje postanowienie o doręczeniu pozwu pozwanemu, którego poucza się o obowiązku wniesienia odpowiedzi na pozew pod groźbą kary w terminie dwudziestu pięciu dni od dnia doręczenia pozwu. Odpowiedź na pozew doręcza się powodowi, który musi wnieść replikę na tę odpowiedź w terminie dziesięciu dni od dnia doręczenia. Replika trafia do akt sprawy, z którymi pozwany może się zapoznać. W terminie trzech dni od dnia wniesienia repliki na odpowiedź na pozew sąd wyznacza – w drodze postanowienia – termin pierwszej rozprawy, która odbywa się w terminie maksymalnie sześćdziesięciu dni od dnia wydania postanowienia przez sąd, oraz zarządza wezwanie stron do stawienia się przed sądem. Jeżeli pozwany nie wniósł odpowiedzi na pozew w terminie ustawowym lub powód nie wniósł repliki na odpowiedź na pozew w terminie ustawowym, po upływie odpowiedniego terminu sąd wyznacza – w drodze postanowienia – termin pierwszej rozprawy, która odbywa się w terminie maksymalnie sześćdziesięciu dni od dnia wydania postanowienia, oraz zarządza wezwanie stron do stawienia się przed sądem. W postępowaniu w trybie pilnym sąd może skrócić wskazane powyżej terminy w zależności od okoliczności sprawy. Jeżeli pozwany zamieszkuje za granicą, sąd wyznaczy dłuższy, rozsądny termin w zależności od okoliczności sprawy.

Strony, która wniosła pozew i potwierdziła znajomość terminu rozprawy, ani strony, która stawiła się na rozprawie, nie wzywa się do stawienia się przed sądem w całym toku postępowania przed tym sądem, ponieważ uznaje się, że strona ta zna kolejne terminy rozpraw. Przepisy te mają również zastosowanie do strony, której doręczono wezwanie do stawienia się przed sądem, ponieważ uznaje się, że również w tym przypadku strona ta zna terminy rozpraw następujące po rozprawie, na którą została wezwana. Wezwanie do stawienia się przed sądem zawiera również pouczenie, że po jego doręczeniu za potwierdzeniem odbioru uznaje się, iż wezwana strona zna również terminy rozpraw następujące po rozprawie, której dotyczyło doręczone wezwanie.

Na pierwszej rozprawie, na którą strona została należycie wezwana, po przesłuchaniu stron sąd musi oszacować czas potrzebny na przeprowadzenie etapu poprzedzającego rozprawę, biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, tak by orzeczenie mogło zostać wydane w optymalnym i przewidywalnym terminie.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 30/04/2018

Tryb postępowania - Słowenia

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
- 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?
- 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
- 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
- 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
- 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
- 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
- 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
- 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
- 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Niekiedy lepiej jest skorzystać z alternatywnych metod rozwiązywania sporów. Alternatywne metody rozwiązywania sporów (ADR) pozwalają na rozstrzygnięcie sporów bez udziału sądu lub przynajmniej bez konieczności wydawania przez sąd orzeczenia co do istoty sprawy. Najważniejsze rodzaje ADR stosowane w Słowenii obejmują arbitraż, mediację oraz ogólnie rozumiane działania sądu zachęcające do zawarcia ugody sądowej. W ustawie o alternatywnych metodach rozwiązywania sporów (Zakon o alternativnem reševanju sodnih sporov) nakłada się na sądy pierwszej i drugiej instancji obowiązek umożliwienia stronom sporu

wynikającego ze stosunków handlowych, pracowniczych, rodzinnych i innego rodzaju stosunków na gruncie prawa cywilnego skorzystanie z technik ADR w celu przyjęcia i zastosowania programu ADR. W ramach takiego programu sądy mają obowiązek umożliwić stronom podjęcie mediacji, jak również ewentualne skorzystanie z innych form ADR.

Mediacja oznacza rozstrzygnięcie sporu z pomocą bezstronnej osoby trzeciej, która nie jest uprawniona do wydania wiążącej decyzji. Strony mogą zgodzić się na zawarcie porozumienia o rozwiązaniu sporu w formie aktu notarialnego podlegającego bezpośredniemu wykonaniu, zawarcie ugody przed sądem lub wydanie orzeczenia arbitrażowego opartego na ugodzie.

Na dowolnym etapie postępowania przed sądem cywilnym strony mogą zawrzeć ugodę dotyczącą przedmiotu sporu (ugoda sądowa). Porozumienie o zawarciu ugody sądowej stanowi tytuł egzekucyjny.

Dodatkowe informacje na ten temat można uzyskać w sekcji poświęconej alternatywnym metodom rozwiązywania sporów.

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Terminy na wniesienie powództwa do sądu zależą od charakteru danej sprawy. Dodatkowych informacji na temat kwestii związanych z terminami na wniesienie powództwa i terminami przedawnienia mogą udzielić doradcy prawni lub przedstawiciele służby pomocy prawnej. Dodatkowe informacje na ten temat można uzyskać w sekcji „Terminy procesowe”.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Dodatkowe informacje na ten temat można uzyskać w sekcji poświęconej [jurysdykcji](#).

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Dodatkowe informacje na ten temat można uzyskać w sekcji poświęconej [jurysdykcji](#).

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Dodatkowe informacje na ten temat można uzyskać w sekcji poświęconej [jurysdykcji](#).

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Strony mogą występować przed sądami w Słowenii osobiście, z wyjątkiem postępowań, w których zastosowano nadzwyczajne środki odwoławcze – w takim przypadku mogą one podejmować czynności prawne wyłącznie za pośrednictwem pełnomocnika będącego adwokatem, chyba że strona lub jej pełnomocnik procesowy złożyli państwowy egzamin adwokacki. Jeżeli strona chce skorzystać z zastępstwa procesowego, w postępowaniu przed sądem rejonowym pełnomocnikiem może być dowolna osoba posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych, natomiast w postępowaniu przed sądem okręgowym, sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym – wyłącznie adwokat lub inna osoba, która złożyła państwowy egzamin adwokacki.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Pozew można przesłać do sądu właściwego pocztą lub doręczyć go bezpośrednio do biura podawczego. Zob. również odpowiedź na pyt. 8.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Językiem urzędowym stosowanym przez sądy w Słowenii jest język słoweński. Niemniej na obszarach zamieszkiwanych przez węgierską lub włoską mniejszość etniczną języki węgierski lub włoski są również używane jako języki urzędowe na równi z językiem słoweńskim. Pozew należy sporządzić w języku słoweńskim i opatrzyć własnoręcznym podpisem.

Oryginalny podpis powoda oznacza jego własnoręczny podpis, jak również podpis elektroniczny, który jest równoważny podpisowi własnoręcznemu.

Wniosek i pozew należy złożyć w formie pisemnej. Wnioskiem pisemnym jest wniosek, który został sporządzony pismem odręcznym lub wydrukowany i podpisany własnoręcznie przez wnioskodawcę (wniosek w formie fizycznej) lub wniosek w formie elektronicznej opatrzony podpisem elektronicznym, który jest równoważny podpisowi własnoręcznemu (wniosek w formie elektronicznej). Wniosek w formie fizycznej należy przesłać pocztą, przekazać za pomocą technologii komunikacyjnej bądź doręczyć odpowiedniemu organowi bezpośrednio lub zlecić jego doręczenie osobie świadczącej profesjonalne usługi w zakresie doręczania wniosków. Pozew można również przesłać faksem.

W przepisach prawa przewidziano również wnioski elektroniczne, tj. wnioski w formie elektronicznej opatrzone podpisem elektronicznym, który jest równoważny podpisowi własnoręcznemu. Wnioski elektroniczne przesyła się do sądowego systemu informacyjnego drogą elektroniczną. System informacyjny automatycznie generuje potwierdzenie otrzymania wniosku i przesyła je wnioskodawcy.

Niezależnie od obowiązujących przepisów (ustawy i rozporządzenia wykonawcze) regulujących wszystkie kwestie związane z postępowaniem cywilnym i handlowym, obecnie drogą elektroniczną można wszcząć wyłącznie postępowania obsługiwane przez portal e-Sodstvo (e-Sprawiedliwość), tj. niektóre rodzaje postępowań egzekucyjnych, składanie wniosków i wydawanie orzeczeń w postępowaniu upadłościowym oraz składanie wniosków o wpis do rejestru nieruchomości.

W tym celu utworzono w Słowenii portal e-Sodstvo, umożliwiający przedkładanie dokumentów pisemnych w formie elektronicznej: <https://evlozisce.sodisce.si/esodstvo/index.html>.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

W Słowenii nie trzeba składać pozwów na specjalnych formularzach. Pozew musi jednak zawierać elementy określone w przepisach prawa, przy czym niektóre wymogi dotyczą wszystkich wniosków, a inne tylko pozwu. Pozew musi zatem zawierać: oznaczenie sądu, oznaczenie stron oraz wskazanie ich miejsca stałego lub tymczasowego zamieszkania, oznaczenie pełnomocników procesowych lub przedstawicieli prawnych, żądanie pozwu i treść oświadczenia. Pozew musi również zawierać osobisty numer identyfikacyjny (EMŠO) strony, jeżeli strona ta jest osobą fizyczną zarejestrowaną w centralnym rejestrze ludności, numer identyfikacji podatkowej, jeżeli strona nie jest zarejestrowana w centralnym rejestrze ludności, ale jest zarejestrowana w rejestrze podatników, lub datę urodzenia, jeżeli strona nie jest zarejestrowana w żadnym z wyżej wspomnianych rejestrów (informacje te sąd uzyskuje z urzędu). Jeżeli strona jest osobą prawną, w pozwie należy zawrzeć nazwę lub nazwę handlową, adres siedziby statutowej i miejsca prowadzenia działalności oraz numer rejestracyjny lub numer identyfikacji podatkowej, jeżeli dana osoba prawna jest zarejestrowana w Słowenii. Jeżeli strona jest osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą (osobą samozatrudnioną, prowadzącą działalność zarobkową w formie zorganizowanego przedsiębiorstwa) lub osobą wykonującą wolny zawód (np. lekarz, notariusz, adwokat, rolnik lub inna osoba fizyczna, która nie jest przedsiębiorcą i wykonuje wolny zawód), w pozwie należy zawrzeć adres siedziby i miejsca prowadzenia działalności oraz numer rejestracyjny lub numer identyfikacji podatkowej, jeżeli dana osoba jest zarejestrowana w Słowenii. Pozew musi również zawierać konkretne żądanie główne i żądania poboczne, fakty na poparcie żądania powoda, dowody uzasadniające te fakty oraz podpis powoda. Jeżeli właściwość sądu zależy od wartości przedmiotu sporu, a roszczenie nie ma charakteru pieniężnego, należy również wskazać wartość przedmiot sporu. Wnioski, które muszą zostać doręczone stronie przeciwnej, należy złożyć w sądzie w liczbie egzemplarzy wymaganej na potrzeby sądu i strony przeciwnej oraz w formie umożliwiającej sądowi ich doręczenie. Dotyczy to również załączników.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Opłaty sądowe uiszczą się za wniesienie pozwu, odpowiedzi na pozew, wniosku o orzeczenie rozvodu na zgodny wniosek małżonków, pozwu zawierającego wniosek o wydanie nakazu zapłaty, wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, wniosku o zabezpieczenie dowodów przed wszczęciem postępowania cywilnego, wniosku o zawarcie ugody, wniosku zapowiadającego wniesienie odwołania, odwołania, wniosku o dopuszczenie możliwości skorzystania z nadzwyczajnych środków odwoławczych oraz nadzwyczajnych środków odwoławczych. Opłaty sądowe należy uiścić najpóźniej w terminie wyznaczonym przez sąd w nakazie zapłaty dotyczącym opłat sądowych.

Jeżeli opłata sądowa nie zostanie uiszczona w wyznaczonym terminie i jeżeli nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające możliwość zwolnienia z takiej opłaty lub jej odroczenia bądź rozłożenia na raty, wniosek lub pozew uznaje się za wycofany.

Kosztami postępowania sądowego obciąża się stronę, która przegrała sprawę. Honorarium pełnomocników będących adwokatami w związku z udziałem w postępowaniu sądowym ustala się na podstawie ustawy o opłatach za czynności adwokackie (Zakon o odvetniški tarifi). Honorarium adwokackie to całość kosztów usług adwokackich i wydatków niezbędnych do wykonywania czynności adwokata powiększona o VAT, jeżeli adwokat jest zarejestrowany do celów VAT w Słowenii. Zgodnie z przepisami adwokat musi wystawić stronie lub stronie umowy fakturę z wyszczególnionymi pozycjami za świadczone usługi prawne lub pokwitowanie potwierdzające otrzymanie zaliczki nie później niż osiem dni po zakończeniu świadczenia usługi lub po wpłacie zaliczki. Świadczenie usługi prawnej uznaje się za zakończone nie później niż zakończenie pełnienia przez adwokata wszelkich obowiązków określonych w umowie lub w decyzji właściwego organu. Przed zakończeniem postępowania adwokat może zażądać od strony uiszczenia odpowiedniej płatności zaliczkowej z tytułu świadczonej usługi i na poczet powiązanych kosztów.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Strony mogą wystąpić z wnioskiem o przyznanie pomocy prawnej, który uwzględnia się, jeżeli spełniają warunki określone w ustawie o bezpłatnej pomocy prawnej (Zakon o brezplačni pravni pomoči, ZBPP). Dodatkowe informacje na ten temat można uzyskać w sekcji poświęconej pomocy prawnej.

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Pozew uznaje się za wniesiony po jego otrzymaniu przez właściwy sąd. Jeżeli pozew wysłano listem poleconym lub telegramem, datę stempla pocztowego uznaje się za datę doręczenia pozwu do sądu, do którego jest on skierowany. Powód nie otrzymuje automatycznie potwierdzenia wniesienia pozwu do sądu. Jeżeli pozew doręczono do skrzynki pocztowej sądu, za datę doręczenia pozwu do sądu, do którego jest on skierowany, uznaje się datę jego doręczenia do tej skrzynki pocztowej.

Ustawa o wnioskach elektronicznych (Zakon za vloge v elektronski obliki) stanowi, że wnioski elektroniczne należy przesyłać do sądowego systemu informacyjnego drogą elektroniczną. W takim przypadku za datę doręczenia wniosku do sądu, do którego jest on skierowany, uznaje się datę zarejestrowania w sądowym systemie informacyjnym. System informacyjny automatycznie generuje potwierdzenie otrzymania wniosku i przesyła je wnioskodawcy.

Należy podkreślić, że pomimo obowiązujących przepisów wniesienie pozwu w sprawach cywilnych i handlowych drogą elektroniczną jest obecnie niemożliwe, z wyjątkiem postępowania dotyczącego wpisu w rejestrze nieruchomości, postępowania w związku z niewypłacalnością i postępowania egzekucyjnego.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

W przypadku wyznaczenia terminów zawitych na podjęcie czynności sąd doręcza stronie ostrzeżenie na piśmie i załącza do niego pouczenie o konsekwencjach, jakie strona poniesie, jeżeli nie zastosuje się do poleceń sądu.

Powiązane strony

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

<http://www.sodisce.si/>

<http://www.uradni-list.si/uradni-list>

<http://www.pisrs.si/Pis.web/>

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 03/03/2020

Tryb postępowania - Słowacja

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
- 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?
- 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
- 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
- 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
- 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
- 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

- 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
- 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
- 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawienia się w sądzie)?

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Odpowiedź na to pytanie znajduje się również w sekcji „Alternatywne metody rozwiązywania sporów – Słowacja”.

Nie wszystkie spory muszą być rozstrzygane na drodze sądowej. Strony powinny najpierw spróbować polubownie rozwiązać spór i znaleźć kompromis zadowalający obie strony. Innym sposobem jest rozwiązanie sporu przez mediację. Mediacja jest postępowaniem pozasądowym, w toku którego uczestnicy rozwiązują powstały między nimi spór wynikający ze stosunków umownych lub innych stosunków prawnych przy pomocy mediatora. Zaleca się, by strony kierowały sprawę do sądu po wyczerpaniu wszystkich alternatywnych metod rozwiązywania sporów lub wówczas, gdy celem jest dokładne określenie sytuacji stron, ich praw i wzajemnej odpowiedzialności.

Pod pewnymi warunkami określonymi w ustawie o arbitrażu (zákon o rozhodcovskom konaní), z późniejszymi zmianami, sąd arbitrażowy może orzekać w sprawach dotyczących:

a) sporów majątkowych, które wynikają ze stosunków handlowych i cywilnoprawnych w wymiarze krajowym i międzynarodowym, jeżeli miejsce arbitrażu znajduje się w Republice Słowackiej;

b) uznawania i wykonywania wyroków krajowych i zagranicznych sądów polubownych w Republice Słowackiej.

Jeżeli zgodnie z ustawą o arbitrażu dany rodzaj sporu będący przedmiotem postępowania sądowego nie jest wyłączony z jej zakresu stosowania, strony postępowania mogą uzgodnić na drodze sądowej lub pozasądowej, że skierują spór do arbitrażu. Takie uzgodnienie musi obejmować umowę o arbitraż. Tego rodzaju umowa, jeżeli zostanie doręczona do sądu, powoduje cofnięcie pozwu i oznacza, że powód wyraża na to zgodę zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego (Civilný sporový poriadok, CSP).

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego uprawnienie ulega przedawnieniu, jeżeli nie zostało wykonane w terminie przewidzianym w prawie. Terminy na wytoczenie powództwa są różne w zależności od sprawy.

Ustawowe terminy przedawnienia są określone w prawie. Ogólny termin przedawnienia wynosi trzy lata i rozpoczyna bieg w momencie powstania możliwości wykonania uprawnienia.

Sąd może stwierdzić przedawnienie uprawnienia wyłącznie na wniosek dłużnika. Jeżeli dłużnik podniesie zarzut przedawnienia, wierzyciel nie może zrealizować takiego uprawnienia.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Zob. sekcja „Jurysdykcja – Słowacja”.

Kompetencje sądów do rozpoznawania określonych spraw określają przepisy Unii Europejskiej (rozporządzenia), międzynarodowe konwencje wielostronne lub dwustronne lub, w ich braku, prawo krajowe regulujące kwestię kolizji przepisów.

Przepisy regulujące jurysdykcję sądów słowackich są określone na szczeblu krajowym w ustawie nr 97/1963 o prawie prywatnym międzynarodowym i procesowym (Zákon č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom). Zgodnie z podstawową zasadą sądy słowackie mają jurysdykcję w danej sprawie, jeżeli osoba, przeciwko której skierowano wniosek (pозew), ma miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Republiki Słowackiej lub, w przypadku praw majątkowych, jeżeli posiada majątek w tym kraju. Kolejne przepisy określają przesłanki stwierdzenia jurysdykcji sądów słowackich. W stosunkach umownych strony mogą ustalić jurysdykcję w drodze umowy. W niektórych sprawach sądy słowackie mają właściwość wyłączną, np. w postępowaniu w przedmiocie praw rzeczowych na nieruchomości lub wynajmu nieruchomości, która znajduje się na terytorium Republiki Słowackiej, lub w postępowaniu w przedmiocie rejestracji lub ważności patentów, znaków handlowych, wzorów i innych praw.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Zob. sekcja „[Jurysdykcja – Słowacja](#)”.

Zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego sądem właściwym do rozpatrzenia sprawy jest sąd powszechny właściwy dla strony, przeciwko której wytoczono powództwo (pозwanego), chyba że prawo stanowi inaczej. Sądem powszechnym właściwym dla osoby fizycznej jest sąd właściwy dla jej miejsca stałego zamieszkania, a jeżeli nie ma ona stałego miejsca zamieszkania – dla miejsca pobytu; sądem powszechnym właściwym dla osoby prawnej jest sąd właściwy dla miejsca jej siedziby, a w przypadku zagranicznej osoby prawnej – sąd właściwy dla miejsca siedziby jednostki organizacyjnej tej osoby prawnej. Sądem powszechnym właściwym dla państwa jest sąd właściwy dla miejsca, w którym zaszła okoliczność, na podstawie której powstało prawo będące przedmiotem roszczenia. Sądem powszechnym w sprawach handlowych jest sąd właściwy dla miejsca siedziby powoda, a jeżeli nie ma on siedziby – sąd właściwy dla miejsca prowadzenia przez niego działalności. Jeżeli powód nie ma miejsca prowadzenia działalności, właściwym sądem powszechnym będzie sąd właściwy dla miejsca zamieszkania powoda.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Zob. sekcja „[Jurysdykcja – Słowacja](#)”.

Podstawową zasadę określania właściwości rzeczowej określono w § 12 kodeksu postępowania cywilnego. W pierwszej instancji sądem właściwym jest zasadniczo sąd rejonowy (*okresný súd*). Sąd okręgowy (*krajský súd*) jest sądem pierwszej instancji wyłącznie w niektórych przypadkach, np. w przypadku sporów dotyczących państwa trzeciego lub osób korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych, jeżeli spory takie wchodzą w zakres jurysdykcji sądów Republiki Słowackiej. Ustawa nr 371/2004 o siedzibach i rejonach sądów w Republice Słowackiej (Zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky) reguluje właściwość sądów rejestrowych, sądów upadłościowych i sądów układowych, sądów ds. weksli i czeków, sądów rozpoznających sprawy dotyczące ochrony przedmiotów własności przemysłowej i ochrony przed nieuczciwą konkurencją, sądów rozpoznających sprawy dotyczące transakcji giełdowych, sądów rozpoznających sprawy związane z opieką nad małoletnimi oraz sądów odpowiedzialnych za pomoc prawną dla osób, które doświadczają trudności finansowych.

Wartość przedmiotu sporu nie ma wpływu na to, który sąd Republiki Słowackiej jest właściwy do rozpoznania danej sprawy.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

W Republice Słowackiej nie istnieje przymus adwokacki w postępowaniu cywilnym.

Prawo zezwala na korzystanie z usług adwokata w wybranych rodzajach postępowań, np. w sprawach dotyczących upadłości, ochrony konkurencji, nieuczciwej konkurencji, praw własności intelektualnej oraz w postępowaniach w sprawie nadzwyczajnych środków zaskarżenia (§ 420 kodeksu postępowania cywilnego procesowego).

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Zgodnie z przepisami § 125 kodeksu postępowania cywilnego pозew można wnieść wyłącznie na piśmie, w formie papierowej lub elektronicznej. Pозew złożony w formie elektronicznej należy następnie dostarczyć w formie papierowej w ciągu dziesięciu dni – w przeciwnym razie zostanie on odrzucony. Pозew złożony w formie papierowej należy dostarczyć w odpowiedniej liczbie egzemplarzy.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Ze względu na zasadę równości stron w postępowaniu cywilnym pozew nie musi zostać wniesiony w języku słowackim. Strony mają prawo do występowania przed sądem we własnym języku ojczystym lub w innym języku, który rozumieją. Sąd ma obowiązek zapewnić stronom jednakową możliwość wykonywania ich praw, tj. również tłumaczenie pisemne i ustne. Pozew można złożyć na piśmie, w formie papierowej lub elektronicznej.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Nie istnieją przewidziane prawem formularze służące do wnoszenia pozwu (wniosku o wszczęcie postępowania).

Ogólne wymogi określono w § 127 kodeksu postępowania cywilnego procesowego. Pozew musi być podpisany i wyraźnie wskazywać, do którego sądu jest kierowany, kto go składa, jakiej sprawy dotyczy i jakie jest żądanie pozwu. Pozew należy złożyć w wymaganej liczbie egzemplarzy wraz z wymaganą liczbą załączników, tak aby jeden egzemplarz pozostał w sądzie i każda ze stron otrzymała jeden egzemplarz wraz z wymaganymi załącznikami. Jeżeli strona nie złoży wymaganej liczby egzemplarzy i załączników, sąd wykona kopie na koszt tej strony. Jeżeli pozew dotyczy zawisłej sprawy, w wymaganych danych należy wskazać sygnaturę tej sprawy.

Poza wymogami ogólnymi w pozwie należy wskazać imiona i nazwiska oraz – w miarę możliwości – daty urodzenia, numery telefonów i adresy zamieszkania stron lub ich pełnomocników, informacje na temat państw, których są obywatelami, wierny opis najważniejszych faktów i dowodów, na których opiera się powód, jak również żądanie pozwu. Jeżeli stroną jest osoba prawna, w pozwie należy wskazać jej nazwę lub firmę, siedzibę i numer identyfikacyjny, jeżeli został nadany. Jeżeli stroną jest podmiot zagraniczny, do pozwu należy załączyć wyciąg z rejestru lub innej ewidencji, w której podmiot ten figuruje. Jeżeli stroną jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, w pozwie należy wskazać firmę jej przedsiębiorstwa, siedzibę oraz numer identyfikacyjny, jeżeli został nadany. Jeżeli stroną jest państwo, w pozwie należy wskazać to państwo i właściwy organ państwowy, który będzie je reprezentował.

Aby zwiększyć elastyczność postępowania sądowego i wesprzeć strony postępowania, na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości Republiki Słowackiej (Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky) zamieszczono przykłady (formularze) wybranych pism wszczynających postępowanie. Formularz taki można pobrać i wypełnić. W formularzu wyraźnie wskazano, które pozycje powód musi wypełnić. Wypełniony formularz można wysłać bez podpisu lub z kwalifikowanym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy użyciu kwalifikowanego certyfikatu. Jeżeli powód wyśle pozew bez kwalifikowanego podpisu elektronicznego, musi go uzupełnić pozwem w formie papierowej.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Wniesienie pozwu podlega opłacie sądowej. Opłatę sądową uiszcza strona wnosząca pozew (powód), chyba że została zwolniona z opłaty sądowej na swój wniosek lub jeżeli jest zwolniona z opłat z mocy prawa. Wysokość opłaty jest określona w sądowej taryfie opłat, która stanowi załącznik do ustawy nr 71/1992 o opłatach sądowych i opłacie za wyciąg z rejestru karnego (Zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov). Wysokość opłaty określona jest w taryfie opłat jako wartość procentowa podstawy opłaty lub jako kwota ryczałtowa. Opłatę sądową należy uiścić w momencie wnoszenia pozwu. Jeżeli opłata sądowa nie została uiszczona we właściwym czasie, tj. w momencie składania pisma wszczynającego postępowanie, sąd wezwie właściwą stronę do uiszczenia opłaty w wyznaczonym przez sąd terminie, który zwykle wynosi dziesięć dni od doręczenia wezwania; jeżeli opłata ta nie zostanie wniesiona w terminie mimo wezwania, sąd zawiesi postępowanie. Strona, która ma uiścić opłatę, musi zostać pouczona o skutkach niewniesienia opłaty.

W Republice Słowackiej nie ma przymusu adwokackiego w postępowaniu cywilnym.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Zob. sekcja „Pomoc prawna – Słowacja”.

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Powództwo uznaje się za wytoczone w dniu, w którym pozew został wniesiony do sądu. Sąd wyda powodowi potwierdzenie wytoczenia powództwa i zarejestrowania go w rejestrze sądowym.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Sąd wzywa stronę do uzupełnienia lub poprawienia nieprawidłowego, niepełnego lub niezrozumiałego pozwu w określonym przez sąd terminie, który nie może być jednak krótszy niż dziesięć dni. Inne pisma, które nie zawierają danych wymaganych do wszczęcia postępowania i które nie zostaną należycie poprawione lub uzupełnione, zostaną odrzucone przez sąd.

Strony i ich pełnomocnicy mają prawo wglądu w sądowe akta sprawy i sporządzania wyciągów, kopii i kserokopii tych akt bądź mogą zwrócić się do sądu o sporządzenie kserokopii tych akt na swój koszt.

Przed rozpoczęciem rozprawy sąd doręczy pismo wszczynające postępowanie (pозew) pozwanemu wraz z odpisem pozwu i załącznikami. Doręczenie odbywa się osobiście, a strony muszą otrzymać odpowiednie pouczenie. Sąd bezzwłocznie prześle powodowi odpowiedź pozwanego. Jeżeli wymagają tego charakter lub okoliczności sprawy, sąd może, w drodze postanowienia, zobowiązać pozwanego do sformułowania odpowiedzi na piśmie, a jeżeli nie uznaje on roszczenia w pełni, do wskazania w odpowiedzi tych faktów, które mają decydujące znaczenie dla jego obrony, załączenia dokumentów, które kwestionuje, oraz wskazania dowodów potwierdzających jego twierdzenia. Sąd wyznacza termin wniesienia odpowiedzi.

Sąd wyznacza rozprawę w celu rozpoznania danej sprawy i wzywa strony i innych uczestników, których obecność jest wymagana, do stawienia się na tej rozprawie, chyba że kodeks postępowania cywilnego lub inny przepis szczególny stanowią inaczej.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 16/02/2021

Tryb postępowania - Finlandia

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [fi](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe. Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki: [en](#)

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
- 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?
- 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
- 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
- 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
- 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
- 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
- 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
- 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?
- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

- 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Niekiedy skorzystanie z alternatywnych metod rozwiązywania sporów może okazać się lepszym rozwiązaniem. Zob. „Alternatywne metody rozwiązywania sporów”.

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

W zależności od rodzaju powództwa zastosowanie mają różne terminy. Aby uzyskać dodatkowe informacje na temat terminów, należy skontaktować się z adwokatem lub biurem pomocy prawnej (*oikeusaputoimisto*).

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Zob. „Jurysdykcja”.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Zob. „Jurysdykcja – Finlandia”.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Zob. „Jurysdykcja – Finlandia”.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Osoby fizyczne mogą wnieść dowolne powództwo cywilne do sądu bez korzystania z usług adwokata. W bardziej złożonych sprawach skorzystanie z usług adwokata może okazać się korzystne dla strony.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Punktami pierwszego kontaktu są sekretariaty sądów.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Postępowania przed sądami fińskimi są prowadzone w języku fińskim lub szwedzkim. Pozew należy sporządzić na piśmie, zazwyczaj w języku fińskim. Na Wyspach Alandzkich należy używać języka szwedzkiego. Obywatele Finlandii, Islandii, Norwegii, Szwecji i Danii mogą w razie konieczności posługiwać się swoimi językami ojczystymi. Pozew można również przesłać faksem lub pocztą elektroniczną. W niektórych rodzajach postępowań możliwe jest również automatyczne przetwarzanie pism procesowych. Zob. „Automatyczne przetwarzanie – Finlandia”.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Nie są dostępne żadne formularze. W składanym pozwie należy wyraźnie określić roszczenia, których powód zamierza dochodzić przed sądem, oraz ich podstawy. Co do zasady powód powinien dołączyć do pozwu wszelkie umowy, zobowiązania lub inne dowody pisemne, na których zamierza się oprzeć.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Po zakończeniu sprawy sąd pobierze opłatę za jej rozpoznanie. Wysokość opłaty jest uzależniona od tego, na którym etapie postępowania zostało wydane orzeczenie. Niektóre sprawy mogą zostać rozstrzygnięte w oparciu o same dowody z dokumentów. Do rozpoznania większości spraw konieczne jest jednak przeprowadzenie rozprawy. Dodatkowe informacje można znaleźć na stronie internetowej <https://oikeus.fi/tuomioistuimet/karajaoikeudet/en/index/charges/chargescollectedbycourts.html>.

Wysokość honorarium adwokackiego i terminy, w jakich należy je uregulować, są przedmiotem umowy i nie obowiązują żadne przepisy szczególne w tym zakresie.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Możliwość ubiegania się o przyznanie pomocy prawnej zależy od poziomu uzyskiwanych dochodów. Z pomocy prawnej nie można skorzystać w postępowaniach dotyczących kwestii błahych. Dodatkowe informacje można znaleźć na stronie internetowej <https://oikeus.fi/oikeusapu/en/index.html>.

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Za datę wszczęcia postępowania uznaje się datę wpływu pozwu do sądu. Na wniosek strony sąd może przesłać potwierdzenie otrzymania pozwu. Sąd nie wydaje potwierdzenia, że powództwo zostało wniesione do sądu w prawidłowy sposób.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Sąd na bieżąco przekazuje zainteresowanym stronom informacje na temat przebiegu postępowania oraz przedstawia orientacyjny harmonogram dalszych czynności procesowych. W razie potrzeby można skontaktować się z sądem, aby uzyskać informacje o przebiegu postępowania.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 08/02/2018

Tryb postępowania - Szwecja

SPIS TREŚCI

- 1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?
- 2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?
- 3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?
- 4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?
- 5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?
- 6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?
- 7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?
- 8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?
- 9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?
- 10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?
- 11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

- 12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?
 - 13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?
-

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Lepszym rozwiązaniem może być zastosowanie alternatywnych metod rozwiązywania sporów, takich jak [mediacja](#).

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

W niektórych przypadkach obowiązują przepisy stanowiące, że sprawę należy wnieść w określonym terminie; w przeciwnym razie może być za późno na przykład na żądanie spłaty długu. Termin na wniesienie sprawy do sądu jest różny i zależy od rodzaju danej sprawy. Odpowiedzi na pytania dotyczące terminu na wniesienie sprawy można uzyskać na przykład od doradców prawnych lub doradców ds. konsumenckich.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Informacje na temat właściwości sądów znajdują się [tutaj](#).

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Miejsce naszego zamieszkania, miejsce zamieszkania strony przeciwnej oraz inne czynniki mogą mieć znaczenie dla kwestii, gdzie należy wnieść sprawę. Więcej informacji można znaleźć [tutaj](#).

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Przy określaniu rodzaju sądu, do którego należy wnieść sprawę, znaczenie może mieć charakter sprawy, wartość przedmiotu sporu oraz inne okoliczności. Więcej informacji można znaleźć [tutaj](#).

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Osoby fizyczne mogą wnieść sprawę do sądu z własnej inicjatywy. Nie istnieje zatem w Szwecji przymus adwokacki. Nie istnieje także monopol adwokacki w tym sensie, że pełnomocnikiem procesowym lub doradcą musi być adwokat.

Podsumowując, istnieje możliwość wytoczenia powództwa osobiście bez korzystania z usług adwokata.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Pozew należy złożyć w sądzie. Można go złożyć w sekretariacie sądu, wrzucić do skrzynki pocztowej sądu, przekazać urzędnikowi sądowemu lub przesłać pocztą na adres sądu.

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

W Szwecji językiem postępowania sądowego jest język szwedzki. Pozew należy zatem sporządzić w języku szwedzkim. Jeżeli złożony dokument został sporządzony w innym języku, w niektórych przypadkach sąd może jednak nakazać stronie przedstawienie jego tłumaczenia. W niektórych wyjątkowych okolicznościach sąd może sam zapewnić tłumaczenie.

Pozew musi zostać złożony na piśmie i opatrzony własnoręcznym podpisem. Jeżeli nie zostanie on własnoręcznie podpisany, tylko przesłany na przykład faksem lub pocztą elektroniczną, sąd musi nakazać złożenie potwierdzenia w postaci podpisanego oryginału dokumentu. Jeżeli potwierdzenie takie nie wpłynie do sądu, pozew zostanie odrzucony.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

Nie istnieją żadne wymogi dotyczące formularzy, na których można wnieść pozew. Istnieje formularz pozwu w sprawach cywilnych, z którego można korzystać niezależnie od wartości przedmiotu sporu w danej sprawie. Formularz jest dostępny na stronie internetowej szwedzkiego Krajowego Urzędu Sądownictwa (Domstolsverket) w [języku szwedzkim](#) i w [języku angielskim](#).

Pozew musi zawierać informacje na temat stron, żądania, informacje dotyczące przedstawianych dowodów oraz faktów, które poszczególne dowody mają potwierdzać, a także informacje dotyczące okoliczności wskazujące na właściwość danego sądu do rozpatrywania danej sprawy.

Wraz z pozwem należy złożyć pisemne dowody przywoływane w pozwie.

Jeżeli pozew będzie niekompletny, sąd musi zażądać przedstawienia dodatkowych informacji. W przypadku niezupełnienia stwierdzonych braków pozew zostanie odrzucony.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

Przy składaniu pozwów w sprawach cywilnych konieczne jest uiszczenie opłaty za wniesienie powództwa. Opłatę uiszcza się na rzecz sądu rejonowego (*tingsrätt*) w momencie złożenia pozwu. Opłata ta wynosi obecnie 450 SEK (około 50 EUR). W przypadku nieuiszczenia opłaty za wniesienie powództwa sąd wystosuje wezwanie do dokonania płatności. Jeżeli mimo to opłata nie zostanie wniesiona, pozew zostanie odrzucony.

Kwestia płatności honorarium adwokackiego jest regulowana między klientem a adwokatem. Zwykłą praktyką jest żądanie wypłaty pewnej zaliczki z góry i późniejsze wystawianie faktury za wykonaną pracę. Sprawy, w których przyznano pomoc prawną, regulują przepisy szczególne.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

Informacje można znaleźć tutaj.

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

W Szwecji sprawę uznaje się za wniesioną w dniu wpłynięcia pozwu do sądu. Za datę wpłynięcia pozwu do sądu uznaje się dzień, w którym dokumenty lub zawiadomienie o opłaconej przesyłce pocztowej zawierającej dokumenty wpłynę do sądu lub zostanie dostarczone odpowiedniemu urzędnikowi sądowemu.

Jeżeli można uznać, że dokument lub zawiadomienie pocztowe zostało w danym dniu złożone w sekretariacie sądu lub przekazane zostało do sądu z urzędu pocztowego, za dzień wpłynięcia uznaje się ten właśnie dzień, o ile dokument lub zawiadomienie trafi do rąk odpowiedniego urzędnika sądowego w następnym dniu roboczym.

Prawidłowe wniesienie sprawy do sądu nie powoduje automatycznego przesłania potwierdzenia na ten temat. Informacje takie można jednak uzyskać, kontaktując się z sądem na przykład drogą telefoniczną.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Zgodnie z przepisami szwedzkiego kodeksu postępowania sądowego (*rättegångsbalken*) sąd powinien niezwłocznie sporządzić harmonogram rozpatrzenia sprawy. W przypadku niektórych spraw może się jednak zdarzyć, że sporządzenie harmonogramu będzie bezcelowe. W większości spraw do czasu otrzymania odpowiedzi na pozew brak jest podstaw do sporządzenia takiego harmonogramu.

Zawsze istnieje możliwość uzyskania od sądu informacji, np. przez telefon, na temat dalszych etapów postępowania.

Łącza do powiązanych stron internetowych

[Ministerstwo Sprawiedliwości \(Justitiedepartementet\)](#)

[Szwedzki Krajowy Urząd Sądownictwa](#)

[Szwedzka Krajowa Rada Podatkowa \(Riksskatteverket\)](#)

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 17/11/2015